

કર્તા, શેખ, આદમજી સુફી સાહેબ દુવેશનાં

ગુજરાતી

ભજન સંગ્રહ.

પ્રકાશક

પા. ઇબ્રાહીમ ઇસાક કોચા

તથા

મીસ્ત્રી લીખાભાઈ ગોપાળદાસ.

મળવાનું હેઠાણું:—

મોજે કોસમડી, પોષ્ટ આંકલેશ્વર.

કીંમત ૦-૮-૦

ઇ. સ. ૨૩-૫-૧૯૪૧

ધી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, ચૌરા બજાર-આંકલેશ્વર.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાવિગદ્ય વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૮૮૧ કિમ્બ ૦૮

પ્રાંશનામ (૨૦૦૨૧૦૫૯)

વર્ગિક ૬-૧૫

કર્તા, શેખ, આદમજી સુફી સાહેબ દુર્વેશનાં

ગુજરાતી

ભજન સંગ્રહ.

પ્રકાશક:

પા. ઇબ્રહીમ હસાક કોચા.

તથા

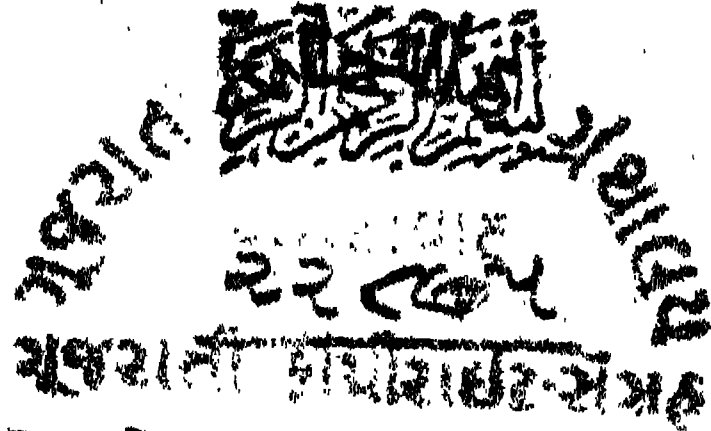
મીસ્ત્રી લીખાભાઈ ગોપાળદાસ.

મળવાનું ઠેકાણું:—

મોજે કોસમડી, પોષ્ટ અંકલેશ્વર.

કીંમત ૦—૮—૦

ઇ. સ. ૨૩-૫-૧૯૪૧

સર્વે તારીફ તે ખુદા વંદે ખુદાને લાયક છે. જે (લહતોશરા) નો માલીક છે. અને જે સર્વેનો રક્ષક છે. બીજી તારીફ તેનાં પ્યારા મકબૂલ પેંગમ્બર મોહમદ (ર. સુ.) (સ.) ને છે. જે ખાસ તે મકબૂબનાં હુખીબ છે. બાદ આ રીસાલો (સજન સંગ્રહ) આજ રોજે છપાવી પ્રગટ કર્યો છે.

આજ તા. ૨૩-૫-૧૯૪૧ ઈસ્વીસન કર્તા આદમજી અલરામજી સૂફી સાહેબની જન્મ તારીખ હી. સં. ૧૧ મી સફર ૧૨૮૭ના સંવત ૧૯૨૫, ઇ. સ. ૧૮૬૯ કર્તાની વક્ષત તારીખ કારતક સુદ ૧૫ સંવત ૧૯૮૨

મળવાના ઠેકાણાંની નીચે પરેલ ઇબ્રાહીમ ઇસાક કોયા. નામની આગળ કર્તા થયેલું છે એ મહાન ભૂલ થયેલી છે. પણ એ કર્તાની જગ્યાએ પ્રકાશક નું નામ છે. અને કર્તા સૂફી સાહેબ છે. તેજ ખરું છે.

:: અનુક્રમ મણિકા ::

અનુક્રમ. રાગની જાત. રાગના નામ. પૃષ્ઠ.

નંબર.

૧		દીખાયો... ..	૧ થી ૭
૨		શીખ્યોને માટે બે બોલ... ..	૮ થી ૧૦
૩	ભજન	૧ અરે ઓ મનવા પાપી... ..	૧૧
૪	"	૨ ક્યું નીકામાં સોયા ગાશીલ... ..	૧૨
૫	"	૩ ગોદામ જાનકી હમને બોલી... ..	૧૩
૬	"	૪ બાંધ કમર હિંમતકી પ્યારે... ..	૧૩
૭	"	૫ પૂર્વ દેશસેં ગુરુ એક આયા... ..	૧૪
૮	"	૬ પૂર્વ દેશકા જગત ગુરુજી... ..	૧૪
૯	"	૭ મેરા ઉપર મેરાજ પાઠ... ..	૧૫
૧૦	"	૮ મૌલા હાજરા હજુર... ..	૧૫
૧૧	"	૯ એ જગ દર્શન મેલા ભાઈ... ..	૧૬
૧૨	"	૧૦ સાધુ ભૈયા આપમે આપ સમાયા... ..	૧૬
૧૩	"	૧૧ સાધુ ભૈયા હમને ઉસીકુ હે પાયા... ..	૧૭
૧૪	"	૧૨ " " બોજા ઉઠાયારે ભારી... ..	૧૭
૧૫	"	૧૩ " " સૌર કરારે મેદાના... ..	૧૮
૧૬	"	૧૪ " " સુધી અજલકે બેરાગી... ..	૧૯
૧૭	"	૧૫ " " કલંદરે સુખહાની... ..	૧૯

१८	"	१६	"	"	हम तो करे रोज़ येरी...	२०
१९	"	१७	"	"	संतोषी याव हे न्यारी...	२०
२०	"	१८	"	"	मनवा मन राषो गंभीर...	२१
२१	"	१९	"	"	मत करतु तकरीर...	२१
२२	"	२०	"	"	अथ तकिये तसवीर...	२२
२३	"	२१	"	"	करीये जेसा जोग...	२३
२४	"	२२	"	"	कीया पुहीका दुर...	२३
२५	"	२३	"	"	धरो गुरुका ध्यान...	२४
२६	"	२४	"	"	अन जेठे दुरवेश...	२५
२७	"	२५	"	"	आत हमारी मान...	२५
२८	"	२६	"	"	मान मेरा इमान...	२६
२९	"	२७	"	"	इया धरम रथ मनमें...	२७
३०	"	२८	"	"	तीरथ जत्रा छसीमें सारी...	२८
३१	"	२९	"	"	ये कान जेवता हय...	२८
३२	"	३०	"	"	पीरा मारा शब्द समरो...	२९
३३	"	३१	"	"	सतगुरु अरथुमें रहीजे...	२९
३४	"	३२	"	"	संत शुं करवा उरौ...	३०
३५	"	३३	"	"	हे ओ संतो मारा नाम कली ना छूटे...	३०
३६	"	३४	"	"	अज्ञानी लोका निंदा करे शुं हमारी...	३१
३७	"	३५	"	"	हे ओ सांवर लोके आदीने ना छोडो...	३१
३८	"	३६	"	"	तारी अघाएणी मने लागी...	३२

३९	”	३७	” सताना डेही संतोने शुं करवा दुभावे ३३	३३
४०	”	३८	रे ओ सायाना साथी मारी सायने शोभावे ३३	३३
४१	”	३९	” सताना साथी तमने अशरत छे मोटी ३४	३४
४२	”	४०	ओक जुवा हम जेखयले... .. ३४	३४
४३	”	४१	ऐसा जुवा हम जेख यले... .. ३५	३५
४४	”	४२	कसम हय मुण्डो रळडी... .. ३५	३५
४५	”	४३	गुइण प्यारा मोक्षनो मर्म अतावे... ३६	३६
४६	”	४४	संतो मारा मोक्षनो मर्म अतावुं... ३७	३७
४७	”	४५	साधु लैया पडे हे आप सुअदाना... ३७	३७
४८	”	४६	गुइण देवा आंती मारी सर्वे भांगी... ३८	३८
४९	”	४७	अमने क्षमा करेने गुइ देव... .. ३८	३८
५०	”	४८	अनदद वाणं वागे अने रणुका रंगीला ३९	३९
५१	”	४९	देहमां दर्शन कोरु देपत नाहि... .. ४०	४०
५२	”	५०	देहमां दर्शन देपो मेरे मानी... .. ४१	४१
५३	”	५१	रे ओ मधुरी मोरली वागी... .. ४२	४२
५४	”	५२	ज्युं मोसम लाहु गाण रही... .. ४२	४२
५५	”	५३	अज्ञानी जवडा तन ताई जेधलि तपासी ४३	४३
५६	”	५४	दर्शनका माणुं हुं दान रे... .. ४४, ४५	४४, ४५
५७	”	५५	सुरी साहेजे वैणु वगाडी... .. ४६	४६
५८	”	५६	मायामे लुभायां मेरा मनवा सेवानी... ४७	४७
५९	”	५७	मुनी मौन धरा डीस कारनको... .. ४८	४८

६०	॥	५८	जेगी जुगतका पंथ न पावा... ..	४६
६१	॥	५६	जगतमां याव्युं छे लैया केवुं आ केवाव्युं	४६
६२	॥	६०	प्यास पुजा हे साकी... ..	५०
६३	॥	६१	जे हीलपर जनी मेतो हुं तेरी हीवानी	५१
६४	॥	६२	जगरे गाशील सोवत का हे... ..	५१
६५	॥	६३	या गौस आजम जेकी... ..	५२
६६	॥	६४	जुस गुझमे डम रहेतें डय... ..	५३
६७	॥	६५	पंथ कडीरी सपसे न्यारा... ..	५४
६८	॥	६६	ध्यान रणे पनियारी... ..	५५,
६९	॥	६७	सडीयो में तो सांघ पर शीका हुं रे... ..	५७
७०	॥	६८	॥ मेने सुरीजन पाया... ..	५८
७१	॥	६९	॥ सांघ सांघ हीजाया... ..	५८
७२	॥	७०	॥ मर्म अपना हुं पाया... ..	५९
७३	॥	७१	अल्लाह अल्लाह धूम मयाया... ..	६०
७४	॥	७२	सडीयो लागी प्रेम कटारी... ..	६१
७५	॥	७३	॥ में तो सांघका कडावुं... ..	६२
७६	॥	७४	धुधटमां शुं छे घोटाणे... ..	६३
७७	॥	७५	साधु लैया लटके शुं करवाने वनमां... ..	६३
७८	॥	७६	॥ ॥ पांये तवेने उडायो... ..	६४
७९	॥	७७	॥ ॥ हुमो आही अनाहीना जेगी	६५
८०	॥	७८	जुओ सामणीयाना वेश रे... ..	६६

८१	७५	साधु लौया काम कोधने भारो...	६७
८२	८०	हुटो हभारी अंधाली...	६८
८३	८१	काम कोध तूना मोह माया...	६९
८४	८२	लकड़की भासा पत्थरकी सुरत...	६९
८५	८३	अथ मेरे जना अथ मेरे जनी...	७०
८६	८४	नमाजनी हुं लखुं कशीयत...	७१
८७	८५	संतोनी गति न्यारी ...	७२
८८	८६	जोग कमाने जोगी नीकला...	७३
८९	८७	दुन्या तो जप भारे रे...	७३
९०	८८	नैनासे तो कोध नैना लगावे...	७४
९१	८९	जगरे सुरभ सोपत का हे...	७५
९२	९०	पेशा पशा नीये उपर...	७६
९३	९१	मेरी नैनामें सुरता तोरी...	७७
९४	९२	अनुभवियो मनया आवो अवसर...	७७
९५	९३	पांय तत्व दश धंदियो...	७८
९६	९४	मुजे घडी पलक मतलुल...	७९
९७	९५	नाथ भीगरी कोन सुधारे...	८०
९८	९६	भरजुहमां मुसहली जेठो...	८१
९९	९७	साधु लौया जम पीयो हककानी ...	८१
१००	९८	ध्यान ज्ञानमे रहेना...	८२
१०१	९९	व्हाले भारे मुखाकात लीधी रे...	८२

१०२	”	१००	मायाकी भुरतीकु तोडा... ..	८३
१०३	”	१०१	समय अेक अेवो आवशे... ..	८४
१०४	”	१०२	हमतो हे परदेशी आवा हमतो हे परदेशी	८५
१०५	”	१०३	शानी समजे अतुर सुणनी... ..	८४
१०६	”	१०४	अहमासोनी आल हितार्... ..	८५
१०७	”	१०५	अे नथी जेता अनाडी रे... ..	८६
१०८	”	१०६	गुइल प्यारा काछ अेसी करे तहभार	८७
१०९	”	१०७	तेरा के छ नहि रे... ..	८७
११०	”	१०८	” ” ” तेरा काछ नहि रे... ..	८८
१११	”	१०९	सुशी आवा अजगम देश सीधारे... ..	८८
११२	”	११०	हस्ती लीधी मस्ती आपी... ..	८९
११३	”	१११	अंदा नथी हमे काछना... ..	९०
११४	”	११२	अे मुर्धा ते मुर्धा नव छोडी... ..	९०
११५	”	११३	रे जेगी ध्यान धरे हर धुनमें... ..	९१
११६	कलाम	१	मुण्डे हीदायत हे थुदा... ..	९२
११७	”	२	मनसुर दाता वारी रे... ..	९३
११८	”	३	अे मेरे जेगी अजगम देशना... ..	९४
११९	”	४	जेगी हमे जुगो जुगना... ..	९४
१२०	”	५	साथु कडाने साहेवडी... ..	९५
१२१	”	६	सहीयर हमारी सांभणो... ..	९५
१२२	”	७	जहां रे दपूं वहां वेह असे... ..	९६

१२३	॥	८	संत समागम कीज्यो...	...	...	६७
१२४	॥	९	तेरी अगलमें सर्प है...	...	...	६७
१२५	॥	१०	ध्यान हमारा है वहां...	...	...	६८
१२६	॥	११	उजेलों करसणु सूकियां...	...	...	६९
१२७	॥	१२	मौला अइये जेठ के...	...	...	१००
१२८	॥	१३	वाणं वागे रंग महोत्तमां...	...	...	१००
१२९	॥	१४	ओहंग सोहंगते हुं शुं करं...	...	...	१०१
१३०	॥	१५	घटमांडी जैसीने जालता...	...	...	१०२
१३१	॥	१६	प्रितमथी अपनी प्रित छे...	...	...	१०२
१३२	॥	१७	शब्द गुइजो साधवी...	...	...	१०३
१३३	॥	१८	छस्कके आचा जेश तो...	...	...	१०४
१३४	॥	१९	संसारतुं सूप स्वप्नुं छे...	...	...	१०५
१३५	॥	२०	नैन पीराजनी कारमी...	...	...	१०५
१३६	॥	२१	ज्यारे जेठं त्यां पाण्णी रे...	...	...	१०६
१३७	॥	२२	संत समागम कीज्यो...	...	...	१०७
१३८	॥	२३	प्रितम प्यारा पास हु...	...	...	१०७
१३९	॥	२४	प्रितम प्यारा प्रेममां...	...	...	१०८
१४०	॥	२५	आशक जमाले पास हें...	...	...	१०९
१४१	॥	२६	सौरामें सेर अणके है...	...	...	११०
१४२	॥	२७	सुन मंडल अक दश है...	...	...	१११
१४३	॥	२८	काम कहरदां है नहि...	...	...	११२
१४४	॥	२९	आवो रे लालन धर मेरे तुंजथी रंग लागे	...	...	११३

१४५	३०	नैन कटारी लग गर्भ धाव लागे रे कारी	११३
१४६	३१	आवो मोहन मारा महोक्षमां हुं थप रही छुं अकेली	११४
१४७	३२	लाहुती आत्मं आलयां रे...	११५
१४८	३३	दरीयाकी भोग्नं जेशमे यौव दीश पानी रे पानी	११६
१४९	३४	यलनेकी चिंता क्रील्यो...	११७
१५०	३५	अय मेरे मौला है मुजे दीवसे प्यारी दूधारी	११८
१५१	३६	रस्तो नीरप्पी परप्पी याक्षुं...	११९
१५२	३७	शोर करे जहां सरमही वहां ध्यान हमारा	१२०
१५३	३८	यौसर आलु धुशुकी जेलारे मेरे जेलारी	१२१
१५४	३९	जकतालु ठांग तमाभी तेरे...	१२२
१५५	४०	हील आ शीकका आरसी रे...	१२३
१५६	४१	सुरत तेरी सांवरा रे...	१२४
१५७	४२	सदगुरु असा सेरीयेरे मुरदा मन जवडावेरे	१२४
१५८	४३	गगन मंडलमें तुरही ज्योती...	१२५
१५९	४४	जगो सहीपरो गइलत छोडो...	१२६
१६०	४५	सुही साहेब स.या सुनावो साया सुनावो	१२६थी १२९
१६१	४६	जाने हमे कोरि नाही रे...	१३०
१६२	४७	हमको सुज पडे ना कोरि रे...	१३०
१६३	४८	कीसे पुकारं मे कीसे पाठ...	१३१
१६४	४९	सायामां सायु नाम साहेबनुं...	१३२

૧૬૫	..	૫૦	સુન સખી હું છું પીયુજની પ્યારી...	૧૩૩
૧૬૬	..	૫૧	દાર પીલાકર પીરે મુગાને...	૧૩૪
૧૬૭	..	૫૨	ધ્યાન ધરીને ઘણીને નીરખ્યો...	૧૩૪
૧૬૮	..	૫૩	સહીયર મારી છે અલમેલી } સૌ સેજડીયે સુતી રે } ...	૧૩૫ થી ૧૩૬
૧૬૯	ગરબો	૧	સખી ગુરજને નામી શીશ } ગરબો બોલું રે }	૧૩૭ થી ૧૩૯
૧૭૦	..	૨	સગી નણુંદના વીરાને સખી } બ્યારે મનાવી લીધાં રે }	... ૧૩૯
૧૭૧	..	૩	તન મન ધન સૌ અર્પણ કીધાં...	૧૩૯
૧૭૨	..	૪	સાહેબીયો સંતો માથે રમળે...	૧૪૦
૧૭૩	..	૫	જીજ્ઞાસુઓ સત સંગમાં રહેજે...	૧૪૧
૧૭૪	બારામાસી	૬	કાશીકે કંથ ગયામેલી ૧૪૨ થી...	... ૧૪૪
૧૭૫	કુદણીયાં	૭	પીરો મુરશીદ આપણ...	૧૪૫ થી ૧૪૬
૧૭૬	ચોપાઇ	૧	સુદી સાહેબનો કકકો ખરો ૧૪૭ થી	૧૬૩
૧૭૭	ઘોળ	૧	સુદી સાહેબ રોઝે અજલના વેરાગીરે...	૧૬૪
૧૭૮	..	૨	વરતો ચાલ્યો છે પરણવા કાજવાણંત્ર વાળ્યાં	૧૬૫
૧૮૯	..	૩	સુદી સાહેબની સંતા ગોગડી ૧૬૬ થી	૧૬૭
૧૮૦	..	૪	નખી મોહમદ રસૂલ આવારે મારે મંદીરે	૧૬૮
૧૮૧	..	૫	સાહેબના સુમરન દમોદમ કરી લેજે	૧૬૯, ૧૭૦
૧૮૨	૫૬	૧	સગી નણુંદનાં વીરાને સખી } બ્યારે મનાવી લીધારે }	... ૧૭૧

१८३	"	२	तन मन धन सौ अर्पणु कीधां थया पीडिण परसन रे	} ... १७१
१८४	कवित	१	दृषनेमें आय नहीं, कहेननमें आय क्या	१७२
१८५	"	२	भोगीतो भमता लखा भोगीतो रमता लखा	} ... १७२
१८६	"	३	नंगनकी बरतीमें घोषनका काम नहीं...	१७३
१८७	होरी	१	सांवर तुने मोरली अणध...	१७४
१८८	"	२	सांवर तौरी नैना हे करी...	१७४
१८९	"	३	सांवर हमसें भैलोने होरी...	१७४
१९०	"	४	सांवर भौरी पीत निभाध...	१७५
१९१	"	५	सांवर आपहो हरणध...	१७५
१९२	"	६	हरणध हो के पाक रहतहो...	१७६
१९३	"	७	सांवर तौरी क्या यतुराध...	१७७
१९४	"	८	सांवर तुके तेरी दुहाध...	१७७
१९५	"	९	सांवर मुणसें नैन लगाध...	१७८
१९६	"	१०	पीयु को क्या मोह दीभाध १७८ थी	१७९
१९७	छप्पो	१	सत्यने भाथे छे हःअ अे दुःअ नथी छे कसोरी	१८०
१९८	"	२	गुठ कही नव भापो गुठानों संगत छोडो	१८१
१९९	दुहा पर्युरणु	१	स्वार्थमां तुं दुष्पीयो सेंकडो कीधां पून	... १८२ थी १८३
२००	"	२	दुंहेसे भीलता नहीं थीन दुंहे भीलणय	} १८३ थी १८६
२०१	"	३	कयुं सभी अे यैन हे कीन अतीयां दुःअ हीने	१८७

૨૦૨	„	૪	સોળસેં ગોપીનો નાથ વગાડે ઉભો વાંસળલી	} ૧૮૭ થી ૧૮૮
૨૦૩	„	૫	હુહુ કે મૈદાનમેં હુહુ કા બજો સાજ...	૧૮૯
૨૦૪	અશઆર	૧	ધઆદતતો કરતેં હે સારે બશર...	૧૯૦
૨૦૫	મુશાહેદાત	૧	અગર હમ દોઝખ હો હમપર હલાલ...	૧૯૧
૨૦૬	સાખીઓ	૧	ચોપડાં તારા છોપડાં પોથાંતો સર્વે થોથાં	૧૯૨ થી ૧૯૩
૨૦૭	પાંચ તત્વ	૧	... ..	૧૯૪
૨૦૮	સાખીઓ	૧	નકટાઓનાં ગામમાં નાક વાળાની...	૧૯૫
૨૦૯	„	૨	ચેલા બન આવે કોઈ...	૧૯૫
૨૧૦	„	૩	હીરા પથર એક હે...	૧૯૬ થી ૧૯૭
૨૧૧	ગરબી કુદશીયાં	૪	શતા આગળ શાશુ...	૧૯૭
૨૧૨	„	૫	પીરો મુરશીઃ બાપજી હું સાંવરીયે	} ૧૯૮ થી ૧૯૯, ૨૦૦
૨૧૩	„	૬	મનસુરશાહની ચેલી રે...	૨૦૧
૨૧૪	ચોપાઈ	૧	ગુડસે કપટ ચારસેં ચોરી...	૨૦૧
૨૧૫	લજન	૧	જોગી બેઠો હે જોગ લગાઈ...	૨૦૨ ૨૦૩
૨૧૬	„	૨	સહીયેર મારી છે અલખેલી...	૨૦૪
૨૧૭	ભુજંગી છંદ	૧	જલ્લે જલાબ પરતવ...	૨૦૫
૨૧૮	ધોળ	૧	હમો પોતે પોતાના પ્રેમ પ્રેમે દરશન જોવા આવીયા	} ... ૨૦૫
૨૧૯	ખુદાઈ હકુમત	૧	ખુદાઈ હકુમત જ્યોર્જ પંજમ ચલકી બાલે બાલમાં	} ૨૦૬ થી ૨૦૯

૨૨૦	દુહા	૧	ચંતા આગળ શાણુ પાણુ... .. ૨૧૦
૨૨૧	દુહા	૧	સુશીને લિધાસ છે સો વસા પુરા... ૨૧૧
૨૨૨	રાગલાવણી	૧	નથી હમો ઉમ્મતી કાઈના... .. ૨૧૨
૨૨૩	લાવણી	૧	રામ કહાની કૃષ્ણ કહાની... ૨૧૩ થી ૨૧૪
૨૨૪	આરતી કલાંકી	૧	પુરુષોત્તમ પરમાત્મા પોને પ્રત્યક્ષ થયા જોવા પોતે ૨૧૫ થી ૨૨૧
૨૨૫	ગઝલ	૧	કીરતે હં હમ હો જોગી રોઝે અજલકે નીકલે ૨૨૨
૨૨૬	"	૨	કાર જુગતકે સખ કરતા હું... .. ૨૨૩
૨૨૭	"	૩	એ બાદે સખા લાદે ખખર ચાર કહાં હે ૨૨૪, ૨૨૫
૨૨૮	"	૪	ઉલકત ઉન્કી હર એક સૈઅસેં બેશક મુજકુ ૨૨૬
૨૨૯	"	૫	તુજે દુઆ હે... .. ૨૨૭
૨૩૦	"	૬	સ્વલેઅલા મહબુબ ઇલાહી અહમદ... ૨૨૭
૨૩૧	"	૭	કામેલ ફૈઝુલ બારી સૈખ અબ્દુલાહ શતારી ૨૨૮
૨૩૨	"	૮	ખુરજે વહદતકી એયા હાફેઝ ૨૨૮ થી ૨૨૯ મહીયુદ્દીન પીર ૨૩૦
૨૩૩	"	૯	એ મેરે હઝરત બયાં બાં મુરશીદે મનસુરશાહ ૨૩૧
૨૩૪	"	૧૦	તેરા દરબાર શાહાની મહ્યુદ્દીન જુલાની ૨૩૨, ૨૩૪
૨૩૫	"	૧૦	દીલદારકુ દીલ દેકે મોહબ્બત કુ ખરીદા ૨૩૬
૨૩૬	"	૧૧	સહીયો લાગી પ્રેમ કટારી... .. ૨૩૬
૨૩૭	"	૧૨	મૌલા જુલા રહાહે જુલોમેં રહમ પૂરા ૨૩૭
૨૩૮	"	૧૩	તું કાઅબસેં જાકે આયા હાજી ૨૩૮ થી ૨૩૯
૨૩૯	"	૧૪	મસ્ત અંદર કીબીયા હે કિબીયા કીરતાર મસ્ત ૨૪૦

२४०	१५	अम छस्कका गरमो आजार हे १४१ थी २४२
२४१	१६	छस्क सीतमगरकी मर हे... .. २४३
२४२	१७	अम छस्ककी आध जहार हे २४४ थी २४५
२४३	१८	हमकु अपनी जनसे भेशक पीयारा छस्क हे २४६ थी २४७
२४४	१९	ओ आदे सभा लाहे जमर यार कहां हे ... २४८ थी २४९
२४५	२०	सगाके आंभ हमकु वो जहनाम करगधि २५०
२४६	२१	होकरसे मुरहे हो गये जते तमाम आह २५१
२४७	२२	छस्कसे पयदा नीदा हूध... २५२ थी २५३
२४८	२३	अजब छस्कने आके रंगत होआध २५४, २५५
२४९	२४	रीअकका जमीन आप हे मौला ... २५६ थी २५७, २५८
२५०	२५	केहताहे हीजेअर मेरा यार कहां हे २५९, २६०
२५१	२६	हीलकी अंदर जेसे छल्लाह पुकारा हो गया २६१
२५२	२७	हीलो जसे हीदा होके तलजगार हुं तेरा २६२
२५३	२८	भास हे लौलाक शानत ओ मोहमद मुस्तुश २६३
२५४	२९	पुरकतसे सीतम आह कहांतक में सहुंगा २६४ थी २६५
२५५	३०	तेरे जवके परहेमें आयाहुं आहम २६६ थी २६७, २६८
२५६	३१	शीकना जमां पर आगया... २६९ थी २७०
२५७	३२	जस शुधामें हम रहते हे... .. २७१

२५८	३३	वोह जभावे नामनी पर...	... २७१ थी	२७२
२५९	३४	सीपा डिस्टे नडी डोर्ध...	... ..	२७३
२६०	३५	प्याह प्यरसोंके यहीं होगा न आना आपका	२७४ थी	२७५
२६१	३६	तेरी मेहप्यत में मेरी गान जलुंगा...		२७६
२६२	३७	चौट बगी छल्लाहुकी पूम प्यगत हे नककरा		२७७
२६३	३८	कोशीश हो छककानी कामेल जप पावे येह छसरारु	... ..	२७८
२६४	३९	सर कटाहेगे मगर हरगीज न डर जहंगे हम		२७९
२६५	४०	हीलमें वोह जाने जहां लेकीन नकर आता नहीं	...	२८०
२६६	४१	नयी मोडमद रेहमत आलम मौलाका महप्यत पना		२८०
२६७	४२	राज नियाज आशिक माशुकके...	... ..	२८१
२६८	४३	तशनये कौवसर हमे कौवसर पीलाना याहहे	... २८२ थी	२८३
२६९	सजरतुत तैयेया	१ हाथ उथायाहु छलाडी	२८४ थी	२८५
२७०	कसीदा	१ आपके मकपुल यजहां शाल वजहुदीन पीर	२८७ थी	२८८
२७१	२	छक तआलाका पीयारा सौयहे कौनेन हे...		२८९
२७२	३	डिठके ताजीम सप्य करो अप्य मुस्तुका पैदा हुवेरह		२९०
२७३	४	छस जुलमतमें रोशन आके जप साहेप लौलाक हुवे	...	२९१

२७४	"	५	महेशरमें होगी पास नीहाये मोहंमदी	} २६२ थी २६३
२७५	"	६	जमावे कामेसें अढके देया...	२६४ थी २६५
२७६	"	७	अन्न मुहोमे हे डंका वज्रहीन अल्वीका	} २६६ थी २६७ २६८
२७७	"	८	अवलो आपरंनं हे धसरार मोहंमद	} ... २६६ थी ३००
२७८	"	९	साहेमे लौनाक मोहंमद रसुल हे	३०१, ३०२
२८६	हुमरी	१	मेने इरी हे समरनकी माला...	... ३०३
२८०	योपाध	१	पेते पुरका मोहन आसी वाकी शान सदा अविनाशी	... ३०३
२८१	साभीयो	१	तलय तुजे हे यारकी रभ मुरशीदसें प्यार	... ३०४ थी ३०६
२८२	शअेर	१	शौभ आदम सूरीये भीरकीन शाह...	३०७

लजन हाहापीर डाल मनसूरशाह काहरी शतारीनां

२८३	लजन	१	आवे सपी सपदेपो नजरसें...	... ३०७
२८४	"	२	जहांकु देया तुलमे देया...	... ३०८
२८५	"	३	तस्वीर मेरे यारकी यहां आयके यमकी	३०८
२८६	"	४	सुनाध तुने हे अैसी अतीयां...	... ३०९
२८७	"	५	दीयाहे मुजके नुरानी सुरत...	... ३१०
२८८	सुनाकेय	१	छस्क हो गया हे छुडानां येडीमुश्कील	३११, ३१२
२८९	कसीदा	१	यलो जहद दीदार देपो पुदाका...	... ३१३
२९०	"	२	पुदा नुर अपना दीयाताहे आन...	३१३

- २६१ " ३ अरबि पूछा तुं अहमदका... .. ३१४
- २६२ " ४ याकी हे तम्भना हे मदीनाली दीपाहे ३१४
- अणा अलेपनामां डाश्रेअ महयुद्दीन साहेबका.**
- २६३ " १ अलेप छलाही वोही हमारा... ३१५ थी ३२०
- २६४ छोटा अलेनामा २ अलेप छलाही पूछा तुंही ३२१ थी ३२२
- २६५ हुमरी १ अस वक्त नभी पैगम्बरका ३२३
- २६६ " २ सारे इलकपर खुम मयी है आज } ३२३, ३२४
मोहमंद आपत हे हो।

મજકુર સૂફી સાહેબ હમારા ગુરુ પટેલ આદમજી અભરામજી સૂફી સાહેબે જે મને આ કીતાબ છપાવવા શરૂ અર્પણ કરી હતી. ને આજ દીને છપાઈ ગઈ છે તે માટે ખુદાવંદ કરીમનો આભાર માનું છે.

અને બીજી કીતાબો આપ હેબે કલમી આઠ બનાવી ગયા છે. તે એમના દીકરા મુસેજી આદમજી સૂફી સાહેબ પાસે છે. અને કેટલીક મારી પાસે પણ રહેલી છે. એવણુ સાહેબે ઉર્દુમાં મશનવી “ગુલશને વહદત” એક વખત છપાવી હતી તે નકલો સઘળાં વેચાઈ ગઈ છે. અને હાલમાં મારા હાથે આ બીજી કીતાબ ગુજરાતી ભજન સંગ્રહ છપાવી તૈયાર થયેલી છે. તે સર્વે લાઇઓની રૂબરૂ રજુ કરે છું એમાં કદાચ કાંઈ લખવાના વાક્યમાં અથવા છાપવામાં કાંઈ ભૂલ થઈ હો તો તે વિષે આપ સર્વે સાહેબો પાસેથી માફી આહું છું. વળી કર્તા સૂફી સાહેબનાં પીર હાલ તલસાડી વાચા લાલોહ મુકામે ગુજરાત ભૂમિ પસંદ કરી નર્મદા કીનારે મજકુર ગામે વફાત તા. ૧૧ મી સફર હી. સને ૧૩૬૦ શાગણુ સુદ ૧૨ ને વાર સોમ તા. ૧૦ મી માર્ચ સને ૧૯૪૧ને દીને થયા છે. લી:-પટેલ ઈબ્રાહીમ ઇસાક કોયા પ્રકાશક દા. પોતે.

નોંધ:—

પાના ૧૧૧ થી ૩૨૪ સુધી
ધી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પ્રકાશક માટે છાપી.

મુદ્રક:— કે. જે. દેશાઈ.

મુદ્રણસ્થાન:—ધી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

ચૌદા બજાર,—અંકલેષર.

શેખ આદમ સુફી સાહેબ દુર્વેશનાં

—: ગુજરાતી :—

ભજન સંગ્રહ

સંપાદક “કલંકી”

પ્રકાશક:

પા. ઇબ્રાહીમ ઇસાક કોયા

તથા

મીસ્રી ભીખાભાઈ ગોપાળદાસ

છપાવવામાં સલાહકાર:

મુ-શી અહમદભાઈ રહેમાનભાઈ, મુાં સુરત.

મળવાનું ઠેકાણું :-

કર્તા:-પા. ઇબ્રાહીમ ઇસાક કોયા

મોજે કોસમડી તા. અંકલેશ્વર. જી. ભરૂચ.

પા. આદમજી અલરામજી સુફી.

મીસકીન શાહ કાદરી સત્તારી તે ખલીફા

હાજી મનસુરશાહ કાદરી સત્તારીનાં.

સને ૧૩૩૭.] કી. ટ આના [૧૩૫૭ હીજરી.

દીપ્તાયો.

તમામ તારીફ અને વખાણને લાયક તેજ એક જાત પાક ખુદાની છે કે તેની જાતની હસતી છતાં તે પ્રત્યક્ષ જણાતો નથી તે સર્વજ શક્તિવાન છે, તેના જેવો બીજો કાંઈ નથી. ઉત્પત્તી પાદન અને પ્રલય એ તે મહા બળવાનના નાના ચમત્કારો છે, ઐદ ભુવન પતી કુલ્લ મુખત્યાર જાતે ને પોતે તે આપો આપ પોતે પોતે હસતી ધરાવે છે. તે એક છે ૧ એકડે એક લખવામાં ગણવામાં કે જોવામાં આવે તેવો એ નથી. તેમ ગણત્રી રહીત છે. સતચીત આનંદ સ્વરૂપ સર્વે ચરાચર વ્યાપક અચળ આદી અનાદિ પરમાનંદ સ્વરૂપે સુખ્હાન સુરતે ઇન્સાન નીર્મળ રહેમાન તસ્વીર તુરાની તે એવી કે તમારા વહેમ ખ્યાલમાં આવી શકે તેવી પરમ પવિત્ર અવતારોથી નીરાજો ઇશ્વરોથી નિયારો ભકતોનો પ્રાણુથી પ્યારો અંતરજગમી સર્વધામી અવિનાશી પ્રત્યક્ષ અંતરધ્યાન અવલ આખર ઇશ્વરો અવતારોનો પુણ્ય પ્યારો દેવો પયગમ્બરોનો મસજુદ મઆખુદ મોજુદ મકસુદ ઓલીવાઓ પ્રેમીઓ માસુક મહબુબ પ્રેમ ખુમારીમાં ચકમાચૂર કરી પ્રવેશ થઇ ભકતોના પુર્ણ ભાવમાં ભમતો સંતોના સંગમાં રમતો દુરવેશોના દર્શનમાં દર્શન આપતો નિરંજન નીરાહાર સાકાર રૂપે જ્ઞાનચક્ષુવાળા અનુભવીઓને પ્રસિદ્ધ દેખાતો અનુભવી વિરલાઓને

આનંદ આપતો પરમહસાને દ્રવ્ય અદ્રવ્ય સ્થાવર જંગમ ત્રિકાળ
 ચૌદ ભુવન પોતાના સંકલ્પથી પ્રસિદ્ધિમાં આવતો પોતાની શક્તિના
 સ્વરૂપો ભિન્ન ભિન્ન પોતે બતાવતો પોતાના તેજસ્વી તેજસ્વી
 અથવા નુરથી નુરાની પ્રસિદ્ધિમાં આણવાવાલો સ્વયંભુ સુબહાન
 તે પોતે છે, અને આ સર્વત્ર લીલા તેજ લીલાધર લાલની છે
 આ સર્વ ક્રિડામાં મોહીની તેજ મોહનની પુકેલી છે અને ભુલ
 મુલામણીની સંતા જોગડી સર્વ લીલા બતાવી લલચાવી રહ્યો છે
 એ તમામ આનંદો તેજપ્રભા આનંદનીજ પ્રેમાળ રમણીય હૃદય-
 નોજ પડછાયો છે. અને આ સર્વત્રનોજ હૃદ અથવા કુન શબ્દનો
 પડધો ગાળ રહ્યો છે, હે જ્ઞાનેશ્વરી જ્ઞાનચક્ષુ ગુરુ સેવાથી પ્રાપ્ત
 થાય છે અથવા સંત સમાગમ જુદીથી ઉધડે છે, ગુરુ રૂપમાં
 ગુરુ ભગવાન મહિરજ્ઞાન થાય છે તો અમરતરસનો જન્મ પીવાડે
 છે તે જન્મ અમર સર્વદાને માટે સજીવન નિવડે પણ હે
 શિષ્યો તે ક્યારે નિવડે છે કે તારો શ્રદ્ધ પુર્ણ થકીન હોય તોજ
 નહિ તો તું ચઢેલો હશે તો પણ પડી જશે કારણકે ચઢેલાનેજ
 પડવાની ખીક છે માટે હે મુમુક્ષુ શિષ્યો આ સંબોધકને સુખોધ
 એજ છે કે ગુરુ ચરણનુ તારા મર્ણુનું મર્ણુ આવે ત્યાં સુધી
 શરણુ ન છોડવું તારામાં આત્મીક કુવત આવી ગઈ હોય તો
 પણ મોટેમં મગર ચઢને ભુલ નહી ખાતો એ તમામ ઊરજને
 ભુલ યાને ચઢતી પડતી ગુરુ લીલાનીજ ખલીદારી છે,

દોહરો.

મુશીદમા મૌલ: મીલા મુશીદ તારણુદાર,
 દયા ગુરુની હોય તો હો ભવસાગર પાર.

હું શિષ્યો ગુરુ સેવામાં તમે કાં નજરાણું નિયત નજર અર્પણ
 કરો અને ગુરુ ભગવાને તે સ્વીકાર્યું હોય એજ તમારી ઉપર
 મહા કૃપા કરી સમજવું પણ હું મૂઠમતીનાં મુમુક્ષુ તારા મુખાંધ
 ભરેલા કનીષ્ઠ બુદ્ધિમાં એવો સંકલ્પ કે વહેમ થયો કે મેં ગુરુને
 મદદ કરી છે આટલોજ દુષ્ટ વિચાર આવતાંજ આજ સુધીનું
 કર્મ કારણ સર્વે ઘોવાય જાય તમારી મદદની ગુરુ ભગવાને
 જરા પણ અપેક્ષા કે જરૂર નથી ગુરુ સેવામાં તને રહેવાની
 જરૂર છે તે પણ ગુરુ કૃપા હશે તોજ તને સંગ હશે માટે
 સાવચેતથી ગુરુના હકમા ખોટાચાલમાં વીવેકથી વર્તવું, નહીં તો
 આકાશ પાતાળમાં જુગોના જુગો સુધી ભટક્યા કરશે પણનીજત
 મળશે નહીં. હું સદગુરુ બાપજી હું આપની અંતઃકરણથી
 સેવા બળથી નમ્રતાથી નમન કરી વીનવું છું કે આ સર્વે
 આપની બલીહારીનો ચમત્કારીક કારણો છે. આપે ગુરુ રૂપે
 મુજ પામરને ખુદાઈ બતાવી રહ્યા છો અને તેમાં જરા પણ
 શંકા કે શંકા નથી. હું આપનો સદાથી છું આપનો છકાવેત્રો
 છેલીયો છું આપે મારામાં પ્રવેશ કરી મારા મુખદ્વારે આપના
 ગુણો ગાયા છે અથવા મારું નામ કરવા ગવાડ્યા છે. હું પીર
 પીર દસ્તગીર તમારો હાથ ખુદાનો હાથ છે, તમેએ જેને ઝાલ્યા
 છે તેને પોતાનો બનાવ્યો છે, આપે આપના ચરણમાં અર્પણ
 કરતા ને પ્રેમના પ્યાલા પીવાડી પ્રેમ ખુમારીમાં છલકવ
 છલકાવી મુક્યો છે તે નશીબી ખુમારીમાં પોતાના પદો, છંદો
 કલામો, ભજનો, ગઝલો, હુમરીયો, હારીયો, શબ્દો, કારીયો.
 દુહરાઓ વીગેરે અનેક અનેક તરણેમાં ગવાડ્યા છે પ્રેમરસમાં
 ઝાંકેત્રો પ્રેમી છેલીયો છેલીયા ગાતો કરે છે અહાહાહા.

શું પ્રેમ ખુમારીનું પુર્ણ શુરાતન ભલેનું તુર પડંથી બહાંડ
 ખાંડ ખાંડની ખમરો આપે છે અને પ્રત્યક્ષ દર્શન નગરે પડે છે
 તેમાં હું મોહીત અને તલ્લીન થઇ પોતાને જોઈ છું અને તારે
 સ્વરૂપે ઝંકાર વચનનો નાદ કરી મર્જના કરું છું એ સર્વ
 આપની કૃપા દ્રષ્ટિની કરામત છે, એ સર્વ ખુદાઇ મદદ છે, નહી
 તો હું એક ગણુત્રી વગરનો ગુજરાતી વોહરો શું ગણુત્રીનો પણુ
 જેમકે વાંસની વાંસળી મધુર શ્વરે પોતાની મેળે વાગી શકતી નથી
 પણુ રસીલા કારીગરની ઉસ્તાદીથી ઉસ્તાદના મોહમાં રહીને મધુર
 શ્વરે લોકોને મુર્છિત કરે છે, મનને ચલીન કરે છે આકાશ
 પાતાળને હવાની મુકે છે, શેષને ધુળવે છે, ગગન મંડલને ગગનવં
 છે. તો જ્યાં સુધી સદગુરુ ભગવાનના ભાવમાં ભોકારો નહી,
 ત્યાં સુધી તમેને એ જીજ્ઞાસુઓ ગાતા કે રડતાં આવડશેજ નહી
 ધાયત્રની ગતી ધાયલ જાણે જનેતાના દુઃખ સુખનો અનુભવ
 વાંઝણી શું જાણે રડનારના સ્વરનો રહસ્ય કે અસર કેવો અને
 કેટલો છે તે શ્વરની લજ્જા પરથી અનુભવી પારખી શકે છે તે
 પણુ એવાજ દર્દવાળો તો તમે ગાનારના ગાયનનો રહસ્ય જ્ઞાન
 શ્વરો કે અનુભવી પ્યાનેશ્વરો સીવાય ખીજે જાણી શકેજ નહી
 એટલાજ માટે ખીજાઓને ગાવુ વગાડવુ સખ્ત મના છે. ખીજા
 એટલે જ્ઞાની કે આત્મીક જ્ઞાન વગરના જે હજુરના તુરાની
 રંગથી રંગાયલા નથી તેવા ડોલીયાને મનાય છે. કારણુકે એવા
 પ્રેમરસ પ્રેમશંગારના ઘેલજા ગાયનેારી સંસારમાં કેટલાક વિદ્વા
 અને ખોટા કર્મો ઉત્પન્ન થયા છે. અવરય હિંદુસ્તાનના હિંદુ
 વર્ગમાં તો ખબીજ રહી નથી. પોતાના મહાત્માઓના મહીમા

ન જાણ્યો એમના ઉપર પણ કૃષ્ણ લીલા, દ્રોપદી લીલા, એવી ગુહ્ય પવિત્ર લીલાનો ભાવાર્થ જાણ્યા વીના અને રહસ્ય સમજ્યા વીના પ્રેમ લક્ષણા જાકતીના ભાવનો ખોટો ભાવાર્થ કરી પુરૂષો સ્ત્રીઓ વ્યભીચારી બન્યા છે અને ધર્મપવિત્ર અવતારી કે અમત્કારી પુરૂષો કે સતી સ્ત્રીઓનો અદ્ય નહીં પાળતા ખોટાં ઉદાહરણો પાળતા લઈ બગડી ખેદ છે અને તે દીનપ્રતિદીન વધારો થતો જાય છે હે ખુદાવહે ખુદા સર્વ જાઈ જાહેનોને પવિત્ર સમજ આપી સ્વત્રામે પહોંચાડો.

આ લગ્ન કલામનો સંગ્રહ કરનાર પોતાનો અનુભવ દર્શાવી પ્રેમ, મોહ વરસાવી રહ્યો છે કાઈના દેખા દેખી કે જોડી કહાડેલા નથી. અનુભવીઓ હશે તે ખુદ પરીક્ષા કરશે.

એ સખસ લશ્ય જીલ્લા, અંકલેશ્વર તાલુકાના કોશમડી ગામે રહેતા હતા અને તે પોતાના ગામના મતાદાર વોહરા પટેલ હતા એમનો જન્મ દીવસ સંવત ૧૯૨૫માં થયો છે. ઇસ્વીશન ૧૮૬૯ તેમજ મુસલમાની હીજરી સન ૧૨૮૭ સફરની ૧૧ તારીખે થયેલો આ દીખાઓ માટે રમજાન ૧૩૪૨ હીજરીની તા. પમીએ લખ્યો છે તે પહેલાં આ સંગ્રહ ધણા વર્ષો આગળથી લખાયો છે અને કરતાના કુતબખાનામાં અનામત છે આ સીવાય હું કરતાએ ધણા પુસ્તકો ઉર્દુમાં લખ્યાં છે પ્રશીદીમાં પણ એક મનસ્વી ગુલશને વહેદત નામનું ઉર્દુ કાવ્ય રચનાનું પુસ્તક હીજરી સન ૧૩૨૬ માં બહાર પડ્યું છે અને તે ખપી પણ ગયું છે. અને હજુ પણ ઉર્દુમાં કુરઆન શરીફના ભાવાર્થના ફકરા ગુલ્લ જ્ઞાનથી ભરેલા લખી રહ્યો છું. ગુજરાતી કાવ્યો

પ્રસિદ્ધ કરવાની એમને પુરસ્કૃત નહી હોવાથી આ કલામ સંગ્રહ એમજ તૈયાર કરેલો પડી રહ્યો હતો પણ એમનાજ ગામનો એમનો શીષ્ય ખલીફા મકબુલશાહ ઉર્ફે ઈબ્રાહીમ નામનો છે તેમની ઇચ્છા આ કલામ સંગ્રહ પ્રસિદ્ધ કરવાની થઈ તેથી એમની ઇચ્છા પ્રમાણે આ દીવાનો તૈયાર કરી કલામ સંગ્રહને સંપૂર્ણ કરી મકબુલશાહ સુપાત્ર શિષ્યને આ લેખ અર્પણ કરું છું. એમની ક્ષાશીશનો બદલો ખુદાવદે ખુદા એમને આગે આમીન. આ આશીર્વાદ છું એમને મારા અંતઃકરણથી આપી તૃપ્ત થયો છું.

શિષ્યોને માટે એ બોલ.

દરેક શિષ્યોએ વફાદારી અને અદબ આપના સાથે તનમન ધન અર્પણ કરી પોતાના ગુરૂના ચરણમાં મરતા સુધી રહેવાને હું ખુદા હીદાયત કૃને. કારણકે આરસીને મુકાબલ રાખ્યા વિના ચહેરાના દર્શન થતાં નથી. આ ગુલ્હ માર્મોક વાણીનો મર્મ પણ જ્ઞાનેશ્વર વિના સમજવો કઠીન છે.

- ૧ એતાલેખો મતલુખની રજા જોઈ લાશીલ કરો,
- ૨ આ મોરીદો મહબુબે મુરાદમાં તમારું પ્રલય કરો અને પોતાના સ્વરૂપમાં જઈ મળવાનો પ્રયત્ન એજ છે.
- ૩ પ્રેમલક્ષણા પુર્ણ ભાવ લક્ષિત તમોને સારે પ્રેમોશને પહોં આડશે અને તમોને અસક્ષી રૂપ આપશે.
- ૪ હું શિષ્યો તમો તમારા દીવના દર્પણમાં મારા ગુરૂની

દીઝ મુર્તિના ચીતારને ગોહવો અને તેમાં મોહીત રહેા પછી
જુઓ કે તમેને હું હાંસત્ર થયું.

- ૫ ગુરુના મહાન માન મરતયા મહેરખાની તમે જેટલી તરકાર
રાખશે તેટલા તમે પદવોએ ચદશે અને પરમપદ પામશે.
- ૬ સંસારી માયાવી તમાગ પૂતળામાં ગાપ, સ્ત્રા, છોકરાં,
ખેતીવાડી, વણુજ, વેપાર બધેકે ખોતાનાં જનતથી પણ અધીક
સદગુરુના મહીમાને નહી માનશે ત્યાં સુધી સર્વ કર્તવ્યો
ફોગટ સમજવા. ખુદા ખુદા ગર્જના કરનાર જુદા જુદા છે
અહલાદ અહલાદ ખોટારનારાઓ અજગજ છે અને અને તે
અક્યતાનો રંગ બેઠાએ છે. કલકા કુલ એકલી આ શબ્દમાં
ધ્યાન કરો આ કલામ સંપ્રદમાં સર્વ જ્ઞાનનો પૂર્ણ સમા-
વેશ કર્યો છે મારા ગુરુદેવ લગવાન હાજી મનશુરશાહ
સાહેબ કાદરી શત્વારી હદગરહોશીર હુલખાગીનો હું
એક અને દાસ છું અને તેઓ પરમહંસના પવા પરોના
છાએ હજુ સુધી આ ખાટકારના માથા ઉપર છે તેઓ
સ હેબ હિદુરયાનમાં અવધના શીતાપુર જુદાના ખેતેપુર
શહેરમાંના માહનગર મોહલામા રહે છે. ખોતાના શિષ્યોમાં
રમણુ બ્રમણુ કરતાં મગન રહે છે. ખોતે ઘરખાર રાખતા
નથી ખોતાની કબર તૈયાર રાખેલી છે અને બાકી
જીંદગીના દીવસો ભાવ ભકિત ઉપદેશમાં ગુજરે છે, લગભગ
૮૫ વર્ષની વય થઈ છે અને એવા મહાન પરમહંસનો
શાંચો એમના શિષ્યોના માથા પર સદા રહેા આમીન.

તેમજ આ કલામ સંપ્રદાને દીપ્તિ આપી સહીત કરવાને અને
પ્રસિદ્ધ કરવાને આજ્ઞા આપી.

આમીન. આમીન. આમીન.

લી. પટેલ આદમજી અબરામજી ઉર્ફે શુક્રી સાહેબ
શુક્રી મીરાકીનશાહ ખતીબ હાજી મનશુરશાહ
કાદરી શત્તારી કા શાહ ખારી.

તા. ૫ રમઝન જુમહાત ૧૩૪૨ હીજરી દાતોપે.

કર્તાનાં મુરશીદ પીર હાજી મનશુરશાહની હાજરીમાં મશહુર
પુસ્તક જપાય છે. અને જાતે તપાસી પાસ કરે છે.

તા. ૨૪-૧૦-૩૭

હીજરી તા. ૧૬ મો શાબાન ૧૩૫૬

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

शेष आहम सुकी साहेब दुर्वशना

गुजराती भजन संग्रह

भजन १ वुं.

अरे ओ मनवा पापी तुं केम लटकतो लमे,
साहेब नामनुं सुभरन करवुं तं तो तने नहिं गमे १
जमरा छवडो देवा आवशे शुं थारो ताडं ते समे,
नथी थवानो त्यां केध जेदी काया तारी कमकमे २
कायी काया पडी जवानी नहि रडो तमे नहि हुमे,
अष्ट थयो जगतुंनी मायामें अगर चडयो टमटमे ३
सतशुद्ध चरणु शीश नमावी सदा रहोने तमे,
स्वासे स्वासे जप जपो जेम लुहार धमेषु धमे ४
हयाणु थधने हयामें रहणे सा साडु दोडोने हमे,
तारी हुकुमन काम नहि आवे येती ह्यो सडि तमे ५

સામગ્રીઆના સ્વરૂપ સર્વ છે મારી આંખે જુઓને તમે,
 જ્ઞાન ચક્રથી જ્યારે જોશે સર્વ પ્રહારમે ૬
 સ્વાસ સ્વાસ બસ રટન સ્ત્રીએ કાંતઃપગ ધમધમે
 બત્રીસ વાજાં છત્રીસ રાગની ભીનભીન ધમધમે ૭
 ધ્યાન અગોચર ચઢો ગગનમેં મલો મોહનને તમે,
 મનડું માહરું તેહમાં મોહું નથી જલજુતા તમે ૮
 કપટ જેટલું અનુભવ કરતાં પડે તેટલું ખમે,
 દીન રહો આત્મા દર્શમેં પર્મપદવી પામશો તમે ૯
 આત્માજ્ઞાનની છુપી વાતડી મલે ભવિષ્યે સમે,
 શુદ્ધી સાહેબ પ્રહ પદવીમાં ચાહ ભુવનમેં રમે ૧૦

ભજન ૨ જી.

કયું નિંદ્રામેં સોયા ગાપીલ જગ નકી હે ચોઘડીયાં
 સચી ખાતેં સદા હમારી કણી ન ખોલે જુઠડીયાં ૧
 ગુંગા ખાત મરમકી ખોલે ચૈદા ભુવનકી ખાતડીયાં
 બેદ પુરાન ચોર સખી સાસતર ઉસકે સામને ચોપડીયાં ૨
 હમને અપની નજરસે દેખા બજાયે હુંડા ઘંટડીયાં
 ચાહા ભુવનમેં અવાજ પહોંચા બજાયે બીનમુખ બાંસરીયાં ૩
 બહેરાહો મસ્તાના કુમે નાચતહિ ખાન ટાંટડીયાં
 સંત લોકોએ મર્મકુ ખુઝે મુરખ ખાએ આંટડીયાં ૪
 શુદ્ધી સાહેબકી જ્ઞાનકી ખાતેં સુને કોઈ બીન કાનડીયાં
 દરશન વાકા વોહી નર પાવે જો આએ બનબીન આંખડીયાં ૫

ભજન ૩ જી.

ગોદામ જ્ઞાનકી હુમને ખોલી ધ્યાનકી માંડી હાટડીયાં
 સુરા હોય સો કરે ખરીલી સોદાહે શીર સાટડીયાં ૧
 અગમ ગઠકુ ઝીત લીયો ખસ બેઠ શખ્હકી સાઠડીયાં
 સુરા મરહ વા ચઢે મેદાના જનાના (હીઝડા) મારે ખાંટડીયાં ૨
 પાંચ પચીસ ચોરનકુ મારા દુશ્મન સારે ડાટડાયાં
 નામરહોસે મર્મ ન કહેના બહોત બીકટહે ઘાટડીયાં ૩
 બ્રહ્મ સ્વરૂપ જલવાહી તુમહો ગદ્ગત લેંસ ચોર ગ વડીયાં
 સતગુરૂ બાલક પંથ એ પાવા દાસ સંતોકે પાવડીયાં ૪
 કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા ઇન પાંચોકુ કાટડીયાં,
 શુદ્ધી સાહેબકી ખુલી ગુદામં જ્ઞાની બાંધલો ગાંઠડીયાં ૫

ભજન ૪ થું.

બાંધ કમર હિંમતકી ખ્યારે બેઠ શખ્હકી ઘોડલીયાં
 ધ્યાન ગ્યાનકી લગામ પકડો માર પ્રેમકી કોડલીયાં ૧
 કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા તોડ દે સારી ખોડલીયાં
 હર હર સ્વાસા સુમરન કરલે સુરતા મનમુખ જોડલીયાં ૨
 અકળકે ચલતાહે મદમાતા રખે બહોતસી ટોંડલીયાં
 તોડ સખી એક દીન તુટેગેં સજેગે માંસ ચોર હાડલીયાં ૩
 ગાપ્રીલ હો કયું સોયા બંદે પીયુસે પ્રેમ નહિં જોડલીયાં
 દુનીયા મોહની માયા હાકણી દુબાયગી તેરી હોડલીયાં ૪

ગરીબ હોકર ગુરૂસંગ કરલે છોડદે સારે ખોડલીયાં
તેરા કપટ હસદ નહિ છુટા ગેરનકી ઢુંઢે ખોડલીયાં ૫
બીન મુરશીદ મૌલા નહિ પાવા તિર્થ જાત્રા દોડલીયાં
શુપ્રી સાહિબ મન સુરકા ખાલીમ ખ્રષ્ટાંડ સારા ફોડલીયાં ૬

ભજન ૫ મું.

પુર્વ દેશસે ગુરૂ એક આયા માન મરતબા અજમતકા
હીફઝ મરાતીબ સમ સમજ્યા રાઝ ખુલા કુલ વેહદતકા ૧
વેહદતુલ વબુદકે હે સબ પુરલે નમુદ ખુરકા કસરતકા
સુહુદ ઉસકાહે હરબધ ખલલ હે તેરી નજરતકા ૨
મદમ લહુનકા સબક પળાયા જમ પીલાયા વસલતકા
બને યગાના ઘુંઘટ તોડા મીટાયા ઝઘડા ખટપટકા ૩
નામરદોકા પંથ નહિ હે પંથ હે એતો તો લટખટકા
પંડ ખ્રષ્ટાંડકુલ તોડ ફોડકે દરશન પાયા ઘટઘટકા ૪
ગુરૂ દેશકો ચલો ગુસૈયાં એ રસ્તા હે ઝટપટકા
ધરમ કરમકી હદોકો છોડા પોચ ગયા વો જો છટકા ૫
શુપ્રી સાહિબ અસલદા જોગીહિ ખેરાગી ઉલકતકા
સૈર કરનકું આયા જગમેં દુઆગોહિ સબ ખલકતકા ૬

ભજન ૬ મું.

પુર્વ દેશકા જગતગુરૂ શ્રીરે હે જોગી મુદદતકા
જોગ કરંતે સદા શ્રીરંતે દેખે તમાશા કુદરતકા ૧

કહી ફીરી કહીં અમીરી બળયા ડંકા અઝમતકા
 અજર અમર અવિનાશી જોગી કરે નઝારા વેહ્દતકા ૨
 હુકમ બળનેકી ખાતીરસે આયે કસમ હે ઇઝઝતકા
 તજદહુદે ઇમસાલમે આયે ફારેગ ખાખા ફતરતકા ૩
 નહીં ફીસીકા હુમકો ખતરા નહી હે ઝગડા દહ્શતકા
 સુશી સાહેબ અસલકા જોગીહિ દરજ એ ફીસમતકા ૪

ભજન ૭ મું.

મેરા ઉપર મેરાજ પાઇ ગગન ગુફામે ચઢીયાં
 સાન્તેર હજારાં પડદા તોડકે જઈ હજુરમેં અડીયાં ....ટેક
 પીર પયગમ્બર રૂપી મુનીયાં સૌ રસ્તામાં મળીયાં,
 હાથ મીલાવી મળી હલી સૌ સૌને પથે પડીયા. ૨
 ડાંગીયામાં દરશન જોયાં અસલી આવી સુધ,
 ત્રિકાળ જ્ઞાની થઇને રહ્યા ઇમલદુનો બુધ ૩
 આંદ પૂર્ણીમાં ચૌહીશ ઉગો તેમાં આંખડી લાગી,
 દ્રષ્ટી સાંધીને જોવા લાગો જાંતી સરવે લાગી. ૪
 સુકા સાહેબનો પંથ ન્યારો નથી એ કહેવા સરખો,
 આમકાર હું પોતે સ્વામી અનુભવીઓ એ પરખો. ૫

ભજન ૮ મું.

મૈલા હાજરા હજુર સાંઈ મૈલા હાજરા હજુર,
 જ્ઞાની ચક્ષુકો દર્શન મેલા ચહું એર દેખત નુર....ટેક

મારેમે મુરખ કુલ યો મનમે છે મગર, ૨
 નીચ ઉંચની ઉપાધીમાં સપડાયો ભરપુર. ૨
 સચ્ચે ગુરુકા બાબક હો જા કરહે સખકો હુ, ૩
 ધ્યાન ચક્ષુમાં લીન રહો તુમ બનોગે ચકનાચુર. ૩
 ચેહી હે પંથ સંતોકા સાધુકા ચમકે ચૌદીશ તુ, ૪
 લગી આંખડી ઉસોમે સંતકી નહી અપસરા હુર. ૪
 સુકી સહેબ કરે ફરીરી મૈલાકો મંજુ, ૫
 અનંત જુગોકે હમ બેરાગી સદા રહે હુર. ૫

ભજન ૯ મું.

એ જગ દરશન મેલા ભાઈ, એ જગ દરશન મેલા હે. ૧
 એહ લે બસીરતકુ મેલા ચોર અંધે કો ઠેલા હે...ટેક ૧
 પ્રેમ ખુમારીમેં એ આયા બના મસ્ત મતવાલા હે ૨
 તરેહ તરેહ કે રૂપ રંગમે ખેલ વો અપના ખેલા હે ૨
 હર ધુંધટ વહી બહુરૂપી બના આપ અલખેલા હે ૩
 હેખનેમેં જુદા જુદા વેહતુલ વજુદ એકેલા હે ૩
 સુકી સહેબ ઇસ્તગરાકમેં વોહી ગુરુજી ચેલા હે ૪
 જહાં તહાં સખ દેખો પરખો ઉસીકા સાયા રૈલા હે. ૪

ભજન ૧૦ મું.

સાધુ લેયા આપમેં આપ સમાયા...ટેક.
 નહીં હમે કોઈ બાવા ને માઈ, નહી કીસીકા બયા
 ન હમ કીસીકે ન કોઈ હમારા, એહોંમ પ્રહારમી દીખાયા

नदी हुम बनते नदें प्रीसीक, तेजमें तेज भीलाया
 असली प्री डे ये नडले तमाभी येही अंजाम हीभाया २
 नदी हु में हाथ पाठि अहनकु^२७, नदी हुमारी ये हाया
 नदी हुमारी डे सुरत सुरत, जेबुं यशु हु कडाया. ३
 सुही साहेम परमहुस रसीवे याहा सुनमे समाया
 आप निरंजन न्यारा डे सग डे प्रस ररूप अपना पाया. ४

भजन ११ मुं.

साधु या हुमने उसीकु डे पाया...टेक.

उसके सीवा सज वडेमो हुवा डे लुसने जे जल्वा हीभाया,
 जेको हुंम जहु श्याम जुजे तत्व मसीकु न पाया. १
 सुनही हुकीकत जाने कोछ सता योजी विबोभीने पाया,
 सतन साधुका जासा वहां डे जहां न धुप न साया. २
 ध्यान धरे जेर हेजो अथ सतो डीसने ये जेव जेलाया,
 हुम नदी कोछ नजरामे आवे हरशनी नैन जमाया. ३
 सुरशीडे मनसुरे जम पीलाया सुडडा सलवन जनाया,
 छहम छवाही हस पढाया सुही साहेमकु सजया. ४

भजन १२ मुं.

साधु लैया जेजु उठाया डे लारी...टेक

जमे अलरतो नोश करीया लोया डे टांग पसारी
 याह रजो वाको लूव न जज्यो हमेहम सांससमारी. १

१. जगन करै वाञ्छ वेणी करत हे आपसमे भेदनी हो सारी
 २. जगजगरसे पार विरना हे सुनो सभी नर नारी. २
 ३. राजे जगजगसे जोगी हुवा हे कैसे दुष्ट मन अंधारी
 ४. येतना होय तो येतो दुरीजन अंधगी जगत तुमारी. ३
 ५. अपने करन विसने तुजको जगया, रचना रचाय ओ सारी
 ६. मन पवन वश करै दुरीजन जगन करै बलकारी. ४
 ७. नकी ओ सोदा हे आव अरीये नही हे वाकदा धिारी
 ८. संसारीयो जग सुणे। मुनाही कहेता हुं वारी वारी. ५
 ९. सुदी साहेब धरशाह करत हे ध्यान धरो मन भारी
 १०. विसीके जनकरके हायम रहीये अंधगी विसमे सुजरी. ६

जगन १३ मुं.

साधु लैया सेर करैरे मेदाना... १.क.

१. जग काल परसु अतरसु पापी करत हे ये जहाना
 २. पीयुजसे भीजनमे सुनो सभीरी छोटी छियो सरनाभा. १
 ३. दुजे। मत जहलतमे संतो। हमकु हे याह वीराना
 ४. जगजगरका तारा हुं यारो जगत हुं जहाज यत्राना. २
 ५. सुदीजन जण्ये या दुरिजन जण्ये संत वीरागी पीछाना
 ६. सुरा भरहवा रजमे जुगत हे गांडु खडे क्या मेदाना. ३
 ७. जूत पत्नीतसे काहेकु डरीये धरकडी धुम मथाना
 ८. सुदी साहेब सतगुरुका आबक याह हे जम पीछाना. ४

ભજન ૧૪ મું.

સાધુ લેયા સુરી અજલકે ઝેરાગી...ટેક

કામ કોષ તૃણા મોહ માયા પાંચોમે આગ લગાદી
 વેહકતકે અંદર થા એ જોગી અકેલા ઇશકને ધુમ મચાદી. ૧
 ધ્યાન સનકી ધુમ મચી હે અનહુહ મોરલીયાં વાગી
 કાલી ઘટાસે છુરી મીજલીયાં રહેમત ખરસને લાગી. ૨
 ઇશકી લીજજત અજગ હે મીઠી જાને સહીયર સોહાગી
 ચેત નહીં ઝેચેની હે લીલકુ અંતર આગ જો લાગી. ૩
 બાલેરે બાલે જપતારે જાગી અંતઃકરણથી સલાગી
 સારંગીઆ જેસી બાજત હે જોગી નાકી નાકી સખ જાગી. ૪
 સુરી સાહેબકી ચે મર્મકી બાતે સમજે કોઈ સંત ઝેરાગી
 ઘર ગંભીરતાસે જાગ્યા કોઈ ગફલત અંધેરી સખ લાગી. ૫

ભજન ૧૫ મું.

સાધુ લેયા કકંદરે સુખહાની...ટેક.

સીકલ સુરત મુરત નહી હમારી જ્યેત હે મેરી તુરાની
 હરહર શયમેં હરહર બદનમે જ્યેત મેરી પીન્હાની. ૧
 થહી તજહલી મુતજહલી કુદ હે ફીરભી તો હે એ નિશાની
 લાખેમે કોઈ એક ખીરલા એ બુઝે પુરા અનુભવી ધ્યાની. ૨
 મકાન હમ હે મકીન હમ હે શાન મેરી બે નીશાની
 નાજ નખરોમેં હમારા જહવા જયારે રહેલા મકાની ૩

એકત્ર સર્વત્ર સ્વતંત્ર બનો પાક સીદ્ધીક કસમદાની
સુદી સાહેબ સખમેં રમત ધુમત હે હુંદો પતા સંત શાની. ૪

ભજન ૧૬ સું.

સાધુ લેયા હુમ તો કરે રાજ ચોરી....ટોક.

ચોરી કરે સરજોરી ખીકરીએ જાતે બનાવે લોગ મોરી
ધ્યાનમેં જ્ઞાનમેં દરશનમેં પરશનમેં તો દિવાની હું તોરી. ૧
માહેલોકા પર હુમ તો ક્રીદા હે ચંદા પર જોસી ચકોરી
ચોરી કરતે કરતે શાહી કમાયે જાગે હે ઘંટ ટીકોરી. ૨
મેહબુખીયતને જલ્વા દીખાયા અરસાપરસી મહોરી
નૈનસે નૈના ઝીપલાઈ સુધ બુધ ગવાંઈ મોરી. ૩
મઝહબ મીલલત સખ ઇસમેં ડુખો યા બાંધી હે પ્રેમકી દોરી
સુદી સાહેબ ધંધે ચોરી કે કરકે લીયા હે રાજકિયોરી. ૪

ભજન ૧૭ સું.

સાધુ લેયા સંતોકી ચલ હે ન્યારી....ટોક.

પંથ સંતોકા કુરખે ઇલાહી ઉલ્લા કહે સંસારી
કંથ સીવા વાકુ નૈનો ન આવે નૈનોસે નૈનો હમારી. ૧
ઉસકી હજુરીસે ગેબ નહી હે ખુબ ખની પકકી ચારી
આદી અનાદીસે મોહુ હે ઉસકે ચઠી હે પ્રેમ ખુમારી. ૨
પીયુ ખીના ગોરી જીએગી કેસે ખાઈ પ્રેમ કટારી

ધાવ લગા હે વોહ રૂઝ ન આવે ચુહીં હયાતી ગુજારી. ૩
 ભાગ કરે હમ ભાંવરેકે માનીંદ ફીરબી રહે પ્રહારી
 દરીઆમેં દુખકીમારે નભીંગે સંતોષી ગત હે ન્યારી, ૪
 સુફી સાહેબ ઠા પંથહે ન્યારા બને ન કોઈ નર નારી
 બને અનુભવી વિરલાહો કોઈ યહી હે હાલત હમારી ૫

ભજન ૧૮ મું.

મનવા મન રાખો ગંભીર, મનવા મન રાખો ગંભીર
 ભવસાગરસે પાર ઉતરના ચલના હે ઉસ તીર ૧
 સદા ફકીરી કરના ખાવા મત હોના દીલગીર
 ખાલે પીલે શુકરે ખુદા કર કયા હલવા કયા ખીર ૨
 મુરશીદ કે ઇરશાદકે માનીંદ ચલીયે અથ શુરવીર
 ધ્યાન ગુરૂકા ધરલે જ્ઞાની હે હાબર તસવીર ૩
 એન કહાંહે જીસકુ લાગી અમરૂકી શમશીર
 નેન કટારી એસી લગ ગઈ ખાક હુઈ અકસીર ૪
 ધ્યાન જ્ઞાન કે જોશ કે અંદર સુનમુખ લહે ફકીર
 કયા નગરકે ચોર મારકે જકડા હે જંજીર ૫
 સુફી સાહેબ મસ્તે ઇલાહી પીયા હે નીરમલ નીર
 આતમમેં પરમાત્મ પાયે અમ્મર હુવા શરીર ૬

ભજન ૧૯ મું

મનવા મતકર તું તકરીર, મનવા મતકર તું તકરીર
 અમ્મર અપને આપકુ કરીએ, પીલે નીરમલ નીર ૧

आंख जोल अंदरकी चारे थमक रही तनवीर
 एस्ने उसकी सुरत देणी पलमें हुवा इकीर २
 यहाँपे आजा तीरना होय तो लरसागरसें तीर
 काम हुमारा केह देना हे शीर तेरी तगडीर ३
 मोहनी सुरत नैन जमा के देजो धर के धीर
 हुकम जलना यहीये तुमके मत करना तकरीर ४
 सुप्री साडेमकी छुपी आंखकी जोला सुरशीर भीर
 कांछ भीवनकी हेर नहीं हे जगदमें हे तसवीर ५

भजन २० सुं

मनवा अण तक ये तसवीर, मनवा अण तक ये तसवीर
 आसन मारा लीया अनुभववा पुण जनी तनवीर १
 मोन समा गध जलके अंदर कहां मोन कहां नीर
 धुल गध भीसरी दुध के अंदर कहां भीसरी कहां शीर २
 रागन जाली साइ जना हे नहीं छ छ नहीं शीर
 हथ छुडीका भीटा जजेडा पुण जने ततहीर ३
 मर्म जे घेहरा जानी पुजे पुजे संत इकीर
 पारा एस वक्त हेर गया तो जना नाम अकसीर ४
 छागध हेरत हुवा अयंजा बुल जये तकरीर
 सुप्री साडेमका पल नहीं हे पुजे नहीं जे धीर ५

भजन २१ सुं.

भनवा करीये जेसा जोग भनवा करीये जेसा जोग
 तन मन धन सग अर्पण 'डीने अचनाभी दे लोम १
 यहाँ नही है कुछसी तेरा करे है डीसका सोम
 लीना नहेका धंधा पोरत अजग तरेइका राम २
 नीरमाया निरस्वार्थी होना भर दुहे संजोग
 निराकार निर्लेपन रहीजे परा यही है योग ३
 सज कुछ करीये सजमें रहीजे सगे जरा न होम
 पाक भाइ नील कुत्रके रहीजे नही तो हीर सज होम ४
 सुही साहेजकी अजग हकीरी करे अचंभा लोम
 एवन भरन हाथमें करके जेवो संता जोग ५

भजन २२ सुं

भनवा प्रिया पुनीकु दुर भनवा प्रिया पुनीकु दुर
 आंभ जोल जातीनकी प्यारे जो हीस हेपा पुर
 सुरश्रीह कामील जम पीलाया जन गध अकमायुर
 नसो नसोमें रजो रजोमें जेश उठा लरपुर
 काया नगरी गुलशन हो गध जाव रहा है पुर
 आरपार सज हेपन लागे हुवा सणी जीहुर
 हरश अरश सज हुम शानी जला शमाअका कुर
 येदां देशमें सदा पुनमडे कली न हो! अंधुर

તીર કમાના તેજ તુપંચા માર દહે નર શુર
 સુરી નિશાનઃ ફરકને લાગી મોટા સખી ધનધુર ૫
 હમકો અપને ચારસે મતલબ નહી અસરા હુર
 આપણી આપસે મર ગયે ખીલકુલ હરદમ રહે હુનુર ૬
 ચાર શાહ હુમ પકડકે ભાગે ગડમડ હુઈ સખ ફર
 ચલો યે દેશકુ સંત સાધવા મોલાકુ મંબુર ૭
 સુરી સાહેબ અરબ ગુબરે અય હુજરત મનસુર
 ચોદા તબકમે હુવા ઉબલા સાફ સફા સખ તુર ૮

મજન ૨૩ સું.

મનવા ધરો ગુરકા ધ્યાન, મનવા ધરો ગુરકા ધ્યાન
 પંથ ચેહી હુય સખ સંતોકા સમજો અતુરસુબાન ૧
 ચલો ખહાદુર કરો ચઢાઈ ળાંધો તીર કમાન
 ઝનન ઝનન અબ નોખત બાબે અનહુદ ઉડે નિશાન ૨
 શબ્દ ગુરકા કરો બમુગરી ઉડ દીયો તોદાન
 હસદ ળુગઝ ઓરકીન કપટકે માર દીયો શયતાન ૩
 સુન મહા સુન સહી કીયઃ ઓર મારલીયા મયદાન
 મોતકીલી મોત વહાં આઈ બને અવિનાશી શાન ૪
 બૂલગયે સખ ખેલ ખેલાડુ ખીલકુલ હુવે ખેલાન
 પંછી હુવા જહાંન બાવે સુના વહાં કુરઆન ૫
 સુરી સાહેબ કી અજબ સાહીબી આસન મારા ધ્યાન
 મનસુર શાહકી દેાજમે એક ચેહી લડા મયદાન ૬

भजन २४ मुं.

मनवा जन जेठे हुरवेश मनवा जन जेठे हुरवेश
 नहीं कीसीसे ह्रमकु माया नहीं अकारज गेश १
 नहीं पटेलीका कुछ गुमाना लीया इकीरी लेश
 पढा लीया मकतमका बुले जे रजगर ओर पेश २
 कुलकुल मायामें कुला रणे गडोतसा देश
 अपनी शोभीमें तुं दुमा न पोंह्या असली देश ३
 मरुह ओर मंहर छोडके जेठे छे.डा हेव जनश
 अपने आपके ह्रमने पाया हुर हुवा अदेश ४
 पाताण लुमीजे जठ करीने नाथ्यो नाजन शेष
 जगत स्वर्गने तथ करीने पेहुना इकीरी देश ५
 सुप्री साडेज करे इकीरी पाक हील हुरवेश
 नकल देशके बुलाया आंलकुल पोथिं असली देश ६

भजन २५ मुं.

मनवा जात हुमारी मान मनवा जात हुमारी मान
 ज्ये हुनीयांकी माल मता सज पलमे डोवे क्षान १
 करुची काया जुठी माया छुटेगी सज जन
 कुहुंण कपीला संग न आवे छुटेगा जज प्राण २
 कहां तलक तुम्हकु समजवुं डे जीलकुल नाहान
 सतसभागम करते जहे रजका करले ध्यान ३

ध्यान धरौ और दर्शन हेजो जाये। सात कमान
 थांठ पुनः का पुरा जपके सुरत पाकपेहछान ४
 हेहमे दर्शन हेजो सतो तोड आया अलिमान
 पंड अक्षांड वेहहपुत्र वपुह हे सण हुकानी शान ५
 सुरी साडेण करे इरीरी कुत्र इहवा सुपछान
 मेहेरकीया जप पाक पुढाने निरमल हुवा परान ६

अजय २६ मुं.

मनवा मान मेरा इरमान मनवा मान मेरा इरमान
 छयकीयकी गही माया मत इंस अय नादान १
 पांच दिनकी प्रीत के अंदर मत करना अलिमान
 धन होखत और सणी हुकुमत वणाल और तोड़ान २
 जोड़ जन्मे जेश सगाछ तेरा तन मन जन
 होछणी तेरे संग न आवे छुटेगा जप मान ३
 नाबे कमत्र अक इंस जसतडे तु इसकु पडैयान
 इत्या इस इसाडी मत कर पुत्र कहर और शान ४
 नाबे कमत्र अक जोत हे रोशन इसका धर ले ध्यान
 इत्या इस इसाडी मत कर पुत्र कहर और शान ५
 नाबे कमत्र अक जोतडे रोशन इसका धर ले ध्यान
 वही जेवने रोशन आलम इसीमे गुनडे मान ६

જાનકાં મોરલી કદાં યજ્ઞતહે ધરો ઉસકુ કાન
 મરત યનો મતવાલે ઉસકે હો ઉસપર કુરજાન ૭
 મુશી સાહેબ કરે ફરીરી યને બડે સુલતાન
 પરમહંસ મહાપદમેં પહોંચે મીત્રી સનહ ફરમાન. ૮

ભજન ૨૭ મું.

મનવા દયા ધરમ રખ મનમે મનવા દયા ધરમ રખ મનમે
 કામ, ક્રોધ, તૃષ્ણા મન માયા છોડ રહો સુમરનમેં ૧
 ખાત્રે પીત્રે ચોર ખીત્રાત્રે રહે સંગત સંતનમેં
 કોડી કોડી જમા ક્રીયા વો છીન જાએગી છીનમેં ૨
 એ જગ દરશન મેલા યુએ સદા રહો દરશનમેં
 ઇધર ઉધર કયા છાનતહે તું છાન કરો તુમ તનમેં ૩
 ધ્યાન ધણીકા ધરલે મુરખ કયા ભટકે બનબનમેં
 તેરી મુરખતા તુજે નડેગી રહો ભજન કીરતનમેં ૪
 ખીના શુર એ પંથ ન પાવે સખ કુછ હોગા મનમેં
 ચહિહ ભુવનકા હે એ નમુના હેખો અંતકરનમેં ૫
 ઉપર ઉપર ન કર બનાવટ રહો યાક બાતીનમેં
 હાગ જરાણી ના ભગનેહે ઇસ દીલકે હરખનમેં ૬
 મુશી સાહેબ કરે ફરીરી સદા રહે આનંદમેં
 સંતસગાગમકા હે એ ફલ રહે આત્મ દરશનમેં ૭

मनवा करवे हिलकी सेर मनवा करवे हिलकी सेर
गङ्गातमें कमतक लटकतडे हे ये क्या अंधेर १

लगन २८ मुं.

तीरथ जत्रा धुलीमें सारी धधर उधर मन हेर
गोकुल मधुरा गंगा जमना काशी ओर अजमेर २
भक्ता ओर मनीना घुमां सुभा दीया तु पेर
अपने अंदर ध्यान करे तुम हेणे पडे सज हेर ३
संत बोझी सेर हे ये तो हे अ धेकु हेर
घास पाते शरम न आर्य हे तुं असली सेर ४
काम कंध तृण्या मोडु भाया ये पांचे कर नेर
अपने आपमें गोता मारा हेण लीया सज लडेर ५
नही डीभीसे होस्ती हुमके नसुी डीभीसे वेर
सुप्री साडेण सेरकु आया मांगे सजडी जेर ६

लगन २९ मुं.

ये डेन जोडता हे ये डेन जोडता हे
पुंरका पोश डो रडा ये डेन जोडता हे १
न शण्ड हे हु डुळ हे न सुन पडे अवाज
मजप्री मजप्री मर्मकु ये डेन जोडता हे २
हु हु डे ये मस्त प्यारे जोडे हे लेह न्यारा
अर अर शराये वेडुडल, ये डेन जोडता हे ३

મધ્યાનેમેં ભરે હેં જોતલ અથ ધ્યાની લોગો
 મસ્તાના જામ પીકે એ ડોન ડોલતા હે ૪
 સોહા હે જાન બાજુકા પ્રેમીજન જાને હુરિજન જાને
 અર્પન કરે જો સ્ત્રીરકા સોહા વોહ મોલતા હે ૫
 હીકમતકી નહેર કુટ્ટી ઈલમે લદુજ પઠાયા
 નૈના ખુલી તો પાયા વો આપ જોલતા હે ૬
 ફકીર સુપ્રી સાહિજ મનસુરકા હીવાના
 સુમરન મેં તામ અપના વો આપ રોજતા હે ૭

ભજન ૩૦ મું

વીરા મારા શબ્દ સમરો તો સાંઈ જોશો-ટોક.
 ખેતી વાડી છેયાં કામ ન આવે કામ ન આવે ડોસીડોસો
 મનુષ્ય થઈને થયો જનાવર જન્મ અકારત જોશો ૧
 એકવીસ હજાર છસો દમ વડે છે શબ્દ મોલી કચરે પોશો
 પંડ છોડી પ્રજ્ઞાંડે ચઢી જુઓ મોહી પડે નગારીની ઘોશો ૨
 તેજ તુરાની અમકી રહ્યાં છે આંખો વીના કેમ જોશો
 સુપ્રી સાહિબની જ્ઞાનની વાતો નહીં સમજશો તો રોશો. ૩

ભજન ૩૧ મું.

વીરા મારા સતગુરુ ચરણમાં રહીએ-ટોક.
 અતઃકરણમાં મેલ થઈયો છે શબ્દ સમરી નીરમલ થઈએ
 મોટેમ મગરૂરી છોડી કરાને ઝીણામાં ઝીણા થઈને રહીએ ૧

સુરતા તમ્બુર સાધી કરાને શીશ અગોચર જમ્બે
 અમરતનું ટીપું ટપકે તે પીને ત્રીકાળ જ્ઞાની થઈએ ૨
 ગેમા તમાશાની શુદ્ધ છે વાતો એ લેદ છાના કેને કહીએ
 રૂપા સોનાના નાણાં સરવે નકામા શીશ સાટે મલે તોખી લઈએ
 અજર અમર સદા આનંદમાં સંતો અવિનાશી અખંડ થઈએ
 સુધી સાહેબની ખરી ફકીરી સુરતા રમે મારે હૈયે. ૪

ભજન ૩૨ મું

સંત શું કરવા ડરશે, લૈયા, સંત શું ક તા ડરશે
 સંત ફકીરી સૈથી ન્યારા તે શું કરવા ડરશે ૧
 કરણી તેની પાર ઉતરણી કરશે તેહું ભરશે
 ઠારાં અંતે આખરી ખાશે હંસો મોલી ચરશે ૨
 સંતોની સેવામાં રહીએ એમાંથી કંઈ જડશે
 સંતોને જે કોઈ સંતાપે તે તો નકે પડશે. ૩
 મુવે માયામં માય નેા જવડો લાચારીથી રડશે
 સુધી સાહેબ સંત ફકીરા કહેતાહે મું સમસે. ૪

ભજન ૩૩ મું.

રેઓ સંતો મારા નામ કહી ના છુટે-ટેક.
 સાંસ સાંસો રટનમં રહીએ તાર કહી ના તુટે
 યહી સુમરન હે સખસં સારી હુટન વાલે હુટે ૧
 ગમન શુક્રામં નરડી લટકે ફુને ખેલ સખ વ્યુઠે

નંચે ઉપર બાબરે બાબ સ્વામી મનાવા રૂઠે ૨
 ધીરજ સાથે રહ્યા રહેણીમાં અગર એ સરવે રૂઠે
 શા સાડાં ઉર રાખે કેમને સામળીઓ છે પુઠે ૩
 જે કામ તેનો થઈને રહેશે તેને તે કાણ લુંટે
 જમરા સરખા અહજ કરે તો લોકોથી શું કુટે ૪
 સુકી સાહેબ કરે ફકીરી લોકો માથું કુટે
 વિના અનુભવ સભી કિવાના અનુભવી રસ લુંટે ૫

ભજન ૩૪ મું

અજ્ઞાની લોકો નિંહા કરો શું હજારી. ટેક
 હસી મશ્કરી કરો હમારી શી ગતી યાશે તમારી
 અનંત જુગોના હમે જોગીયા સેર છે એવી હમારી ૧
 પાક નાપાક વળગે નહીં હમને સુનો તમે નર નારી
 નિરહોશી નિરલેખી સ્વરૂપ હમારા અવિનાશી શાન હમારો ૨
 આત્મ સ્વરૂપ નહીં હજયું તમને માયાની ચંવી અંધારી
 એ હમ પ્રજ્ઞાસ્વી હું પોતે સ્વામી ઘટે ઘટનો વિસ્તારી ૩
 કર્મ અકર્મથી હું અળગો છું હું તો છું આત્મા અવતારી
 સંતોના પંથો છે ન્યારા સુકી સાહેબની ગતી ન્યારી ૪

ભજન ૩૫ મું

રે એ સાંવરા હાથે જલ્દીને નૃ છોડા. ટેક.
 પ્રેમની દેરી પ્રેમી બાંધી હવે શું કરવા તરછોડા ૧

હું હું તમારો સદાનો સેવક શુભકુ કેમ થોડો
 ભુવચુક હમારી ક્ષમા કરો હસી હસાં નૈના જોડો ૨
 છાતી સરસો દાળી કરીને આપ્યો વિજાગીક થોડો
 રાક્ષત્રી દુરમનેને હણવા મારી કુમકે દોડો ૩
 મનની સાથે મન અંધારું નનાની સાથે નૈના
 જુદાઈ સરવે દુર થઈ છે હવે ડર હું થોડો ૪
 સુદી સાહેબ કરે ફકીરી બીજા પર મન નાંહી
 નનાની સાથે નૈના જોડી હવે શું કરવા તોડો ૫

ભજ . ૩૬ મું.

રે ઓ સાંવરા તારી એધાણી મને લાધી
 અંતઃકરણમાં સુરતા દીઠી તે સુરતાને સાધી....રે.
 મનની સાથે મન જોડાયું મનની સાથે નના
 ગગન શુદ્ધને ફાટી તોડી ટીક ટીકી તો બાંધી....રે.
 દુરીજનેનો નાશ થયો છે જોહ ભુવનમાં પોતે
 ઓમકારમાં એકમેક થઈ ઇશ્વરી પ્રજ્ઞાદી બાધી....રે.
 રાજ પ્રજા પે તે ગદુરૂપી બાનુમતિ-ગં ધંધા
 અનુભવીને દરશન મળે પોતેજ કૃણુને રાધી....રે.
 સુદી સાહેબ સાહેબીમાં હમ તો કરે ફકીરી
 જોહ ભુવનમાં રમતો જોગી નજર બરાબર સાંધી....રે.

ભજન ૩૭ મું.

રે ઓ સત્તાના કેરી સંતોને શું કરવા દુભાવો,
 નકંવાસમાં જઈને પડશે શા સારું મનડા દુખાવો. ૧
 સત્તાની તને ચઢી ખુમારી ખરૂં ખોટું નહીં મુઝયું,
 અંતઃકરણમાં દયા નહીં છે ખોટું શું કરવા સમજવો ૨
 સંતોને સંતાપે નાહક શ્રાપ લાગશે તુજને,
 અકકલ વિનાનો થશે દિવાનો પોયરાં કરશે પથરાવો ૩
 છતી આંખોએ થયો આંધળો પોતાના મનનું કરવા
 સરસુ નરસુ કાંઈ ન મુઝે ગરીબોને શું કરવા દુઆવો ૪
 મુંઠ મતીએ સત્તાનો કેરી શાણુ વિનાનો અંધો,
 શાણો હાકેમ ભાણુના જેવો દેખાશે શોભાવો ૫
 સુપ્રી સાહિબ ફટીર કહે છે સત્તા શાણુથી શોભે,
 શાણુ વિનાની સત્તા માઠી અંતે નકં નો ખેચાવો ૬

ભજન ૩૮ મું.

રે ઓ સાચાના સાથી મારી સાચને શોભાવો,
 સાચા સાથે તમે રહે છે કુરચાનનો પુરાવો
 દગા ખાળેનું જેર વધ્યું છે સાચાના ખેલી કહાવો ૧
 છું અપરાધી તારો ખ્યારા ખોટું ખરૂં તમે જાણો
 ક્ષમા માંગું છું શીશ નામીને કુખતી નાવ તરાવો ૨
 હસદ ખુગજથી તોહમત જોડાં મોટાં મોટાં મારે માથે

કેઈ વાતની કસર ન રાખી સામર્થ્ય સ્વામી બચાવે ૩
 પાંચ વખતની નમાઝ પઠતો વજીહનો નહી ટોટો
 શરારતોનો શયતાન પુરો એવું તે શું કરવા કરાવે ૪
 કામ બધાં શયતાનીનાં છે કહેવાડે અહમક આંખો
 રહ બાતલ એ બંદગી સારી ખાલી લોકોનો દેખાવો ૫
 સુધી મીસ્કીન કરે બંદગી સલ્વીમ સલ્વીમ ચારખળી
 દગાખાજથી કરે બચાવે સત્યને ઉપર ચઢાવે ૬

ભજન ૩૯ મું

રે એ સંતોના સાથી તમને બશારત છે મોટી
 સખર ગફરથી કામજ લેજો સ્વર્ગને લેજો ઝોટી ૧
 સંત સમાગમ સ્વર્ગની ચાવી સંદેહ નથી કંઈ એમાં
 અહમકોથી દુરજ રહેજો વાત ન જાણે ખોટી ૨
 સંત સમાગી આગળ વધશે મહા પદવી મેળવશે
 દીલ દરખનમાં દરશન લેશો ખાશો હુરિપ્રસાદી રોટી ૩
 દરશનમાં દીવાના થઈને હુરિ ધ્યાનમાં રહીએ
 અદેખાઈથી આંધળા લોકો વાતો બનાવે ખોટી ૪
 સુધી સાહેબ દાસ સંતોના પદવી સંતોની લીધી
 અંતઃકરણના હુમે શિકારી તીર હુમારો ચોટી ૫

ભજન ૪૦ મું.

એક ઝુવા હમ ખેલ ચલે જો કુછ થા સળ હાર ચલે
 દુનીઆમેં એસે ફસ ગયે કુછ કર ન ચલે બેકાર ચલે ૧

गङ्गातमें गाश्रील हो सोये असदी जन्ना सारा पोये
 अंजमकु सरशेडके रोये होके भीजलसीयाकार चले २
 नमे अलन्तो पीकर आया डालु पलाका वाअहा कराया
 उसकु जरा तुं ध्यान न लाया सीरपर लेकर पार चले ३
 मुश्री साहेण ध्यानमें रहीअे आइत पलाकु पुशहो सहीअे
 होना जहासे मोडको ईरें. पकके होकर पार चले ४

भजन ४१ सुं.

असा जुवा हुम जेत चलेअे होना जहाके डार चले
 इसीया हुम होके चले अे करके हुम जे पान चले १
 धरिउमें सणकु लुल गये आपहुभी हुम लुल चुके
 न कुछ याह रदा सण लुल गये पाहुलेके सनम हीहार चले २
 जोगी जुगत सण अेसा कहीअे मातजे पेहुले काहे न मरीअे
 अे अवसागर जण तो तीरीअे आर न हुभी तार चले ३
 मुश्री साहेणही पकही इहीरी जण भारत हे शाही अमीरी
 जनहन चलेन हे सांज सवेरी साधु हुम हुदपार चले ४

भजन ४२ सुं.

कसमहे जुजके सणकी हे हुनीयां सण मतलणकी
 जातचीत भीलजुल करने हे गीठे भीठे लणकी १
 हुरकेअे अपनी मतलण जातीर सलाम करते हे जुकेजुके
 नीयत उसही हुम जनतहे हे ये पुसामत ठणकी २

ધીસી બશરકા ન કર ભરોસા મરમઠી બાત ન કહેના
 હે તુજકો કયા ઉનસે મતલબ ફેડેંગે સબસબઠી ૩
 મતલબ કરતે બેટા બેટી ચેલા ચેલી સાસ બહુ
 સબ મતલબીયે દગાબાઝહે જુઠ પેલાનત રબઠી ૪
 દુનીઆસે મનનૈ ન લગાના ઇસ કસબનકાં સંગ ન કર
 મસ્તાના મૈલાકા હોના યહી સનદ મશરબઠી ૫
 સુપ્રી સાહેબ કરે ફરીરી છોડ ન રહેની અપની
 હરકે દહનઠી જુદા મોરલી ખુદખુદકે મઝહુબઠી ૬

બજન ૪૩ મું.

ગુરૂ પ્યારા મોક્ષનો મર્મ બતાવો
 હું કોણ છું દેહ કોણ ફેડ પાડીને સમજવો
 વિસાલ કેને કહીએ પ્યારા ઠેઠની વાતો સુણાવો ૧
 સુખી દુખી પોતાને માન્યો હું બ્રાંતીમાં દુખ્યો
 જોડે બચ્યાં માતપીતા એવા કઠણ બંધનથી બચાવો ૨
 મન ભુતે ભોળવ્યો વહાલા છુટવાના મંત્ર ભણાવો
 વિજેગી ને સંજેગી કરજો સુરદા સજીવન બનાવો ૩
 ભવસાગરમાં ઝોકાં ખાતી મારી નાવડી તરાવો
 શીશ નમાવી કહું છું વહાલા રૂઠેલા નાથ મનાવો ૪
 સુપ્રી મીસઠીન દાસ તમારો જીવત દાન અપાવો
 પરમકૃપાળુ પરમદયાળુ દીનાનાથ કહાવો ૫

ભજન ૪૪ મું.

સંતો મારા મોક્ષનો મર્મ ખતાવું
 બ્રાંતીમાં હુવા તુ બંદા સાચા સુખન સુનાવું
 જસને હુંદા ઉસને પાયા ભેદ છુપા ખતલાવું ૧
 નહીં તું કાયા નહીં તું માયા તું હે સખસે ન્યારા
 ન તું ક્ષીત્રીકા ન કોઈ તેરાપ્રીઅન ફેસેકુમ પઠાઉંરે ૨
 જખ તું ખુદસે ખુદ મીટ જાવે વિસાલ ઉસકુ જાનો
 સુઅીદાનંદ સ્વરૂપ તું હે ચેહી આનંદી ખસાઉંરે ૩
 સખમેં તું હે સખ કુછ તું હે ન્યારાભી કહેલાવે
 અજર અમર અવિનાશી આપીલા ખૌફ ખનાવુરે ૪
 નહીં ક્ષીત્રીકા ખાલક ખન્યા નહિં ક્ષીત્રીકા તું જાયા
 જો ધરિકમે તુંહી નીકલાયે સખ તેરીપર છાઉંરે ૫
 તુંહી ગુરૂજી તુંહી ચેલા તુંહી ખુદા ઓર બંદા
 સુપ્રી સાહિબ હુર થઈ જા તું જોશ વેહુદતકા ચઠાઉંરે ૬

ભજન ૪૫ મું.

સાધુ લેયા પડે હે આપ સુખહાના
 ધ્યાન ધરી જીવો અનુભવ વીના સૌ દિવાના
 અપને આપકા મર્મ જો પાયા અપને સે આપ ગુમાના ૧
 ગોકુલ હુંદે મથુરા હુંદે તુને ન આપકુ જાના
 દવારકા હુંદે મઠકા હુંદે અપનેકું તું ન મીટાના ૨

આંખો વિનાના ભુલા પડીયા પંડ મરમકું ન જાના
 ખુદી તને તે ખુદા હો જાવે ખસ ઇતનાહી હે સમજના ૩
 અનુભવી હાય વાતને ખુઝે મુરખોસે શીશ શીરાના
 સુપ્રી સાહેબ કહે પંડને ખોળો ખડે ખંડ આપ દીખાના ૪

ભજ-૦ ૪૬ મુ.

શુરૂ હેવા જાંતી મારી સર્વે ભાગી, રૂમેરૂમે યાદ જાગીરે ૧
 દયા કરીને દરશન દીધાં દશનમાં આંખ સારી લાગી
 પંડ પ્રહ્યાંડ સર્વે રચના દેખાડી અખંડ મોરલી વાગી ૨
 દયા ઘણેરી છે આજીજ પર મલી જે કાંઈ વસ્તુ માગી
 પ્રેમ જલીમાં પાંચે પકડી છે અખંડ કીધી સોહાગી ૩
 શુભુ જાતાં તે પાર નહિ આવે ક્ષમા માયુ' પાય લાગી
 સુપ્રી મીસ્કીન તમારે ચરણે જાંતી મારી સર્વે ભાગી ૪

ભજન ૪૭ મુ.

અમને ક્ષમા કરોને શુરૂદેવ હું અપરાધી છું મોટો
 તમો દયાના છે ભંડાર તમને તે શાનો છે ટોટો ૧
 અંતઃકરણમાં દરશન દીધાં આંખ વિનાની ખોટો
 માયા ખતાવી મોહની કીધી લાગી શબ્દની ચોટો ૨
 નગરીના ચોરોને પકડીને વશ કર્યા મારીને ચોટો
 અમૃત રસના જામ પીવાડા પુરી કરી સર્વ ખોટો ૩
 સર્વ વાતે તમો છે મોટા અપરાધી હું છોટો

તન મન ધનના માલીક તમે છે બોલ નથી મારો ખોટો ૪
 સુપ્રી મીસ્ટ્રીન દાસ તમારો ભવસાગરની ખોટો
 જે કોઈ ચંદ્રે પાર ઉતરસે અમરાપુરીમાં ચઢી ઓટો ૫

ભજન ૪૮ મું.

અનહુદ વાગ્ત વાગે એનો રણુકો રંગીલો
 રાગ રૂપાળો જેનો રમીયો રસીલો ૧
 એમાં વાગે એક રવીલા સુરનાઈ
 અરણાઈ તો જેસા બળવે કોઈ નાઈ ૨
 ઘંટાનાદ શબ્દનાદના રણુકારા
 સુરની તજલ્લીયોના થાય અખકારા ૩
 મોરલી મૃદંગ વાજે ગાજે મેહુભાદુ
 સનમુખ થઈને સાંભળો અનુભવી સાધુ ૪
 બાલે બાલે પ્રેમ ખુમારીની લહેરો
 તેનાથી આગણ જુઓ અમૃત કુંડની નહેરો ૫
 કૌસર અમૃત જામ પાચે કોઈ બંદા
 અંજલી અખ દીયો હા જાય અમર છંદા ૬
 બાજે ગાજે તુર તુર હુરો જન્નત પાયા
 વહાસે ચલકે અપને આપમે' સમાયા ૭
 સુપ્રી મીસ્ટ્રીન હુદ બેહુદસે અનહુદ સુનતા
 મનસુર પ્યારા મરશીદક્ષી સેવા કરતા

ભજન ૪૯ મું.

દેહામેં દરશન કોઈ દેખત નાહીં	
રોશનહે પર કોઈ લેખત નાહીં	૧
અમક રૂપ અપના દીખાવે	
આંખે બીના કોઈ પાવત નાહીં	૨
ઉસકા સરાપાહે જલ્વા તમામી	
નાબે અદા સમજવત નાહીં	૩
પાનીમેં ભી શાને હૈયુન હે વાઠી	
પીવત સખ કોઈ છાનત નાહીં	૪
નારકે અંદર તજલ્લા જલાલી	
દાન એ હીકમત જલાવત નાહીં	૫
ખાને વ પીને મેવા હુલાવત	
ગરવો ન હો તે ધરાવત નાહીં	૬
મરહો અનાંમે હે અએકા ઉસસે	
એ લીઝઝત ઉસબી ન કોઈ પાવત નાહી	૭
ચૌદા તખક તુર રોશન ઉબલા	
દેહામેં હે કોઈ જનત નાહીં	૮
હુર કોઈ ખોલત હે એક હે અદ્વાહ	
ખોલત હે પર કોઈ માનત નાહીં	૯
વેહુદતને કસરતકા ખુરકા હે પેહના	
ધુંધટમેં વો હે કોઈ પાવત નાહીં	૧૦

ਸੁਪ੍ਰੀ ਸਾਇਯ ਤੋ ਛੇ ਮੋਢੀਕ ਉਸਮੇਂ
 ਕੜੀਂ ਯਾਵਤ ਨਾੜੀ ਵ ਕੜੀਂ ਆਵਤ ਨਾੜੀ

੧੧

ਭਯਨ ਪ੦ ਮੁੰ

ਵੇਡਾਮੇਂ ਵਰਸ਼ਾਨ ਵੇਯੋ ਮੇਰੇ ਜਾਨੀ

ਕਾਇਕੁੰ ਚੜ੍ਹ ਆਰ ਪ੍ਰੀਰਤੀ ਵੀਵਾਨੀ

ਅਵਲਾਛੁ ਅਵਲਾਛੁ ਛੁਰ ਸਾਂਸਾ ਰਟਵੇ

ਅਧੇਰੀ ਨਗਰੀ ਛੋ ਯਾਵੇ ਵੁਰਾਨੀ

ਵੁਰਾਨੀ ਮੀਸਯਾਛੇ ਪ੍ਰੀਯਯੋਯਯ

ਵੁਰਨ ਅਲਾ ਵੁਰ ਯਵਾ ਛੇ ਯਾਨੀ

ਪ੍ਰੀਸ਼ ਮਛੇਵਮੇਂ ਅਨਛੁਛੁ ਛੇ ਯਾਯ

ਉਸਮੇਂ ਪਰੇਛੇ ਵੋਛੁ ਯਾਨੇ ਯਛੁਯਾਨੀ

ਨਗ੍ਰੀਰਾ ਮੇਛੁਮੁਛੁ ਆਰ ਮੁਨੇਛੁਛੁ

ਛੁਛੁਛੁ ਯੇਛੁਛੁ ਛੋ ਗਯਾ ਲਾਮਕਾਨੀ

ਵੁਰੋ ਮਲਾਯਕਕਾ ਵੇਯਾ ਸਯ ਯੋਯਨ

ਸਯਛੋ ਕੁਰਾਮੋਸ਼ ਕਰ ਪਾਕ ਧਯਾਨੀ

ਅਪਨੇ ਕੋਯੀ ਭੁਲਯ ਵੁ ਅਯ ਯਾ ਵੇ

ਆਪ ਮੀਟੇ ਅਨ ਮੀਟਛੋ ਅਰਾਨੀ

ਯਛੁਯੇ ਧਯਾਨੀ ਯਛੁ ਧਯਾਨ ਯੁਕੇਛੇ

ਅਟਕ ਗਯੇ ਛੋ ਗਯੇ ਯਛੁ ਵੀਵਾਨੀ

ਧਯਾਨ ਧਰੋ ਵੁਮ ਮੋਢੀਕ ਛੋ ਯਾਯੋ

ਯੋਛੁ ਭੁਯਨ ਪਤੀ ਆਪ ਸੁਯਛੁਯਾਨੀ

સુશી સાહેબ સેર હુકકાની પાયે
શાન બની લાસાની નીહાની

ભજન ૫૧ મું.

૨ે ઓ મધુરી મોરલી વાગી હું તો નિદ્રાથી જાગી જી
પ્રેમ ખુમારી ચઢી જોરથી નાડી નાડી જાગી
શામળીયાના મુખડા જોત્રા હરખાવા હું લાગી ૧
અંતઃકરણમાં સુરત દીઠી તેમાં આંખડી લાગી
પ્રેમ વસ્ત્રની લીજજત લીધી જાણે કેઈ સહીયર મુહાગી ૨
પ્રહસિષ્ટા સાત આંટા ફરીને મલી જે વસ્તુ માગી
આનુભવીએ મરમ તે જાણે જાણે કેઈ સંત બેરાગી ૩
મનહુ મારૂ તેમાં મોહયું બ્રાંતી સરવે ભાગી
સુશી સાહેબ એ સેર અજાયબ જાણે એ કયાંથી અભાગી ૪

ભજન ૫૨ મું.

જયું મોસમ ભાદું ગાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બજ રહી
મસ્તાને સળ જીમ રહે હે રકસમેં મજનું ધુમ રહે
જઝબ વજહડી ધુમ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી ૧
યાદ થા સો ભુલ ગયા ઓર ભુલા થાસો યાદ હુવા
હુનીઆં કહે બરખાદ હુવા પરઆશકે તો આખાદ હુવા ૨
કયા મોજે ખુમારી બાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી

વરખાર સખી તારાજ હુવા પરઆશકે કેા મેરાજ હુવા ૩
 ખલકતકા મહારાજ હુવા ફાકરાઈ સીરપર તાજ હુવા
 ચૌદા ભુવનમેં લાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી ૪
 ધુન ધુન કયા ધુનકાર હુવા ઝુન ઝુન કયા ઝુનકાર હુવા
 આદિસમેં અપને તાર હુવા કુછ હકકાની ગુફતાર હુવા ૫
 નિંદાએ બે આવાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી
 મોહ મોહનમેં મોહ રહી નોશા નશીંદર ખોહ રહી ૬
 હરજાઈ ઝલક વોહી વોહ રહી હું ઉસમેં ગુમરાહી રહી
 સુપ્રીકું એશાહી છાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી ૭

ભજન ૫૩ મું.

અજ્ઞાની જીવડા તન તારૂં જોઈલે તપાસી
 સતગુરના દાસી થયો તો થાયો અવિનાશી ૧
 તીરથ જાત્રા જઈ જઈને ભટકે છે ગોઠુળને કાશી
 અંતરજામી સમર્થસ્વામી ઘટે ઘટનેરે છે રેહવાસી ૨
 દરશન તારૂં તુજ કરી લે ચૌદાભુવનમાં પ્રકાશી
 તે તો છોટો નથી અજ્ઞાની તે તો છે તુજથી પાસી ૩
 ઉત્તર દક્ષિણ પુર્વ પશ્ચિમ ચારે તરફ તુ જાસી
 તારા સિવાય કોઈ તને ન મળશે ફરશે તુ ધરતી અકાશી ૪
 ચાંદ સુરજમાં તેજ છે તારૂં નવ ગ્રહો ને બારા રાશી
 સુપ્રી સાહેબ ગોધ કરે છે સમજે કોઈ સતગુરના દાસી ૫

ભજન ૫૪ મું

દર્શનકા માંચું હું દાનરે મનમોહન પ્યારા

તન મન ધન કુરખાનરે મનમોહન પ્યારા

સાખી-દર્શનકા ભોગી હું મે પીડકા હે તરસાવે

રો રો નૈના બલ ઉડી ઓર જીવડા જલ જાએ

કેહના મેરા સન્ધ્યા માનરે મનમોહન પ્યારા

સાખી-હમ હે પ્રેમી દર્શકે પ્રીર આયે દેશ બદેશ

તનકા બેશ પટેલકા ઓર દીલ ક્ષીરી વેશ

નૈનામેં ધુમે તેરી શાનરે મનમોહન પ્યારા

સાખી-પપૈયા પ્રેમી મેહકા ગીરજનકા પ્રેમી માર

પરવાના પ્રેમી તેજકા પ્રેમી ચંદ ચકોર

રૂહો રવા કુરખાનરે મનમોહન પ્યારા

સાખી-ભંવરા લોભી કુલકા, લજ્જતકી ઝંબુર

આહુ લોભી નાહકા, મદહોશા ચકમાચુક

ભુલ ગયા સખી ભાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી-આશોક હોકર ડર ગયા, આશોક ઉસે ન બોલ

દુનીયાંદીકે વાસ્તે, કેલ અપના મત રોલ

હાજર હે મેરી જાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી-સુપ્રી સાહેબ ઇશકકા, ઓર આશીકકા દાસ

હીએ મંજીલ કર સહી તાકે બને અવિનાશ

અહલાહુ અજ્ઞ તાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી-દર્શન બીના ભઈ બહાવરી હીજર સહા નહી જાય

ઈસ્કી આતશ લગી, સખ કુછ હીજલ જાય

મીટા નહી અરમાનરે, મનમોહન પ્યારા

મુલખુલ હુવા નાલાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી-દયા કરો હુમપર મીયાં, દર્શન હીજો આય

નૈનસે નૈન મીલાય કે, હુઘા સખ મીટ જાય

નૈનોસે ચલા ખારા નરે, મનમોહન પ્યારા

આઈલખાંપર જાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી-જોગી ભયા તુજ કારને, રંગીન બનાયો લેશ

આકાશો ધરતી પ્રીર ચુકા, પ્રીરાહુ દેશ બીદેશ

કામીલ હે તેરા ધ્યાનરે, મનમોહન પ્યારા

આંખોમે તેરી શાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી-સારંગી દમકી બજે, કાનનમેં કીરતાર

બાલ બાલ મસ્તી તેરી, જાપો હુયે હુરદવાર

મીલા દર્શની દાનરે, મનમોહન પ્યારા

પાઠીઆ હુવા ઇરફાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી-તુજ સીવા કોઈ નહીં, ચૌદ ભુવનકે બીચ

ઇન્સાન પરી જાનો મસક, કુલ બરતનકે બીચ

રહા નહિં દરમ્યાનરે, મનમોહન પ્યારા

તેં તેંકા બજા તાનરે, મનમોહન પ્યારા
 સાબી-ખોઈ ખતર સખ છોડકે, ચીરકરદે બશીશ
 ઇસી તરાહને શુભ હોકે તુરત મીલે જગદીશ
 મેં મેં મીટા અભિમાનરે, મનમોહન પ્યારા
 ભુલા હું મેરા ભાનરે, મનમોહન પ્યારા
 સાબી-પ્રેમરસ ચાખે વોડી, ઉસે મીલે વા ધામ
 સતગુરુ ચરને સર ધરે, તયોહો સખી મુકામ
 નિર્મલ હુવા મેરા પ્રાનરે, મનમોહન પ્યારા
 હુબ ગયા દર ધ્યાનરે, મનમોહન પ્યારા
 સાબી-સુપ્રી સાહેબકે નૈનમેં દુગ્ધ નાહીં નીચાહ.
 પ્રીત્સમાએલાહુ વ પ્રીત અરદે ઇલાહ
 કલંદરે સુખહાનરે, મનમોહન પ્યારા
 સ્રીદદીકે સમદાનરે, મનમોહન પ્યારા

ભગન પપ મું.

સુપ્રી સાહેબે વેણુ વગાડી જગતને જગાડી
 હરિપ્રસાદી જમબે જલદી સુકી છે તમે અગાડી ૧
 એક ચક્રયતા કરવા સારુ અને ભિન્નભિન્નતા મટાડી
 એક ઇલાહી જ્ઞાનમાં રહેજો ઝગડાઓ સર્વે નસાડી ૨
 નિચ ઉચનો ત્યાગ કરી દો અભડછેડને ઉઠાડી
 નિર્ભય થઈ આનંદમાં રહેજો સર્વેને નાંખો પડાડી ૩

મતો મતોના દુષ્ણ ન વેઠા નાંખી તીથો એને ખાડી
 એક ઇશ્વરી તોહીદ ઇલાહી નથી પકડતા અનાડી ૪
 એક ઇલાહી જ્ઞાનની આખર સાંભળો મોરલી વજાડી
 અસલ રૂહાની છે એ મોરલી રોજે અઝલથી નચાડી ૫
 પાયાં થોયાંની તકરારો મુકોને આગમાં લગાડી
 વિદવાનોએ ઉધે માર્ગે જગતને ખુરાડી ૬
 ચૈતન્ય સ્વરૂપ આત્મા ધ્યાનમાં હૃદયને દેજો ગાડી
 સુપ્રી આંહોને કરી મુનાદી લીધા છે સૌને અગાડી ૭

મજન ૫૬ મું.

માયામેં લુભાયા મેરા મનવા સેલાની
 એકો ખાત મેરી તુને નહિં માની ૧
 જરજમીન બેરૂઠી માયામેં તું સખ ગંવાયા
 નાહક ગંવા દીયા છંદગાની ૨
 એશઆરામકુ જરહોલત ચહીયે રોખ ચહીયે અમીરી
 મેજખુરસી ધરઠી રોનક ચહીયે
 કાકુરી ચહીયે ઉપર શમેહાની ૩
 છતરપલંગ તુજકો સોનેકો ચહીયે
 ઉપર ચહીયે મચ્છરદાની ૪
 જનાન ખાનેમે ત્રીયાળી ચહીયે મહુવશાની
 વો ભી અખસરા યા ઇન્દરાની ૫

હાથી ઘોડા તુજકો ચઠનેકો ચહીએ	
દખદખા ભી હોના સુલતાની	૬
રકસ મોગનીકો અપ્સરાએ ચહીએ	
લોંડીયાં ચહીએ મહુવે શાની	૭
પાન દાની ચહીએ ચાહુદાની ખી ચહીએ	
સ્વતંત્ર ચહીએ હુકમરાની	૮
મખમલ રેશમ ઝરીયાં પેહનનેકુ ચહીએ	
ચાંદીકી ચહીએ ગુલાબદાની	૯
ચાહુ હુકકા તુજકો પીનોકો ચહીએ	
પિલાનેવાલી ભી હો કેઠં તુરાની	૧૦
આતમજ્ઞાની બંદા કીસતરહસે હોગા	
કીસ તરહહે વો હોગા હુકકાની	૧૧
સુપ્રી સાહેબ જીસકા એસાહે મનવા	
ઉસને જંદગાની ગંવાની	૧૨

ભજન ૫૭ મું

મુની મૈન ધરા કીસ કારનકુ ઠગનેકે લીયે સંસારનકુ
 મુની હુવા પર મર્મન જના અફસોસાહે મૈનન ધારનકુ ૧
 મુંહુ બંદ કીયા આર મૈન લીયા પરમનકુ ન તું ખામોશ કીયા
 મનકુ નહીં કાખુમેં લીયા પ્રીર મૈન હુવા બેકારનકુ ૨
 મનકુ જો તુને માર દીયા સો મુંહુભી હો તો વો મુની હુવા
 કયા ખાલીકને ચેહ સુલ કીયા જો મુંહુ દીયા જખમારનકુ ૩

મુની હુવે કુઠરથ હુવે અજ્ઞાની મનસે ન હુવે
 કુમારીકા નંગી ભાજન જમાડે ભગદર્શન ભવતારનકુ ૪
 સહસ્ર ભગદરશનાનં મુકતી વામ માર ગીયો કીયે ભકતી
 સુશી સાહેબ યે કેસા ધરમમે લાનત ઇસ અવતારનકુ ૫

ભજન ૫૮ મું.

જોગી જુગતકા પંથ ન પાવા જોગ લીયા હે જગત ઠગાવા
 કપડે રંગાએ ગેરવે બાવા મન તો રંગા નહિં ઢાંગ બનાવા ૧
 સારંગી તુને ચુંચું બજાયા પરદમમે નહોં તુને હુંહું જમાયા
 સારંગી અનહદકી ન પાયા જોગી એ કેસા જોગ ધરાયા ૨
 જોગીજી સાંઈકા જોગી જો હોતા આપસે પેહલે તું આપકો ખોતા
 વહાંપે નીકલતા તુમારકે ગોતા ન પ્રેમ ખુમારીકી લહેરે ચઢાવા ૩
 સુશી સાહેબને જોગ કમાયા સારા ગંવાયા અપના પરાયા
 નૈનનમેં સાંઈ સાંઈ સમાયા ગર જોગન ચું હો તો સારા ભુલાવા ૪

ભજન ૫૯ મું.

જગનમાં ચાલ્યું છે ભયા કેવું આ કહેવાણું
 અંબરવાણી એવી સરવે સમજો ચતુરસુખાણું ૧
 નાના લીયે તે લાંચ કહેવાયે મોટા લીયે નજરાણું
 મોટા કરે તે લીલા ગણે અને નાનો કરે તે છીનાણું ૨

નાનો ભુલે છે તે ગુન્હે ગણે અને હજુરની સુરતા ચુક
 વાધને જઈ કોણ કહેશે કે તારું મહોં છે ગંધાણું ૩
 નાના ઉપર ચાલે હકુમત રોખ દાલમાં દાખે
 ખોટાનું કઈ કરી શકે નહીં દુઠણું છે રહેવાણું ૪
 ઇન્સાફ કરે છે તારું તંબોલી ઘાંચી મોચી દરજી
 ભીખારી ગાદી ઉપર બેઠા નવસે નવવાણું ૫
 ગુન્હેગારોને છોડી દે છે ને મરે આખરવાળા
 ખરા ખોટાની શોધ કરી નહીં રહ્યું ન ઠેકાણું ૬
 સુપ્રી સાહેબ અંધેર નગરી કહીએ તો હવે ચાલે
 કાનના કાચા હાકેમ થયા છે ચલાવે છે એ કહાણું ૭

ભજન ૬૦ મું

પ્યાસ ખુઝાદે સાકી એક લખરેઝ પીયાલા શરખતકા
 લખરેઝ પીયાલા શરખતકા કુલ ભેદ ખુલે સખ વેહદતકા ૧
 જલભુનકે સખ ખાક હુવે શીર પાક હુવે બેખાક હુવે
 ચુપચાપ રહો દરજાય રહો શીર દેખો તમાશા હેરતકા ૨
 દેખ લીયા ખામોશ રહો પુર બેશ રહો બાહોશ રહો
 દેખ ફસમ્મવજહુલ્લાહ બાઝાર લગાહે વજહતકા ૩
 અવલો આખીર ઝાહીર ખાતીન વોહી હે હરએક તરફ
 સાંઈ નીકલા સેરકો અપની પેહનકે ચોલા કસરતકા ૪
 દરશની મેલા ખુબ લગાહે રંગહે કુલ બે રંગીકે
 યગાને ગતમે મેહલીક રહીયે સુરત પરદા સીરતકા ૫

યગાને ગતમેં મોહત્રીક હો ગયે કુલ કુલા હે હેરતકુ ૩
 આપ મીટો તેા અનમીટ હુધહો ચેહી મર્મ હે વસલતકા ૬
 રખેઅરની લનતરાની તરફે દોનો યહાં હે ગુમ
 સુપ્રી સાહેબ કયા કહીએ અખ ફેઝાહે ચે એહદીયતકા ૭

ભજન ૬૧ મું.

અય દીલખર જાની મેંતો હું તેરી દિવાની
 સખ જ દેખા કહીં ન પાયા મીલી નહીં તેરી નિશાની ૧
 ખાસમીલ ઘાયલ તળફ રહા હે ભેચેની ચેહુ દીલકુ
 ઘાયલકી કોઈ ઘાયલ ખુજે કીસકો કહું ચેહુ રામકહાની ૨
 દીલ જલતા શમઅકે માનીંદ અરશફરશ રોશન ખીલકુલ
 માશુકકા જલવા નનોમેં હે હેરતપર ખાસ હયરાની ૩
 તું અપનેપર આપ લુલાયા અપને મેં આપ સમાયા
 મુજકુ અપને આપકે ખાતેર સુપ્રી સાહેબ ફરમાની ૪

ભજન ૬૨ મું

જાગરે ગાફીલ સોવત કાહે
 એર વકત અપના તું ખોવત કાહે ૧
 કીનકપટ સખ ફર હટાના
 ગર ખુદી હુધ સખકો ગંવાના

- યાદમેં અપને મનકુ લગાના
અફસોસ કર કરકે રોવતકાહે ૨
- જાપ અજાપા ધ્યાનસે કરીયે
ઓર નેનનમેં ગુરકો ધરીયે
મઝા મીલે જેસી કુછ ચહીયે
પંથ ફટીરી યોવતકાહે ૩
- સુફી સાહેબ ગુરકા હીવાના
યાદખુદ કાહે મસ્તાના
તન મન ધન સબ ઉસમેં ગંવાના
પત્થરમેં તુખમ તું યોવતકાહે ૪

ભજન ૬૩ મું.

- યા ગોસ આઝમ જેલી, હું આપકી મેં ચેલી,
જામ વસ્લકા પીલા દીયા હે દીયા હે મુજકો ઘેલી. ૧
- જુલમાતકે દરિયામેં પડી હે મોરી નૈયા,
તુમ ખીન નહીં ચહાં કોઇ ખેલી. ૨
- વસલકી લઝઝત ઉઠા ગઇ સબ સૈયાં,
એક મહુબુર પડી રહી મેં છેલી. ૩
- આપકે મજનુનોમેં મુજે લીગીન લીજે,
દસ્તખસ્તા ખડા હું મેં બર દેહલી. ૪

યા ગોસ આઝમ ઇસ્મ આઝમ આપકા શીરી,
 આમ વેહદત પીલાકે સુબકો કર દીયા છકેલી. ૫
 સુરી મીસ્કીન તુમારા બંદા અરજ કરે યું પ્યારા,
 બુગદાદ બુલાલો હીંદમેં પડી હું મેં અકેલી. ૬

સાબી

મીટા દીયા બુલમાતકો રોશન કીયા હે દીન,
 હો આલમકે પાદશાહ ગોસ મોહીયુદીન.
 કાદેર ચાદર રહેમતી અમ આશીક સન્ન્યા માન,
 પોશીદા ઉસમેં હુવા હુવા ઉડસ પહેછાન.
 મુરીદી લા તખકા ડંકા દીયા બબબે,
 હે બશારત બહેસ્તીકી જો કાદેરી કહેલાબે.
 ઇસ ઘરકે કુતોબી હે શેરોં કે સરહાર,
 એ સુરી મીસ્કીનશાહ મફતું હે હરબાર.

ભજન ૬૪ સું.

ઇસ ગુફામેં હમ રહેતે હે વાકીડગરી બારી હે,
 વહાં નહીં પેદલ બા સકતા નહીં કોઇ અસ્વારી હે. ૧
 આંદ સુરજ નવલખ તારોંકીબી વહાં નહીં ગુબરી હે,
 પ્રીરસ્તાબી હેરાન વહાં હે ગીલમાં હુર બેકારી હે. ૨

જોગી જતી મુની તપસ્વી સંન્યાસી બ્રહ્મચારી હે,
 ધ્યાન સમાધીભી નહીં પહોંચે યથાલકે ભી દુશ્ચારી હે. ૩
 પાની પવન એર સાતો ગગનકીભી વહાં નહીં ગુજરી હે,
 નહીં પરીંદ દેવ જીન ગુજરતે એર પરીભી હારી હે. ૪
 નહી જહાં આકાસો ધરતી રેહુની વહાં હમારી હે,
 સુરી સાહેબકે જોસા કોઈ આત્મા અવતારી હે ૫

ભજન ૬૫ મું

પંથ ફકીરી સખસે ન્યારા કોઈએક ખિરલા જાનેહે
 સંસારી કયા જાને ઉસકુ અંધે કયા પેહુયાનેહે ૧
 પાની ઉપર ચલત ફિરતહે ઉસે ઔલીયા કહેતેહે ?
 ઉસસે ભી ખડકુકે એર ચઢકે મચ્છી મેંડક રહેતેહે ૨
 લકડે પતે સખી દેખીયે પાનીપર સરસર બહેતેહે
 ફના ફકીરી ઇસે ન કહીયે બાજીગરભી કરતેહે ૩
 અલોપ હોજાવે આંખોસે જો ઉસે ઔલીયા માનતહે
 નજરાંસે શયતાનહે ગાયબ ઉસે નહીં કયા જાનતહે ૪
 લાનત કયું વાપર કરતેહે કયું ન ઔલીયા માનતહે
 ભોલે ભુલેપર ભીરમાએ મર્મ અસલ નહીં જાનતહે ૫
 જો કોઈ ઉડતે હવાપે દેખે વલી ઉસે ગર બોલેહે
 મગસ મલખ સખ ઉડે હવાપર પડે જમીંપર બોલેહે ૬
 ચીટીયોંકે ટીટીયોંકે દેખો ખીલામેં ટોલે ટોલેહે
 ચારો એતો સખી ગપાટે ગોલ ગોલ સખ ગોલેહે ૭

દ.વત્તી દાવત પઠપઠ થકે મગર નહીં પાયે ફકર
 કીચે વઝીફે કીરાઈ માલા કીચા બહોત કુછ છુમંતર ટ
 ચીદલે અરબંમત ખેચખેચ કર તીર્થ યાત્રા કઈ ચકકર
 અધરકું દોબે ખાઈ ઠોકરે લગી બહોતસાં કુછ ટકકર ૯
 પંથ ફકીરી જીસને જાના વો જાંદા જાવીદ હુવા
 ફના બકામે સી બાલાહો બીલકુલ વો ખેકેહ હુવા ૧૦
 હુદસે ખેહુદ ગુજર ગયા વો હેરતસે દીલ છેહ હુવા
 સુફી સાહેબ જો મર્મ ન પાવા સમજે વાકુ ખેહ હુવા ૧૧
 પાક સાફ હો વજુદ ઉસકા ખેચું સરરે ફકીરીહ
 લામકાન ખે નીશાન મોહલીક ચહાં ન તેરી મેરીહ ૧૨
 કયા હલાવત બયાં કરે મે ન અચસી શાહી અમીરીહ
 અહેશતમેં ભી ન જોક અચસા જચસા પંથ ફકીરીહ ૧૩

બજન ૬૬ મું

ધ્યાન રખે પનિહારી ઓર ચાલ ચલે લટકારી
 ધ્યાન ધરો ચું ધારી સુરતાસે સાંસ સમારી ૧
 સખીયનસે લેવે તાલી ઓર સીરપરહે ખોજા ભારી
 ફીર ભી હે હુશિયારી સુરતાસે સાંસ સમારી ૨
 ખેહુતી સાંસ ન જાવે ખલકત નહીં જાન ન પાવે
 ગગન ગુફામેં ધાવે સુરતાસે સાંસ સમારી ૩
 ખલકતકુ જાહેર સુજે, ખાતીનકા હાલ ન બુજે,
 સંત હંમેશાં પુજે, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૪

- સર્ખી સુહાગન આવો, પીયુજસે ધ્યાન લગાવો
 માલા ઘટકી ફિરાવો, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૫
- સુરતાકી લાગી દોરી, જ્યું ચંદ ધ્યાન ફેચરી
 પીયુ પીયુ ચહું ઝોર ગોરી, સુરતાસે સાંસ સમારી ૬
- હીસ્સ ખમ્સ બંદ કીને, ઝોર ધ્યાન બરાબર દીને
 માહે ચારદાહ લીને, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૭
- ઝર કંકરકુ છોડો, મુરદારસે મુખડા મોડો
 નૈન પીયુસે જોડો, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૮
- તુંહી તુંહી દીલ જોલે, સો પરહે દિલકે જોલે
 હો મસ્તાના ડોલે, સુરતા સે સાંસ સમારી. ૯
- જાને વલી ઝોર જાની, હે એ રમ્હે પીનહાની
 કલંદરે સુખહાની, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૧૦
- અરે પ્રેમ પીયો બરપુર મદ હો શા ચકમાચુર
 ચઉદીશ દેખો નુર સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૧
- ગેર ખુદી કરો દુર શીર દેખો વેહદતનુર
 કયા નજદીકો દુર સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૨
- કેક ખુમારી આવે સખ ખતરે પથરે જાવે
 હુજુર હાજુર પાવે સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૩
- સુરત નુરતકા પાસ હે યહી પાસ અનકાસ
 કામ હુવા સખ રાસ સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૪

हील हरपनमें देयो वो जने जहां को लेयो	
भीलकुल पासहे देयो सुरतासे सांस सभारी	१५
हरशन वेहुहत यीन अथ सुश्री भीसकीन	
छोडो नकश नगीन सुरतासे सांस सभारी	१६

लगन ६७ सुं.

सहीयो में तो सांघ पर शीदा हुंरे....टेक.	
जदिरमें देयो तो हुं पुतला आकी	
जाते न में वेहु शाने पुदा हुंरे.	१
आठ पहरीया सांघसे धुन लागी	
सहीयो में न सांघसे जुदा हुंरे.	२
मनसुर मेरा मुरशीह हाता	
रोजे अजलसे उनका गदा हुंरे.	३
अतरौंकी नमाजमें पढ़ूं नहीं	
करता हिल हुंजुरसे अदा हुंरे.	४
अलाप निरंजनकी मेरी धुन लागी	
भलहलाहु करता निदा हुंरे.	५
हीरसे हुवाकी जदयो मिटाघ	
घश्क तअश्शुक अंदर लदा हुंरे.	६
सांघ भीना तो मुजकु कुछ न सुजे	
इना हुवे हायम अण जका हुंरे.	७

सुरी साहेब सांघमें मोहुं हे
इमभुं शीरो सखर भीला हुंरे.

८

भजन ६८ सुं.

सहीयो मेने सुरीजन पाया,
पुढको जेया जलवा हीजाया रे.

१

हरहर शै में जमकी तुरी जेत
नैनसे जण नैन भीलाया रे.

२

पुलपुल हुं मे गुलशने वडेहतका
शजरे तुणा आशीयां जनाया रे.

३

कुहरती तंपुरा जजने लागी
इकत गगनसे जावा यथाया रे.

४

कोहतुर तजल्ली यमकी यहु ओर हेजे
सीजहा करने की जय न पाया रे.

५

यारो तरइसे नुरेलाहो नुर
सुरी साहेबज उसमें समाया रे.

६

भजन ६९ सुं.

सहीयो सांघ सांघ हीजायां
उस भीन हीगर कोघ न पाया रे

१

નહનો અકરળ આપડે બોલા

આપડે અંદર આપ સમાયા રે.

૨

ફનો ફખતો પ્રીડે મીરફૂડીબુઝો

ફીઅન ફેસે કુમ આપ સુનાયા રે.

૩

અવવલ આખેર ઝાંઢેર ખાતે ન આપી

વાઅબુહકા ફરમાન ખુહ બબ્બયા રે.

૪

પ્રીસમાએ ઇલાહુ વપ્રીલ અરદે ઇલાહા

વહહતને કસરતકા ઘુંઘટ લાયા રે.

૫

સુપ્રી સાહેબ મનસુરશાહ કહેનનકે

આરેફે માઅરફે કહાયા રે.

૬

બજન ૭૦ મું.

સહીયો મર્મ અપના હું પાયા

બહુરૂપી હું આપ હીખાયા રે.

૧

દેખ ફીરરતે આહમ અંદર મુજકુ

સીજહા કરતે શીશ ઝુકાયા રે.

૨

ઇશકને આતશ એસી લગાઈ

ખુદી વહશતી ખીલકુલ જલાયા રે.

૩

ગીલાફ અપના હમને નિકાલા

પ્રીર હીખા તો આપ ખુદાયા રે.

૪

- अहतीयतका राग हुवा हांसिल
जगडा रगडा सारा उठाया रे. ५
- भीखत क्लेमत इहीयत लमाभीयत
मेहुपुभीयतकी सेर कराया रे. ६
- आप सीवाये कुछ भीन न पाया
आपके अंदर आप समाया रे ७
- सुकी साडेज आपही मोसुइ
नाहुक कीसकु कटवाया भरवाया रे. ८

मजन ७१ सुं.

- अह्लाह अह्लाह धुम मयाया
साकीने वोह जम पीलाया रे १
- सुरीजन मेरा में हुं सुरीजनकी
अरसा परसी होनु लुलाया रे. २
- हुरे गीलमांडे में कइं कया
जल्वा पाठ नैनोनें समाया रे. ३
- कपडे रंगे लगवे जोगन अनडे
हरदम हमकी सारंगी जलया रे. ४
- मंयने अपनी छोडी पटेली
हरशन उपर अयुं ललयाया रे. ५

सुंदी स.हेम शयदा हे अजलका
अल्लाह अल्लाह नाअरे लगाया रे. ६

सजन ७२ सुं.

सहीयो लागी प्रेम टटारी
तीर नजरनेा वगो मने कारीरे. १

जत जजवेा पीयुल हीजाया
जावे जावे प्रेम पुमारी रे. २

सुन मेदानमें अलकी तुरी ज्योत
तुरानी डिती पीयकारीरे ३

जे हेयासो केहनेमें नही आवे
जने केध मौलाकी प्यारीरे ४

सहीयो हेपो गयपी तमाशा
लेकीन अशमे आमा तुमारीरे ५

शीश महेदमें जान्ज जाने तुरी
जान्जे ताल महंग नककारीरे ६

गयणी रचना सारी हीआध
मनसुर हाता तन मन धनसे वारीरे ७

दुर नही हे पास हे पीलकुल
जोलेके हेपो अंथया नर नारीरे ८

पीरे मुरशीह राह दीभावे

दुर करे वो दीलकी अंधारीरे

६

सुकी साहेज पीसमील वाका धायल

तीरछी नैना करके चोट मारीरे

१०

मजन ७३ मुं.

सहीयो मे तो सांछका कडावुं

याहु याहु गुन हमेहम गावुंरे

१

सांछ भीना सुजत नाहीगर डोछ

अह्लाह अह्लाह धुम मयावुंरे

२

नसो नसोमें याह सभाछ

हुनीया छिआ दोनोकु गंवावुंरे

३

जमे मोहुजत जनाने पीलाया

अहमस्ताना आपकु नयावुंरे

४

जेशीली वेह धुम मयीह

रगो रगोमे भांगल जजवुंरे

५

दिलकत ऐसी प्यारेके संग लागी

ये नेननसे नेना भीलावुंरे

६

नासुर पडाये पीलकुल जेहवाहे

धायल डोवे उसके दीभावुंरे

७

રંગો રંગોમેં મોરલી મધુરી બાણ
 એકવીસ હજાર અપસરાકુ નચાવુંરે ૮
 નહીં યહાંપર કોઇ હમ જોલી મેરી
 સુફી સાહેબ કીર કીસકુ સુનાવુંરે ૯

ભજન ૭૪

ધુંધટમાં શું છે ગોટાળો તેની સમજ નથી પડતી
 વાણા દિવસથી ગોરજ કરીયે શુદ્ધ વાત નથી જડતી ૧
 દુરીજનોને દુરજ કરીયા પછી લીધી છુપી રીતે ઝડતી
 જ્ઞાન ચક્ષુ ખુલી ખરાખર નથી કાંઈ અડચણો નડતી ૨
 સમજાવી સમજાવી થાક્યો પણ આંખ નથી ડિઠવતી
 તું તારા અંદર સંતયો બીણ વાતો મુકો પડતી ૩
 સર્વ આત્મા પરમાત્મારૂપી તેજ તેજસ્વી અગઝગતી
 કનો કખતો ફીલે મીર રૂહોની નોખત પુર જોશે ગડગડતી ૪
 સર્વ સેજપર તે જઈ સુતી હર જાઈ હડહડતી
 તો પણ તે નથી વ્યભીચારીણી પવિત્ર છે કડકડતી ૫
 એ ધુંધટના ઘોટાળામાં જગત ભુલમેં તડકડતી
 સુફી સાહેબની વાણી નીર્મલ વગર સમજણે બડબડતી ૬

ભજન ૭૫ મું.

સાધુ લૈયા ભટકે શું કરવાને વનમેં
 હું તો મળીશ તને તારા તનમેં ૧

- આકાશ પાતાળ ચઢે ને ઉતરે
હું તો નથી પાતાળે ગગનમે ૨
- અંતઃકરણમાં હું અંતરજાતી
જીવે દરશન દરપનમેરે ૩
- દીવારે ટપકાને રૂદ્રાક્ષની માળા
પાખંડી થઈને બેઠા રટનમેરે. ૪
- તત્ત્વ મસ્તમાં પ્રલય પોતે કર •
શ્વાસે^૨વાસે રહીને ભજનમેરે. ૫
- ભજન રટન કરવાં કોઈ ન જાણે
કૃપી કરી કરીને હમે તનમેરે. ૬
- ઈગ્લા ગીગલા સુખમાણા બંક
તત્ત્વ ઓગાળી ઉડો પવનમેરે. ૭
- વનતીમાં રહીને મસ્તીમાં રહીયે
પાણીમાં રહીયે નહી લાગે બદનમેરે. ૮
- ખટકર્મ કરી કરી બ્રમણા ન ભાગી
સુકી સાહેબ છે સુમરન મેરે. ૯

ભજન ૭૬ મું.

સાધુ લેયા પાંચે તત્ત્વોને ઉડાયો,
અપની આની જાયયે સમાયોરે. ૧

હુવા હુવામેં પાનીમેં પાની	
અગ્નિમેં અગ્નિ ગંવાયો રે.	૨
મીટ્ટીમેં મીટ્ટી આકાશમેં આકાશ	
આત્મા પરમાત્મામેં ધાયો રે.	૩
મુસાફરો સૌ વતનમારે પોહોઆ,	
ઓમ પ્રહ્લાસ્વામી સમાયો રે.	૪
હસ્તી ગંવાઈ હસ્તીયે હુકમેં	
બીલકુલ હું મેં તેં ખોવાયોરે.	૫
શોધતાં શોધતાં પોતે ખોવાયો,	
ત્યારેજ સર્વત્ર દેખાયો રે.	૬
મીસ્ત્રીન શાહ મુશી ચૌદા ભુવનમેં	
રમી રહ્યો છે ભવાયો રે.	૭
અનેક વખતોમેં લીલા બનાવી	
હવે કલંકી કહાયો રે.	૮

ભજન ૭૭ મું.

સાધુ ભૈયા હુમો આદિ અનાદિના બેગી,	
પ્રેમ અગ્નિના બી રોગી રે.	૧
બુદા બુદા બુગમાં લીલા રચાવી,	
ભમરો જેમ કુલોનો ભોગી રે.	૨
અનેક લીલા એ કીડા હુમારી,	
દર્શન કરે સંત વિયોગી રે.	૩

ભોગ બી કીધા ને ભોગ બી રમીઆ

જાણે શું માયાનો રાગી રે. ૪

એકાદશી હવે પુરી થઈ છે,

સુદૃત તમામી પુરી હોગી રે. ૫

ઉપદેશ કેના રૂપીયો વેદોના,

રાજ પ્રજના સંભોગી રે. ૬

અવસર કેવો આ આપ્યો તમોને,

ગોથાં ખાશો ફરી દેગી રે. ૭

આશીર્વાદો આપી જગતુને તારી,

અનંત કાળોના ભોગી રે. ૮

સુપ્રી સાહિબ સાહિબીમાં રમે છે,

જુગો જુગોના છીયે ભોગી રે. ૯

ભજન ૭૮ મું

જુવો શામળીયાના વેશરે, ભત્રી ભત્રી ભાતના છે,

અનેક ધુંધટ એકના જુદી જુદી જાતના છે. ૧

અઠાર વર્ણમાં આત્મા જોતી,

ધ્યાન કરી જો પોતાને જોતી,

લીલા પીલા ગ્લાસના રંગ જોતી,

અખંડ એકજ જ્યોતીરે એક જાતના છે. ૨

ખહુરૂપી થઈ લીલા રચાવી,

પોતે પોતાની કીડા સજાવી,

એમ પ્રહારમી મોરલી બળવી,
 પોતેજ રાસ રમાવીરે નવ કોઈ સાથમાં છે ૩
 પોતાનું જીવન મુઠી પુતલી નચાવી,
 અલ્લાહુ અલ્લાહુ નાદ મારે વાતે વાતમાં છે ૪
 શામળીયા વીના નથી બીજે કોઈ,
 સર્વમ રૂપે અરૂપી આવ્યો કોઈ
 અંતઃકરણમાં બોલી રહ્યો કોઈ
 તેજ એકજ સાતે સાતમાં છે. ૫
 સુપ્રી સાહેબ સાહેબી મૌ તેહની
 બીજે નથી હવે કોણ છે કેહની,
 મારે શામળીયે કરી મોહનીરે જાતે જાતમાં છે. ૬

બજન ૭૯ મું.

સાધુ ભૈયા કામકોધને મારો,
 તૃષ્ણા મોહ માયાને બાળેરે ૧
 જીવત મરવાને અમર થાવો,
 અનુભવીયો એ જ્ઞાન વિચારેરે ૨
 મન પવનને કાણુમાં લઈને,
 ગગન મંડળ પર સિધારેરે ૩
 પંડ છાટીને પ્રહારે અઠવા,
 અગમ્ય અગોચર દિહારેરે ૪

મનને મારવું એ કામ કઠણ છે, જેર જીલમ નથી ચારેરે	૫
ઉપર જઈને જો જો લાલચ ન કરતા, પડતા ન લાગશે વારેરે.	૬
એકજ સુરતાથી સનમુખ નિરખો, પ્રેમ અગ્નિમાં સૈને ખાળોરે	૭
મુખી સાહેબ મનસુરના એવક ભવસાગરનો મહાન એવારેરે	૮

ભજન ૮૦ મું.

સાધુ લૈયા હુંદો હુમારી એધાણી, જ્યાં જોઈએ ત્યાં પાણી પાણીરે.	૧
ડાબે બી પાણી ને જમણે બી પાણી, આગળ પાછળ પાણી પાણીરે.	૨
આકાશે પાણી ને પાતાળે પાણી, ચૌદા ભુવન પાણી પાણીરે.	૩
સ્વર્ગ નરક ચૌદા ભુવન દુખાવ્યા, દુખાવી અપ્સરા ઈંદ્રાણીરે.	૪
પ્રેમ અગ્નિના તાપેના બળથી, પાંચે તત્વેને કરવા પાણીરે.	૫
મુંઠ મતીયા અજ્ઞાની શું જાણે, અનુભવી પુરૂષો સમજે વાણીરે.	૬

મારો પતો મને નથી જડતો,
 નથી જડતી કાંઈ નિશાનીરે. ૭
 સુપ્રી સાહેબ સાહેબીમાં સમાયા,
 હવે ક્યાંથી જડવાની એધાણીરે. ૮

ભજન ૮૧ મું

કામક્રોધ તૃષ્ણા મોહ માયા ઇન પાંચો કેા મારો,
 ઇન પાંચોકેા મારો સંતો આત્મા ઉગારો. ૧
 સનમુખ ધ્યાન ગુરૂના ધરજે શબ્દગુરૂ લલકારો,
 એહમ સોહમ જાપ અજપા જપી કરો એધારો. ૨
 ગંગા જમના જહાં મલે છે સરસ્વતી ત્રમકારો,
 માણેક મોતી મળશે તેમાં હું ઠો હુબકી મારો. ૩
 અધર સોનાની સાંકળ લટકે પકડીને ગગન સીધારો,
 સ્વર્ગ નરકને પડતા મુકેા અમરાપુર પધારો. ૪
 લાલચને પણ છોડી દો સંતો ધાક ધોકાને બારો,
 કારકુન મેતા પાંલીસ શું કરશે જ્યારે છે બાદશાહ તમારો ૫
 સુપ્રી સાહેબ સાહેબીમાં મોજ કરે છે ચારો,
 એા માયાના મલીન જીવડાં સંતો સંગે આત્મા ઉગારો. ૬

ભજન ૮૨ મું.

લકડકી માલા પથરકી મુરત તીરથ હે સખ પાની,
 રામકૃષ્ણ આતારા મર ગયે અરે મર ગયે જેહ પુરાની. ૧

પીર પયગમ્બર સખ કોઈ મર ગયે નહી રહી નિશાની,
 ઉસકી પુજા કાહિકો કરીયે જસકી મૌત હે આની. ૨
 મરનકા ખટકા લગાહે સખકો મુલલીમ યા હીંદવાની,
 યહુદ નસારા જોધ મજ્બુસી કયા ચીની જાપાની. ૩
 મૌતકા પંજ પડે હે સખ પર હે સખકો હુયરાની,
 ઉસકી પુજા કયું નહીં કરીયે જસકી મૌત નઆની. ૪
 પાંની પત્થર ફે તીર્થ જાત્રા કયું કરતી હો દિવાની,
 તેરે આત્માકા ફરલે દર્શન અનુભવ કરલે જ્ઞાની. ૫
 મોક્ષ દાતા કોઈ નહીં હે કયા રૂપી રૂપીઆની,
 જતે ગુરૂકી કરલે સેવા સચ જાતેં સમજાની. ૬
 ચરન ગુરૂકા સખસે બેહુતર સેવા કર અચ જ્ઞાની,
 સુપ્રી જાવા કહે અચ લડકો છોડી દીયો નાદાની. ૭

ભજન ૮૩ મું.

અચ મેરે જાના અચ મેરે જાની,
 મેં તો હુઈ તેરી ખીરહા દીવાંની. ૧
 દીવાની યા તેરી બોહતેરી હો ગઈ,
 મુજસી દીવાનીકી ખતલા નીશાની. ૨
 આખરૂ ઈજ્જત સારી લુટાઈ,
 લુટા દીયા સારી જોખન જુવાની. ૩
 આદિ અનાદિ એ હાલત હમારી,
 પુરી ન હોગી હુરગીજ સમ કહાની. ૪

તન મન ધન ઓર ખુદ મેંભી કુરખાન,
 જોગીજી બનકરકે ધુમ મચાની. ૫
 સુપ્રી બાવા જોગી અઝલી બેરાગી,
 હમબહમ અલ્લાહુ બીન બજની. ૬

ભજન ૮૪ મું.

નમાઝની હું ભણું કેપ્રીયત સુણોં નમાઝી મારી,
 હજુર મનની નમાઝ પઢીએ જીવે છે ગફકારી. ૧
 હજુર સાહેબમાં ભરૂં હજુરી મોહમાયાથી મનમારી,
 તુ જેમ તારો સાક્ષી છે તેમ તેથી વધુ તે ધારી. ૨
 જ્ઞાન ચક્ષુ મોહન પરોવો એ મન ભટકતું મારી,
 પ્રિતમમાં આત્મા પરોવો દેહને તો નાંખો ઉતારી. ૩
 એવી રીતે નમાઝ પઢતાં મેઅરાજ મળે છે ભારી,
 સુરતા બાંધીને ચઢો તે ઉપર બીજલી માફક ઝખકારી. ૪
 ગગન ગુફામાં થઈ શીખરે જઈ પોહચો હરદવારી,
 તેને તું બેઠે મરી જશો તો થઈ જશો એકાકારી. ૫
 સદરતુ મુન તહા મુકામ મહુમુદા સ્વર્ગ અપસરા સારી,
 એ માયાના ઘરો તજીને અરે સંતોએ હરદવારી. ૬
 નમાઝ એવી નથી પઢાતી સાંભળજો સંસારી,
 ભટકતું મન ઢોરના જેવું એ નમાઝ નહીં જખમારી. ૭
 અલ્લાહો અકબર કેહતામાં તો ફરી જાય તલવારી,
 પોતે પોતાથી મટી ગયો તો પછી મળતાં તે શું વારી. ૮

નમાઝીયો એવી નમાઝ પઢજો હુજુર હાજર ચારી,
 વધુ કેપ્રીયત નથી કહેવાતી નમાઝ ન્યામત ન્યારી. ૯
 ચુપ્રી ખાવા નમાઝ પઢતાં નુર વરસ્યું ચોધારી,
 તેમાં લીન થઈને રહ્યા તમે આંખે અંધારી. ૧૦

ભજન ૮૫ મું.

સંતોની ગતિ ન્યારી તે શું જાણે સંસારી,
 પોતાના જેવા સમજીને કરે છે લોકાચારી. ૧
 એક સાધાએ કાબુમાં કર્યો શામળીયો ગીરધારી,
 અનેક પદમણી ત્યાં હુતી પણ કોઈને નવ ગણુકારી. ૨
 પતીને વહાલી તેજ પદમણી ગમે તેવી હોય નારી,
 તમે તેઓના ચક્ષુથી જુવો તેવી આંખડી નથી તમારી. ૩
 સંસારી સ્વપ્નામાં જુવો સંતો જુવે જાગૃતમાં વારી,
 સંતો સાથે કરી ખરાબરી તે મુર્ખે જખમારી. ૪
 ચલો ફીરો સંત સાધવા દુરવેશો લલકારી,
 યકતાઈમાં તંબુ ગાળો એહી હે પક્કી ચારી. ૫
 સંત ફીરો અગમદેશકુ ચલો કરો તૈયારી,
 અસલ વતનઠી મુસાફરી હે નહીં જાણે સંસારી. ૬
 આંખડી સાથે લાગે આંખડી થાય છે ચમકારી,
 ઝખોઝખ એક ચંદ્ર ઝખુકે ઉપરાપર ઝખકારી. ૭
 નમાઝ પઢતા નુર ઉતરીયું ચારો તરફથી ઘેરી,
 સીજદાની તો જગા નથી રહી યાદખુદ ચોધારી. ૮

૧૬ નથી તે વખતે રહેતું વર ધંધો ધરવારી,
તેજ હુમારો તવાફ કરે છે કહે સુપ્રી બાવા વારંવારી ૯

ભજન ૮૬ મું.

તેજ કમાને જોગી નીકલા દુર દેશશે આયા,
લીલાકી લાલચમેં દુબા માયામેં બીરમાયા. ૧
લના તેરી તુજે લુલાવે ભવસાગર દુબાયા,
કરની રહેની દોનો ચુકા ગુન્હાકા જોજ ઉઠાયા. ૨
કરાર દીયા માલીકમેં બંદે શીર કૈસે ભુલાયા,
સફર તેરી અબ પુરી હુઈ હુઈ કુછબી નહી કમાયા. ૩
જ ભોગમેં સબ જુગ ખોયે હાથ નહી કુછ આયા,
કચ્ચે પુતલે પીગલ જાચેમેં શીર પીછે પસ્તાયા. ૪
સુપ્રી બાવા અમલકે જોગી સુમરની સ્વાસકી ગાયા,
મોહની માયા પટક મારકે પરમ ધામકો ધાયા. ૫

ભજન ૮૭ મું.

નીયા તો જબ મારેરે કોઈને એ કરવા નહી દીયે,
જન ભકતી જે કોઈ કરતા હોયે તેને એ કરવા નહી દીયે ૧
કટાઓમાં નાકવાળો જેમ નકારો લાગે,
પક વઢાવી નકટો કરશે સુખેથી રહેવા નહી દીયે. ૨
મા સંસારી માયામાંની ને મમતાથી જે કુંટે,
ભવસાગર જે તરતો હોય તેને પણ તરવા નહી દીયે. ૩

મરણ પથારીએ જે કોઈ પડ્યો તેને પણ દુખ આપે,
 અલ્યા મને તું આળખે છે કે પણ નિરાંતે મરવા નહીં દીયે ૪
 સારા મનુષ્યો ગાંડા અને કુતરાં લાગે ડાહ્યા,
 પાતે આંધળો નથી સુજતું પણ અંધો તો કહેવા નહીં દીયે ૫
 જ્ઞાન ગર્થનો છુપો ખજનો અખંડ તે એ નવજાણે,
 ઠંઠરો પીટીને કહુ છું સંસારી તેને જપવા નહીં દીયે. ૬
 ખચ્યા ખાલા બેન ખાયડી એ પુતલા માયાના,
 નખે લોલાતા એની સાથે સુપ્રી ખાવા કહી દીયે. ૭

ભજન ૮૮ મુ.

નૈનાંસે જે કોઈ નૈના લગાવે,
 અયેકા વસ્ત્રકા કુછ વોહી પાવે. ૧
 ઉસકી ઝલક ચારોં તરફ દીખાવે,
 ખીના ચક્ષુ તુજે કૈસા દીખાવે. ૨
 પતીવૃતા પત્નિ સતીયાં કહાવે,
 પીઉજી સીવા કોઈ નજરોં નહી આવે. ૩
 વેહુદતને કસરતકા ઘુંઘટ હે પેહુના,
 વૈરાટ અંદર સખ વોહી દીખાવે. ૪
 ધ્યાન જમા કરકે દેખોરે ગોરી,
 ખીના સુરીજન દીગર ન પાવે. ૫

જુઠી માયામેં મોહી શું રહ્યો,
જીવન પોતાનું નાહક ગમાવે. ૬

અમૃત ખ્યાલાએ મસ્ત બનાવ્યો,
ઐસાફ બશરી તો સારા મીટાવે. ૭

મીસકીન શાહ સુપ્રી ખાવા યું બોલે,
મનકુ જે મારે વોહુ દરજાએ પાવે. ૮

અંતરજામી સર્વે ધામી સર્વજ્ઞ સામર્થ સ્વામી,
સૂર્યમ ચરાચર વ્યાપક તું છે ગામી કે પરગામી.
પોતાના સ્વરૂપથી પુતળાં ઢાળ્યાં સર્વ આત્મા મસ્તાની.
મોહી રહ્યો પોતાપર પોતે સમજી લે દીવાની.

ભજન ૮૯ મું.

જાગરે મુરખ સોવત કાહે સખ કોઈ ઉઠકે જાગેરે,
સુમરન સાહેબકે હુરકોઈ કરતે સખકુછ ઉસસે માગેરે ૧
મીર રહુ યા હુક કુમરીયાં ગાવે જુમત ધુમત નાચેરે,
હુ હુ કબુતર ભજન કરતહો સખ કોઈ હુરકુ જાચેરે. ૨
રખાહે તુ યા ઉઝકુ રૂદ્લાહ મુરગે સહુર ભી બોલેરે,
ચીડીયા ચકવા તુહી તુહી બોલે જીભ ભજનમેં બોલેરે. ૩
ધ્યાની ભી બેઠે ધ્યાન કે અંદર જ્ઞાની આનંદ માનેરે,
ચાગી સમાધી લે કરકે સુનહો પશુ પક્ષી ઉસકુ જાને રે ૪
હુરકોઈ ઉસકા શુન ગાવનમે કવે બી કાંકાં પઢતેરે,
કેચલ મોરીલા કોઈ હો સીવાઓ પુછતે એસા તુમસેરે ૫

ગાફિલ માનસ કુછ નહી સમજે ખાવે ને ઉધા સોવેરે,
 જાગા ઉસને માગા વો પાયા સોવે ચો સખ ખોવેરે. ૬
 જાગના હોંચ તો જાગલે અખ સુખહે સાદીક ખ્યારારે,
 બહુમન બેદ પુરાનકો પઠતે મુલ્લાંજી બાગ પુકારેરે. ૭
 મુરખ જાવે સોવે તીરીયા સંગ રાત તમામી ગંવાવેરે,
 મુશી ખાવા કહે જખ મારી ઉસને પીછેસે પસ્તાવેરે. ૮

ભજન ૬૦ મું.

પેશો પેશો નિચે ઉપર ડાખી જમાણીં જ્યાં બેઠચે,
 જહાં બેઉં ત્યાં તેજ છે તેમાં પોતાને ખોઈચે, ૧
 ચારે બાજુએથી નુરના તેજ જલવા ધુમે છે,
 માહીની હાલતમાં મચી મસ્તાની ધુમે છે. ૨
 એમાં લાગી મારી-આંખડી પછી સુરતા કેમ ચુકે.
 નમન કરું પછી કેમ કરી મને વહાલો નહી મુકે. ૩
 દેહ ભુલાવી છોડવી બીલકુલ નિર્મલ બનાવી,
 પોતાના અસલી રૂપમાં મને લીધો સમાવી. ૪
 એક રૂપી થઈ અપાર થયા અહાહા હવે શું કહેવું,
 એવી ગતી અપારમાં જગમાં મુશકેલ રહેવું. ૫
 લોકો કહે મારી વાતડી તેઓને તે શું કહેવું,
 એઓને સુઝે તેવું એ કહે ચુપ ચાપ થઈ રહેવું. ૬
 લોકો વખોડે કે વખાણે તેઓને કેમ કરીએ,
 ફરવે જેવા ઘાટમાં તેવા થઈ થઈને ફરીએ. ૭

સુરી બાવા જોગી જોગટા સરવે રંગોમાં રહીએ,
પોતે પોતાના રંગમાં રંગ રમી લમી જઈએ. ૮

ભજન ૯૧ મું.

મોરી નૈનેમેં સુરતા તોરી,
મંચ તો હું દિવાની તોરી. ૧

પ્રેમ ઈશિક્ષી અગ્નિ લાગી,
જલ ગઈ ચુંદર મોરી.
જીધર દેખા ઉધર તેરા તજલ્લા,
નગર ન ચુકે મોરી. ૨

હુંઠત હુંઠત મેંતો ખોવાયા,
તુજે ધ્યાન ઓઈ મોરી,
હાડબી જલ ગયે માંસબી જલ ગયે,
જલ જઈ ચુંદર ચોરી. ૩

ગીનતી હુમારી રહી ન બીલકુલ,
મીટ ગઈ સબી બરજોરી.
સુરી બાવા હું જોરાગી તોરા,
તુ હું ચંદા મેં ચકોરી. ૪

ભજન ૯૨ મું.

અનુભવીયો મનવા આવો અવસર નહીં આવે કરી,
મનુષ્ય દેહી અમુલ્ય વસ્તુ મલસે નહી તને કરી કરી. ૧

પાન ખરનો મહીનો આવે છે સર્વે જશો તમે ખરી,
 આંકડાના તુરની માફક ઉડી જવાના ઝરી ઝરી. ૨
 અકલ આવડત તક વિચાર તને આપ્યા સર્વે હરી,
 તેમ છતાં તું થયો આંધળો પસ્તાસે તું અફસોસ કરી. ૩
 કુદરત વેગે આગે ન આવો કુતરાંને મોતે તમે જશો મરી,
 આજુધાયું તે ધણી કરે છે જુઓ સુક્ષ્મ નજર કરી. ૪
 શબ્દ ગુરૂના તાર બાંધીને જોસો તેના ધ્યાન ધરી,
 અખંડ તંબુરો અનહુદ વાજુ ચમકી જ્યોતી વરી વરી. ૫
 આગળ ચાલો ત્યાંથી હરીજન સુપ્રી બાવા ભણે વાત ખરી,
 અનુભવી તમે જમો પ્રસાદી દર્શન જુવો મન મારી કરી. ૬

ભજન ૬૩ મું.

પાંચ તત્વ દસ ઇંદ્રિયો ત્રણસે સાંઠ નાડી કરી,
 પંદર બારીનો બન્ધો બંગલો અજબ બની કારીગરી. ૧
 ત્રણ ગુણોને ત્રણ અવસ્થા પાંચ વાયુ ભરપુર કરી,
 ઇંગલા પિંગલા સુખમણ્યા બંક તેજે તેજસ્વી કરી. ૨
 ચૌદ ભુમિકા તેમાં રચાવી પ્રહ્લાંડની સરવે શોભા ભરી,
 પોતે તેજસ્વી થઈને વસ્યો ચરાચર સર્વે હરી હરી. ૩
 જ્ઞાનેશ્વરો યોગેશ્વરો બાણે બાણે કોઈ પ્રેમીજન હરી,
 સુપ્રી સાહિબ સાહિબ રૂપે ચૌદ ભુવનમાં ઝરી ઝરી. ૪

ભજન ૯૪ મું.

- મુજે ઘડી પલક મત ભુલ મેં તેરા હું,
તું હે ખુશખુમેં તેરા કુલમેં તેરા હું. ૧
- હુહો—કુલોમાં મુગંધી તું સર્વસ્ય રહો સમાય,
ભમરો લોભી તેહનો મસ્તાનો મુંધી થાય,
ચહચહા રહા યું ખુલખુલમેં તેરા હું. ૨
- હુહો—ચકોરી પ્રીદાહે ચાંદપર સારી રેન ગંવાય,
સુરતાકો ચુકે નહીં ગીરે ઉડે પછડાય,
કભી આકાશે કભી ધુલમેં તેરા હું. ૩
- હુહો—રખ્ખે અરનીકી સદા શૌક ઝૌક લહેરાય,
લનત રાનીકી નીદા લેહ ભરી ફરમાય,
પકડ વસીલા અય રસુલમેં તેરા હું. ૪
- હુહો—પહાડ મુરાહ ખરખખસે હે દેખ નજરકુ ખાંધ,
હસતી ઉસમેં ગુમ કર સુરતા પકઠી સાંધ,
ખુદી હો સારી તેરી ધુલમેં તેરા હું. ૫
- હુહો—તજલ્લી ચમઠી ચારઠી મુસા હુવા બેહોશ,
બે ખુદીમેં પાલીયા કુલ હકકાની બેશ,
અજખ બની રમ્મ વસુલ મેં તેરા હું. ૬
- હુહો—મુસા મુસા નહી રહા પહાડ ખજખખ મહાન,
હલાક મુસા જખ હુવા તુરત મીલા સુખહાન,
ચેડી હે ઝોકે સુમુલ મે તેરા હું. ૭

हुँ—आशोकके ये जोड़के आरेइके हे राज,
 तु उतार अपनी कांचकी पुलाँह हो परवाज,
 तेरी हस्ती हे पापकी मूल में तेरा हुं. ८
 हुँ—कुत्तो शैर्भन हलैकुन धरिखा वज्रहुँ पेह्यान,
 कुत्तो मन अक्षयदाज्ञानवयभकावज्रहुँकर ध्यान,
 सुप्री जावा होये मशगुल में तेरा हुं. ९

भजन ८५ सुं.

नाथ जीगरी डेन सुधारे,

नाथ तुम जीन डेन सुधारे. १

जडाज पडा मंज धारे, नाथ पुहाली हारे.

डेन ले जाये डिनारे, नाथ तुम जीन डेन उतारे. २

धीतना जी कोरि धारे, अकल अलाकर हारे,

भीरपर हाथकु मारे, नाथ जीगरी डेन सुधारे. ३

दया करे अय प्यारे, दुणतेकु तुही तारे,

लय लराहे लारे, नाथ तुम जीन डेन उतारे. ४

सण तेरेही आधारि, धीरती लगा आवारे,

हेजे न जुर्म हुमारे, नाथ जीगरी डेन सुधारे. ५

काम करे धीरतारे, सुप्री भीसधी सुं करे,

जीगरी डेन संधारे, नाथ तुम जीन डेन उतारे. ६

दरीयाही मोने लारे, धंधर उधर हे मारे,

अरज सुनो अ प्यारे, नाथ तुम जीन डेन सुधारे. ७

અરજ સુની કીરતારે પોહચી નાજ કીનારે,
 ખુશીકા નાઅરા મારે, નાથ તુમ ખીન કોન ઉતારે. ૮
 રાત અંધારી ભારે, ઘટા અખર ચમકારે,
 ડુબે ચાંદસિ તારે, નાથ ખીગરી કોન સુધારે. ૯
 સાત સમુંદર તારે, પોહોચ ગયે હરહવારે,
 આનંદી શુકર ગુબારે, નાથ તુમ ખીન કોન ઉતારે. ૧૦

ભજન ૯૬ સું

મસજીદમાં મુસદ્દી બેઠો મન માયામાં ફરતું,
 આ ઉકરડે પેલે ઉકરડે જેમ ગધેડું ચરતું. ૧
 ધ્યાન ધણીની સાથે તારું એક પલક નહીં ઠરતું,
 સમક્ષ છે પણ બહુ આઘો છે જ્ઞાન વિનનો ખરતું. ૨
 ખીબ્બોની ભુલ શું કાઢે તપાસ તારું ધરતું,
 કાલે દેહ આ પડી જવાની જેમ પાદડું ખરતું. ૩
 અગમ અગોચર પ્રભા ધ્યાનમાં પ્રધાંડ અંદર ધરતું
 એકમેક ઘઈ તેમાં અંદર જ્ઞાન સાગરે તરતું ૪
 સુપ્રી સાહેબ મય મારીને પ્રેમ અગ્નિમાં ખરતું,
 તુરની અંદર તુર મેળવે તોજ ખરો છે નરતું. ૫

ભજન ૯૭ સું

સાધુ લેયા જામ પીચો હકકાની,
 પ્રેમ ખુમારીમેં દર્શન કરીલો જોતમેં જોત મીલાની,

રહાની જલવા તુરાની પર તો લૌ મે લૌ સમાની. ૧
 અદ્વાહુ અદ્વાહુ સાસોમેં સુમરન ધ્યાન ધરો ઉસમેં ધ્યાની,
 ગુરૂકી મુરતમેં મોહુ હો જાના આંખોસે આંખ લડાની. ૨
 સુપ્રી સાહેબ લેહુર બેહુરમેં રહેના હાલત હુ એ મસ્તાની.
 ચંદેકે ઉપર જેસા ચંકોરી હુસ્નકે ઉપર દિવાની. ૩

ભજન ૬૮ મું.

સાધુ લૈયા ધ્યાન ગ્યાનમેં રહેના.

સખમેં રખકા હરશન કરના સખર ગફરસે સેહુના. ૧
 આસ દુનીઆને કીસે ન છોડા જે આયા કુચ લાયા,
 નખી વલી એર મહાત્મા રૂપી સખને રંજ ઉઠાયા. ૨
 તુજકો ચાહ્યાએ તુહી દુર હો ભવસાગર હો ઉતરના,
 અપને રૂપમેં આપ મોહુહે ધ્યાન ધણીકા કરના. ૩
 દુનીઆ અપના કાન કરેગી લાન તાન ઇસકી સેવા.
 તુ અપની સુરતા મત ચુકે જ્ઞાનકા ખાલે મેવા. ૪
 સુપ્રી ખાવા હુવા જે ફારેગ સ્વર્ગ અપ્સરા છોડા,
 ઉસને અપને આપકો તારા નૈન નૈનસે જે । ૫

ભજન ૬૯ મું

વહાલે મારે મુલાકાત લીધીરે ધારેલી વાતડી કીધીરે ૧
 દયા કૃપાની મોજ જે ઉઠી અમૃતની પ્યાલી પીધીરે ૨
 મંજધારે મારી નાવ લણાતી નાવ ખુદા બની કરી સીધીરે ૩

નજરો સાથે નજરો જોડીને

મને પોતાની માનીતી કરી લીધીરે ૪

ફડાક લઈ દરવાજે ઉઘાડ્યો

હું તો એકાએક ચમકીને લીધીરે ૫

સુપ્રી સાહેબનો સ્વામી રસીલો

દરશન આપીને રાજી કીધીરે ૬

ભજન ૧૦૦ મું.

માયાકી મુરતીકો તોડા, કામકોષ તૃપ્ના છોડા,

મોહકુ ડાટા ખોહકે અંદર, પાંચો પર મારા જોડા. ૧

ફેાટુચાફ એક ખેલ હે હાથકા, મોહના હે ઉસમે ખોટા,

ગાફેલને સભ ભુલમં ખોયા, ખેપાર કીયા પાયા ટોટા. ૨

ખાજગરને જલ ખીછાઈ, ખીલોને લાયા એસા,

અકલ છીનલી તેરી ઉસમેં; મોહ મોહ ખોયા પેસા. ૩

આખર કુછભી હાથ ન આયા, ખાલી હાથ ચલે સાહેબ,

લવસાગરમેં કુખકી ખાતે, કુખ ગયે ખીલકુલ ગાયખ. ૪

લલના તેરી તુજે લુલાવે, અમાર કુંડ આગે લાવે,

ઉસમેં ગોતા તુજે ખીલાવે, ભુલમેં ડાલે ભીરમાવે. ૫

એતો ધંધે ખોટકે સાહેબ છોડ દીયા સુપ્રી સાહેબ,

જખતો પુરા જોગ કમાયા ખુખ હુવે પકકે સાહેબ. ૬

ભજન ૧૦૧ શુ.

સમય એક એવો આવશે, સુપ્રી સાહેબ ગયા ફરી ફરી
 પાન ખરના દિવસ આવશે પડશે પાટડાં ખરી ખરી. ૧
 વખત ભયાનક ભયંકર જોશો, કલ્લેજ ધામશો ડરી ડરી,
 જેમ અગ્નિમાં લોહ ગલાયે તેમજ ગલાસો ઝરી ઝરી. ૨
 સર્વે ચેતજો સાફ કહું છું કરેલું પામશો ભરી ભરી,
 સુપ્રી સાહેબના પંથમાં રહેશો નિર્મલ જશો તરી તરી. ૩
 કલંકી આજ્યે કલંક લેવા પવિત્ર કરવા હરી હરી,
 અખંડ જ્યોતી રોશન કીધો મનન કરો સૌ વરી વરી. ૪
 નિચ ઉંચ મનમાંથી મુકો સચ્ચીદાનંદ છો ચરી ચરી,
 તેજ ધ્યાનમાં લીન રહો તો અમર થાશો મરી મરી. ૫

ભજન ૧૦૨ શુ.

હમ તો હે પરદેશી ખાવા હમ તો હે પરદેશી,
 નહી હમારા કોઈ ખેશીરે ખાવા હમતો હે પરદેશી. ૧
 જુઠા દાવા હમ નહીં કરતે જુઠે લાનતકે લાયક,
 જુઠી માયામેં સખ ભરમાયે કરતે હો દાવા સ્વદેશી. ૨
 માલ મીલકત ઓર ખાલ ખર્યે સખ તનમનધન નહીં હમારા
 હમ ન કીસીકે ન કોઈ હમા સચ્ચી હે એક દુરવેશી ૩
 ઇલમ પઠે પર ખુજન આઈ આત્મ જ્ઞાન ન પાયા,
 હરસે હેત ન સાચા લગાયા તેરી ચતુરાઈ કેસી. ૪

ઇંધરસે લુટા ઉધરસે કાટા કરતે હેં જે સકસાઇ
 નંબના ન ખુઝા કહેલાએ મૈલાના હોગી ફજેતી ચહીયે વેસી ૫
 ચુપી સાહેબ આત્મજ્ઞાની કે દોનો જહાન હે દાસા
 આત્મ દર્સાં હુવા નહીં તું તો છોડ દે એ જુઠી ટેશી ૬

ભજન ૧૦૩ જું.

જ્ઞાની સમજે ચતુરસુખનીરે જ્ઞાની સમજે ચતુરસુખની-ટેક.
 માયા મમતા ન છુટી તમારી એધી છે હેરાની
 લાખે બીદાય તારી આગળ થયા તારી એ ગતિ થવાની ૧
 સરદારે સાથે ખરાબરી કરતાં આત્રી પડી પરેશાની
 છતી આંખોએ આંધળો ખીલકુલ વાતો કરે મનમાની ૨
 કૃપા દ્રષ્ટિ ગુરૂની નથી તો કોઇની ન થાય મેહરબાની
 પોતાના ગુરૂને હલકો જે સમજે પંથ તેનો શૈતાની ૩
 ગુરૂ ચઢાવે ને ગુરૂ ઉતારે ગુરૂની શાન સુખહાની
 ગુરૂ મારે ને ગુરૂ જવાડે ગુરૂ વીના ધુલધાની ૪
 તન મન ધનના માલીક હમારા મનસુર ગુરૂ તુરાની,
 મીસકીનશાહ તેજ સુરતા સાંધીને પુરા થયા તેના ધ્યાની. ૫

ભજન ૧૦૪ થું.

બદમાસોની ખાલ ઉતાઈ મીસકીન નામ હમારું
 નકંસ્થાનોના જીવડા થઈને ખુવો છે સરબં તમારું. ૧
 તમે કરાસતથો છો અબજા બોલો મોટેમી બોલ,

તમારી હાલતથી નથી હું અજાણું ખામોશ બેઠો ભારું ૨
 સાહેબના જોતાં પાપ કરો છો સાંભળતાં બોલો વાકું,
 કઈ જગ્યાએ જઈને ઉભા રહેશો કુટ્યુ છે હૈયું તમારું. ૩
 હવે તો હદ ઉપરાંત થયું છે સત્યાનાશજ થાજે,
 ચોદા ભુવનમાં કેઈ નવ સંબંધ સૈકો થશે મારૂં મારું. ૪
 કારેગ બાબા શ્રાપ દીએ છે કલંકરી તલવારે,
 ચારે તરફથી સરવે સદાચર ઉજડ થાવો તમારું. ૫
 અત્રે કોઈનું કામજ નથી ભુમી ભક્ષજ તમામી,
 આજેજ છોડી દીધી કાલ માતા ભક્ષણ કરશે તમારું. ૬
 સીદ્ધીક સમદાની કેપ કરીને શ્રાપ દીએ છે છેવટનો,
 ઉજડ ગામ થાજે તમામી તેમાં ધમ રહેશે હુમારું. ૭

બજન ૧૦૫ મું

એ નથી જોતા અનાદીરે, જની શું જાણે સંસારી....ટેક
 જોગળી કરીએ ને ભોગળી કરીએ અપસરા સારી ભોગવીએ,
 ચોદા ભુવનમાં રમતા ભમતા કહેવાઈએ પ્રહારી. ૧
 ચોસઠ જોગળી બાવન વીરા મહાત્મા રૂપીને દેરા,
 ત્રેત્રીસ કેટી દેવતા સર્વેમાં ફરતી આણુ હુમારી. ૨
 પીર પયગમ્બર ગૌસ કુતુબ એહલે વીલાયત કુલમાં,
 દુનીયાની સરવે હુકુમત ભીતર ફરી રહી હુહ ઈ હુમારી, ૩
 ટોપીવારો હમણા રાજ કરે છે તે તાજવાળાને સહારી,

મહાત્મા મૌલના તમામી થાકી ગયા જખમારી, ૪
 એવી સળ ફરી આપશું એને કરશે ફરી ડાંડાઈ,
 જે સળ થાશે તે અખદી થાશે સાંભળો સૌ નરનારી. ૫
 એકાદશી ચક્ર આવેા ખુદાવંદ એશીયા ખંડ ગુજરાતે,
 કલંક સર્વના હુરનાને તેરવવા સુપ્રી સાહેબ જહે લલકારી. ૬

ભજન ૧૦૬ ઠું.

ગુરુ પ્યારા કોઈ એસાં કરો તદખીર, પીલાવો અમૃતનીર. ટેક
 અમૃતકા પ્યાલા ભરકે પીલાવો, અમર કરોને શરીર,
 દરશનકા હું મેં તેરા દિવાના, હીખાવો તુરી તસવીર. ૧
 સમા કરીને નિગાહ કરજો માફ કરો તકસીર,
 ચરણકમલમાં માયું પડયું છે, મારો છવાડો મારા પીર. ૨
 દુનિઆની માયા નર્કની જાયા, બચે કોઈ મહા વીર,
 સુપ્રી ખાવા કહે સતગુરુ ચરણે રહીને જીવેા તન વીર. ૩

ભજન ૧૦૭ ઠું

તેરા કોઈ નહીરે તેરા કોઈ નહી,
 એતો કુલ માલીકકા માલ. ટેક
 ઉસકી સળ પર દાખ હકુમત,
 કયા ભુપ એર કંગાલ. ૧
 જેસા ઉસકા હોય ઇશારા,
 એસી ચલે સળ થાલ. ૨

સખકા દાતા વોહી બીધાતા,
 વોહી સખકા રખરાલ. ૩
 ઉતપતી પાલન પ્રલયકા અધિકારી.
 વોહી હે ઝુલ જલાલ ૪
 સુદી બાવા તેરે મનસુખે,
 બને કુલ એહવાલ ૫

ભજન ૧૦૮ મું.

તેરા કોઈ નહીરે, તેરા કોઈ નહીરે, એતો સખ માયાકે લાલ. ૧
 કોઈ લલનાકા કોઈ સ્વર્ગકા, કોઈ બંગલેકા ગાલ,
 કોઈ હકુમત કોઈ રીયાસત, કોઈ ચાલે જહોજલાલ. ૨
 કોઈ ઘોડેકા કોઈ હાથીકા કોઈ ખેતીકા જલ,
 નિર્મલ ખાલેસ કોઈ ન પાયા, સખકી જુદા હે તાલ ૩
 કોઈ હસખકા કોઈ નસખકા મગરો મતવાલ,
 એસે પાણ કથીર સખ કોઈ કીરભી બલવે ગાલ. ૪
 સુદી બાવા કીર તેરા કહે અય અમ્મેનવાલ,
 ન કોઈ તેરે તુસખકા રખરહમાન રહીમ કમાલ ૫

ભજન ૧૦૯ મું.

સુદી બાવા અગમ દેશ સીધારો, ટેક
 જગતની માયા મોહની સરવે ભુતોને મુકો ઉતારો.

કરોડીઓ બહુ તાર બાંધે છે એવા છે મનના વિચારો ૧
 સંકલ્પ વિકલ્પ તર્કવિતર્કમાં વખત વીતી જાય છે તમારો,
 મન ભુતનો મંતર શીખ્યો પછી મરે ન કેમ એ ધુતારો. ૨
 તમે તમારી આત્માજ્ઞાનમાં લીન રહો એકાકારો,
 બીજો ત્રીજો ચોથો છોડો નથી કેમ યહાં તમ રો. ૩
 મોહની કાપી મનને મારી આત્મા ઉગારો,
 અમરનગરના અમરસિંહુ થઈ મોટે નાદે લલકારો. ૪
 સ્વર્ગ અપ્સરાને બાળી મુકી નિકળી રહી છે વરારો,
 મુકી સાહેબ નિર્મલ રૂપે તેજમે તેજ ગજકારો. ૫

ભજન ૧૧૦ મું.

હસ્તી લીધી મસ્તી આપી ચઢાવી પ્રેમ ખુમારી,
 અમર પીયાલો ભરીને પાયો મોતથી લીધો હગારી. ૧
 પ્રસન્ન થઈને દર્શન આપ્યા વિજેગડાં સર્વ કાપ્યા,
 નિરખી પરખી હરખી હું તો ગાઈ છું ગુણો લલકારી. ૨
 સખી સાહેલી સરવે છુટી સ્વાર્થી માયા તુમી,
 સ્વામી અંતરજામી મળ્યા, અહલાહુ અહલાહ સમારી. ૩
 મુકી બાવા કલ્પંદરે આજમ ખુદાવંદે વકતે ઝમાના,
 દરશન કર્તા સ્વગ ભોગવે મટશે સૌ વિપતિ તમારી. ૪

ભજન ૧૧૧ મું.

બંદા નથી હમો કોઈના નથી કોઈની ઉમમતમાં
 મજહુબ મશરબ નથી કોઈના નથી કોઈની મીલલતમાં. ૧
 ખીલા મીલાસે ખીલકુલ ન્યારારે પર્મહંસોકે સરદાર
 અવિનાશી અમરાપુરનાસી ચૌદ ભુવન સૌ ખીજમતમાં. ૨
 નખી વક્ષી એર ગૌસકુતુબ મજઝુખો મજઝુન તમામ
 ઇશ્વરાવતારો રૂપી દેવતા એ સર્વ છે દોલતમાં. ૩
 રાજા બાદશાહ વજીરશાહાં હે કાયમ સબ ફરમાંસે
 હકુમત સબપર ચલી સ્વતાંત્ર મુનકેર છે સવલાનતમાં. ૪

ભજન ૧૧૨ મું

એ મુરખા તે મુરખાઈ ન છોડી, ટેક
 શીયાળનો જેણે વાઘ બનાવ્યો તેનાજ ઉપર તું ધાયો
 છેવટ પરિણામને નહી સમજો આખર રીછ કહેવાયો. ૧
 હાથી આલોકે ટેકીંગલાય છે જ્યાં લાખો માખી મચ્છર મરીબય
 તેનો તે પાપ હોય કેને માથે લાખો વખતે કચરાય. ૨
 હાથીઓના જ્યાં તોલજ ચાલે ઉંટડા ધડામાં ગણાય
 મોટા સાથે બાથ ન ભીડીયે મુરખાનો મુરખ ગણાય. ૩
 ભસ્માસુરની અકલ બગડી તો પોતેજ ભસ્મીત પામ્યો
 ભોખાશંભુનું તેમાં ગયું શું તે શું પારવતીજીને પામ્યો. ૪

હીંમતવાળાએ હજી પી સમાલ્યો થોડો ઘણો છે જે બાકી
સુકી સાહેબ સાથે સુનાવે છેવટે મુકથું હાંકી. ૫

ભજન ૧૧૩ મું.

રે ભોગી ધ્યાન ધરો હર ધુનમે. ટેક
શ્વાસ શ્વાસ સારંગી બજા તું રહો સદા સુમરનમે
ગગન ગુફા અંધારા ફેાડો જલ્દીએ પ્રેમ અગનમે ૧
સ્થુભ સુદમ લીલને કારણુ આનેદો મત મનમે
દરપન દીલકા સાફ બનાવે ડુબ રહો દરશનમે ૨
તીન ગુન એર તીન અવસ્થા કોઈ નહીં ચૌદા ભુવનમે
આપ સાહેબી અપની કરીએ જમે રહો આસનમે ૩
સડ બંને યા કે ગડ બંને લગાદે આગ ઇસ તનમે
સાફ કુંદન બનકે રહોગે મોહુ રહો મોહનમે ૪
સફી સાહેબ કરે સાહેબી બેઠે અપને આસનમે
બેલા મેલાસે સખસે હો નિર્મલ કુચ કરો દરશનમે ૫
સંબોધક કલંકી સાહેબ ગુર્જર દેશમાં જન્મ્યા છે,
ગુર્જરેવર કહેવાયા એકાદશી પુર ભમ્યા છે.
ગુજરાત સરવે ન બત પામી ચલો પુરબકો અથ બાળા,
સખકુ ઉસકા હક પોહ્યાદો નકલંકી હો જગત બાળા.

ਕਲਾਮ ਸੰਗ੍ਰਹ

ਕਲਾਮ ੧ ਚੁੰ. ਮਾਰਿਆ.

ਮੁਞਕੋ ਛਿਠਾਯਤ ਏ ਖੁਠਾ ਮੇਰੀ ਰਹੇਨੀ ਨ ਛੋਡੁੰ,
 ਜੇ ਕੁਝ ਛੋਨਾ ਛੋਯਰੇ ਲੇਕੀਨ ਮੋਠੁ ਨ ਮੋਡੁੰ.
 ਸਾਯਾ ਸਾਏਯ ਆਪ ਛੋ ਮੇਰਾ ਟੇਕ ਨਿਭਾਵੋ,
 ਲੋਕਾਂ ਏ ਮਕਰੋ ਕੁੰਠਸੇ ਆਪ ਮੁਞਕੋ ਯਯਾਵੋ.
 ਲੋਕਾਂ ਤੋ ਜਾਨੇ ਜੁਠ ਛੋ ਲੇਠ ਛਿਲਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨੋ,
 ਪ੍ਰੇਮ ਖੁਮਾਰੀਨੀ ਲਛੋਰੇਮਾਂ ਛੁੰ ਤੋ ਤੇਰੇ ਛਿਵਾਨੋ.
 ਮੇਂ ਤੋ ਛੁੰ ਆਯੁਯ ਕਮਤਰੀਨ ਮੀਸਕੀਨ ਕਛਾਯਾ,
 ਛੋਨੋ ਜੁਠਾਂਮੇਂ ਕੀ ਮਾਯਾਸੇ ਅਪਨੇ ਮਨਕੋ ਛਠਾਯਾ.
 ਛੁਮ ਛੋ ਛਿਵਾਨੇ ਆਪਕੇ ਲੋਕ ਛਾਛੋਕੇ ਯੋਵੇ,
 ਜੇਸਾ ਛੁੰ ਵੇਸਾ ਆਪਕਾ ਆਪ ਮਤ ਛੁਵੇ.
 ਤੋਛੁਮਤਾਂ ਤਾਨਾ ਯੋਛੀਮਾਂ ਘੋਲ ਘੋਲ ਪੀਛਾਯਾ,
 ਤੁਰਸ਼ੀ ਸ਼ੀਰੀ ਗਰਮੋ ਘਰਛ ਨੋਸ਼ ਕਰਕੇ ਰੀਛਾਯਾ.
 ਆਪਕੋ ਸਯਮੇਂ ਛੇਯਕੇ ਛੁਮਨੇ ਨੇਨ ਚੁਰਾਛ,

ਗੋਰ ਖੁਦੀ ਫੁੱਧ ਮਰ ਗਏ ਸਭਕੀ ਖੋਰ ਮੰਗਾਰੀ.
 ਘੋੜ ਰਘੁੰ ਅਯ ਕੀਸਕਾ ਲਾਘੋੜਨ ਲਾਘੁ,
 ਸਾਮਥੰ ਸਵਾਮੀ ਮਾਥੇ ਠੋ ਠੀਯਨਤ ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਯਾਘੁੰ.
 ਸੁਦੀ ਸਾਢਿਯ ਕਾਫ਼ਰੀ ਮਸਤ ਰੋਝੇ ਅਯਲਕਾ,
 ਆਪਨੇ ਸੁਯਠੋ ਕਰ ਠੀਯਾ ਯੀਨਾ ਅਪਨੀ ਅਸਲਕਾ.

ਕੁਲਾਮ ੨ ਠੁੰ.

ਮਨਸੁਰ ਠਾਟਾ ਪਾਰੀ ਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪੀਲਾਯਾ,
 ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਲਾਯਾ ਪ੍ਰੇਮਸੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ਯਨਾਯਾ.
 ਠਾਥ ਯੇਡੀ ਸੀਸ ਨਾਮੀਨੇ ਠਾਸ ਠੋਠੇ ਸਠਾ ਰਠੁੰ,
 ਗਠ ਠੀਯਾਠ ਅਗਮਠੇਸ਼ਕੀ ਯਠੀਠਾਰੀ ਠੇ ਠੁਮਠੁੰ,
 ਸੁਰਠਾ ਪਠਾ ਠਾ ਗੋਰ ਮੇਂ ਆਪਨੇ ਆ ਠੁਲਾਯਾ,
 ਮੇਰੇ ਮਸੀਠਾ ਆਪ ਠੋ ਲਾਘੋੜ ਯਨਾਯਾ.
 ਨਾਮ ਠੁਮਾਰਾ ਸੀਰੀਂ ਠੇ ਰਾਠੁਟੇ ਯਾਂ ਠੁਮਾਰਾ,
 ਆਪ ਠੁਮਾਰੇ ਸਾਠ ਠੋ ਮੇਂ ਠੁੰ ਨੋਕਰ ਠੁਮਾਰਾ.
 ਮੇ ਠੋ ਠੁੰ ਆਠੁਯ ਕਮਟਰੀਂ ਮੇਰਾ ਕਾਮ ਸੰਵਾਰਾ,
 ਗੀਠਠਠੋ ਕਰਨਾ ਸੇਰੇ ਥੇ ਠੇ ਕਾਮ ਠੁਮਾਰਾ.
 ਅਥ ਮੇਰੇ ਠਾਟਾ ਆਪਨੇ ਮੇਰੀ ਯੀਗਠੀ ਯਨਾਠੰ,
 ਮੋਠ ਮਾਯਾ ਸਯ ਠੀਠਟਾ ਰਗ ਰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਅਠਾਠੰ.
 ਸਾਰੀ ਠੁਮਰ ਮੇਰੇ ਪੀਰਠੁ ਆਪਠੇ ਗੁਨ ਗਾਠੰ,
 ਪ੍ਰੀਰਠੁ ਅਠਾਂ ਨ ਠੋਯ ਰੇ ਸੁਰਸੀਠ ਸਾਯਾ ਸੁਨਾਠੰ

મીસકીન સુપ્રી આપકા મેરે મનસુર દાતા,
લેદ અનલહક સમજયા ઝોર કીયા મહમાતા.

કલામ ૩ જી.

અમેરે જોગી અગમદેશના આવો જોમ શિખાવું,
પ્રેમીજનોને પ્રેમીઓ પ્રેમ રસડો પિલાવું.
અમૃત ભરી છે મારી તુંબડી એમાં નથીરે વટારો,
લાખો કરોડો અખલે પીયે તો પણ નથીરે ઘટારો.
વર્ણુ અઠ.ચેનો હું ગુરુ જગત ગુરુજી કહાઉં,
એકાદશી મારો ચક્ર છે સમજો તો સમજાઉં.
અનંત જુગોનો હું જોગીડો બહલી વેશને રહીએ,
મર્મી હોય તે બજશે બીજને કેને કહીએ.
હું તો નિરાકારી રૂપ છું સરવે રૂપ હમારા,
સુપ્રી સાહેબ સર્વત્ર છે કામ સૌથી છે નવારાં

કલામ ૪ થું.

જોગી હમે જુગો જુગના રમતા ફરીએ અવિનાશી,
સારંગી હરહમ વગાડીએ અમરાપુરીના વામી.
અલખ ધુનો લગાવીએ દેશાટન કરતા ફરીએ,
બોધ સરા મુમુક્ષોને બોક્ષ મારગ દઈએ.
અમૃત ભરી મારી તુંબડી પીતા ધારો સજીવન,
એમાં વટારો કંઈ નથી પીયો ભંગી બરેહુમન.

સતજુગ દ્વાપર ત્રેલો કલ્પીયુગ સખ જુગ હમારા,
 સરવે જુગોનો હું જોગીડો ખહુ ર્યામમ હમારા.
 જ્ઞાન ચક્ષુ જ્યારે ઉઘડે થાશે ત્રિકાળ જ્ઞાની,
 ગુન વિદ્યાની પ્રાપ્તિ થશે સાંભળશે દેવ વાણી.
 જ્ઞાની અનુભવનું સુખડું સરવે સુખથી અનુપમ,
 સુખી સાહેબ સાચુ ભણે અનુભવીઓ પુરુષોત્તમ.

કલમ ૫ ઠું.

સાચુ કહેને સાહેલડી રાત સારી જાગાં,
 લાલ તમારી છે આંખડી કોની સાથે મન લાગાં.
 આવે સોહાગણુ બેનડી આપણે ગોઠડી કરીએ,
 જ્ઞાન ગરથની વાતડી એકાંતોમાં કરીએ.

કલમ ૬ ઠું.

સહીયર હમારી સાંભળો પીયુ દેશમાં ગ્યાયાં,
 રાત તમામ દંશન પરે નજરો જોડી રહ્યાં થાં.
 હોતેથી હાથે જાલીયાં સીના સાથે દબાવી,
 ડર રહ્યો નથી મને કોઈનો પીયુને લીધો મનાવી
 છાની વાતોમાં ગુજરી રાતડી કેફ આંખોમાં એની,
 લાલ છે હમારી આંખડી ખીજી સહીયર તે શેની.
 એક રાતનું શું પુછવું અનેક રાતો ગુજરી,

મસ્તાની અઝલો અબદની તેની છે આ ખુમારી.
સુફી સાહેબ પરમહંસ છે એનો ચારો છે મોતી,
શ્વાસે શ્વાસોના તારમાં એ મોતી હું પરોતી

કલામ ૭ મું.

જહારે દેખું વહાં વોહ બસે મેને દુખ ન પાયા,
બહુરૂપીયાં સાંઈ બબબલ સ્વાંગ અપના દીખાયા.
હરેક રંગોમેં વો રંગીઝેને જલ્વા અપના દીખાયા,
અલ્લાહો નુરુસ્સમાવાતો, વલઅરદો સમાયા.
બુલબુત્તો, કુમરી, કાખતા ઓર હુ હુ કબુતર,
તીતર, બટ્ટેરાં, કોયલાં સબ રબ અલ્લાહુ અકબર.
ઇન્સાનો, દેવો, જીન્નો, પરી, હુરો, ગીલ્માનો, વીલ્દાન,
નારો, જન્નત, લોહો, કલમ, અર્શો, કુરશીમેં સુખહાન.
શજરો, હજર, ખુશ્કી, તરી, ઓર આલમ તમામી.
સબમેં મેરા સાંઈ બસા માઆબુદ ગીરામી.
ચાંદ સુરબ સબ તારો મેં ઓહી પાક ચમક હે,
આશોકોકે દિલમેં તડક હે વોલી વોહી તડક હે.
રંગ રાગો જઝબો વજહમેં રકસમેં સફીયોમેં,
નુરાનીઓ, રહાનીઓમેં કુલ કુદસીઓમેં
બહુરૂપીઓંકે રૂપમેં એક એ સુફી સાહેબ,
મનસુર શાહ રૂફી મોહીયુદીન બુદા બુદા હે નાએબ.

कलाम ८ मुं.

संत सभागम कीज्यो तुमको संत बनावे
 संत सभागम अंदगी जडी सजमे कहुवे.
 संत हुमारा हे शुर् हुमको संत बनाया,
 सजसे जे न्यारा पंथ हे वोही पंथ अताया,
 आअह आआह कर दीया परमहुंस बनाया,
 पुनम जडां पर हे सदा वांही आसा असाया.
 अज तो अने कुछ और हुम आजतक थे हुम अहे,
 काया, माया, स्वर्गो, नरक जल गये सज इहे.
 सहशुर् पारस हे मेरा मुजको पारस बनाया,
 राज नीयाज कुल आतेनी रमज जोल समजया.
 आंजोकी हेणी आतहे जुठ हुरइ न जोडुं,
 सुरता तसवुर जेअकर नकशा इहोका जोडुं.
 सुरी साहेज काहरीका हे सुरशीह रंगीला,
 संतने मुजको करदीया परमहुंस अलजोला.

कलाम ९ मुं

तेरी अजलमे सयं हे उसको कमुं तुं रभावे;
 काटे जीना अे तो नहीं रहे दुध भीसरी पीलावे.
 दुश्मन तो दुश्मनी करे होस्त दुश्मीज न होवे,
 दुश्मनसे गाईल जे रहा अपनी अजत जोवे.

દુન્યવી સાપાં ગર કાટે તો કુકત દેહુ ગુમાવે,
 બગલી સાપાં કાટે તો દીન ઇમાં ગંવાવે.
 ઉસકે દો જોહરી દાંત હે સંતોને વો ગીરાયા,
 સંતોને ઉસકે તોડકે નામ અમર બનાયા.
 મંત્ર ગુરુકા સાધવો સાપ કાળુમેં આવે
 કાળુમેં એસા આવે જો પ્રીર શીશ ન ઉઠાવે.
 એ સાંપકો મત પાલીઓ ઉસકો કાળુમેં કીજો,
 સુપી સાહેબ કાહરી કહે તામીલ કીજો.

કલામ ૧૦ મું.

ધ્યાન હુમારા હે વહાં જહાં ધુમ મચી હે,
 તસ્વીર નુરી ચારકી ચૌદીસ ધુમ રહી હે.
 નુરી તજલ્લીયાં એકપે એક ધુમ રહી હે,
 ચૌદ ભુવનમેં અલ્લાહુ અલ્લાહુ ધુમ રહી હે.
 કેશ ખુમારી પ્રેમકી રમે રમ રહી હે,
 તકદીર તાબેદાર હો કદમેં યુમ રહી હે.
 ખ્યારા હુમારે પાસ હે આવો સહીયો મીલાવું,
 ભર ભર કટોરા પ્રેમ રસ મેરે સંતો પીલાવું.
 દુઈ ખુદી વહેમ ગેરકે તુકાં માર હટાવું,
 ઇશક મોહુખ્ખતકી ચાશની ખાલે ખાલે ચઢાવું.
 જાપ અજંપા જાપકુ કર હુ દીલ ખીચ જારી,

મજહુરે જાના હે ચેહી સુન મૌલાહી ખ્યારી.
 પ્રેમ કટારીના ઘાયલી ખવાળ ગફલત ન આવે,
 વજહકે ઉપર જખખહો દરજ્જ હકકાની પાવે.
 મુસા ગયે કોહ તુર પર મેરા કોહતુર સીના,
 ગુઠનો કે આંદર સીર ઝુકા દેખ મેઅરાજ લીના.
 મેઅરાજે કુકરા હે ચેહી સુપ્રી સાહિબ પાચે,
 સતીઆ હમારી દેહ હુઈ ખુબ કુલે કુલે હંચે.

કલામ ૧૧ મું.

દગેલાં કરસણ સુકીયાં મૌલાજી લેને રેહમત
 રેહમતભી હો તો એસી હો જુસ્મે' હો ખુબ ખરકત.
 કાચા કરસણ લાગા સુકવા એને જોધચે છે પાણી,
 સખક તો રહમતી ખર ગજબ તારી શાન છે જાણી.
 પૃથ્વીને કરને સોહાગણી એવો ઝેવર પહેનાવો,
 ખરકતી રેહમત મોકત્રી એને ખુબ સજવો.
 લાજ મારી તારા હાથમાં મારી બહારેરે ચહજે,
 લાજ મારી તેજ તાહરી મૌલા મંજુર કરને.
 સુપ્રી સાહિબ કાદરી જેસે પ્રેમ રસ પીતે,
 એવાજ સૌને પીવાડને મુવે કરસણ હો જુતે.

કલામ ૧૨ મું.

મૈલા અરૂં બેઠ કર સખકા સુજરારે લેવે,
 જેથી હો જીસ્કી ચાકરી વેસા દેખકે દેવે,
 જેસા કરોગે વૈસા પાઓગે ખાસો આમ સખ બને,
 ખંટાઓવે ગીહું કયું ઉગે આઠીલ લોગ ન માને.
 મીસરી મીસરી મુસે કરે મુંહ મીઠા ન હાવે,
 દાગ લગા વોહ કયું મીટે સાપુ દેકર ન ધાવે.
 જખ તક નૈના તેરી ન ખુલે કયું કર મીટે અંધાપા,
 હુશીઆર હો જાવ લાઇઓ આન પોહયા ખુઠાપા.
 અંગી શમશીર કયું સાફહો શીકલીગર જે ન પાવે,
 પાવે શીકલીગર જે તુજે સાફ કરકે દીખાવે.
 ખીજમત તો એસોઠી ઠીજયો ખીજમત દુજેઠી છોડા,
 શીશ ગુકા તન મન ધન પ્રીત એસેસિ જોડા.
 એસે સતો કે દીલ દીજયે તાકે સતોખ હાવે,
 સુપ્રી સાદેખ, શીશ માંગે તો શીશલી અપના ખાવે.

કલામ ૧૩ મું.

વાજાં વાગે રંગ મહોલમાં હું તો સુતેલી જશું
 શીશ નામી હાથ જોડીને દાન દરશનનું માશું
 દયા કરી દરશન દીધારે મૈલા તું મારો જોલી
 હું તો તમારા પ્રેમમાં પીડજી થઈ છુંરે ઘેલી

પ્રેમ સુમારીની લહેરોમાં પીયુજ થઈ મદમાતી,
 પ્રસન્ન થઈ દરશન દીધારે મને કીધી રંગચતી.
 ઈશ્ક મોહખતમાં રાખજો મુજને દીન સતી,
 હું તો છું દરશનની લાલચુ તારા મુખડાની માતી.
 જોશ વાપ્યો મને પ્રેમનો સુમરન તારુંજ ભાવે,
 સુપ્રી સાહેબ કાદરી ચુલુ તારારે ગાવે,

કલમ ૧૪ મું.

ઓહંગ સોહંગને હું શું કરું કલમો છે મારી પાસ
 કવમાને સુરતે સમારીએ જરી પાસ અનકાસ.
 સાધુડા લક્ષ્મ ગ્રહાવીને લટકે, દેશ વિદેશ,
 ખાલી જનમારો ગુમાવીઓ પાયો ના અગમદેશ.
 ટીલાં ટપકાં બહુ તાણીઆં રૂદરાક્ષની માળા,
 સમાધી પ્રણાએમ ખેચીઆં નહી ખુલા ઘટ તાલા.
 રામ લક્ષ્મન સીતા શું ભજે ગોથાં ખાઈને મરશો,
 એલ્લલ્લાહુ શબ્દ સમારશો તેજ લવસાગર તરશો.
 સાધુએ કલમો જાપતાં તારી મટશે ચોરાશી,
 તમને ઉતારે અમરાપુરમાં જ્યાં છે અલખ અવિનાશી
 પરદો જ્યારે તારો તુટશે તેજ તું ઘઈને રહેશે,
 તત્વ મસીના અર્થમાં જુદો તું કોને કહેશે.
 સુપ્રી સાહેબનો મશરખ કાદરી કલમા તૈયબં સમારી,
 સચ્ચીદાનંદ નિર્મલ થયા મટી ગઈ સખ અધારી

કલામ ૧૫ મું.

ઘટમાંહી એસીને બોલતા પીયુજી નિરવાણી,
 નિરવાણી પીયુજીની વાત છે સતો અનુભવીયે જાણી.
 શબ્દને ઘોડે એસી કરી ધ્યાની અગસ ધાસો,
 આંદ સુરજ બેને એક કરો શબ્દ ચાલે શ્વાસે શ્વાસો.
 નાભેથી શબ્દ ઉઠાવજો શિખર ઉપર ચઢાવો,
 ઉલટી નેતર અપની કરો જીભ તાળવે લગાવો.
 ધ્યાન ધરો સનમુખ ધ્યાનીઓ મોહુ માયાને મારી.
 પાંચ પચીશને વશ કરો મટશે વિપત્તિ તમારી.
 હીંમત ચલાવો પ્રેમીઓ જીવત મરી મરી જીવો,
 અવિનાશી થાવું હોય તે હુસ્તી પોતાની ખુવો.
 તરવેણીના ખેલ ન્યારા છે જાણે અનુભવી કેઈ,
 સતગુરૂ બાલક વીરલા તેજ એ ખેલ જોઈ.
 શીશ અગમ ગઢપર જઈ કરી જોયા અનહુદ તમાશા,
 નોખત નગારાને વાંસળી શંખ મૃદંગ તાસા.
 સી-તેર હુજાર પડદે તોડકે સુપ્રી સાહેબ ધાયે,
 દાગ જીહાઈ મીટ ગયા નૈન નૈન મીલાયે.

કલામ ૧૬ મું.

પ્રિતમથી અપની પ્રિત છે સુરતે શબ્દ રમાણું,
 સાતે કમાનના દરવાજા મટ લઈને ઉઠાણું.

પ્રેમ ખુમારીની લહેરોમેં ધ્યાન સુન મહી લાચે,
 કાયા નગર થાચે જગતું ચોર સૌ પલમે ભાગે.
 વગર અવાજના શોરમાં અલ્લાહ અલ્લાહ ધુમે,
 દરશન નિરાકારી તેનેમાં મસ્ત હો કર ઝુમે.
 શાહી વગર હુરફ પડે અલ્લાહ અલ્લાહ તુરાની,
 ઘેલી હું તો તેમાં મોહી રહી દરશન તણી દીવાની.
 સાચી સખી અપને પીયુજસે યુંહી ધુમ મચાવે,
 પ્રેમ ખુમારીની મોનેમાં સુપ્રી સાહિબ પાવે.

કલામ ૧૭ મું.

શબ્દ ગુરૂજનો સાધવી સુરતે શબ્દ સમારો,
 મન પવનને વશ કરો કામ ક્રોધને મારો.
 કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા એ પાંચોને માંરી,
 એ પાંચે મરે તો તું નિપજે વાત માનો હુમારી.
 જ્ઞાન ઈંદ્રીઓ બીજી પાંચ છે મારો મનને ઠરાવી.
 જીસમ છોડી ઈસમ સહી કરો સુરતા ઉપર ચલાવી.
 જીસમ ઈસમને પડતા મુઠીને ત્યાંથી આગળ ચાલો,
 નિર્મલ થાશો ત્યારે તમનેરે મળશે નિર્મલ બહાલો.
 સાતે દરવાજા બંધ કરો તુરી શાન દેખાશે,
 સુન સુન સુરતા રાખશે ચાંદ પુનમનો લાસે.
 તેમાં દેખાશે એક સુરતી જેની છે સુરતા મીઠી,

પુનઠી આંખોમાં આવીરે તેને નજરેરે દીઠી.
 નેનાથી નેના મેળવી તેમાં પરવેશ કીધો,
 યકતાઈ પુરણ મેળવી પાછે ઇમસાલ ધરીઓ.
 ઉપદેશ ખાતર ઇમસાલમાં આવી વેશ બદલીઆ,
 એકાદશ એવા રંગથી જુગે જુગ ગુજરીઆ.
 સુનને મહાસુન સહી કરે તમે ગગને સીધારો,
 ગગન મંડલ એક તેજ છે સ્વામી નીચકાર મારો.
 સુપ્રી સાહેબ કાદરી ખાસ દરશને મોહ્યા,
 દરશન જોઈ જોઈને મોહ્યારે પોતે પોતાને ખોયા.

કલામ ૧૮ મું.

ઇશકકુ આથ જોથ તો દીલ ધડકન લાગા,
 નિંદ લાગી મેરી નેનસે ઉઠ ફડકન જાગા.
 માલ મતા સરવે દુસ્મનાં જોડે દરજંદ બેડી,
 દિલ તો થયું છે માડું ધાયલી શું કાઠશો છેડી
 જોવાને લાગી માછલી ચૌદીશ પાનીરે પાની
 ખીજું ત્રીજું નથી સુખતું સખરખ તુર તુરાની
 લાજ છોડી સરવે લોકની થઈ રહી અલગેલી
 જહારે દેખું વહાં વોહ ખસે હું છું દરશનની ઘેટી
 સુપ્રી સાહેબ મોહ્યા મોહમેં મેં હું સન્ધ્યા દિવાના
 અરદો સમા મેં અલ્લાહુ અલ્લાહુ નજરે સમાના

કલામ ૧૯ મું.

સંસારનું સુખ સ્વપ્નું છે ભુલા ભટ્ટી ન ભુલો
 એમાં જે આવી ભુલીઓ તે તો આખરે કુલો
 બાકર કબરમેં સડ ગયે કેસે કેસે કુલ ખુરે
 શેરભી હો ગયે જેરે સખકે અરમાન તુરે
 માયા મોહનીયાં હે ડાકણી ઝટલે અખકુ ખાયા
 સંતોને ઈસકું તકંધી વાકો હરનામ ભાયા
 નર હે દિવાના નુરકા ખરખુસોંમેં ભમતા
 પર્મહંસા જોગી દાયમી ચૌદા ભુવનમેં રમતા
 અંતઃકરણમાં હર ખસે સુપ્રી સાહેબ ખુઝા
 મુરશીદ કામીલ સેવીઆં ગેળી તમાશા શુઝા

કલામ ૨૦ મું.

મૈન પિયાળની કારમી લાગી દીલ ખીચ ગોરી
 નાર્દલાહ સખગી જોશસે ભડકી ચૌદીશ હોળી
 સંસારનું સુખ દુખ તો સરવે નાખ્યું મેં ચોળી
 કાસન દેહાકા નોશકર ગાંઠી પ્રેમની દોરી
 પ્રેમ રસનો હું છું લાલચું હું છું દરશનનો ભોળી
 વગાડી અલસ્તો વાંસળી હું છું તેહનો જોગી
 પ્રેમ પિયુનો વહાલો છે ખીજું કડવું રે લાગે

તુરી તજલીય િઆવીને મારી આંખોમે વાગે
 ડાબી જમણી નીચે ઉપર તુર તુરજ જોઈએ
 એવી હાલતમાં કેમ કરી કેને સીજદો કરીએ
 સંસારના સુખને શું કરું ખાલી ખાવાના ગોથાં
 એમાં મને શું લુલવો એ તો છે ખાલી થોથાં
 રાજ નિયાજની વાતમાં રૂબરૂમાં રહીએ
 સુશી સાહેબ ઇસ્તેગરાંકમાં મર્મ એ કેને કહીએ

કલામ ૨૧ સું.

જ્યારે જોઉં ત્યાં પાણીરે નથી જડતો કિનારો
 જહાજ માંડે તેમાં ચાલીઉં મુરશીદ પાર ઉતારો
 શબ્દની લાગી ચોટરે ધાવ કરી ન રૂં
 સંસાર જુવે બહારથી અંદર ધાવ ન સુજે
 હું છું દિવાનો આપનો ળીજનો નહિં કહાઉં
 સોના ચાંદીના ઢગ વાળે તો પણ મન નહિ ડગાઉ
 પીયુજસે લાગી આંખડી માંડે મન તો નહીં માને
 મન તો નહિં માને માહરું છે હટીલું દિવાને
 પ્રેમ કરતા પીયુજ મળ્યા તુરી દરશન જોયા
 દરશન જોઈ જોઈને વહાલમાં મારા મનડારે મોહયાં
 મેં તો જે જોયું તે સત્ય છે જુઠું સંસાર જાણે
 છેલ્લે છપીલી ગોરીયાં હોય તો મોજરે માણે

सुप्री साडिण तारो शंकडे तुजथी रंग लागो
होडता घोडा आंध्या दुधमां आवी भागो

कलाम २२ मुं.

संत समागम छीलथो तन मन धन उसकु छीने
जन भागे तो जनणी उनको अक्षिश छीने
राज तेरेसे संत हो जन किसमत जगी
तेरी अलाभला नेहुसीयत जन ले सण लागी
मुरशीदछी सुरता सांधकर ध्यानी धरोरे ध्याना
जे कुछ हो सण धरमे' हो साधीन करेरे धमाना.
सुप्री साडिण काहरी ध्यान मुरशीदमे' मस्ता
हांग धतुरे ओर सण काडिके काया कसता

कलाम २३ मुं.

प्रितम प्यारा पास हो दुर काडिके जवे
आपके उसमे' गुम करो पास वोही दीभावे
जेल रहा सांध संगमे जाने प्यारी सोडाजन
आंजे हो लुक्की अंधीयां जाने वो क्या अलाजन
आंजे तुमारी अंधीयां दरशन केसे देभावे
अइकाश हो के शम्श कयुं नुर नजरौ न आवे
अइकाश के मन हो युंही सण जगतहो अंधा
शम्श हो तायां हो पहर जाने अनुसवी संधा

हो केरु सडिखी अलखेली वेडी आंभ लगावे
 आंभ लगावे आंभसे जणकने न पावे
 सुनरे सणी मे' हुं पीयुलुकी पीयुलु मेरा कडावे
 अरसा परसी मोहीयां ओ तो हुमके सोडावे
 सुप्री साडेण अलखेलडा पीयुसें भीलजुल रहेवे,
 छसमे हुलावत ओ भीली होठ आटके रहेवे.

कलाम २४ मुं.

प्रीतम प्यारा प्रेममां जीना प्रेम नहीं पावे,
 प्रीत करे मेरे पीयुलुसे तुमके जलवा दीयावे.
 पीयुलु लागी मेरा प्रेमका जीन प्रेम न रीजे,
 प्रेम पीयुलुसे कीलुयो तन मन धन अर्पणु कीजे
 लंकरा बोली कुलु करे कली कली जास लेवे,
 पुशणुकी अंदर जन हे जण सी मोंड न डेरे.
 पीयु पर वारी मे' जठरे मुजके अपना जनाया,
 जलवा दीयाया नुरका पाक दरशन दीयाया.
 मे' हुं दीवाना नुरका सांघ जीन कुछ न सुजे,
 आरेके भिद्लाहु होयरे अपना मर्म वो पुजे.
 हींमत करते डुर भीले और सण कुछ पावे,
 तोहुमत ताना भरकरी और मनमे' कुछ न लावे.
 जोली करे तो करने हो हेजो गइलत न होवे,

नेनासे नेना लडमधं वहुसि हुटने न पावे
 आरेइ वाकेइ कयुं उरे मर्म गुप्त सभ जने,
 सुप्री साडेण साडेणी मांही मस्त दिवाने.

कलाम २५ भुं.

आशक जमावे पास हुं भर तुर जोसमी,
 कोड तुर सीना हे मेस रणजेअरनी कलामी. १
 शयदा जमावे पाकका हुये सुसाके मानीह,
 हेपा जमावे पासकु हीलके जभसेहे आनीह. २
 अलकार तुइद्लाहुका आनी आपोमे वाजे,
 ओके यगाने गतमे हुं जेर पुह सल लागे. ३
 ध्यानके अंदर गहं हो करके सुरत थलाध,
 गगनो शुश तोड शेडके ला मकानोपे धाध. ४
 तुरके शोअवे उड रहे हेप नैना जमाध,
 अरसेा कुरसी इरशो जमीं ओकाओक हीपाध. ५
 धरशाहे मुरशीह हुक हे हुजे मनसुजे छोडा,
 मेडराजे अणइ हेपके टीक टीकी उसमे जेडा. ६
 शाने धंलाह डुर शानमे जलवा पुण हेपाध,
 आशीकेाने उसकु हेपके रकस धुम मथाध. ७
 मन अरइके पुणके इकह अरइ पर पोहुया,
 नहुनो अकरणका मर्म या अपनी मतलणके पोहुया. ८

सुरी साहेब कादरी इहुँल आजम कड़ाया,
कलंदरे सुखडानी का हरन अढके पाया.

कलाम २६ कुं.

सेरो मे' सेर अढके हे सणसे सेर वणुही,
जेरसे सेर वोडु करे महु स'त शुहुही.
आंभ तसव्वुरमे' लगे श्वासे शण्ड समारो,
हिलटी आंभे उपर यढो अनुलवी गगने सीधारो.
नाले कमल आसन करे हर सण अंध डीजे,
सुन सीअरसे ली उपर जे'य जे'य कर लीजे.
यांढ सुरन जण अोक हो रस्ता साइ हो आवे,
सीधी सह जको भीखे केअ पेश न आवे.
धंगला पींगला नाडीयां सोयम सुअमणु नाडी,
धससेली उपर देभीयो सोधी हे अंक नाडी.
सोयके सुराअसे ली हे वाका सुराअ जीना,
उसमे' से निकले केअ कांकअ यरम हीलकी हो जीना
वडांसि ली उपर तुम यलो धर पांच वां आवे,
छडी लुमीअ हे वोडी जे डाहुत कडावे.
आनंही नाहो का शोर हो जेहुँह हो रणुकारा,
तुरेन अला तुरे पुहा पुअ अणके अणकारा.
शीरली यडांसि ओर यलो ध्यानी अटक न जाना,

नुरों में जानें मे जे इंसाने वस्त्र न पाना.
 मुरशीह कामील अनुभवी हो उपर चलावे,
 छोडवावे शानी देहके विदेही मुक्त जनावे.
 छोडा नसीराणी यहाँ मेहुमुहा सीधारे,
 सातवां घर येहु पुण हे अरशो कुरसीने जारे,
 अरशो कुरसीके छोडकर अहुले जोक आजे चलीयो.
 जेथुं यगुनी शानमें तुम न आजे भीलीयो.
 मेअराजे अहुबुल्लाह ये हुयते हुकमें गुम हो.
 पीलकुल जुहार न रहे वस्त्र केहुते हो उसके.
 सुप्री साहेबने कर लीये सेरहुकानीये कुल,
 देखा जे देखा क्या कहुं अह्लाहु अह्ला पीलकुल.

कलाम २७ मुं.

सुन मंडल ओक देश हे जमे सेर करते,
 पानी पवन वहां न न शके ओर न पंजी उडते.
 चांह सुरज वहां गये नहीं नहीं नवलप तारा,
 अरहे हुककानी ही वहां नके मारे नजारा.
 कुल सीरु प्रील अरहे जे कडा वोहीजे सेर कामील,
 सेर उबुडीयत हे ये कडे अनुभवी वासील.
 धरिका दीवा संग हो कुटे सुन अंधारा,
 कतरा हरीआमें न भीले लागे वडेम तुमारा,

સુનમેં જકે જે ઘુસા મહા સુનકો દેખા.
હદ બેહદ છોડા અનહદી અલખ અવિનાશી લેખા.
સુપ્રી સાહેબ કાદરી કર લીયા મોજ પુરી,
ચકતાર્ધ હાસીલ હો ગઈ તુરી અલ્લાહુ તુરી.

ક-૧૫ ૨૮ મું

કોઈ કદરદાન હે નહિં પ્રેમ કીસકો પીલાવું,
બાતેં મેરી બુઝે નહિં લેહ કયું સમઝાવું.
આબેહયાત અપને પાસ હે પીતેહી હો સજીવન,
પ્રીરસે કબી વોહ નહિં મરે યાદ રખજો હરિજન.
ચાહતા હું અપની કોમકો મોલા રાહ દીખાતું,
શીરી મોહખત આશની બાલે બાલે ચઠાઉં.
કોમે બ વાહેર દાના હે લેહીન મગરૂરબી હે,
બહિશબી હે બેઅદબ પુરે પુરા સખી હે.
દીજે હીદાયત કોમકો મેરે હાદી ઇલાહી,
આબઝે રાહે રાસ્ત પર છોડ દે ગુમચાહી.
હાદી હીદાયત દીજીયે આપસે ઇશક લાગે,
કદરે આઈના કયું કરે હોવે અંધો કે આગે.
બને જહાસિ ઇશક કરો મેરા ઇરશાદ માનો,
શીરકો દેતે હુર મીલે બીલકુલ સસતા માનો.
સુપ્રી સાહેબ કાદરી તુરી દરશન કુ દેખા,
માન સરોવર બોલતા હંસા અવિનાશી લેખા.

કલમ ૨૯ સું.

આંચેરે લાલન ઘરમેરે તુજથી રંગ લાગો,	
નીંદ નહીં મેરી આંખમે પ્રેમ ઇશકમે જાગો.	૧
કામ ક્રોધ વશ કીયા મેં વાસ કીયા દુર,	
તૂજા મન માયાકુ તર્કકી હુવા તેરી હુબુર.	૨
મેં વાસ માર મેદાન કીયા ગેરખુદીકા નાશ,	
દીનો ઇમાંસે હું પ્રીદા તુજસે હે મેરી આશ.	૩
ગેર ખુદી આપા વહેમ કે સખ ભગા દીયે ચોર,	
ઘરમે કરમ સખ ખોચુકા બાંધી પ્રેમકી દોર.	૪
સુપ્રી સાહિબ કાદરી વજહુદલાહકા ખવાહાં	
કરમ કરીમા દીજયે દરશન દીયો દીલમાહાં.	૫

કલમ ૩૦ સું.

નેન કટારી લગ ગઈ ઘ વ લાગોરે કારી,
 નાસુર ભીતર પડ ગયા સુન મૌલાકી ખ્યારી.
 સુનરે સોહાગન લાડલી પીયુ પીયુહી સુએ,
 સતીયાં સોહાગન હે વોહી પ્રીતમ પ્રિતમહી બુએ.
 કારી લગા હે ઘાવરે અલ્લાહ કયું કર રૂએ,
 ઇશકસે વાકેફ હો કોઈ સખીયાં તો વોહી બુએ.
 નૈના હો જુસ્કી ઢેરીયાં એક કા દો દીખાવે,
 ઢેરસે આંખે સાફ હો એકા એકહી પાવે.

આવોરે પીયુજ મેહમાન મે તો તેરી કહાઉં,
 સેજ ખીછાવું નૈનકી નૈનો મેં સુલાઉં,
 આપ મેરે સીરતાજ હો મેં હું રાજ દુલારી,
 હર હર વાસો વાસસે પીયુ પીયુ પોકારી.
 દોઝખસે ચે કયું ડરે જળ જન્નત ન ચહે,
 નેન હટે નહિ નેનસે કુરસદ કાહિકો પાવે.
 આવોરે સહિયરો પ્રેમસે મેરા પીયુજકો દેખો,
 કયા કયા મગા વો ઝોકહે નૈના જોડકે દેખો
 લાલનસે લાગી આંખડી દુખડાં સરવેરે ભાગે,
 કીસમત જાગે ખુખરે સુખ સારા ફરાગે
 પીયુ પ્રેમીને તો કહી પિયરીયું ન છાજે,
 પીયરીયામાં પડી રહીયે તો પિયરીયાના લાજે.
 સુનરે સહિયર મારી બેનડી પીયુ બીન કેમ રહીએ,
 પીયુ બીન રહીયે તો પછી કહો કોને ઘેર જઈએ.
 સુપી સાહેબ પીયુજકા જગમેં આશીક કહાયા,
 પીયુજસે પીયુ મીલ ગયા લીજગત વસ્લકા પાયા.

કલામ ૩૧ મું.

આવો મોહન મારા મોહાલમાં હું થઈ રહી છું અકેલી.
 દરશન આપો દાસીને પ્રેમની છું છકેલી.

સરવે સાહેલીના સાથને મેં તો મુક્યો અડસેલી,
 મોહન તારા મોહમાં મોહી રહી હું તો વેલી.
 પ્રેમ લક્ષણ પ્રેમદાને તે શું સમજે પેલી,
 મોહન મોહનના નાદમાં નાચી રહી અલખેલી.
 તન મન ધન અરખી કરી થઈ છું રંગ રેલી,
 મજનુના શબ્દે શબ્દમાં પ્યારી લેલીજ લેલી.
 પ્રેમ રસની લજ્જત શું જાણે પેલી છે હુચ્ચા મેલી,
 સુદી સાહેબની રીતને જો સોહાગણુ સાહેલી.

કલામ ૩૨ મું.

લાહુતી ખાન્ન ખાજ્યાંરે આઈ કેફ ખુમારી,
 શોર ખોહતેરા હોયરે વહાં મુરતા હુમારી.
 જોશ વહેદતકે જોશયે સખ હોશ ભુલાયા,
 દરૂએ વસ્લ નોશકર મદ હોશ ખનાયા.
 તુરસે તુરસે જખ ચલી અપની આગે સવારી,
 હુરોને મંગલ ગાયારે રકસમેં આઈ સારી.
 હુરાં આઈ સારી રકસમેં ગાયન કરતીથી ખાસા,
 બત્તીસ ખાન્ને છત્તીસ રાગની ખુબ દેખા તમાશા.
 માઝાગલ ખસરોકે ઉપર હુમને અમલ ખબાયા,
 એઈ તમાશોમેં નહી ફસે કુછ ધ્યાન ન લાયા.
 ગગન ગુફામેં જખ ચહે મર્મ મિઅરાજ ખુબા.

इअवडा अण्हेडिमा अवडा धंम लहुन्नी सुभा.
 मोतका पटका था भीरा मोतकी मोत आ गध,
 हुके अंहर हु हुवे हुयतमें समा गध
 कतरा गीरा अक आमे हुयातका मेरे हुतकेमे आया,
 उसकी हुलावतने हुमे त्रिकालरानी जनाया
 अयसी जनी पुलंठ ल जडां धुप न सापा,
 यतगवलाडो हुवडंका मोहु हो के समाया
 पुतली का लेंह न्यारा हे कर्या पातर न भावे,
 अे हरने के! बोडी अडे ले डेअ आपा गंवावे.
 इशर करे जरपा आप पर हुझानी डि के रडेरे,
 इडानीयां नुरानीयां कुहसीयां शीर जुनवे
 डेरत पर डेरत हुम ओर कुछसी न हंज,
 देभा तो अपने आपकु योअतराङ्क देभा
 काडतुर मुजके जगज छुटती हे तगलीयां,
 आंणे हुध मस्तानीरे पुम अगडी पीजनीया.
 सुकी साडेण कादरी पुम कुहरत हे न्यारी,
 पंडे आहम प्रह्यांडडे धंसमेडे धंसमे डे मोज सारी.

कुलाम ३३ सु.

हरीआकी मोज्जं जेशमें यौहीश पानीरे पानी,
 हुज नहिं डेअ सुअता अयसी हुं में हिवानी.

ખાંજલી ઝખુકે કર રહી ગગન ગાજને લાગા,
 છુટી ચોતરફસે આધીયાં ભાગી ચીડીયાને કાગા.
 ઝલઝલા આયા ઝરજમી દુરિયાં હોવત કાની,
 એસે સપાટોમે વોહુ ટકા જો હે લામકાની.
 કાનીમેં બાકી વો રહા જો હે પુરા ધ્યાની.
 વનો ક્રેખા ક્રીસ્મુરે હે ચેહી મોલા બધે અમાની.
 ગફલતસે તું હુશીયાર હો ખવામ હે ચે જમાના,
 ગફલતકી મન કર દોસ્તી ઉસમેં મન હો હીવાના.
 યદ હે વો આબાદ હે ગાફેલ ઝરબાદ બનેા,
 મન અરફકો ઘુઝકર ફકદ અરફ પીછાનેા.
 અલખ નિરંજન એક હે વાકે ઘુઘટ અનેક,
 બહુરૂપી રૂપ દેખાયકે આખીર એક કેા એક.
 સુફી સાહિબ કાઠરી ચલીયો તે ફરકે સળકેા,
 ફરકેા ફરગતા ફન મળા બત, મીલો અપને રખકેા

કલામ ૨૪ મું.

ચલનેકી ચીંતા કીજયે તાલેખઅમી હે સરેરા,
 ગફલતકે અપની દુર કર રોશન કરેરે અધેરા.
 નાસુત સે તું જા ગુજર પ્રેમ મલકુતી આવે
 મલકુતકા જોશ જબ ચઠે ઇલલાહુ લાવે.
 મલકુતકે આગે ચલો જોશ જબરૂતી મોહે,

શીશ મહેલમેં દેખીયો પ્યારા નૌસા હી જોડે.
 જખરતકા જોશ મસ્તાના હોશ સારા બુલાવે,
 ગેન કા તુકતા દુર હો એ ન સારા દીખાવે.
 જખરતસે આગે ચલો મદહોશ ન રહીએ,
 લાહુતમેં લાહોજયે હાહુત હુ હોઈએ.
 ગંજે ખરી અસલીમકા અપની અસલમેં જઈ હો,
 દરખ્યાન ન અટક ગયે દેખો ફીર ફરી જઈ હો.
 અસલમેં વાસીલ હો ગયે દુઈ પરદારે તુટા,
 જસને એ મંજલ સહી કીયા પરમહંસહો છુટા,
 સુધી સાહેબ કાદરી ઉસકે અંદર મચે હે,
 વસ્લકા દારૂ નૌશકર મસ્ત હોકર નચે હે.

કલામ ૩૫ મું

અચ મેરે મૌલા હે મુજે દિલસે પ્યારી ફકીરી,
 ચહીયે ન દોલત દુનયવી એર ન મખમલ હરીરી,
 કરકે ફકીરી પા ચુકે કામીલ ખેર કસીરી,
 હીકમતકી નહેરે જોશમેં પાયે મુલકન કખીરી.
 મુંતુકબલ અન્તમુંતુ હુવે પાયે અમર અમીરી,
 રોશન હુવે ખિલ્લોરસે કલખે રોશન જમીરી.
 ગેર ખુદી દુઈ માર હી દેખા માહે મુનીરી,
 ઇલમે લહુન્ની સખ ખુલા તેરા બુલકે ફકીરી.

ગંજે કીના અત સમ્રકા બક્ષા મૌલા કહીરી,
હમકો ખરાખર હે સખી રૂખા સુખા ખમીરી.
સુશી સાહેબકી નૈન.મેં બક્ષા તુફલ બસીરી,
કીલ્લા અગોચર જીતીઆ પાયે ફત્હો નસીરી.

કલામ ૩૬ મું.

રસ્તો નિરખી પરખી આલખું સુરતા કાયમ રાખો,
બંક નાડીએ ધ્યાન દો અનુભવી રસ ચાખો.
પ્રેમ ખુમારી ચઢ ગઈ રમે રમેરે વ્યાપી,
જસમ છોડી ઇસમ સહી કીયા બાય અજંપાબખી.
છોડી ખુદી બેખુદ હુવે હુવા ધરતી કંપારા,
પાસ અનક્ષાસની દોરીએ જઈ પોંચે હુરદવારા.
અલ્લાહ અલ્લાહુ શાહ ઉઠે ક્ષાની કરોરે આતનકુ,
મગન ઘઈ આનંદીઓ સીધા ચઢોરે ગગનકુ.
જસમ ઇસમ બેવને તજો તોડો પરદે તમામી,
ભુત પલીતસે શું ડરો એ સૌ કરશે ગુલામી.
સુશી સાહેબ કાઠરી રમ્જે કુદરત હે ન્યારી,
કાલ બે આદમ મેં ખુદા બોલે મૌલાકી પ્યારી.

सलाम ३७ सुं.

शौर करे जहां सरमही वहां ध्यान हुमाना
 वर हो जजणे के लेशमें अहुओर हीरया हीहारा.
 ओह तजद्वी हेण के मुसा होश गंवाया,
 एसके धशारे रोज हो उसने केसा समाया.
 क्या क्या मज वो लुक्के के डेहने में नही आवे,
 जने से जाने ये मज पीयुसे आंण लगावे.
 जे होय सोहागन लाडली पीयुके संगमें रसती.
 ये जते तो हेगी कहीन वाली जने जे थमती.
 अरु कंगुरे अलंकेरे उपर अह कर के हेणा,
 सन्नारा सांलसीले जसका वाका पार न लेणा.
 सहस्तुल मुन्तेहा पर गये हेणे इरीशते नुरी,
 तन्मी ज्वानी से हो सभी वहांसे पोंचा हुणुरी.
 जेर जेहेरनेकी कीया हेणा हुर कुसरे,
 शहर तुजाकी शेरके हेणा पुण भरपुरे.
 ये सण तमाशा हेणके ला मकानमें धाया,
 असलमें ज वा सील हुवे पुंइ समन्दर दीयाया,
 हुहडा हुहदारी मील गये अेशकरी में कहुं क्या.
 केहनेमें आता नहिं जे रस मेने लीया.
 सुप्री साडेण हाहरी नुरी जदवा कड़ाया,
 हुर हुं सण अजहीयत अहुहीयत दीयाया.

કવ્વામ ૩૮ સું.

ચૌસર બાજી ઇશકકી ખેત્રેરે મેરે ખેલારી,
 સુરત તુરત કે દો પાસોસે જ્ઞાની ખેત્રે ત્રિચારી.
 જ્ઞાની અનુભવી વીજ્ઞાની ખેત્રે એ સખ્ત ચૌસર,
 ઉસકી નીગાહમેં આઈ રે ચૌદા ભુવનમેં હરહર.
 ચૌસર હે એતો પ્રેમકી પ્રેમી સહીયાં ખેલારી,
 આમને સામને જલ્વા દે ખેત્રે દુહ્હા દુહ્હારી.
 હું મેં સોહાગન સાંઈકી સુનો સહીયર પ્યારી,
 બાજી બીકટ એ ખેલીયાં ધ્યાન પછા સમારી.
 પૌ બીન એ બાજી નહિં ચલે ખેત્ર હરગીજ ન ચાલે,
 જીસકુ મીલી પૌ સખ મીલા પુરા ધ્યાન જમા લે.
 ધ્યાન જ્ઞાનસે ખેલસે નરદ અપની ચલાવે,
 સુરત તુરત કે પાસોસે દુજી નરદ હટાવે.
 અપની નરદ પીછે નહીં પડે હરીફાં કેા હરાના,
 સુરતાસે પાસા ડાલકે નરદ આગે ચલાના.
 પાસા ફેંકેા મેરે ધ્યાનીઓ પૌ ઝોર બારા આવે,
 માથે પે પકડેા તુમ જગે કોઈ પાસ ન આવે.
 મેરા રસીલા મોહના ખેલવે રાત સારી,
 ખેલને આઈ સાહેલીયાં ખેલ ખેલકે હારી.
 ઇશક મોહખખત કે જ્ઞેશમેં હમને ખેલીએ બાજી,
 નેના સે નેના મીલાયકે બુઝારાએા નયાજી.

વેહદાનીયત હાસીલ હુઈ એસી આંખ મીલાઈ,
 બાણ એ પુરી જીત લી વજદો જઝખમેં આઈ.
 માગા વેહી પાસા પડા જીત હુઈ અપની કામીલ
 નરહ નિરંજન મેં મીલી પરદા તુટા હુઈ વાસીલ
 બારા માગે એર નવ પડે ઉસકી કીસમત કૂટી
 નરદે તુમારી દેખનાં હીગર નરદે હે છુંટી
 મંઝીલે સાઝી તે હુઈ ખુલા ઇલમે લહુની
 માશુક આશીક એક હુવે પુરી હુઈ સખ કહાની
 બાણ હે એતો ઇશકકી સુકી સાહેબ ખુઝા
 ખેલ એ ઝાહેર કા નહી ખેલ બાતે ન ખુઝા

કલામ ૩૯ મું

ભગતાણ ઢાંગ તમામીએતેરે, ભગતાણ ઢાંગ તમામીએતેરે,
 ખુઝા બીના શીય ફેરે, ભગતાણ ઢાંગ તમામીએતેરે.
 ગાંજેકી ચીલમાં ભર ભર પીવે, ખોફ નખીકા ન લાવે,
 જગત હીખાવેકુ મસ્ત હો ડાલે, લેહ અસલ કર્યુ ન પાવે. બ
 ભંગી ચરાખી હોકે મુનશી, કેપી હો તાર લગાવે,
 જગત યું બને કે હે કોઈ મસ્તા, લોકોકુ કર્યુ ભરમાવે. બ.
 ગાવે બજાવે સે મૌલાને પાવે, તો કબાલ કુલ મોક્ષ પાવે
 અવિનાશી હંસા યું નહી પાવે એતો સખ ઢાંગ કહાવે. બ.

પ્રેમ ખુમારી ઇસકુ ન કહીએ, એતો ખુદી કહેલાવે,
 દીન નખીજીસે મરદુર હો ગયે, ભુત એ ખાસ કહાવે. ભ.
 તુંહી તુંહી ખાજે દમકા તંબુરા. ગુનગુન દાનો કીરતારા,
 પ્રેમ ખુમારી લહેરાં જો ઉઠે, તો જા પોહયે હરદુવારા. ભ.
 આપ મીટઇહો અનમીટ દુઇ હો, અવિનાસી હંસ હોજવો,
 સંતોકો દેખા દેખી ન કરના, સતગુરુકે દાસ કહાવો. ભ.
 સતગુરુકા કરમાન હો વો જાજવો, મર્મ છુપા જાજ તો પાવો,
 હરિશાહ મુરશીહસે મુંહ શીરાયા ઘોકાહી ઘોકા ખાવો. ભ.
 ગાંજા ભગત એર વાજા ભગત જગમે ભગતાકા નહી તોટા,
 સુપ્રી સાહેબ યું કર કહેવે, એ ધંધા સજ ખોટા. ભ.

કલામ ૪૦ મું. પૂરભાત.

હીલ આશીકકા આરસીરે, કયું ન નિરંજન સુઝેરે,
 મુરશીહ અંજન આંજીયારે, ઝાહેર ખાતે ન સુઝેરે.
 આંખકે પડડર ખુલ ગયેરે, દરશન ઝલમલ ઝલકેરે,
 ખીજલી કરે ચમકારે, ભાઇ દેખત અખીયા કરકેરે.
 અનહુદ ગુંજા ખાયરે, સન્નાટા હોય અપારારે,
 ગગન ઘટા ચોતરફથી ઉઠી, મેવલો મુસળધારારે.
 દરશન હીલમેં દેખીયેરે, ભુલા હે સંસારારે,
 ધ્યાન કરી જો અંતરજામી, હેહ માંહી હરદુવારારે
 સુપ્રી સાહેબ યું કહેરે, સતગુરુ બક્ષા ખ્યાલારે,
 સુલમત સારી દુર હટ ગઈ, પુનમ હુવા ઉજ્યાલારે.

कलाम ४१ सुं. परभात २ सुं.

सुरत तेरीसांवरारे लागी मुजने ध्यारीरे
 तुज पर वारी जठरे तोरी जतीआं सभसे न्यारीरे
 तन मन धन सभ हे दीयारे आप करो दीव हारीरे
 हीनपर तुजसा केनडरे सो सो जनसे वारीरे
 दरशन तेरा हेजतेही आशीक हुवा मह मातारे
 जण तुं मेरा याद डोतो डीर हुं मे कण डरतारे
 सुरत तेरी हेजसेरे आत्मादरसी वीरवारै
 आत्मा दरसी हेजसेरे मोहसे अरसापरसी रे
 सुप्री साडेज युं कडरे, हुं उसका में जोगीरे,
 दरशनने। छुं बालचुरे, छुं मुजडाने लोगीरे.

कलाम ४२ सुं. परभात ३ सुं.

सतगुरु ऐसा सेवीअरे, सुरदा मन एवडावेरे,
 दीव दरपनकु साइ करके, मोही सुरत दीजडावेरे.
 सुरशीह डोवे मेडेरणां तो, राए डोय रेडेमानारे,
 जे करना डोय सो डीएयेरे, पीछे डोय पस्तानारे.
 अंतःकरणके साइ करके उसमें दरशन हेजारे,
 निरवाणीसे मोबता डे बोही नीरंजन वेजारे.
 जेत पुरानी ध्यानीयेरे, रहया छे परकाशीरे,
 हर नही डे जनीयेरे, वो डे तुजमे आसीरे.

અંતરજામી આપ સ્વામી અનુભવીઓએ ઠીઠારે,
મનહુ માડું મોહનરે મોહનીઓ બહુ મીઠારે.
સુદી સાહેબ યું કહેરે સતગુરુ મનસુર કહેવેરે,
સંત કે જેસા હોયગારે જો સંતનકુ સેવેરે.

સાખી

તત્ત્વમસીમાં લીન છું એમખ્રહ્માંરમી હોયો,
બહુ સ્યામમ રચના રચી સર્વ ખ્રહ્મને જોયો.
કોઈ હે મુલ્લાં પઢાવે ઇદમે લહુનીકે સખક,
ઇદમ ઇલાહીકા સખક યા ઇશક ઇલાહીકા સખક.

કલામ ૪૩ મું પરભાત ૪થું.

ગગન મંડલમેં તુરકી જોતી તુર નિરંજન ન્યારારે,
વોહી સોહાગન સાંધકી સાચી તનમન ધન જીસને વારારે.
સુરતા સુરતકી ચાલ ચલાઈ અગમ અગોચર ધ્યાનારે,
તહાં પર તેજ કરે અખકારા વહાંસેલી ઉપર જાનારે.
તુર નિશાની ચમકે જોતી ત્રીજલી કરે ચમકારારે,
તુરાની મોતી નેનોસે ચમકે અનહુદના રણકારારે.
જાપ અજંપા ત્યારે જાગી એલ્લાહુયા તારારે,
એસે તમાશોમેં અટક ન જાના આગે કરો ધસારારે.
જો નગારાં નોખત ગગડે ગગન મંડલ ગાજી ઉઠ્યારે,
ત્રેમેથી પીયુજને લીધો મનાવી આવી મલાં સો રૂંઠારે.

મનસુર શબ્દ પીર હકકાની મુરશીદ કામીલ પીર બનાયારે
રંગ વેહદત ખુબ ચઢાયા ભેદ છુપા બતલાયારે.
સુફી સાહેબકો હરબાઈ ખુજો અય મેરે સંતો જ્ઞાનીરે,
આત્મા દરશી ભેદ એ પાવે દુલ્લ તો હોય દીવાનીરે.

કલામ ૪૪ મું. પરબાત ૫ મું.

બગો સહીયેરો ગફલત છોડો પીયુલ્લસે નેના જોડારે,
પ્રીત કરી પ્રેમે પીયુને મનાવો માયાસે મુંહ મોડારે.
સતગુરુ સંતના સંગજ કરીએ મુરશીદના ઘર સાચારે,
ગુરુ વિના ગોયા ખાસો અજ્ઞાની ખાસો માયાના તમાચારે.
મુરશીદ ચરણે શીશ નમાવો દાસ થઈને રહીએરે,
કોણુ તમો છો તે ઓળખાવે દાસ હરીના થઈએરે.
પીર પ્રીતમલ્લસે પિત બંધાવે મુરદા મન જીવડાવેરે,
કાયા નગરીઆ રોશન થારો ચેર તમામી ભાગેરે,
પંડ બ્રહ્માંડ સખ એક દીખાવે પરદા તમામી તુટેરે.
જ્ઞાની અનુભવી આનંદી યોગી તેજ એ ભંડાર લુટેરે.
સુફી સાહેબ કહે અય મેરે મોલા મેં હું તેરા દિવાનારે,
એલ્લહાહુકી ધુમ મચાઈ રૂમ રૂમ હુવા મસ્તાનારે.

કલામ ૪૫ મું.

સુફી સાહેબ સાચા સુનાવો સાચા સુનાવો,
કબસે હુવે આપ પયદારે, બાવા.

કેસે બને હો કેસે હો આયે,

કીસયે હુવે આપ શયદારે, બાવા.

કોન નગરીઆસે આયે પીઆરે, આબે પીઆરે

કોન નગર હોગા બાસારે, બાવા.

કીતની ઉમર આપ પાયે સુનાવો, પાયે સુનાવો,

કીસકો બને હર સાસારે, બાવા.

થા નહીં ચંદા થા નહિ સુરજ, થા નહિં સુરજ,

થે નહીં નવલખ તારારે, બાવા.

પાંચ તરવો મેં સે કોઈ નહીં થા, કોઈ નહી થા,

સુન્ય મયદાન અંધારે,

જ્ઞાની હુઠો હમારી નીશાની. ટેક.

નઘંતેહા મેરી, ન ઇન્તેહા મેરી, ન ઇન્તેહા મેરી,

હરહર ઘટકા બાસારે, બાવા.

નહનો અકરબ મીન હબલીલ વરીહા, હબલીલ વરીહા,

અસલ મેરી અવિનાશીરે, જ્ઞાની.

સર્વત્ર પ્રગટ પ્રત્યક્ષ આપ પ્રત્યક્ષ આપી,

સ્વયંભુ ગુર ગુરાનીરે બાવા.

બલહુમશી લબસીમ મીન ખલકીન જહીહા, ખલકીનજહીહા,

બલકત યું સુરતા ચુકાનરે, જ્ઞાની.

યૌદ્ધા ભુવનમેં કોઈ નહીં થા, કોઈ નહીં થા,
 ત્રિકાલકી નહીં નીશાનીરે બાવા.
 કૃતમસ્સલલહા બશરન સવીચ્યા, બશરન સવીચ્યા,
 રાઅચલહકમરરઆનીરે જ્ઞાની.
 અહુદીયતમેં થા આપ અકેલા, આપ અકેલા
 કસરતમ ઘુંઘટ લે આચારે. જ્ઞાની.
 કઅન્નહુ હોવા જલવા તમામી, જલવા તમામી,
 આપહી આપ હો આચારે. જ્ઞાની.
 નારલ્લાહ જે લાગી ઇશકકી, લાગી ઇશકકી,
 ફખલકતુલ ખલક બહુરૂપારે. બાવા.
 ખાલીકને ખલકતકા પેરહુન પેહુના, પેરહુન પેહુના,
 એ પરદોમે હે આપ છુપારે. જ્ઞાની.
 તસુખખુસાત અપના આપ રચાયા, આપ રચાયા,
 ખલકત નામ ધરાચારે બાવા.
 અવવલો આખીર ઝાહેરો ખાતીન, ઝાહેરો ખાતેન,
 આપહી આપ તચાચારે. જ્ઞાની.
 બેચુ અશુની હે શાન હુમારી, શાન હુમારી
 નૈનોમેં ખીલકુલ ન આંવરે બાવા.
 સખમેં અરાચર રહેતા હું ન્યારા, રહેતા હું ન્યારા
 આમકી અખીયા ન પાવેરે. જ્ઞાની.

કહીંસે ન આયા કહીંએ ન જાઉંગા, કહીંએ ન જાઉંગા
હર જાઈ નામ હમારારે ખાવા.

અલ્લાહી અલ્લાહુ હે નામ હમારા, નામ હમારા
રટન રટે હર સાસારે. જ્ઞાની.

એ પુતલીઓંકી રચના હમને રચાઈ, હમને રચાઈ
એ ધુમ સખ હમને નચાચારે ખાવા.

હાથમે અપને હે કુલ દીલકી દોરી, કુલ દીલકી દોરી,
ચાહા વેસા નચાચારે જ્ઞાની.

વનોદખ્તો શીહી મીરઝી હે હમ, મીરઝી હે હમ,
એ મોરલી તે હમને બજાચારે ખાવા.

કુહસીયાને જખ યે સુન પાયા ડંકા, સુન પાયા ડંકા
આજીઝ હો સીરકુ બુકાચારે. જ્ઞાની.

ચાંહ સુરજ નવલખ તારોમેં, નવલખ તારોમેં
ચમકે હે તેજ હમારારે ખાવા.

ચૌહા ભુવનપતિ આપ હું જ્ઞાની, આપ હું જ્ઞાની
આરેફાને હમ ન ખારારે જ્ઞાની.

સુશી સાહેબ સાચા સુનાવે, સાચા સુનાવે
શોર કરો મત કોઈરે ખાવા.

જે કોઈ જાને પેહચાને હમકો, પેહચાને હમકો
અમર જુગો જુગ હોઈરે. જ્ઞાની.

કલામ ૪૬ સું.

જાને હુમે કોઈ નાહીરે, હુમકો જાનત હે ના કોઈ,
 હુમકુ જાને વોહી નરસોહીરે હુમકો જાનતહે ના કોઈ. ટેક
 હુમ નહીં જીતે હુમ નહીં મરતે હુમ નહીં ખાવે ન પીવેરે ખાવા
 હુમ નહીં જાવે હુમ નહીં આવે અવિનાશી હું સ કહાવેરે. હુમકો.
 હુમ ન કીસીકે ખાલક બચ્ચે હુમ ન કીસીકે જાયેરે ખાવા
 હુમ નહીં ટુટે કુટે જ્ઞાની હર હર શૈ મે સમાયારે. જ્ઞાની.
 હુમ નહીં ખોલે ચાલે જ્ઞાની જન્નત દોઝખ ન સંવેરે ખાવા
 અનંત જુગોસે જોગી હો પ્રીરતે ભેચ બહલકર રહેવેરે. જ્ઞાની.
 નહીં જોગી મુની તપસ્ત કહાવે નહીં મુલ્લાં નહી કાજીરે ખાવા.
 ખીન હરકોંકી ભેદ પઠે હુમ સોહુમ શખ્દેસે રાજીરે. જ્ઞાની.
 નહીં હુમ અહસ્થી નહીં બ્રહ્મચારી નહીં વાનપ્રસ્થ સન્યાસીરેખાવા
 સખ રંગોમેં રંગ હુમારા કેહલાવે અવિનાશીરે હુમકો.
 ભેદુ હુમારી ખાનીકો ખુજે દીગર કોઈ ન ખુજેરે ખાવા
 ખાતી ન હકીકતકા મર્મ ન ખુજે અહિરમેં મીટી સુજેરે હુમકો
 સુપ્રી સાહિબકી ઠેઠકી બતીયાં સંત મહા સંત પાવેરે ખાવા
 ખોજ કરે ચોર મર્મ એ જાને વોલી અવિનાશી કહાવેરે હુમકો

કલામ ૪૭ સું

હુમકો સુજ પડે ના કોઈરે, પ્રીરમેં કેસે ઠરાવું દોઈ. હુમકુ
 ખલક કહે ખેત ચીડીયાં સમાલો, ખાવે જરાયત ખોઈ,

ક્રીસકુ સમાલુ ને ક્રીસકુ ઉડાવું હે ન ચહાં પર કોઈરે. હમકુ
 ક્રીસપર હકુમત અપની ચલાવું ધમકી હે ક્રીસકુ ડરાવું,
 ક્રીસકુ બચાવું ને ક્રીસકુ મેં મારૂ ગેરમે ક્રીસકુ ઠરાવું. હમકુ
 ગેરખુદી દુઈ જલ ગઈ સારી જો કુછ હે સખ તુહી
 દીલપર હમારે હેરત છાઈ દરશન મેલાપર મોહીરે. હમકુ.
 ખલક કહે સખ હાહા કરૂં મેં જગડા મેં ક્રીસસે મીલાવું,
 હાથોસે હાથ કાટા ન જવે એ ભેદ ક્રીસે સમજવુંરે. હમકુ.
 હુંઠત હુંઠત આપ ખોવાયા, જો કુછ હે સખ સોહી,
 સુગ્રી સાહેબકો ધસિ ખીન ન સુજે અકલ ચહાં ગુમ હુઈરે. હમકુ

કલામ ૪૮ મું.

ક્રીસે પુકારૂં મેં ક્રીસે પાઉં આપ હું હુરજઈ. ટેક
 મેનેહી ખહુ રૂપ હો અપને કારને રચાયા કુલ સંસાર,
 ઇન્સાનો દેવો જીનો પરી સખકા હું મેં અસરારરે. આપ
 સેર તમાશે કે લીએ એકસે હુવા અનેક,
 તસુખો સાત દીખાયકે આખર એક કો એકરે. આપ
 જોશ હુવા જખ ઇશકકા જી હરીઆ લહેરાય,
 હેરત મેં ખુદને કહા એ સખ કયા દીખલાયરે. આપ
 મન પવન કો વશ ક્રીયા ખતરોંકા ક્રીયા નાશ,
 દેખા જો અપને આપકુ આપહી હે અવિનાશરે. આપ
 તત્વ મસ્તીમાં લીન છું એમ બ્રહ્માસ્ત્રી હોયો,
 ખહુ સ્થામમ રચનાં રચી સર્વ પ્રહને જોયોરે. આપ

શ્રીશ્રીસ્તોને સીજદા કીયા આદમ હુમારા નામ,
 ખીલ્લત કલેમત રૂહીયત સખમેં હુમારા મુકામરે. આપ
 હુકીકતે ઇન્સાની ખુલી હુવા બખેડા સુન,
 અખ્દ રખ દો ગુમ હુવે નહી પાપ નહી પુનરે. આંપ
 લોહ મહકુમ મગ્જ હે બેહરપી પહું કુરાન,
 વહીઓ ઇલિહામે નીદા દુઈકા પરદા બનરે. આપ
 ખુદા ખુદા સખ કોઈ કહે મર્મ ન બને કોઈ,
 લોક કહે યુ મેં કહું કાફેર મુશરેક હોઈરે. આપ
 કેહના હુમારા સીદક હે લાવો સુન ઇમાન,
 શક ઇસમેં ને કોઈ કરે ગુમરાહ હે ના ફરમાનરે. આપ
 પ્રેમ ખુમારી મોજમેં લેહ હુવા સખ ખ્યાન,
 લી મઅલ્લાહુ વકતમેં ગેર હે સખ કુફરાનરે. આપ
 કુદસી હે લાખા મેરી ખાકી ન પાવે કોઈ,
 એ લાખા ખુજે વોહી ને કુહરત સ્થાનકા હોઈરે. આપ
 સુપ્રી સાહેબ આપહી આપહી શાહ મનસુર,
 ધરમ કરમ કા મરમ મીટા તુરુલ્લાહ હે તુરરે. આપ

કલામ ૪૯ મું.

સાયામાં સાયું નામ સાહેબનું બીબું તો સરવે ખોટુંરે,
 સાયાને છોડી બુઠાને ભજશે કોણ છે તેનાથી મોટુંરે.
 સાયાને છોડી બુઠાને ભજશે ભજશે તો ભટકી મરશેરે,
 બ્રમણમાં ભટકી જનમ ગુમાવો પસ્તાવો પાછળ કરશેરે.

ભગતો ભજો ભવતારણ મૌલા સ્વાસો સ્વાસ સમારીરે,
 કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા એ પાંચોને મારીરે.
 પીર મુરશીદનો દામન પકડો ધ્યાન અગોચર ધરવારે,
 એકત્રતાઈ કરવી હોય હાંસીલ મનમારી જીવત મરવારે
 જીવત મરી મરી અમર થાશે અમર નગર કરો બાસારે
 મહા પહવી પદ મળશે તમોને અનુલવી જીવે તમાસારે
 સુપ્રી આદમ દમને દમીને દમને તો કીધો છે સીધારે
 સમર્થ સ્વામીનો પ્રેમ રસડો હેત કરીને પીધારે.

કલામ ૫૦ મું.

સુન સખી હું છું પીયુજની પ્યારી નિર્મલ પાણીમે પીધારે
 મનમોહન પર મોહી રહી છું તન મન ધન અર્પણ કીધારે
 લન તનાલુલ બેરસહતા તુનફેકુ મુજબ અમલ પુરા કીધારે
 લોકોના તાણા મેણાં સહીને કડવા મીઠાં ઘેરી પીધારે.
 ખુશીથી ઘેર આવો પીયુજ હમારા નસીબ થયા હવે સીધારે
 માયા મોહનીયે બહુ લોભાવા ધ્યાનમે કોઈને નવ લીધારે
 દીલાસો દઈ દઈ મને સમજાવી ઉઠાહરણ બહુ દીધારે.
 સુફી સાહેબ હેત કરીને કામ તમામી દીધારે
 હુંતો હવે નથી ડરતી કોઈથી તન મન ધન સરવે દીધાં

કલામ ૫૧ મું.

દાર પીલા કર પીરે મુજાને દીલકો હમારે ઢિછંલારે
 મસ્તી સરાપા ખુબ બદાઈ, સાક્ષીને હાલત સમાલારે
 મયખાના સાક્ષીકા ખુબ ભરાહે આશોકા પીતેહે લાલારે
 ખ્યાસ લગીહો તુજકો એ ખ્યાસે ખુમ કે ખુમ નકાલારે
 જોગ કરતે જોગી બીહારે હારે પ્રીરા પ્રીરા માલારે
 અયસે તો ખ્યાસ ન જુઝે તુમારી જ્યાર ન ખુલે ઘટતાલારે
 દુરવેશી હુમકો ખ્યારી લગતહે ચહીએ નશાલ દુશાલારે
 પ્રેમ ખુમારીકે જોશકે અંદર ચૌદા ભુવન હે ઉજલારે
 અયમેરે સંતો સત સંગમે રહીએ ઈરશાદે મુરશીદ બખલારે
 પુનેમચંદ હે માથે પર રોશન તુને ન દેખા હે હાલારે.
 સુપ્રી સાહિબ તો છે સાહિબના ખ્યાસ બક્ષા હે નુર જમાલારે,
 ગેબી બખનોકે માલીક બને હે બક્ષા હે કામીલ કમાલારે.

કલામ ૫૨ મું.

ધ્યાન ધરીને ધણીને નિરખ્યો રૂપ નિરાકારી પરખ્યોરે,
 તેજમે તેજ મિલતો સંતો હૈયા હમારા હુરખ્યારે.
 સાત કમાનકો શીશ મહેલ હે ડુંગર ઉપર દેખાય,
 બીના ચોબકી વહાં નોબત બાજે જેનો અણકારો.
 રણુ અણુ રણુ અણુ છું છું છું. રેક
 પાંહુચે નહીં જહાં પવન પાની નહી ચદો પહોંચે સુર,

બીન બાંસ બીન મુરલી બજત હે જેનો રણકારો
 રણમણુ રણમણુ ભું ભું ભું ટેક
 લંગડા વહાં પર લાગા નાચને બહિરા હુવાં મસ્તાન.
 હુંડે વહાં પર ઢોલ બજવે જેનો ધનકારો
 રણમણુ રણમણુ ભું ભું ભું.
 સુપ્રી સાહિબ કી ખાતોકે ઉપર કરો અચંબા ન કોઈ
 બીન અવાજે વાણુ એ વાગે જેનો અણકારો
 રણમણુ રણમણુ ભું ભું ભું.

દુહા.

ગગન મંડલ સૌ ગાણ્યા બીજલીના ચમકારા
 મેવલો વરસ્યો જ્વેરથી વરસ્યો મુસલ ધારા.
 સમયોમાં રૂંડો સમયએવો નવ આવે
 સુપ્રી ખાવા સાચુ ભણે ઈચ્છાપુર પાવે

કલામ પડ મું.

સહીયર મારીછે અલખેલી સૌ સેજડીએ સુતીરે
 ચતુરાઈના ચારેત્ર એવાછે હમ્મતો અધુતીરે
 કુવડ સખીયા છીનાલ જાણે પતીવૃતા સતી ક્યાં થીરે
 ઘેલી ઘેરે ઘેર સાસરીયાં પવિત્ર રહે તે ક્યાં થીરે

અપાર લીલાની ગતી ન્યારી સર્વની નજરો બાંધીરે
 ભેદનો છે પણ નથી સમજાતું કીડા એવી બાંધીરે
 નાજ અહાને નખરો ચરકો લટકો કોઈ નવ પરખેરે
 વેશ પહેરી આ તરેહુ તરેહુના અનુભવી સાથે નિરખેરે
 નિરખી પરખી સૌસ્વાંગોમાં હુરખી આનંદ માતીરે
 ધ્યાને લીલા દીઠી મીઠી ખેઠી થઈ મદ માતીરે
 સુરત અંદર સુરત ભેદ તનમન ધન સૌ વારીરે
 તે સુરત નહીં હાથમે આવે છે નિરમલ આકારીરે
 સુંદર અલકીને દેખડાવે છેવે તરફમાં સરખીરે
 પરમપવિત્ર નિર્મલ સુંદર જ્ઞાનેશ્વરોએ નિરખીરે
 અપાર લીલા સુક્ષ્મકીડા પાર ન કોઈ પામેરે
 ભાનુમંતીના ખેલ તમે છે અકળીત કીડા નામેરે
 સહીયરની સૌ લીલા પરખી ચરિત્ર કીડા બાણીરે
 સુપ્રી બાવા સહીયરમાં મોહ્યા પવિત્ર મોળે માણીરે

ગરબી સંગ્રહ

ગરબો ૧ લો.

સખી સુરજને નામી શીશ ગરબો બોલુરે	
સખી જ્ઞાન ગરથની વાત મુખથી બોલુરે	૧
સખી મુરશીદ આવા ઘેર ઠીસમત બગારે	
સખી મહ્યા સુરીજન સ્વામી વજોગડાં ભાગારે	૨
સખી નાલે કમલ ઘરમાંહે હંસો બોલેરે	
સખી ઇલલાહુની કેફ પુમારીમાં ડાલેરે	૩
સખી તાર ન ટુટે એક ધ્યાન ન છુટેરે	
સખી રટન રટે હુદ શ્વાસા દરશન લુટેરે	૪
સખી નાલે કમલમાં એક દીપક જલતોરે	
સખી પંડ પ્રહાંડ સૌ માંહી તેને પરતોરે	૫
સખી ચાંદ સુરજ કરો એક સુખમણાં હાલોરે	
સખી હરી સાથે કરી હેત સુખડાં મહાલોરે	૬
સખી તરવેણી ઘરમાંહે ચંદા અખકેરે	
સખી અખકે પુનમનો પુરો નુરી લપકેરે	૭
સખી પુર્ણિમાનો ચાંદ કામેલ જોતીરે	
સખી ઝલમલ વરસે નુર ચમકતા મોતીરે	૮

સખી તેમાં છે મુરત એક મનડું મોહયું રે	
સખી મ્યુરાસન પર બેઠી નજરે જોયું રે	૯
સખી ત્યાંથી આગળ ચાલો મકામ નસીરા રે	
સખી અનહુદ વાગે તુરના રણુકારા રે	૧૦
સખી ત્યાંથી આગળ ચાલો હયાં નવ અટકો રે	
સખી અટકો યહાં જે કોઈ તે તે કટકો રે	૧૧
સખી મહેમુદા મુકામ પર જઈ અડવા રે	
સખી અરસો કુરસી છોડી ઉપર ચઢવા રે	૧૨
સખી ચાલો તમે લામકાન સૈને છોડી રે	
સખી પંડ બ્રહ્માંડી તમાશા સર્વે ફેડી રે	૧૩
સખી પીઉજીની નૈના સાથે નૈના જોડી રે	
સખી જે જે મનાવીએ શો તે સૌ શ્રોડી રે	૧૪
સખી હેતે કરીને હુરિએ ઝાલી હાથે રે	
સખી પ્રેમ કરીને ભીડી મુજને બાથે રે	૧૫
સખી તન મન થયાં બેઉ એક ભાગી જુદાઈ રે	
સખી મોહયાં અરસાપરસી એક દીખાઈ રે	૧૬
સખી હુમો અસલના જોગી દરશનના ભોગી રે	
સખી ખીરહા અગનના છીએ જલાયા ખીરોગી રે	૧૭
સખી કોઈ સોહાગણુ હોય મર્મ એ જાણુ રે	
સખી છેલ છબીલી ગોરીયાં મોજો માણુ રે	૧૮
સખી મનડાં હુમારા મોહયાં દરશન દીઠા રે	
સખી મનમોહનનાં મુખડાં લાગાં મીઠા રે	૧૯

સખી મનસુર મુરતી દરશન નીરખી પાસીરે	
સખી પર્મહંસા રૂપ થયા અવિનામીરે	૨૦
સખી કૃતેહ શાહકૃતહુલ આખ સાફ મેઢાનારે	
સખી હુમો ખરાખાતીમાં ફરીએ દીવાનારે	૨૧
સખી સુપ્રી સાહિબ મનસુર ગુરૂના હાસારે	
સખી ઈલદલાહુ હુ જપત હુર શ્વાસારે	૨૨

ગરબો ૨ જો.

સખી નાજુદના વીરાને સખી જ્યારે મનાવી લીધોરે	
ચઉદા ભુવનમાં થઈ માનીતી અમૃત રસડો પીવોરે	૧
સાસુડીના છોરાની સાથે હલી મલી ખેડ ખેડારે	
અરસાપરમી મોહી રહ્યાં કોઈએ નવ જરી દીઠારે	૨
સુખડું એવું મધ્યું અનુપમ ખીલકુલ સર્વે ભુલારે	
મા આપ ને ખહેન સાહેલીએ પણ સર્વે હુલારે	૩
સ્વર્ગ નકને દીધાં છોડી ભય કોઈને નવ રાખ્યોરે	
નિર્ભય થઈને ચાલો સાહેલી અમૃત રસડો ચાખ્યોરે	૪
સુપ્રી સાહિબે નિરખો પરખો જોયો અંતરજામીરે	
સર્વ અરાચર રહ્યો વ્યાપી તેજ હુમારો સ્વામીરે	૫

ગરબો ૩ જો.

તનમન ધન સૌ અર્પણુ દીધાં થયા પીયુષ પરશનરે	
પ્રેમ રસની ચઠી ખુમારી મળને આપા દરશનરે	૧

સર્વે તરફથી માયા લોડી સંતોના સંગ કીધારે
 સંતો સંગે રમતા ભમતા પર્મ મહાપદ લીધારે ૨
 સંત હુમારા ફતેહમહુમદ શાહ હુમારા પેહલારે
 આવી મલીયા પીરો મુરશદ મનમુરશા અલખેલારે ૩
 કૃપા તમારી સદશુર દાતા ધન્ય વાદછે તમનેરે
 સર્વે વાલે પૂર બનાયા ચકમા ચુરજ હુમનેરે ૪
 સુપ્રી સહેબદાસ તમારો વિનવે હાથો જોડીરે
 રજા હુવે તમે હુમને આપો રહી છે મુદદત થોડીરે ૫

ગરબો ૪ થો.

સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો ભોગ ભવિષ્ય તમે ખમજો
 અમૃત પ્રસાદી તમે જમજો સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 ઇન્નદલાહા માઅસ્વાબેરીન, ઇન્નદલાહામા અસ્વાદેકીન
 વખતગુ છે વસીલો આરેફની સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 સાસેબ સત્યની સાથે છે સ્મર્યજ તે સ્વામી માથે છે
 સતસંગે રહેવા ફરમાવે છે સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 મૌન તપસ્યા મૂકો પડતા ભોગ વૈરાગ્યમાં ન સડતા
 સંતોના ચણામાં જઈ પડતા સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 હાથ જોડીને પાચે નમજો ભમરાની માફક પાછળ ભમજો
 ચહિદ ભુવનમાં પછી રમજો સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 પ્રહક્ષિણા ફરી ક્ષમા માગો માયા મલીનતાથી ભાગો
 પ્રેમ ભક્તિમાં સદા જાગો સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો

સંતોની સંગત મહાપદવી પામશે સાહેલાઈથી પદવી
 ઐક્યતા ઇશ્વરીની પદવી સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 અલ્લાહુ અલ્લાહુની દોરી પ્રેમ પીયુની સબળી દોરી
 પીયુજી મનાવી લો ગોરી સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 ભુલી પડી સાહેલી છે ભમતી મજને એ વાત નથી ગમતી
 પીયુ ઘેર પોંચાડીએ નમતી સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
 તત્વ મશીમાં પ્રલયે થજો ઓહમ પ્રહ્લાસ્મી રહેજો
 સુપ્રી સાહેબ ઓકારા જો સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો

ગરબો ૫ મો,

સતસંગ વિષે.

જ્ઞાસુઓ સતસંગમાં રહેજો,

મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો,

હુરિ ન મળે કાયા હમતાં હુરિ ન મળે વનમાં ભમતાં,
 મળે ગુરૂ ચરણે નમતાં મુમુક્ષો ગુરૂ ચરણમાં મરજો.
 ખટ કર્મો કરી કરીને મરજો કુંભક રેચક પુરક સઉ કરજો,
 કસ્ટે ન ભવસાગર તરસો મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
 રાત ખધી તું ઉંધો લટકે નટડી વાંસ પર જેમ લટકે,
 સતસંગથી દુઃખ સૌ અટકે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
 સતસંગ ઉત્તમ ભક્તિ છે એને તાજે સર્વે શક્તિ છે,
 સંતજ ભગવાની વ્યક્તિ છે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
 સંતોના ચણોમાં નમજો ખમવું પડે તે તમો ખમજો,

આનંદ અનુભવિ થઈ રમન્ને મુમુક્ષો સતસંગમાં રમન્ને.
 સંતોની દૃષ્ટિ અમૃત છે સર્વે ગુણોમાં તે સમર્થ છે,
 સંતો નામનો ઉલ્લે અર્થ છે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.
 કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મોહ માયા એ પાંચોમે આગ જલયા,
 સતસંગી બી સંત કહેવાયા મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.
 તન મન ધન અર્પણ કરવા સંત સમાગમમાં મરવા,
 ભવસાગર સતસંગે તરવા મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.
 સંતોના દર્શનમાં રહીએ પર્વન સંતોના મન કરીએ,
 ત્યારેજ ભવસાગર તરીએ મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.
 સંતોના દાસ જે કહેવાયા તે સર્વે સંતો જન કહેવાયા,
 કાયા તજીને મુક્તિ માયા મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.
 સુપ્રીશા સંતોને ચર્ણે શીશ નમાવી રહ્યા શરણે,
 ત્યારેજ નાથ નાખ્યો નયણે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેન્ને.

ગરબો ૬ ઠા

ખારામાસી.

કારતકે કંથ ગયા મેલી બની તેહના વીજેગમાં ઘેલી,
 મજબુ વિના ફરે જેમ લેલી ભર જોખનીયામાં હું અલખેલી

મારી ખબર આવીને લેન્ને

દરશનીયાને લાભ મને દેન્ને,

માગશરે ડંડ ઘણી વાચે નાથ વિના નીંદ નવ આવે
મહેલ અગાસી ખાવા ધાચે એખલડાં તે કેમ સુવાચે

હયાણુ હયા કરી અહીં રહેજે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજે. ૨

પાષે તે જોસ ઉઠા ભારી ટાઢની ચઢી કંપારી
વીજોગે રહી બહુ મન મારી દુનિયામાં એવી કેવી ચારી

કૃપાણુ આ સુની પડી સેજે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજે. ૩

માહુ ચોથો આવ્યો ન તમે આવ્યા મારા દુઃખનો અંત ન લાવ્યા
સુનો આજીજી મારી મન લાવ્યા તન મન ધન વારૂ જોધર આવ્યા

મંદરીયામાં રાત વાસો રહેજે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજે. ૪

કાગણે કાગ રમે સર્વે પોતાના પીયુજ સાથે ગર્વે
અંખીર શુલાલ મારે હુળવે તે જોઈ તમ વિના જીવ બર્વે

સ્વામી એ આનંદ મને દેજે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજે. ૫

ચૈતરે ચીત ચુકી દુઃખ પામી ઘેર પધારા વહેલા સ્વામી
ક્ષમા કરો મારી સૌ ખામી લોંડી તમારી છું હું સ્વામી

અખંડ સુખડાં મને દેજે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજે, ૬

વૈશાખે વાય વંટોળ આંધી બીહામણા દીસે જાણે ખાધી
અપવાસી છું ખાતી નથી રાંધી નિર્પું છું સુરતા તો તમ આંધી

મળવાનો દિવસ મને કહેજો
દરશનીયાનો લાલ મને દેજો. ૭

જેઠે તે સૈના સ્વામી આવ્યા નવાઈ નોખાઈ લેતા આવ્યા
સોળ શણગારે સજાવ્યા પોતાના પતીયોને રીઝાવ્યા
મારી તે સુની રહી સેજો

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો. ૮

અપાડે ઘટા વીજળી ચમકે આકાશ વેરાઈને ધમકે
ગગન મંડલ ગાજ્યાં ઠમકે મોરલીયાં ટહુકે ડુમકે
મુશળ ધારા શું હુંબે

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો. ૯

આવણુ આવ્યો અરે સ્વામી આટલી બધી વાર શુકામી
ઠાઠરમાં ધુણું હું બદનામી તમે રહ્યા છો અંતરજામી
ધુંબટ ખોલ્યો સખીએ જો

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો. ૧૦

લાદરવો તે ગાજી રહ્યો જેહવો શીશ મહેલ ગાજે છે તેવો
બીજલી અખુઠી રહી અહીંયા દરશનીયાનો આપો મને મેવો
વિજેગડાં ગઈ વસી સેજો

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો, ૧૧

આસોએ આસ પુરણ થઈ વાહલા ગોઠડીયો થઈ
જુદાઈની આકૃત સખગઈ એકા એક થઈ તૃપના મટી ગઈ

સુપ્રી સાહેબ સાહેબ પ્રશન છેજો

દરશનીયાનો લાલ મને દેજો. ૧૨

ગરબી કુદણીઆમાં ૭.

પીરો સુરશીદ બાપછ હું શાવરીયે નહી જાડરે,
 શાવરીયામાં જાડો તો હું દુખીયારી મહુ થાડરે. ૧
 શાવરીયામાં શવથી યુની શાશુડીની શૂળીરે,
 શશરો માહરો તેથી ભુડો જાણે યુની કુળીરે. ૨
 પેણા મારો હુડા જેહવો કાળુમાં જાહુ રાખેરે,
 નણુદી મારી વાંકુ રેણુ ગોલી મારી નાખેરે. ૩
 પીરો સુરશીદ અરજ હમારી વ્યાને પુરી થરજેરે,
 દુખીયારીને દયા કરીને પીયરમા રહેવા દેજેરે. ૪
 યુણા હમારી શાણી લીકરી શીખામણુ આ માહરીરે,
 લીકરી માહરી અણુસમણુ છે અણુજાળ ગગડી તારીરે. ૫
 પીયરીયાના કુળડાં મીડા શાશાલાના દુખ ખીડાંરે,
 કામના દાહડા પચરયામાં જાતા દાણુ લીડારે. ૬
 પેણા તાહરો શામળીયો છે પણ છે કામણુગારેરે,
 પેણા સાથે નેના જેડો દીવસ જેણો સારેરે. ૭
 શાશુ નણુદી શશરો બોલની ધાક શુ કરયા રાખેરે,
 છોને શરવે ટક ટક કરતાં ગંણુ ગંણુ કરવી માંખેરે. ૮
 પેણા સાથે નેણા જેડો કાલે ધારો પનોતારે,
 શામળીયો બળીયો છે શવથી ખીજાને નવ જોતારે. ૯
 આવલાવને હેતખીતથી રહેવામાં જશ તાહરેરે,

- પતીવ્રતાના ધર્મ જાળવેા પતીને શવમા ભાસોરે. ૧૦
 કંથ કહે તે પંથ ચાલવા તેહને કરજો રાજીરે,
 પતીને પત્ની વાહલી છે શું કરશે મુલ્લાં કાજીરે ૧૧
 સતી ધર્મ છે દીકરી એહવેા પતી કહે તેમ કરવાંરે,
 તન મન ધન અને ધર્મ આત્મા શરવે અર્પણુ કરવારે. ૧૨
 પતીને રાખો રાજી રાજી એ ધર્મ સતીને સાચોરે,
 લોક વખાણે તેમાં શું વળીયું સાંભળ ઉપદેશ સાચોરે. ૧૩
 તને વખાણે કે વખોડે જગત તેહને શું કરવારે,
 પીયુજ સાથે પ્રેમ નજરથી ઊમંગે દર્શન કરવારે. ૧૪
 પીઊ પ્રેમમાં લોક વગેવે તો પણ હરવાં નાહીરે,
 પીઊ પીઊજ રટન પ્રેમથી રટો સુરૌદા માહીરે. ૧૫
 નજર જહાં જઇ પડે તમારી સઘળે પીઊજ ભાશેરે,
 શશરો શાશુડી નણુદીના ભુત એ શરવે ના હશેરે. ૧૬
 શામળીયાના દર્શનીયામાં પ્રલય તમારો પાશેરે,
 શુપ્રી મીશકીન અમર થઇને અમરાપોર તે જશેરે. ૧૭

સાખી

કલંકી આવિયો જગત તારવા સર્વ જગતને તારી
 ભુલ ભુલવણીમા ગુંચવાયા જાણે નહી સંસારી.
 આપખુદીમા શહુ મસ્તાની કરે છે ખેંચા તાણી,
 ગુર્જરેશ્વર કલંકી ભુમી જાણ્યા વીના જખમારી.

ચોપાઠ કકકો.

સુપ્રી સાહેબનો કકકો ખરો બ્રહ્મ જ્ઞાનમાં પકકો ખરો
કૃપા દીયા સાહેબની વાણી સર્વજ્ઞ સામર્થ્ય તે મોટો ધણી

કકકા :-કામ કોધને મુકી દે તૃપ્ના મનમાયા તણ દે

કલ્પના રૂપી વહેમ તમામ ઉપદેશકનું સત્ય કલામ
કઠોર મનને કરતું ઠોર મન તાહરું છે હુરાયું ઠોર

મનને તેં વશ કીધું નથી શું કરવા અમથો મરે મથી

લાખો વરસ કરે તું જોગ મન વશ કર્યા વિના સઉ જોગ

મન પવન વશ જ્યારે થાયે ઘટમેં પરગટ સાહેબ થાયે

પ્રેમની દોરી દીલમાં બાંધ સુરતામાં સતગુરને સાંધ

સાખી:-સુપ્રી સાહેબ સાચુ ભણે માનજો આટલી વાત

એટલું કરે હુર નહિ મલે માર પીઠ પર લાત ૧

ખખખા:-ખંત કરી ખાલીકને ભણ્યે તે વિના સૌને તણ્યે

ખોટું તને કહેતો નથી શું કરવાને મરે મથી

શબ્દ તાર અંદરથી સાંધ નાલે કમલ અલ્લાહુ બાંધ

શબ્દ સીડીયે શીખરે અડે શીશ અગોચર જઈને અડે

સાધે શબ્દ ધરીને ધ્યાન આત્માની કરો પેહ્યાન

રૂહ હકિકત મલે નિશાન કામીલ થાશે તાહરું ઇરફાન

અનુભવ પુરો તુજને થશે ભુત પ્રેત ખતરા સૌ ખસે

સાખી:-રમજ સમજને રહો ખુઝ અનુભવી સાર

ભવસાગરસે પાર હો જા પહોંચે હુરદાર ૨

ગણ્યા:- ગુરુ વિનાનો ગોથા ખાએ તુ કોણ છે તે મર્મ ન પાએ
 ગાંઠ ગુરુના શબ્દને તુ ધ્યાની ધ્યાન ધરીને તુ
 ગુરુ કહે તેમ આસન માર ગગન મારગે થા તૈયાર
 દેખા દેખી નો કરતાં મહાન કરીને નો મરતો
 દેખા દેખી કરસે ભેગ ઉત્પન્ન થાયે તબળા રોગ
 સુરશીલને ચરણે જઈ રહેા ધીર ગંભીરતા સાખી રહેા

સાખી:- સુરી સાહેબ સમ કહે વાણી સાચી એમ
 સહગુરુ સેવ્યા વિના મોક્ષ પામશે કેમ ૩

ધ્યા :— ઘટના પટ ઉઘટે પ્રગટ જ્યોત ત્યારે જળહરે
 તૃપ્નાઓ દુટે તાહરી રમે રમે પ્રેમ ખુમારી
 પ્રેમ ખુમારી લહેસ ખાએ સુખતા રાનસુખ દોડી જાયે
 વાહુઅલલાહ હરહમ જપે આપો આપ સાહેબ પરગરે
 ઘટપર ઘટની ખખર પટે ખોવાણો હીરલો તુજને જરે
 માયામેં શુંચવાણો તું અંધારું જેથી થઈ ગયું
 ખેતાના તારમાં કરોળીયો જેમ શુંચવાણો તું શુંચવાયોએમ

સાખી:- તારું ઘર તું તમાસજે ખીજને શું કરે
 સુરી સાહેબ તું તેજ છે પણ જ્યારે જીવત મરે ૪

ધ્યા :— ચૈતન્ય સ્વરૂપ છે તાહરું તને નડીયું તારું અંધારું
 સચીદાનંદ સ્વરૂપ છે તું જ્ઞાન ચક્ષુથી જોજે તું
 ગેરખુઠીને ખોયા વિના દુઃખીયો છે અનુભવ વિના
 ઉપદેશ હમારો માને તું જતાવું તેમ જો ચાલશે તું

જાપ અજંપા ત્રીલમાં જાપ મટી જાશે સંધા સંતાપ
 નહ થઈ જાશે સર્વે પાપ સાહિબ મોચુક આપોઆપ
 મુદગંદોલત પેતે તમે રૂમે રૂમ અલાહુ સમે
 માખા:-માયાએ બીરમાલ્યા મોટા મોટા ભૂષ
 અંધાપો આઠાપો નાખ્યા મોટે કુપ ૫

જાણ:-છેક તું નાદાન થયો હજુ વાકેક નહિ થયો
 પાડું વાકેકું જોવાય કાળે કાળે શોધવા જાય
 એટલો મોલા વાહલો નથી શું કરવા ખાલી મરે મથી
 વલપીત વલેમી જોયું સહિ માયાએ મન લલચું બહુ
 જેમન જેતાં જેતાં ગયું મુખડું તારૂં પ્રીકું થયું
 લવણગર જે તરલું હોય સદગુરુ સમાગમ કરો સૌ કોઈ
 હાથ જેડી સીર પાયે નામ લઈ પહોંચાડે અલલી ધામ

સાખી:-માયા બડી બલવાન હે સખકુ લીયા લપેટ
 હિમર સખી પુરી હુઈ તોખી ભરા ન પેટ ૬

જાણ:-જુહું કહેલો નથી પ્રેમ તમારા હીલમાં નથી
 માયા મમતા જુહી શો સાથે નથી આવવાનો જવ
 તને માયાએ લીધો લુટી અંતે મરશે માથું કુટી
 જેતા રખીયામણા ફાટુઆક હાથ મારે તો ખાલી હાથ
 રામકૃષ્ણની મુરતી જેય તેથી કાંઈ દરશન નહિ હોય
 એ જેતાં નહિ થાયે દરશન મલે નહિ રામ નહિ કરસન
 એ ધંધા નકામાં સર્વ નકામે છે તેના પર ગર્વ

સાખી:—અજ્ઞાનતા સખસે ખુરી અયસા ખુરા ન કોઈ
અસત્ય સત્ય ખુઝા નહિ નાહકે અઘડા હોમ ૭

ઝંઝા:—ઝલઝલાટ સર્વત્ર નુર એક નુરનું અનેક ઝહુર
અનેક જોવામાં છે પણ એક મર્મ ખુઝ અય આરેક નેક
પડળ આંખે એ ફરી વળ્યા નુરાની તેજ નજરે નહિ પડ્યાં
ઝલઝલાટ ઝલકે સર્વત્ર નુર અંદ્ર પુનેમને! છે ભરપુર
મારી સર્વે દોહલ ભાગી અખાંડ યાહ અંદરમાં જાગી
અહંકાર અંદરથી જોતું જ્ઞાનચક્ષુથી આપને જો તું
માની લે આ વાતને તું પહેલો જો પોતાને તું

સાખી:—જ્ઞાનચક્ષુ જ્યારે ખુલે ચૌદીશ સુઝે રામ
સુપ્રી સાહિબ અનુભવી યહી આત્મારામ ૮

ટટટા:—ટુંકી વાત વિચાર જો ભજવા હોએ કીરતાર
જા સતગુરનો કરી લે સંગ ચઠાવશે વહિદતનો રંગ
પોયાં થોયાં છોટો અંથ ગુર કહે તે ચાલો પંથ
એહદીયતનો રંગ અડે ફસમ વજહુન નજરે પડે
આંધળો રસ્તે ચાલે કેમ દેખતો ખતલાવે જેમ
મુરશીદ કામીલ કરે મહદ પામે તું અલ્લાહુસ્સમદ
ઉપાધીનો આવે અંત સતસંગે તું થાશે સંત

સાખી:—મુરશીદસે મોલા મીલે મુરશીદ તારનહાર
દંયા કરે જો સદા ગુર ભવભાગર હો પાર ૯

કઠકા :- ઠાઠ આટલો સા પર કરે તારું મારું કરીને મરે
ભવસાગરમે ઠાકર ખાય નર્કસ્થાનમાં સુખે જાય
સ્વપ્નામાં લોભાઈ રહ્યો સુખો કેવળ સુખો રહ્યો
હંસાને તેં ખોયો સહી જન્મ વ્યર્થ ગયો વહી
જે જે કારણે જનમ્યો અહીં તે તો તેં કાંઈ કીધું નહીં
સાખ સંતોની માનતો નથી માથું અમથો ફાટે મથી
પુરૂ સાર્થ કરવો જોઈએ યોગી અનુભવી થવું જોઈએ

સાખી:- શ્રેષ્ઠ પદવી જન્મ સર્વથી પુરૂષોત્તમ કહવાએ
પુરૂષોત્તમ તમો નહિ થયા પાછળથી પસ્તાએ ૧૦

કઠકા:—કહાપણુ તુજમેં હોય આત્મ સ્વરૂપ શું છે તે જોય
આત્મદર્શી વીરલો કોઈ પ્રમાત્મા દર્શી હીરલો કોઈ
રહાની ઈતેહા જ્યારે મલે જાંધન સર્વે તારાં ટલે
જ્ઞાન ઉત્તમછે અય સંત મહા પદનો છે ન્યારો પંથ
પુરૂષાર્થ કંઈ પૈસોનથી પુરૂષાર્થ કંઈ જથ્થો નથી
પુરૂષાર્થ રમાયો ક્યારે અખંડ જ્ઞાની થયો ત્યારે
મન અરફને સમજે તું ફકદ અરફને પહોંચે તું

સાખી:-કાપણુમેં કુખી સુવો મલ્યો ન સીધો પંથ
તત્વમશી છુઝા વિના કુખી ન આવે અંત ૧૧

કઠકા:-ઠમડી ખોયા જનમ તેં તારો ખોજ્યો નહિ મરમ
તીર્થ જાત્રા શું કરવા કરે અર્થ તાહરો એમાં નહિસરે
ઠાલ જ્ઞાનની હાથમાં હોય શંકાએ નાતે સૌ કોઈ

હરાયું ઠાર હમકીને મરે જાન વિના જે જાતું ફરે
શબ્દનો ખીલો નાલે જાળ તશબ્દરે સુરશીતને લાળ
શબ્દ જાલે જાલ જપે હુહુયતમેં તુંની જાપે
પહેલો તું પેતાથી મરે પ્રભ પત્નીમાં જમ રહે

સાખી:-હમકીને ભટકે સદા જેમ હરાયું ઠાર
જાહિરથી તું સચવે અંદર છે જા ચાર ૧૨

બુબુબુ:-ણીની મોહટી વાત સુદ્ધ સરવમાં તેની જલ
અનુભયો બુકે સાક્ષત આરેક વાળે જલત ગીજાત
હી ગયાં ફરોડો શોશ તે પો નહિ પાચ્યા જુ પીચ
સંત અવલીયા જુને પંડ આપ જાણુએ ખંડખંડ
પંડેથી પ્રહાંડે ચડે અજમનીગમની જાખર પંડે
ધણીની સુરતા નજરે પડી અંત હરાયુમાં આવી વડી
તેને જેતાં થયો ફકીર ભુલ્યો સર્વે જાન શરીર

સાખી:-વાત માનજે માહરી ધીરજથી ધરી ધ્યાન
જાન ભૂલશે તાહરે દેખ પડે સુખલાન ૧૩

તત્તા:-તક વિચારતું જાને ફરે મોહ જાણશે નહિ જીન મરે
જીવત મરે તેા અખંડ થાયે પતીત ભુત જમરા સીડ જાએ
જુડી માયા ને સાચો પ્રેમ પ્રેમ વિના પીયુ નહીને દેવ
પ્રેમજ જેના હીલમાં નથી તે સંસારમાં માણુજ નથી
પ્રેમ હશક વિના સૌ ધુજ વિશલેલાહનો જેમ છે મુજ
મુજમાં જ્યારે મુજજ નથી શું કરવા જાલી મરે મર્થ
પાયા વગર કાચું સૌ કામ કાંથી મલશે અસલી ધાર

સાખી.-પ્રેમ વિના પ્રેમી જનો પીયુ મલેવાનો ના એ
સુખી સાદેખ પ્રેમમાં પીયુ વર્યો કહેવાયે. ૧૪

અથવા:-થાયે પ્રેમ હવે તાહરે તું કહેછે માહરું માહરું
જ્ઞાન અક્ષુથી તું જો ખતરા વાચ મનના ખો
માયાની સુરે સો જાલ તુરે ઈલાહી ખુલે જમાલ
આંખો છે તારી આંધળી પ્રગટ જોત રહોવા જ્યાહુળી
ખદાળી, આંખો લાયક નથી સુર્ય સ્વરૂપ જોવાતું નથી
સુર્ય સ્વરૂપ સવે ભરપુર વેધે આસમાન છે સુર
સુર્ય તેજે સવળું દેખાય જ્ઞાન સુર્યે બધું પરખાય

આખી:-પ્રકાશીત સર્વત્ર છે શંભુ શું ને કહીર
મન પવનને વશ કરે ધ્યાન ધરે ધરી ધીર ૧૫

વહવા:-હુ:ખીયો શા મારે પ્રાંખે જ્ઞાન વિના જોયાં ખાચે
કેહ હકિકત જાંચ વિના પ્રાંભ સ્વરૂપને પામ્યા વિના
હુ:ખ બધુજે ઉત્પન્ન થયું જ્ઞાન વિનાતું તે આંચું
ચીરાગ વિનાતું સુજે નહિ પાંચ હોય પણ ખુજે નહિ
ચીરાગ અંધાર કરે રોશની મહા પટની આંખે આંખની
ચીરાગ અખંડીત છે હરજ્ઞાન આહભુવનતું સુખ છે જ્ઞાન
જ્ઞાન સૂર્ય ઉગ્યોછે આજ આહભુવનના રાયા માહરાજ

સાખી:-આંખ ખોલ અયમૂળાં કરજે સુખ તપાસ
તુજમે નાશા કોણ છે જ્ઞાને કોણ છે અવિનાશ ૧૬

ધૃધ:- ધ્યાન કરી મનને કર ઠોર તન નગરીના પકડો ચોર
 ચોર મરે તો નીરભય થાએ નીરભય થાએતો સંકટબાએ
 કઠોર મનને કરતું ઠોર પ્રેમની હીલમાં બાંધી દોર
 ચંદા ઉપર ચક્રોરી જેમ એમ થતો નથી તું કેમ
 એ સીડી સુરશીદથી મલે તે સીડીએ આકાશે ચડે
 સીખરે ચઢો મરહાના સુર સર્વ પ્રહ્લ તુરજતુર
 ભગવાન સ્વરૂપ અવિનાશી થશે વિભેગ મટી સંજોગીથશે

સાખી:-નિર્ભયતાથી ખેતલો ચોસર બાણ આજ
 શુભ્રી સાહેબ ખેલકર લીયા ફકીરી ત.જ ૧૭

નન્ના:-નિરમલ તું સર્વથી નિર્લેપી સચીદાનંદ સર્વથી
 પ્રહ્લ સ્વરૂપ પોતે ખરો પોતાનો અનુભવ નહિ ઠરો
 મટી જાય સર્વ તું ને હું જ્યાં જોઈએ ત્યાં તું ને તું
 તું સંતાયો વાહરા માંચ એ અચંબા જેહું દેખાય
 નિરાકાર સર્વમાં વસ્યો માયા મોહીનીમાં કેમ ફર્યો
 નિર્લેપી લેપાઈ ગયો પ્રહ્લ જ્ઞાનમાં પ્રહ્લા નહી થયો
 કોણ સત્યને મિથ્યા કોણ અજ્ઞાને વળ્યું એ રોહણ

સાખી:-કસ્તુરી મૃગ નાભામાં જાણે મૃગ નહિ જેમ
 જીયુંમેં પીયું વસ્યો રહ્યો અજાણ્યો એમ ૧૮

પપ્પા:-પાંચ તત્ત્વથી તારી દેહ તારાથી સા જુદા એહ
 દ્રષ્ટા તું તો સર્વનો છે દ્રષ્ટા ન્યારો સાથી રહે

અદ્રશ તું અવિનાશી હંસ નથી તારો કોઈ વારસ વંસ
 નિરાકારનો પણ તું છે અંસ અવિનાશી નિર્મલ નીસંસ
 અદ્રષ્ટ નિરાકાર ભગવાન સ્વરૂપ તુજથી ચમકે સાયોને ધ્રુવ
 ચેતન્ય સચીદાનંદ તું ખરો તત્ત્વમશી પુરો તું ખરો
 આત્મા મનનમાં લીન નથી અનુભવ કર્યો તેં તારો નથી

સાખી:-પાંચ ભૂતથી દેહ આ નાડી ત્રણે સાંઠ
 એનાથી જુદો છે તું અખંડ જાત દેખાત ૧૯

દ્વિદ્વા:-દ્વાંદ્વાં શું કરવા મારે મળે નહિ અવિનાશી સારે
 દેખાદેખી કરવા જાએ તે મૂર્ખ મૂંઠ તો ઠેસવા ખાએ
 ઠેસવાં ખાસે પડશે કુપ પામે નહિ પર્મહંસા રૂપ
 ફરી ફરી આ જન્મ રતન મલે નહિ કરે લાખ જતન
 મનુષ્ય દેહ ભવતારણુ નાવ આત્મહત્યાનો કર તું રાવ
 કરવું હોય તે હમણા કર આજ કાલ પરશું નો કર
 અસલ ધામ આત્મા જઈ કરે અમરાપુરમાં વાસો કરે

સાખી:-મોક્ષ મેળવે માનવી નહિ તો ઢાર કઠોર
 સુપ્રીસાહેબ જન્મ ગયો તો પણ થયો ન સીધોદોર ૨૦

બખ્યા:-બ્રહ્મ વિના બીજું કંઈ નથી હંબ્રહ્માસ્વી જુદો નથી
 તત્ત્વમશીને સમજ્યો નથી બ્રહ્મ સ્વરૂપ સાક્ષાત તુંથી
 ક્ષીઅન ફેસે કુંમ સમઝી તું તત્ત્વમશી બુઝી લે તું

કનો કુખનો મીરર ફાટીમાન નહનો અકરળો એલોહિજન
લાએલાહ કે માને બુઝ ઇલ્લાહી આવે કુઝ
કુસમમે વજાહુલા દેખાય સર્વ ખલીદમ પ્રહા સમજાય
ગેરખુતીને ખોતું હવે પકટી લગામ ઘોડો કર સવે

સાખી:-ધરમ કરમના પ્રમમાં બંધન ન રહ્યું દવામ
મમ્મા ડાકળીએ તને રાખ્યો કરી શુંવામ ૨૧

ભલા:-જાંતીમાં પ્રહા ભૂલ્યો પોતાની અમલને ભૂલ્યો
અરેરેરે નખખોદ ગણું હાય હાય સત્યાશ ધર્યું
અમકેલી રેત પાણીનું જ્ઞાન એવો તુંબી થયો નાજાન
જ્યારે મૃગ્યો પાસે ગયો રેતી જેઈ સરમાઈ ગયો
પોતાનું માનવું ફાગટ ગણું તૃપ્યા મઠી નહિને મરવું થયું
મૃગ નામે કસ્તુરી ખરે પ્રમમાં ભૂલી ભટ્ટી મરે
ઘટમેં સાહિબ હુઠે હુર સુશી સાહિબ હાજરાહખુર

સાખી:-પ્રમમાં તું ભૂલ્યો નહ્યો છે તાહરો પ્રમ
સુશી સાહિબ અચ કહે મળશે પછી કેમ પ્રહા ૨૨

મમ્મા:-મળશે સર્વમાં તું અનુભવી થઈને જો તું
તાહરું સુરતન કયાં ગયું જોળન તો જોતામાં ગયું
જીવત મરે તો નીપજે તું મટી જાય સર્વમ તું હું
ઈશ્વરય પ્રાંતી હાંસીલ કરો એકયતાઈ હાંસીલ કરો

મુતુકબકે અન્ન મુતુમાન ન મીસાદેખા છે કરમાન
 હાસ ગુરનેા થાએ તું પમંધામને પામે તું
 મુશી સાદેગ ગુરનાહાસ અત્માદર્શી થયા અવિનાશ

સા.ખી:- વ્યાન વ્યાન બાલકાવીને દરશન આપે તેહ
 લવસાગરથી તેરવી કુળજી લાવે છેહ ૨૩

સા.યા:- થારી પરનારીની છેડ પ્રમ નૈવસે નના જોડ
 સંગ સમાજને સદારહી લવિખ્ય લોગ સર્વને કાઢી
 હાથર વાળને નાસવું નહિ વાચક થયા તેા હટવું નહી
 સીર સદેજે સાદેગ મત્રે અસ્તો છે તું બાણ ભલે
 ત્રે અરાજ અદાવે અનુભવીપીર ગગન ગુફામાં ચઠ અવધિર
 વગ્ધ રટન હરસાંસાંચમે શું વાત છે સાદેગ નહીં મળે
 વાગ અજંપા જાપ્યા વિના ચોર નરે નહિ દેહીતન

સા.ખી:- મૌલા પુરે મંદિરબાન નિગાહ મુશીદ હોઈ
 મુરશીદસે મૌલા મીલે શંખા કરે ન કોઈ ૨૪

વરરા:- રાજ નિયાજનો છાનો લેહ સગજ્યો નથી ત્યાં સુધી ખેદ
 અઠાર પુરાન ને પાંચો ખેદ આત્મજ્ઞાન વિના સૌ ખેદ
 રાગ નિયાજ સુક્ષ્મ છે વાત અનુભવી જાણે સાક્ષાત
 જે સમજ્યો તે થયો ખામોશ સમાવવો હકકાની જોશ
 અનલહક મનસુર પુકારા હંખ્રધારમી બળ નકારા
 મારેકૃત મહાપદ હાસીલ કરો ચૌદા ભુવનમાં રમતાકરો

મુસકીલમાં મુસકીલ છે ઘાટ ગફલતમાં વળ્યો સૌદાટ
સાખી:-ગફલતમાં ડુખી મુવો વાળ્યો સત્યાનાશ

સુદી સાહેબ સુમરન કરો તુટે ન પાસ અનકાસ રથ
લલા:-લીંગવાસનાને વશ કરો પરસ્વી નજરે નવ ધરો
હસે ઇદ્રિયોને વશ કરો છોગાળા થઈને બધે ફરો
ચરાચર ચૈતન્ય સૌ બુઝ્યો સર્વ પ્રજામાં પાતાને બુઝ્યો
|તથાં જાત્રા એ સું થાયે નજદીક સુદી ફર કેમ બઢ્યે
કેડમાં હૈયું શહેરમાં સાદ મૂર્ખા આલે સું બેગદ
ખટકર્મે સું મલશે શ્યામ કભી ન પડોચે અસલી ધામ
ખનાવટી નખરાં તું છોડઠોંગ ઘતુરા પાખડ છેડ

સાખી:-ધ્યાન ધરો મન ઠેરવી ગુરૂ પર હો વિશ્વાસ
કેફ પ્રેમની લહેરમાં દરશન બુઝ્યો ખમાસ ફર

વળ્યા:-વેહહતમાં વાહેહજ થવું ખોવાય સૌ બુનું ને નવું
સ્થાવર જંગલ સર્વે છેડ બુડી માયા માયા ફાડ
ધ્યાન ધરોને ગગને જાવ અગમ અગોચર ત્યાંથી ધાવ
એકત્ર સર્વત્ર થઈ રહો હું તું ત્યાં કાંઈ નહિ રહ્યો
એકયપણું જ્યારે તું લે મોક્ષ મમનો આવે છેડ
દવંત ઉદવંત સઉ જાએ મટી મોહમાય સઉ જાએ હટી
કેહવા સરખો નથી ભેદ કેહતાં દીલમાં થાયે છેદ

સાખી:-સુદી સાહેબ પ્રતિજ્ઞા કરે જબ તક ઝુકે ન શીશ
દરશન મેલા કયું બુલે મીટા નહિ પાંચ પચીસ રૂ

સરસા:-સાચી વાત કહું સુરાતન તાહરે કયાં ગયું

પહોંચી ગયા મેઢાને ખુદા તુંમ ક્યું પટે રહે હે સહા
 ડાહ્યણ જુઠાં કરતો ફરે હીજડો નામદ યઈ શું ફરે
 પુરૂષ તણો પહેરીને વેશ પુરૂષાર્થ ક્યું નહિ લેસ
 સાધન સર્વે આપ્યા તને છતાં તાહરાથી કાંઈ નખને
 યાદ ખુદમાં દાયમ રહી અલખ નિરંજન કરવા સહી
 અંતઃકરણને કરો પવિત્ર છોડો મનથી ચિત્ર વિચિત્ર

સાખી:- સુખી સાહેબ પહોંચ ગયે અગમ અગોચર ધામ
 અવિનાશી ગોતે ધયા છંદા હુવે દવામ ૨૮

શરણા:- શૈલ ધણેરો છે ભરપુર નોખત નગારાં મૃદંગ તુર
 ગગન ગગને ભાદરવો જેમ અનહદ ગગડી ઉઠા એમ
 નાપાર જોયાં તુર જહુર દરશન જોયા હાજરા હજુર
 સુરતા ઉલટી ઉપર ચડાવ સાચા મનથી રાખી ભાવ
 તુરી ચાંદ ઝલકારા ખાચે ચકોર તે પર લહેરા ખાચે
 તે ચાંદનો હું છું ચકોર ઉંધે મસ્તકે લટકે ભોર
 વંડ છોડી પ્રહાંડે ચડે ઠેઠ અંડે જઈ નહિ નીચે પડે

સાખી:- અનહદ વાજાં વાજ્યાં સુધખુધ સખ જિસરાઈ
 રંગેરગોમેં રાગ હે વું દરિઆ લહેરાય ૨૯

વખ્યા:- પુષ્પાંતી સ્વપન નિંદ્રા ત્રણે ઘર માયાના ફદા
 એ ત્રણે અવસ્થા કહેવાયે એથી તું ન્યારો કહેવાયે
 નિર્લેપ છે તું અજર અમર અજ્ઞાન છે તું જે ખજર
 અનુભવ હોય તે ખુઝે ખરો
 યા અનુભવીયોની ખીજત કરો

તત્વમશી મહા વાક્યનો સાર સમજે તો સહ આવેપાર
 ઉપદેશ સત્ય તું માનતો નથી સત્ય જો રહિતો પણ નથી
 કહીયે તેમ જો માનો તમો તો તાહિબ મેળવી આપુ હવે

સાખી:-દર્શન કશન પોતે છે તું અસ્તિત્વ રહો અપિનાસ
 નિરાકાર ન્યારા થઇ અમરાપુરી કરો વાસ ૬૦

હૃહૃહ :-હૃહૃત મોહ મહનો કલમો પઠો એકલેમાંથી હૃહ ચઠો
 લાખો વરસ કરે તું જોગ મોહ મહી યયા વિનાનો જોગ
 જોગી જતી સાધુને સંત મોહ મહી થાયે તો આંધ અંત
 સંન્યાસી પ્રહ્લાચર્ય પંચ મનમાન્યા પુલે બહુ કંચ
 શરીક કાકીર થઈને મરે પેરવિ મોહ મહી નાહ કરે
 સંબોધક એવો કોઈ નથી દરજે ચઠો હૃહૃહ પઠી
 નખાજીએ પુરી મદદ કરી દરશન જોયાં જીવન જીવી

સાખી:-નખા મોહ મહ સુસ્તકા ચઉદ જીવન મહારાજ
 એને: જોધ જોણે તજ્યોને સમજો થયો તાજી ૩૧

પાજા:-ળીવ ળીવમાં જોયો જ-મ જુઝ્યો નહિ તો હિંદ મર્મ
 મહા મદ પામ્યો નહિ ધામ રવડો ભટકી ઠાણે ઠાણ
 ઘંટ વગાડે કુકે સંખ આંધળી થઈવાહરી અંખ
 મૂર્તિ પુંજીએ શું વળે આખાહ તે નર્ક સંચરે
 પાણી પથરા પુજી કરી નર્કમાં જોઠા વાસો કરી
 સદગુરના થાચા દાસ જીએ પછી ધારો અપિનાસ
 જગત લજ્યા રાખે શું જાને આ હેલી પાણી કહું છું તને

સાખી:—નખી મોહમદને ચણે છૂટે સૌ સંસાર
પીર પયંબર કૈવતા ફલશ્પી અવતાર ૩૨

ક્ષ:—ક્ષેત્રજ્ઞ આનનું જો સમચોરસ માપીને જો
આ તનમાં સર્વે છે ખેલ ચમત્કાર કુદરતનો ખેલ
એ ધૃતરી ધુંધટ છે ખરો અનુભવીઓ પરીક્ષા કરો
દર્શની મોજમાં રહો દાયમ અથ આશકે સ્વાદીક આદમ
અથ આશીક સ્વાદીક દુરવેશ દરશની મોજમાં રહો હંમેશ
મુરશીદ મનથુરે કરી મહેર સર્વત્ર થયું લીલા લહેર

સાખી:—તન નગરી હર દ્વારહે સચ હે હરકા ધામ
કુખકી ઇસમે મારીયો મીલાહે પતા તમામ ૩૩

જ્ઞા:—જ્ઞાન વગર ટોટો છે તને ખરી વાત જો પુછે મને
જ્ઞાન થાયેતો દુ:ખડાં મટે મોહમાયા જંજલ ઘટે
સાહેબ સ્વરૂપ પોતે થઇ રહો સર્વે બ્રહ્મ જ્ઞાની જુઓ
પુદી તજેતો મલે ખુદા મુરશીદ પ્યારા તુરૂલ દુવા
જ્ઞાન ગર્થના આપ્યા ભેદ તોડી નાખી સર્વે કેદ
મોક્ષ ધામને હાંસીલ કરી વાસીલ થઇને બેડા ઠરી
વ્યાપક સર્વત્ર થઇને રહ્યા અજર અમર અવિનાશી થયા

સાખી:—જ્ઞાન ગર્થના સારને જને હરિજન કોઇ
શુદ્ધી સાહેબ જ્ઞાનમેં મસ્તર હો હર કોઈ ૩૪

ચોપાઈ:—શુદ્ધી સાહેબનો કકકો ખરો જ્ઞાની વાંચીને ગોરજ કરો
કકકો પુરો કર્યો બયાન મગજમા રેફત તોહીદ અયાન

મોક્ષ દ્વારનો ખોલો પંથ હરદ્વારે પહોંચાડે અંત
 મુમુક્ષોનો મોક્ષ જરૂર અધારેથી અબકે તુર
 હસીના મોતી છે એહ બનાવી દીધી આત્મા દેહ
 કાણુ મીથ્યા ને કાણુ છે સત્ય બતાવ્યું સધળું તે જનેતત્વ
 ક્ષના બકાનો ખોલ્યો ભેદ જ્ઞાનીજનો ને છે આ વેદ
 મુમુક્ષોને મોક્ષની વાત સમજાવી સર્વ જાત સીકાત
 કક્કામાં જે છે ઉપદેશ બ્યાન દેશોતો યશો દુરવેશ
 સમજે વાંચીને જે સાર તે ઉતરે ભવસાગર પાર
 અજ્ઞાની છે જેવા ઢોર યકીન ધરતા નથી ઢોર
 વાહારકું પરોટા યસમે પથ્થર પોડીયા ડુમ પરોડીયે હમે
 મર્મની વાતડી સમજે નહિ સમજેતો મોક્ષ પામે અહિં
 અલ્લાહુ જાપ અજપા જયે પ્રત્યક્ષ આપ સાહેબ પરગટે
 પ્રત્યેક્ષયાએ જ્યોતી તુર મૌલા મલે હાજરે હજુર
 શામી જેને ચાહે સહી તેજ સુહાગણુ થાયે સહી
 સુરી સાહેબ આદમ નામ વીલેજ કાસમડી મુકામ
 તાલુકો અંકલેશ્વર ખરો જીલ્લો બરખનો નક્કી કરો
 ચોક ટેકરી જેનો વાસ અખંડીત આત્મા અવિનાશ
 પાવીયોમાં પાતેર શું કરે નકટાએ નાકની નીંદા કરે
 મુરશીદ મનશુરશાહ ફકીર આઝીક સ્વાદીક કમાલપીર
 હું છું તેમનો સેવક દાસ ધણો મને તેમનો વિશ્વાસ
 મહાપદનો દેખાડ્યો પંથ નમસ્કાર કરું મહાસંત
 તમારો હું આજીજ મીસ્કીન મને તૃપ્ત થયું તસ્કોન
 ગુંણ તમારોગાયા કરીશ જ્યાં સુધી જગતુમાં રહીશ

ભવસાગરના તારન દારા કેમ ના ગાઉં ગુંણુ તમારા
 ચણાંમાં પડ્યો છું દાસ દાસને દેખાડ્યો અવિનાસ
 દ્યાણુ કૃપાથી પ્રતાપી મહાન ચૌદ ભુવનનું આપું દાન
 તેવો પણ બહલો નહિ વળે તન મન ધન અર્પી ટળવળે
 પ્રદક્ષિણા કરી તવાફ કરું તમ મન ધન સૌ અર્પણુ કરું
 ક્ષમા ક્ષમા ક્ષમા મહારાજ ક્ષમા તમારું મોટું રાજ
 આ સર્વ તમારા બોલ એ બોલનો સમજું છું તોલ
 આ કકામાં જે છે ઉપદેશ બુઝી સર્વે થાઓ દુરવેશ
 આ કકાનુ બ્યાન કીધું હતું ૧૯૫૬ નુ વરસ હતું
 દુકાળ કોલેરાનુ જોર તોએ પણ નહી સમજ્યો ઢોર
 સ્વાન પૂછડી વાંકી તે વાંકી બાર વરસ રાખોને જાકી
 વીરા એ વીરપણુ રાખજો સ્વધામે જવાહીમત દાખજો
 સ્વનીતી મુકી કનીતી થયા ભુલ ભુલાવણી મા બેલાન થયા
 સંચીદાનંદ અસહીરૂપ બ્યાન બ્યાનથી પામે સ્વરૂપ
 હાથ જોડીને અરજ કરું આ કકકો હવે સમાંતપ કરું
 ચોપાઇ સાખી સર્વ ગણી ત્રણસે શોળ વાણી બણી

સાખી:—આદમજી અબરામજી શુદ્ધી મીશકીન સાહેબ નામ
 કૃપા કરી જો સદગુરુ તો જોયા સર્વ ધામ
 તુમ જેસા દાતા નહિ અય દાતા મનસુર
 શુદ્ધી સાહેબ પ્રેમમાં થયા છે ચક્રમાચુર
 આદમજી અબરામજી જપતહે હુહુ નામ
 મોહુ હુવા હુઇવત મને શુદ્ધી મીટા તમામ

૧ ધોર

શુદ્ધી સાહુષ્ય સેઝે અઝલતા વૈરાગીરે		
કામ ક્રોધ ત્રસ્નામન માયાના ત્યાગીરે		૧
એકાદશી ચક્રેની વાણી આક્રહી ચેરે		
જુદાં જુદાં વેશ બદલી હમો રહીયેરે		૨
સાયે સાચી તદન વાણી હમારીરે		
અનુભવી જાણે શુદ્ધ વિવેક વિચારીરે		૩
	વરસ	
પહેલો ચક્ર વસિષ્ઠરૂક્ષી થઇ આવારે	૧૦૦૦૦૦	શીલોન
	વરસ	
બીજો ચક્ર સ્વતંત્રરાજ ચલાવારે	૩૦૦૦૦	પ્રત્ય ૪
ત્રીજો ચક્ર સુમેર પર્વતમાં યોગીરે	૨૦૦૦૦	વૃર
ચોથો ચક્ર કૈલાશવાશી વિયોગીરે	૨૦૦૦૦	યુરાશદમ ૫
પાંચમો ચક્ર મોહન મોરલી વારારે		વંદ્રાવન
છઠ્ઠો ચક્ર હીરા પર્વતોમાં ગારારે		૬
સાતમો ચક્ર પાવાગઢ આણુમાં ખેઠારે		
આઠમેં ચક્રે તારાગઢ ઉપર સુતારે		૭
નવમેં ચક્રે સુરજવંશી કહાયારે		
દશમેં ચક્રે દેશ રટનમેં ગવાસારે		૮
એકાદશી શુદ્ધી સાહુષ્ય થકને આવારે		
મનશુર શાહકો મુરશીદ અપના બનાવારે		૯
સૌ ફેરાથી ફેરો આ શ્રેષ્ઠ છે જાણારે		

આશીર્વાદો દેખ દેખ ભવસાગર ઉતારારે	૧૦
દોશ દુશ્મન સર્વેને લાભ છે સરખોરે	
આંખો હોયતો દરશન જોઈ જોઈ હરખોરે	૧૧
હૈતે જોસે સ્વર્ગે તે જાસે બહુ મુખેરે	
શુદ્ધી સાહેબ સાહેબરટો સર્વે મુખેરે	૧૨
એ ચક્રોનો હેવાલ બધો નહિ ખોલુરે	
અંધ મોટા મોટા લખાય જો ખોલુરે	૧૩
એક મીનીટને સારૂ હમો અહીં આવારે	
દોશ દુશ્મન સર્વે લોકોને બક્ષાવારે	૧૪
શુદ્ધી સાહેબ છેલ્લે ચક્રોનો આવારે	
હવે જાશે ત્યારે પરલે સમઝો ખાવારે	૧૫

૨ ધોર.

વરનો ચાલ્યો છે પરણવા વાંકાજ વાજાંતર વાજાં	
જોવા ઉઠી સુહાગેણુ આજ વાજાંતર વાજાં	
વરનો ચેહરો ચૌદમો ચાંદ છે	
એનું ચૌદ ભુવનમાં બહુ માન છે	
એને માથે હરીયાલો સોનેરીયો તાજ વાજાંતર વાજાં	૧
વરનો જામોતો ખુશખોમાં મશમશ્યો	
અક્યકતા કમરમાં પટો કશ્યો	
એ ત્રીલોકનો મહારાજ વાજાંતર વાજાં	૨
એની સુરમેલી છે બન્ને આંખડી	
એની જુલ્હે તો છે કાલી તાગેણી	

એની સ્વારીમાં છે ગૌહરે તાજ વાજંતર વાજ્યાં	૩
એના પગમાં છે ઝરદોજ છે જોડલો	
એને ગગને ઉડતો છે એ ઘોડલો	
એના સાજનીયા જાંદરીયા નાનારાજ વાજંતર વાજ્યાં	૪
હુંતો એ રૂપમાં મોહી રહી	
ચારે તરફ જોજિં છું વહી વહી	
વરને જોવાને મેંતો મુકી- લાજ વાજંતર વાજ્યાં	૫
ઉઠો જુઓ વરઘોડા પેલો આવે	
એવો અવસર ફરી ફરી નહિ આવે	
છોડી બેઠી છું સર્વે કાજ વાજંતર વાજ્યાં	૬
એવા વરની માનીતીની કીસમત	
ચૌદ ભુવનમાં પામે અઝમત	
પ્રેમીજનોની મેરાજ વાજંતર વાજ્યાં	૭
હાથ જોડીને શીશ નમાવીને	
એવા વરને લીધા છે મનાવીને	
હવે બેઠા સમારીને સાજ વાજંતર વાજ્યાં	૮
શુદ્ધી સાહેબ એ વરના દીવાના છે	
મારી આંખોમાં વરજી સમાના છે	
સર્વે પ્યારા છે નાજ અંદાજ વાજંતર વાજ્યાં	૯

૩ ધોર

શુદ્ધી સાહેબની સંતા ગોમડી
ચૌદ ભુવન ફરીઆવા રમતારે સંતાગોગડી

જ્ઞાની અનુભવી વીરલા ભમતારે સંતાગોગડી અજલો આ દીઝનાદી અપ્પદનો એ ધધો છે એ વાતો શું જાણે જે અંધો છે	૧
દ્રષ્ટી અગોચર દરશન કરતારે સંતાગોગડી શણુગાર જે જે પહેરાવિયા તે તે પહેરી તે વેશ ભજવિયા	૨
સસાર ભવસાગર પાર કરતારે સંતાગોગડી જુગો જુગના જોગી હમો રમતા નીરમલ નિર્ભય થઇને ભમતા	૩
સારંગી હમો હમ વગડી કરતારે સંતાગોગડી નિર્લેપ નીરમાયા થઇ રહીયે હમો સૌ મે વશીને ન્યારા થઇએ	૪
સ્વર્ગવાશી સૌને કરતા ભરતારે સંતાગોગડી જ્યાં જ્યાં રહીયા તે સૌયાદ છે શું શું કર્યાં તે સર્વ આપ્યાદ છે	૫
ખંડે ખંડરમી ભમી ફરીયા ધરતાં સંતાગોગડી ત્રીલોકીમાં જેનુ રાજ છે એ મમં મેવાલો તે તો આજ છે	૬
એકો હંમ બહુસ્યા મંમ કરતારે સંતાગોગડી દોસ્ત દુશ્મન સર્વ સમાન છે સર્વ હમં પમં ધ્યાન છે	૭
ઓહંમ બ્રહ્મારમી ધ્યાન ધરતારે સંતાગોગડી શુદ્ધી સાહેબ સાહેબીમાં રમતા	૮

એ અનંતકાળોથી છે ભમતા

અજ્ઞાની તો ખાલી બળતા ઝરતારે સંતાગોગડી

૬

આશિર્વાદો આપવાને કારણે

તાણુ વાસવા નકને બારણે

સૌ દર્શન કરી સ્વર્ગ જાઓ મરતારે સંતાગોગડી

૧૦

ઐતુલ મામુર ગુલશને વહદત ઓફીસ
દરશની મંદીર કોસમડી

૪ ઘોર

નખી મોહમદ રસુલ આવારે મારે મંદીરે

પાક નખીજી મકબુલ આવારે મારે મંદીરે

૧

સાથે સાહ્યાની મેહશીલ છે

એ મેહશીલનો ખુદે મંજુલ છે

સંગમાં સર્વે રસુલ આવારે મારે મંદીરે

૨

શાખાનની રાતે ચંદરમી

તેર ચૌદને પંદરમી

થયો યહાંપર સૌનો નોખુલ આવારે મારે મંદીરે

૩

શીશ્વ નામી પાયે લાગીને

અદબ બજવા સર્વ જોગીને

કાતેમા ખીખી ઐતુલ આવારે મારે મંદીરે

૪

૧૬૯

સર્વે સાહેબોથી હલી મલી કર્મા મુશાહકા હયદર અલી ત્રણે સારી રાતો રહ્યા મશગુલ આવારે મંદીર	૫
ધણ્યાં ધણ્યાં રાઝ નીયાઝોનાં ભેદ છૂપા ખોલ્યા રાઝોનાં તમે મહેબુબે ખારી મકબુલ આવારે મારે મંદીર	૬
તમે કલંદરે શુબહાની છો તમે સીદોકે સમદાની છો એ ત્રણે દરબા ખા વોસુલ આવારે મારે મંદીર	૭
એ આપી બસારત મેહકીલ ઉઠે હું મસ્તી મેં ચાલ્યો પુઠે પુઠે લોકા જાણે છે આવાતો ધૂલ આવારે મારે મંદીર	૮
ચૌદા ભુવનમેં શુકી સાહેબ પીર પયંબરોમાંના એબ ધનિઆમે ઇક્રામે કુલ આવારે મારે મંદીર	

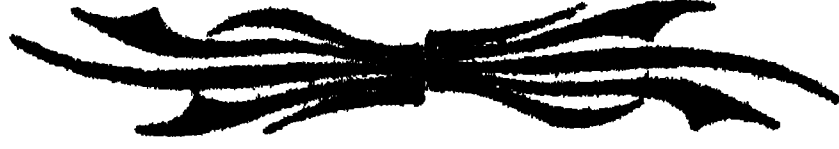
---

૫ ધોર

સાહેબના સુમરત હમો હમ કરી લેજો અંતર જામી દરશન હમો હમ કરી લેજો	૧
સંસારી માયા તને નડવાની એ હડકા કુતરાની પેઠે કડવાની	

સાહેબતો શુભર નથી પરશન દમોદમ કરી લેજો સંત નથી કાઠથી ડરવાના જે સંતાપસે તેજ ભરવાના	૨
એનો બહોલો તો મલસે કહન દમોદમ કરી લેજો સંતોના પંથ ન્યારા છે એતો ભવસાગરના ઉવારા છે	૩
એવા પર્મા હંશોના દરશન દમોદમ કરી લેજો ભવસાગરના એસતોતો તારા છે સાહેબથી એ મેળવનારા છે	૪
એતો દરશન જોવાના દરપન દમોદમ કરી લેજો સંસારમાં શું કમાયો છે જન્મ નકામો ગમાયો છે	૫
છેવટે કરશે રૂદન દમોદમ કરી લેજો મારીસાહીયો પીયુજનેરાજી કરજો એટલુ પહેલું કરીને પછી મરજો	૬
અધાહ અધાહ હુના ભજન દમોદમ કરી લેજો સંસારી જીવડો કુખી મુવો જોયું નથીતો હવે જુઓ	૭
પછી જાશે તમો કાનીકન દમોદમ કરી લેજો હવે મુદતે જાંઘી છે થોડી ઉમેદો લાંબી નથી કાડી	૮
પહેરશે કાલે કહન દમોદમ કરી લેજો	૯

શુદ્ધી સાહેબ કહે સર્વ જાણુને
 ઉપદેશ આ મનમેં આણુને
 અક્ષાહુ અક્ષા રતન દમોદમ કરી લેને

૧ પદ

સગી નણુંદના વીરાને સખી અચારે મનાવી લીધા રે
 ચૌદ ભુવનમાં થઈ માનીતી અમરત રસડો પીધારે
 સાસુડીના છોરા સાથે હલી મલી બેઠિ બેઠાં રે
 અરસ! પરસી મોહીરીયાં કાષ્ટએ નવ નજરે દીધાં રે
 સુખડું એવું મહ્યું અનોપમ બીલકુલ સર્વે સુલાં રે
 મા બાપને બેન સહેલી એપણુ સર્વે કુલાં રે
 સરગ નરકને દીધાં છોડી લૈ કાષ્ટનો નવ રાખ્યો રે
 નીર્મે થઈને ચાલો સહેલી અમર રસડો રાખ્યો રે
 શુદ્ધી સાહેબે નીરખો પરખો જોયો અંતર જામીરે
 સર્વ ચરાચર રહ્યો વ્યાપી તેજ હમારો સ્વામીરે

૨ પદ

તન મન ધન સૌ અર્પણુ કીધાં થયા પીયુજ પરસન રે
 પ્રેમ રસની ચઢી ખુમારી મળને આપા દરશન રે
 સર્વે તરફથી માયાતોડી સંતોના સંગ લીધાં રે

सतो संगे रमता लमता पर्म मंहापद लीधां रे	२
सत हमारा इते महमदशाह जहामिं पेहला रे	
आपी मलीया पीरो मुरशीह मनसुरशाह अलभेला रे	३
कृपा तमारी सहगुर्दाता धन्यवाद छे तमने रे	
सर्वे वाते पुर जनावा यकमा सुरज हमने रे	४
सुधी साहेय दास तमारो वीन जे हाथे जेडी रे	
रज हवे तमे हमने आपो रही छेममुदत थोडी रे	५

१ कवित

दृष्टनेमें आप नहिं केहनंनमें आय क्या	
केहनंनमें आप नहिं समजनमें आय क्या	१
समजनमें आप नहिं केहनंन का काम क्या	
गंधा क्या जने के अमरत का जम क्या	२
सुधी साहेय तेरी जतीयां छे ज्ञाननकी	
धृष्टि मेहप्यत मे उरनेसे काम क्या	३

२ कवित

भोगीतो लमता लला जोगीतो रमता लला	१
पानीतो यलता लला जाउतो इलता लला	२
सुधी साहेय सन्या कहवे आशीकतो जलता लला	३

३ कवित

नंगडी अस्तीमें घोअनके काम नहीं	
पवियनकी नगरीमें कसअन के मान नहीं	१
आरे भोगीलामें कायलके काम नहीं	
अहमे अयासतमें अंवरैका काम नहीं	२
अहमककी मेहदीलमे इानीका राम नहीं	
गादीलके दीलमेहे मौलाका नाम नहीं	३
सुदी साहेब तेरी अतायां हे ज्ञान की	
गधेकु अतलसकी अुमनसे ज्ञान नहीं	४
साजी:—हीरा पत्थर अेक हे अेकह रोक पेश	

૧ હોરી

સાંવરા તુને મોરલી બળાઈ રગરગમેં આકે સમાઈ	૧
કમી આસમાં મેં નવો વૈન પાવે જીસને તુજસે પ્રીત લગાઈ	
તીલ તીલ પ્રીતકુ હમસે બળાકે છતીયાકુ અપની જલાઈ	૨
મોરલી બળકરકે છીન લીયા દીલ ઇસ્કકી ધૂમ મચાઈ	
મોરલી બળકરકે મુરદે જલાએ કસેમા તૈયય પઢાઈ	૩
ચાંદ સુરજ દોનો હોગએ અખીરે દેખે કીયામત આઈ	
સુફી સાહેબ હદ છોળકે નીકસે દેખા પાક લેકાઈ	૪

૨ હોરી

સાંવરા તોરી નૈના હે કારી અખર હે તેરી કટારી	
ધાયલ કીયા મેરા દીલ વ કલેબ નૈના જે દુરસે મારી	૧
જોખનકી ન મોજેં બેહત હી બના જોશો મોહખત હે ભારા	
તેગ તોપંબકી ચોટાસે બચગએ નૈનાનેતો માર કારી	૨
તીરછી નજરસે જે દેખાતુને સુખ સુખ ભાગી હમારી	
કામીલ કશીશ એતે હાદીયું હોઈ તનમન ધન જાસે વારી	૩
સાંવરા હમસે હોરીતો ખેલો ગદહે વસંત ઋતુ સારી	
સુફી સાહેબ મસ્તાના હે તેરા નૈયાં મોરી પાર ઉતારી	૪

૩ હોરી

સાંવરા હમસે ખેલોને હોરી કાહે રખત હો ચોરી	
પેતો તેરી એક હે કાલી કુબડી આપકુ ચહીયે ગોરી ગોરી	૧

સરમ રખોમત આ હમમે ખેલો પહેલું મે તોરે બસોરી ૨
 સખ્દ મુરશીદકી ઊભતી ગુલાલ અનહદકી બાજે નકોરી
 અરસશે ફરસ સખતુર નુરાની ઉડતીહે નુરી પીચકોરી ૩
 હોરી ખેલનકે કારન તુમસે ચુંદરી મોરી રંગમેં જોશી
 ગોરી ગોરી ચનસે એ કાલી હે બજગઇ દીલો જનનંસે હું મે તેરી ૪
 કોઇ ન ભાવે તુમ ખીન મુજકુ ન આવે નૈનનમેં ઓરી
 સુકી સાહેબ ખેલત હોરી તુ ચંદા ઓર મેં ચકોરી ૫

૪ હોરી

સાંવરા મોરી પ્રીત નીલાઇ બીગડી હુઇ મોરી બતીયાં બનાઇ ૧
 કાલી કુબડી મકબુલ કીયાતુ ગોરીયાં કરત હાઇ હાઇ
 અવલો આખીર જાહેર બાતીન ચમક તુ અપની દીખાઇ ૨
 દુર મીટાઇ પાસ ખીઠાઇ જામે વસ્લ પીલાઇ
 દુરવેશ હું મેં તુ બાદશાહ હે એ સખહે તેરી ખુદાઇ ૩
 ય ગાયા બનાયા સખકુ ગવાંયા દુર હુઇ સખ જુદાઇ
 પાસ અન ફાસકી બંદગી હે જરી નસો નસમેં ખુબ સમાઇ ૪
 બાબોં બાલોંમેં કેફ ખુમારી ફરીગઇ હે તેરી દુહાઇ
 તેરીહી હસ્તી અબતો રહી હે રેહ ગયા હા હુવહાઇ ૫
 છુંદ સમાયા દરિય કે અંદર સુકી સાહેબકુ પાક બનાઇ

૫ હોરી

શાંવરા આપહો રજાઈ હરએક સખીકુ રઝાઈ ૧
 હરએક શુહાગન પુંજતી હે કે મુજશે પ્રીત સગાઇ

ફાશલુવા જ્યાં પરદા તુમારા હરએક શબ્દમે પાઈ ૨
 કેશા અચંબા એ કેશી હૈરત અરે ક્યા ક્યા તુરંગ રમાઈ
 હોરી ખેલન કે કારન તુંમને ધુમ એ શારી મચાઈ ૩
 તનહાય મેં એશા રંગ ન પાયા નહીં એશી મોજેં મનાઈ
 ઈમશાલી યુરકે પેહન કે તુને લજત કામીલ ઉઠાઈ ૪
 હરબખ હરબ ખેલ રહાહે મુરખ કે નહીં દીખાઈ
 ચાતુરને ચતુરાઈશે પાયા પુહળ શખી ગભરાઈ ૫
 શુકી મીશકીન ચાતુર શખીને અલખેલી હોરી બનાઈ
 અલખેલી શખીયાં ખુશાહો શમન્કે સમજ સમજ મુશકરાઈ ૬

૬ હોરી.

હરબખ હો કે પાક રહત હો એ કેશી તેરી ચતુરાઈ ૧
 ચતુરાઈ તેરી કીબશહદ હોગઈ શમજ પડે નહીં હાઈ
 શી અન કેશી કુમકા રાજ ખુલાતો શખ કાઈ હે તેરી શગાઈ ૨
 શગાઈ ખી એશી શાફ શફાઈ એકરંગ શખકો રંગાઈ
 હોરી ખેલન કે શખીયાં શંવારી નાજે અદાશે બનાઈ
 ચરીત્ર અખકુ અપના શીખાયી લીલા એ ખુબ દીખાઈ ૩
 લીલા ચરીત્ર મેં ભુલી પડકે ઇધર ઉધર અથડાઈ
 અપની અંદર ખોનુરી તો ભેદ ખુલા હરબખ ૪
 અલખેલી રંગરશીલી શખીયાં પ્રેમ રશીયાં ચખાઈ
 પ્રેમ ખુમારીમા શુકી શહી હે ભર ભર જામ પીલાઈ ૫

હરએક તરફસે પ્રેમ છોડાકે અપનીહી ખાતર રખાઈ
 તેરી મેરી પ્રેમરસ લીનકી રીત જાહેર નહી હોને પાઈ ૫
 શુદ્ધી શાષ્ટી અલખેલી સહીપર કર જોડી યું અરજ સુનાઈ
 તુ મેરા હે પ્યારા મે તેરી હુ પ્યારી દીજ્ને હંમેશાં નિભાઈ ૬

૯ હોરી.

શાંવરા મુજશે નૈન લગાઈ સોનેશે આકે જગાઈ
 નૈન લગાયા ચૈન ગંવાયા દીલકુ ચુરાયા નીંદ ન આઈ ૧
 નૈન કટારી નખરેસે મારી તોરી બલીહારી તુજપર વારી
 ઐસી ખુલાઈ ફીર ન હટાઈ ઘડી ન જુદાઈ ખુબ રીઝાઈ ૨
 પ્રેમ કટારી પ્રેમસે મારી બનાઈ દુલારી ચઢાઈ પ્રેમ ખુમારી
 જોખન અપન દીલ હુવા દર્પન દેખલાયા દર્શન ખુબ શકાઈ ૩
 પ્રેમરસ ચાખા કશર ન રાખા સુન મોરી ભાખા અલખેલી શાખા
 શુદ્ધી મીશકીનકા સંયાં સુન મોરી સહીયાં આનંદ સૈયા સાચ સુનાઈ ૪

૧૦ હોરી.

પીગી કુ કયા મોહ દોખાઈ સખીયોએ કયા ગે વહાઈ
 પીગીજીકી નગરી ચલો સખી શગરી કાહેકુ ખીગરી લાજ ન આઈ
 આરસે મજરી મુશરીક ફકરી કાહે આ ડગરી નામ લખાઈ ૧

ગૌરશે માયા તુને લગાયા કેશે ચું ભાયા લાજ ગમાયા
 પીયુજી ખુલાવે કયા મુંહ દીખાવે કયુ કર જાવે શર્મ ન આઈ ૨
 સખ ઘટ વોહી ઓર ન કોઈ વાકુ ન જોઈ જન્મ તુ ખોઈ
 આંખમેં દેરા કાન હે ખેહરા રોશન ચહેરા નજર ન આઈ ૩
 સખી ખેલો હારી કાહે કુ ચોરી લાજકુ છોરી સુન બાતેં મોરી
 યુકી સાહેબકી સખીયો પ્રેમરસ ચખીયો લાજ ન રખીયો ખુશીયાં મનાઈ ૪

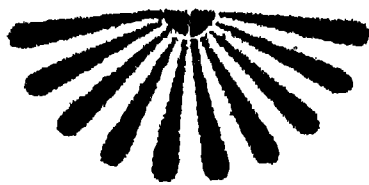

૧ છપ્પો,

સત્યને માથે છે દુઃખ એ દુઃખ નથી છે કસોટી
 સત્યને અંતે જે જ્ય સત્યની પરીક્ષા મોટી
 સત્યને અંતે જે જ્ય જુઠાનો તો લય જાણો
 સત્ય સાથે છે હરિ કુરઆન સાચું જાણો
 સત્ય સચીદાનંદ સ્વરૂપ સત્ય સંગે સાહેબ મલે
 સત્ય સર્વે તે તારે સત્યની મેખ નવટલે ૧
 સત્યમાં રહી શુદ્ધી સાહેબ સત્યસંગોમાં રમજો
 સત્ય સાહેબને ગમે રેણીમાં રહી સત્યને નમજો
 સત્યને નહી છોડતા સત્યનો લેજો લાહવો
 સત્ય સ્વરૂપ સાહેબ તણુ પછી કરસો પશતાવો
 સત્યનો છપ્પો અનાદી તે કદી નવ ઉખડે
 સત્યનો મહીમાનો હશે કદી નિચો નવ પડે ૨
 સત્ય શર્વ ગમાકે નકુમા જ્યો જોવામા આધે
 નિચ જાંચ મનથી તંજ જઈને ભેટ જોલાવે

૨ છુપો.

જુદ કદી નવ બાપો જુઠાનો સંગત છોડો

જુઠો સરવત ખોટો જુઠાપર લાનતનો કોડો

જુઠા પર ફીટકાર છે એ વાતનો સર્વે જાણો

જુઠા પર લાનત છે કુરઆન પાક કહે જાણો ૩

જુઠા પાસે નવ જવુ અને નવ કરવો વિશ્વાસ

જુઠો ઉપરથી રૂડો જોવામાં સાફ ગલાસ

જુઠો ચોર ઢોરથી ખુરો શયતાનનો સરદાર

જુઠોથી સો ગાઉ રહો સુધી કહે સમજો નરનાર ૪

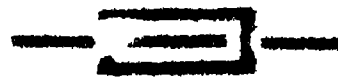
१ दुहा

स्वार्थमां तुं दुष्पीयो सेंकडो कीधां पुन
 अमर राण महुं नडिं नाहक थयो जणुन
 तारी स्वार्थं सांधता भीजनो क्यो नडि प्याल
 भीजन्योनुं जगाड्युं तुं पुरो यंडाल
 परमार्थी पर स्वार्थी जडा जहादर जन
 वाका भीशकीन शुकी या लला करे लगवान
 शीर साटे सरतो मले तोपणु सरतो जणु
 लंततनाथुल भीररा हत्ता तुन हेकु परमाणु
 तत्व मशीमां लीन छुं हम अह्मास्मी होयो
 जहु रयामंम रयना रयी सर्वम अहने जेयो
 शुकी मशकीन क्या कहे हे हकानी यात
 जणुकुल सयमे देपीये हे सय उसकी जत
 नंगेसे नंगा भीला डान कीसीकी लाण
 अक मेक होनो हुवे चाहा लुवन माडराण
 जमीन आवे जेशमे आरां होवे तुणुल
 धांस पात नीकले सभी नीकले इल ओर पुल

જનો મરદ હંરીયાંન હો અને ખુબ સંભોગ
 અયસા સખસે પાકહો સાક સુક સંભોગ
 આહાં મઝાનો ખુબ છે હે દોનો લખે બંદ
 સુમ્મુન બુકમુન ઉમ્તગિ યહી મહખુબ પસંદ
 રાજ નીયાજની વાતડીમાં ગુજરી સખ રાત
 લયલતુલ મેઅરાજ છે પંદરવી શખરાત
 પંદરવી શખરાતકો જે જે હુવા ઉરજ
 રૂમે મરતખે સખ મીલે દુટે સખી નરજ
 અખેયાં વ ઝોલીયા ન્યારત હુખ બસીખ
 સુફી મીશકી મુશાહફા કર પોહચે કુરખો કરીખ

૨ દુહા.

દુ'દેશે મીલતા નહી બીન દુ'દે મીલજખએ
 આપ મીટે અનમીટ અને આપ આપ આપ હો જખએ
 મારેશે મરતા નહી બીન મારે મરજખએ
 અધશુફી મીશકીન શાહ વહી અમર કુહવાએ

હુંદે વાકી ભૂલ હૈ નહી હુંદે ઐદી જાન	
શુંનમુન હો શાહેબ બને શમઝો ચતુર શુંજાન	૩
એરંગી કા રંગહે એ સારા બહુરૂપ	
રંગ એ રંગીમે મીલે બનીહે અશલી રૂપ	૪
તું ઓર ઓ એક રૂપ હૈ દેખન મેં દો દો	
એક કો એશબ મીટા નિરાકાર દીહો	૫
તત્વમશી બ્રહ્મારમી શર્વમ નિર્મલ રૂપ	
એ લીલાકી લહેર હે નદી નાલા ઓર કુપ	૬
એ લીલાકી લહેર હે અ રૂપી રૂપ અનેક	
શમ દ્રષ્ટી ચહીયે તુજે ગુપત જ્ઞાન વિવેક	૭
ઓનોર કલંકી બાનવા સંસાર તીરાવન હાર	
અપને અપને વહેમ મે ભુલત હે સંસાર	૮
પવીત્ર આતમા હૈયહી એહી મહદીયા જ્ઞાન	
કલંકી બાનવા આ ગયો જગત રહી નાદાન	૯
શુદ્ધી શાહેબ નામ હે જન્મ ભુમી ગુજરાત	
મોજે કોસમડી સહી અંકજેશ્વર પ્રખ્યાત	૧૦
ગુજર દેશ અવતાર લે તારે કુલ સંસાર	
પીર પયંબર રૂપીયાં જાત ન હે અસરાર	૧૧
બીન બજા યકતાઇકી પમ પવીત્ર બિપદેષ	
ઝગઝતા જયોતી લીપો બનો પાક દુર્વષ	૧૨

શીઘ્રિક કે સમદાની હે કલંદરે આઝમ	
કલંદરે સુખલહાની હે સર્વમસુ આદમ	૧૩
હોદુ મુશલમાં પારશી ખીરતી ઐધ યહુદ	
ખુદ પસંદગી આપહી મે હોવેંગે નાખુદ	૧૪
ખીશતર લપટેંગે હમ બાદ અજ બસં પચાસ	
મહા પર્લય આવે સમય સખહી હોવે નાસ	૧૫
એક ધશ્વરી જ્ઞાન ધ્યાન મેં રહેના સખ તલ્લીન	
વહેમ તમામી છોડહો યહી હે સચ્ચી ખીન	૧૬
ઝતઝગતો જયોતી અંખડ જગ તારન કે કાર	
કલકી ખાનવા કુદીયો જત પાક કરતાર	૧૭
ધશ્વરી વાકચ સખ હેં વહી આકાશી હે વચન	
સખ હીવા ઉપર ચલો એકહો સખ બરરનન	૧૮
કલંકી ખાનવા યું કહે હેએ છેલ્લી ખાત	
મનને કરો કલ્યાણુ હો દોખો ન જત કબ્જત	૧૯
કહી તો પેગંબર થયા કહી થયા અવતાર	
રૂપાંતરે કપડાં પહેરીયાં જગતને ઓધાર	૨૦
આદીથી કરતો રહયો અનાદી સુધી જાણુ	
સર્વ રૂપ છે માહરાં સમજને મોજ્ને માણુ	૨૧
આદમ રૂપ ધારણુ કરયું સર્વ જગતનો તાત	
ધશ્વરા રૂપ હવ્વાં થઈ જગમાતા સાક્ષાત	૨૨

હરી ઇચ્છા તે હુંજ છું હું પોતે સર્વરૂપ	
આહમણુ સૈયદ ઢેડ ચમાર રંકકે ભુપ	૨૩
આહમ એક અનેકમાં આહમને રૂપે	
સમજો જ્ઞાની વિરલા આહમ બહુ રૂપે	૨૪
યહવા વહોવા ગોડ અને ગોશ ફેબુલ	
અક્ષાહ ઝું ઇશ્વર સકળ ક્યા હું સર્વકુલ	૨૫
ઉત્પત્તી પાવનને પ્રલય એ માહર પ્રારબ્ધ	
તીન લોક ત્રૈલોક ભુવન હું સર્વમ સંકલ્પ	૨૬
જાત કળતનો નિચ ગિચ સર્વમ વ્યાપક કહુ	
પછી તે ક્યાંથી આવ્યો પેલો હું ને તું	૨૭
તું તુજમે તક્ષીન થા તો તું પરગટ દોઈ	
તું જ્યારે તુંજ જનથી રહ્યો પછી નહી કાઈ	૨૮
આધો પાછો દોળીને શોધે છે શું કરવા	
તું તુજમે તક્ષીન થાને ત્રાહે સુધરવા	૨૯
સુધરેલા તો તેજ છે ખીજતો કહેવાના	
વીદવાન ખારીસ્ટર થયા જગતને દુઃખ દેવાના	૩૦
ઇશ્વર કે અક્ષાહને શોધે શુ કરવા	
હુંદ પહલો તું તુજને શુરી કહે સુધરવા	૩૧
અહી આવ્યો અશરાહેયા અલક્ષ ગુનોકે નામ	
નામ ગુનસેં ન્યારા હે અલક્ષ ભુલા ધામ	૩૨

૩ દુહા

કયું સખી એચૈનહે કીન બતીયાં દુઃખ દીને	
પીઉશે કુચ ખટપટ લઘ ગંગ જમન હે નૈન	૧
ઝારી તો વોચીજ હે હો પથર લુહા મોમ	
પ્રેમ લક્ષણી પ્રેમદાથી ઉપર વારી હોમ	૨
પીઉ કુશે રાજી ન હો પ્રીયા બની કીશ કાજ	
પ્રેમ રસ ચાખનકુ હે યા દેખન કે કાજ	૩
પીઉ લોલી હે પ્રેમકા સખી પ્રેમ લક્ષણી હોમ	
ઉસ શેજડીયે પીઉ ન હો ફીર ઝોતો અચરત હોમ	૪
પીઉ પીયુ બકતી ફીરે દીલમે ન હોવે ચાહ	
એ બકના કીસ કામકા એ નૈના કેસી આહ	૫
જીશ નેનનમેં પીઉ નહી ઝોર મનમે નાહી મોહ	
ઉસસેં તો પુટી લલી પક મરતી અજ કાહ	૬
અમ શુફી મીશકીનશાહ મર્મ હમારા ખોજ	
મર્મ ખોજ મર્મિક હુવા મોજ મોજ દર મોજ	૭

૪ દુહા

શોળસો ગોપીનો નાથ વગાડે ઉભો વાશળડી	
બનાવ્યાં કહેવાં સારાં રૂપ રમાડે ફેરવી રાશળડી	૧

માથે મુગટ શોભતો પહેર્યો પીતાંબર લાલ
 પગ ઉપર પાની ધરી કૃષ્ણ કનહીયા લાલ
 કુદાવી નચાવી રહીયો લાલ વજનડી રહ્યો વાશળડી
 શખીયો કરે સેવક લોલ બળવી રહી છે ડાંડળડી ૨
 મુખથી વજનડે વાંસરી કહે હાથે ઇશારા દયકારી કરી
 જીવો પેલો કુણુ આવ્યો કલંકી અવતાર ધરી
 એના દર્શન કરો ને શવર્ગનીવો પેહરોને એહની આશળડી
 કલજીગ કલંકીનો પુરો વાગશે એહની કાશળડી ૩
 જગતનુ તારણુ કરે અવતાર ધરે ગુજરાત
 તમે શાંતી લો સર્વ ગોપીયો હમે એ રૂપે એક જાત
 નાંમ દેહ જીહા ધરી આવ્યા અનેક ધાટળડી
 નથી હમારા કાષ્ટ માંખાંપ નથી રે કાષ્ટ જાતળડી ૪
 પીર પેગંમુર દેવી દેવતા શર્વે મોહરા રૂપ
 માતા જોગણી વેતાળ કે કંગાલ હોષ કે ભુપ
 એ શર્વમાં રહુ છું હું આપ જીવે ન કાષ્ટ આંખળડી
 એકાદશી ઐતાર નશીબ ગુજરાતળડી ૫
 કલકી આવ્યો ફરવા હરવા કલંક સર્વેના હરવા
 અજાની શું જાણે આંધળો પુટીરે એની ઝાખવા
 જ્ઞાની અધુરે જોહના હોષ જીવે તે છુપી જાતળડી

એકાદશી રે પુરી થઇ જોશોરે કાહની વાટળડી	૬
તન પર કકની પહેરીયાં માયા ઉપર તાજ	
ઉંપર પટકા બાંધીયો ચવદ ભુવન મહારાજ	
આપ્યા છે ન્યારેરે રૂપે પરખેરે ગુહ્ય આંખળડી	
પાશે છતા ન પરખે કોઇ શંશાર એહવી આંધળલી	૭
લુંગ લટકતો પહેરીયો કંઠમા માળાહાર	
કમરબંધ હીમતે બાંધીયો જગત તારવા ભવપાર	
જગજગતો જયોતીનો નાથ પહેરી છે પગે આંખળડી	
હાથોમા જુડો ખુનકીદાર કહું છું સાચી વાતળડી	૮
ઝીલ્લીમ મમદુદનનો પતી સર્વેનો ઔધાર	
નીરખો પરખો હરખળો આ છેલો એંકાર	
કલંકી ગયા કેડે વરસે પચાસે વાશેરે મોહટી વાવળલી	
પ્રલય થાશેરે મહાન શુક્રી બાવાની ગુપ્ત જાતળલી	૯
કલંકી આવ્યો જગતમાં કલંક સર્વના લીધાં	
દેડ ચમાર બ્રહ્મ ક્ષત્રી સર્વત્રે જોણે એહના પાણી પીધાં	
સમમ રૂડો આવ્યો જગત હાથ ઝાલોરે એહની આંગળડી	
આનંદ મનાવો સર્વે કોઇ સાંભળો એની વાંશળડી	૧૦

૫ દુહા.

હુ	હુ	કે	મૈદાનમેં	હુ	હુ	કા	બળે	સાજ	
			ફેળએ	હુએત	અંદરં	ગિડા	કોઇ	શાહબાજ	૧

शुभी साहज्यं युं कहे छोड तु अपना नाज
 हीमत शैतुवत पांभरो हे वहां पर वान २
 अज्य हे येह कैरीयत अज्य हे जिसका राज
 आप भीटे अनभीट अने पावे राज नीयान ३
 सांघे छोडी कायली जिस गये जीदनी पीयान
 शुभी साहज्य कही गया पुजे अं अंदाज ४

अशार.

ध्यात तो करते हैं सारे अशर हजुरी सिवाहे सभी अे वकर १
 हजुरी न होतो हलावत नहि हलावत न होतो शीवाकत नहि २
 करो अैसी काशीस के पाये हजुर हजुरी न होतो धीरतो तोआली मजुर ३
 हजुरे धनाहीमें होज हलाह मुगररक तुं हे। इसमें अयजने पाक ४
 पुरकानसे पहोंये कुरआनमें तुं कर इडम अे गेहरे तीप्रायानमें ५
 हस्तीसे अे हस्त हो तुं तमाम यही असलहे तेरी अय नेक नाम ६
 तेरा भाअदन असली हेगा यही, अुजुगेनि धसकु कीयाहे सही ७

અય શુદ્ધી સાહેબ રહો દર હજુર તુરે હકાએક હો સારા જહુર ૮
 ગયા દોર સખકા તેરા દોર હે શહબાએ વકતેસ્ત શાહઝોર હે ૯
 મગર ચક્મે આ અમાહે સારે ગવાર જરાએ ધલાહી ન કાઈ હુશિયાર ૧૦
 અઈ શુદ્ધી સાહેબ રહો ખોજમેં એહી ખોજમેં ઓર વહી મોજમેં ૧૧

મુશાહદાત

અગર હકત દોજખ હો હમપર હલાલ
 મુશાહદા હો તેરા તો ફીર કયા મલાલ
 અગર ખે મુશાહદાહો જનત તમામ
 દોજખસે બદતર હે ફીર વોહ મકામ
 મેરી દો જહાંમેં હો આપહી મુરાદ
 મુશાહદા હો તેરા તો હરજા હું શાદ
 વહી મુદુઆહે વહી આરજુ
 મુશાહદા બદરશન રહું રખર
 મેરી આંખ રોઅયતમે દીલહો હજુર
 કાનોમેં હો શમઆ તેરા જર
 જખાંમે હલાવતકા હો આએકા
 ખવાશે બશરીયત પે હો બારેકા
 મેરી નેસ્તી તેરી હસ્તી મેં હો
 અજલે અબદ યુંહી મસ્તી મેં હો

મહી	રાજ	એહદીયતો	પુલીયત
તજરીદો	તફરીદો	દર	એહદીયત
મીશકીન	સુકી	કલંદર	તેરા
કતરા	બદરીયા	ચકંદર	હુવા

૧ સાખીઓ

ચોપડા	તાહરાં	છોપડાં	પોથાં	તો	સર્વે	થોથાં	
સહ્યુર	સેવ્યા	વિના	ખાલી	ખાવાના	ગોથાં		૧
આખરં	પેલું	ખરં	પોથામાં		ગુચવાયો		
તાહરો	નિવેડો	નહી	આવીઓ	તું	ખાલી	વગોવાયો	૨
એકડો	તો	ખરો	કરયો	નથી	બગડો	તગડો	શું
							કરે
ચોગડા	પાંચડા	સર્વ	ચાંચડા	કરડીને	દુઃખી	કરે	૩
એકડે	એક	એકજ	ખરો	એકમા	એક	મેક	થવું
પછી	જે	થવાનુ	તે	થશે	પણુ	એકડામાં	એકજ
							થવું
અઃદમજી	અલરામજી	હુંવેણુ	સાચુ	ઓચર			
ગુર	વિના	ગોથા	બધાં	બાળયુ	તાહર	ખોતરં	૫
એ	ઝગડા	સંસારના	રગડાની	નથી	ખોટ		
જન્મારો	વિતે	બધો	આખર	ખોટની	ખોટ		૬

કાંકાં મારે શુ કરવા એહમાં કાંઈ નહિ મળે	
ગુરુ ઉપદેશ શ્રેષ્ઠ શર્તથી દુઃખડાં સર્વ ટળે	૭
ચોપડાં પોથા બ્રહ્મણુને અર્પો કીતાબો અરપો મુલ્લાને	
તન મન ધન ગુરુને અર્પો પછી જીવો કુલ કલ્લાને	૮
આદમજી અભરામજી તુ વચમાંથી જ નીકળી	
ચૈતન્ય ચરાચર થઈ રહો લુણુ માફક પીગળી	૯
પોથામા જોયું જોયુ બધું સવનાજી ઝંઘડા જીદા	
ચોપડાં જોઈ માંથુ ચઢ્યું છોડી દે ભુંડા	૧૦
કુરઆન કીતાબ તે વેદ સવે બરહક માની	
પણુ તાહરા કામની નથી અર્ધ અનુભવી જ્ઞાની	૧૧
દરશન જોવાં રૂબરૂ પછી નમન કરે શુ કરવા	
નમ નમ ભજન તે રટ નમ નમ એ સર્વ તેહમા ભરવાં	૧૨
છેવટીયો જે થઈ રહ્યો પંડ બ્રહ્મમાંડ પોતે	
આકાશ પાતાળ મૃત્યુ બધે જળ હળપો જોતે	૧૩
ભકત ભગવાન ભેગા મળ્યા અંતર જામી ચીત	
ભગવાન ભગવાન તે શું કરે શમજો જ્ઞાની હીત	૧૪
આદમજી અભરામજી ભજન રટનથી તે ન્યારો	
પ્રેમમાંજી પરોવાયો પ્રેમમા પ્રેમીનો પ્યારો	૧૫

પાંચ તત્વ:—

૧	૨	૩	૪	૫
પાણી,	પવન.	માટી,	અરી,	આકાશ,
કામ,	ક્રોધ,	તપ્ના,	મોહા,	માયા,
ગુસ્સા,	હસદ,	કપટ,	કીના,	ધર્મા,

કર્મની પાંચ ઈન્દ્રિયા

૧	૨	૩	૪	૫
હાથ,	પગ,	ગુદા,	મૈથુન	જીભ્યા,

જ્ઞાન ઈન્દ્રિયા.

૧	૨	૩	૪	૫
જોવુંદ્રષ્ટા	શ્રોતા,	ગેરૂધ,	સ્પર્ષ	સ્વાદ

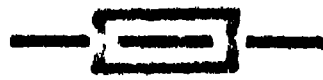
૧	૨	૩	૪	૫
નાસુત,	મલકુત,	જળચરત,	લાહુત,	હાહુત,

૧	૨	૩	૩	૫	૬
અકલ,	વહેમ,	શીકર	ખીયાલ,	મુશવ્વેરા,	હાફેન્ન,

૭	૮	૯	૧૦	૧૧
મુદરેકા,	નફસ,	કલ્પ.	રહ,	કીયાસ,

૧ સાખી.

નકટાઓના ગામમાં નાકવાળાની થાએ હસી	
નાગાઓના ગામમાં કપડાંવાળાની ગણુતી કસી	૧
પાવીઓની વસ્તીમાં પાતરનું શું માન	
મુંઠ મુખાં જહાં વસે ત્યાં જ્ઞાનીતો હયવાન	૨
કાગડા રૂપે કાચલી પણ સ્વરમાં કાણુ મધુર	
સુધી સાહેબ કહી ગયાં સમજો નર ચાતુર	૩
ઉપર દેખે આંખળા દુનિયાદાર ખવીસ	
ભીતર ભેદ સુઝે નહિ માયા માંહે નજસ	૪
કેટલો મોટો આકેલ લાંખી નજરનો હોય	
પાંચસો કાસ જુએ ગીદળાં ધ્યાનજ ઢાંટે હોય	૫
દુનિયાતો મૂરદાર છે ઢાંઢા જેવી માન	
ઢાંઢાને વળગે કુતરાં નખી સાહેબ ફરમાન	૬
ગાફેલ હીલ દુનિયામેં ફર્યું આંખો એ અંધારી	
સુધી સાહેબ કહી ગયા તેણે રાત દિવસ અખમારી	૭

૨ સાખી.

એલા બન આવે કાઈ લે જોવે વેા જ્ઞાન	
મુરશીદ બને ટકટક કરે પાવેગા અપમાન	૧

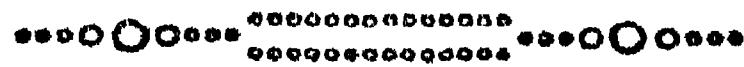
જોર અને આવે અગર પીયુજ દેવે વીસાલ	
સુકીજો હરજાયહો દેના ઉસે નીકાલ	૨
એટા અને ખીદમત કરે વીરઆ પુરા પાએ	
સરદાર અને ધન્સાફ ખીન વો ગધા ધકકે ખાએ	૩
જાનીકા ગુલામ અને અજાનીસે ભાગ	
સુકી સાહેબ કહી ગયા ખવાબ ગફલતસે જાગ	૪
મુખાની સરદાર નખન હો આકેલકા દાસ	
સુકી સાહેબ સમ કહે હે મુખો બદમાસ	૬

૩ સાખી.

સાખી:-હીરા પત્થર એક હે બે કદરોકે પેશ	૧
સુમ્મુન બુકમુ ઉમીચુન અને અથ સુકી દુદ્દવેશ	
બીંગલ બાબ જોશકા સુદ્ધ સુદ્ધ સબ ખિસરાએ	
સુકી મરદ મયદાનહો વોહી રનમે ઝીપલાએ	૨
પારસસે સોના અને વો પારસતો કચ્યા હે	
પારસસે પારસ અને વો પારસતો સચ્યા હે	૩
તત્વ મશીમાં લીન છું ઐ બ્રહ્માસ્મી હોયો	

जुहु सुतुतुतुतु रतुतुतु रतुतुी सुतुतुी अतुतुते तुतेतुे	ॡ
कुतुतु तुतुतुतुतुतु तुते तुतुतुतुे तुतुतुे तुतुतुतुी कुे सुतुतुकु	
सुतुतु नतुतुे तुतुतुतुे तुे तुे तुतुतुे तुतुतुतुीकुे सुतुतुकु	ॡ
सुतुतु तुेगन कुे तुेगतुे सुतुतु तुतुतुतुतुे तुतुतु	
सुतुतु सुतुतुकुे सुतुतुतुे अतुतुेकुे तुतुतुतुतु	ॢ
तुतुतु तुेतुकु तुेतुे गीतुतुतुकु तुतुतु	
तुतुतुतुतु अतुतुे अतुतुकु अतुतु अतुतु तुतुतुी सुतुतु	ॣ
सुतुतु सुतुतुतुतुे सुतुतुतुे सुतुतुतुतुतुे तुतुतु	
अतुतु तुीते अतुतुतुीतु अतुतुे तुे तुे तुतुी तुतुतुतुतु	।
नतुतु कुतुतुतुे सुतुतुतुे अतुतुतुतुतुे सुतुतु	
सुतुतु अगुेतुतु तुतुतुतुे तुतुतु तुतुतुतु तुतुतु	॥
सुतुतु तुतुतुतुतुे तुतुतुतुे सुतुतु तुतुतुतु कुे तुतुतु	
सुतुी तुीरकुी अतुतुे तुीते तुे अतुतुे अतुतु	१०

ॡ सुतुतुी.

सुतुतु अतुतुतु सुतुतुतु तुतुे नतुतुे तुगुतु
 तुतुतु सुतुतुतु सुतुतुतु सुतुतुे अतुतुतुतु

સત્તા વાળો માનવી વિના શાંણુ નકામો જાંણુ	
હોઈ સત્તામા શાણુતો દીપે ચંદ્ર પ્રમાણુ	૨
સત્તાવાળાને કરજ છે લીયેશાંણુની રાય	
જજજ આપેછન્સાફ લીયે શાણુનો અભીપ્રાય	૩
શાણુો સર્વત્ર શોભશે કરશે સારાં કામજ	
સત્તા તેહની શોભશે કહે આદમજ અભરામજ	૪

૧૭ ગરબી કુહણીઆંમા.

પીસે મુરસીદ આપજ હું શાવરીયે નહી જાઉરે	
શાવરીયામાં જાઉતો હું દુઃખીયારી બહું થાઉરે	૧
શાવરીયામા સવથી યુરી શાશુડીની શુળી રે	
સાસરો માહરો તેથી ભુડો જાણુે ગુની કુળીરે	૨

પૈણાં મારો દુઃખ જોહવો કાબુમાં બહુ રાખે રે	
નણુદી મારી વાંકુ ટેણુ બોલી મારી નાખેરે	૩
પીરો મુરશીદ અરજ હમારી ધ્યાને પુરી ધરજેરે	
દુઃખીયારીને દયા કરીને પીયરમા રહેવાદેજો રે	૪
સુણો હમારી શાણી દીકરી શીખામણુ આમાહરીરે	
દીકરી માહરી અણુશમજી છે અકકલ બગડી તારીરે	૫
પીયરયાના સુખડાં માઠા સાસરાના દુઃખ મીઠાં રે	
ક્રોધના દાહડા પીયરયામા બતાં કોણે દીઠાં રે	૬
પૈણાં તાહરે સામળીયો છે પણુ છે કામણુગારો રે	
પૈણાં સાથે નૈના જોડો દીવસ જોમો સારોરે	૭
સાસુ નણુદી સસરો એહની ધાક શુકરવા રાખોરે	
છોને સરવે ટગ ટગ કરતાં ગંણુ ગંણુ કરતી માખોરે	૮
પૈણાં સાથે નૈણુ જોડો કાલે થાસો પનોતારે	
શામળીયો બળીયો છે સવથી બીજને નવ જોતારે	૯
આવ ભાવને હેત પીતથી રહેવામાં જશ તાહરોરે	
પતી વૃતાના ધર્મ જાળવો પતીને શવમા ભારોરે	૧૦
કંથ કેહેતે પંથ ચાલવો તેહને કરજો રાજીરે	
પતીને પતની વાહલી છે તો સું કરશે મુલ્લાં કાજીરે	૧૧
સતી ધર્મ છે દીકરી એહવો પતી કહે તેમ કરવાંરે	

તન મન ધન અને ધર્મ આત્મા સર્વે અર્પણ કરવારે	૧૨
પતીને રાખો રાજી રાજી એ ધર્મ સતીનો સાચોરે	
લોક વખાણે તેમાં શું વળીયું શાંભળ ઉપદેશ સાચોરે	૧૩
તને વખાણે કે વખોડે જગત તેહને શું કરવારે	
પીયુજ સાથે પ્રેમ નજરથી ઉમંગે દરસન કરવારે	૧૪
પીઉ પ્રેમમાં લોક વગોવે તોપણ હટવા નાહોરે	
પીઉ પીઉજ રટન પ્રેમથી રટો સુરૈઠા માહોરે	૧૫
નજર જહાં જઈ પડે તમારી સઘળે પીયુજ ભાસેરે	
સસરો સાસુડી નણુદીના ભુત એ સર્વે નાહશેરે	૧૬
શામળીયાના દર્શનીયામાં પ્રલય તમારો થાશેરે	
સુદી મીશકીન અમર થઈને અમરાપોર તે જાશેરે	૧૭

કલંકી આવિયો જગત તારવા સર્વ જગતને તારી	
ભુલ ભુલાવણીમાં ગુંચવાયા જાણે નહી સંસારી	૧
આપ ખુદીમા સવ મસતાની કરે છે ખેંચા તાણી	
ગુર્જરેશ્વર કલંકી ભૂમી જાણ્યા વીના અખ મારી	૨

મનસુરશાહની ચેલીરે કરજોડી ને કહું છું	
હું છે ઉ તમાહરી ઘેલી રે નમન કરીને કહું છું	૩

મજનું આંખમાં લેલીરે કરજોડીને કહું છું	
શું જાણે રંગ એ પેલીરે નમન કરીને કહું છું	
મદદ કરે પીર વેહલીરે કર જોડીને કહું છું	
તમે હમારા બેલારે નમન કરીને કહું છું	૫
મુસાફરી આ છેલ્લીરે કરજોડીને કહું છું	
રાખો નંખર પેહલીરે નમન કરીને કહું છું	૬
શાંભળ શહીયર માહરીરે દુઃખ જાણીને કહું છું	
સંભાળ તુ આખર તાહરીરે હેત કરીને કહું છું	૭
માયાની ખેંચાતાણી ખરાબ કરશે કહું છું	
માહર માહર જાણીરે દુઃખાયારી છે કહું છું	૮
પીલાઈ અંદર ધાણીરે ઝેહર હળાહળ પીધું	
પીધું ઉજળું જાણીરે તે નહી કરવાનું કીધું	૯
સુકી બાવાની વાણીરે સમજી નહી અવળી શીધું	
કરીયું શવ ધુળ ધાણીરે પતીવૃત નવ લીધું	૧૦
સુકી બાવા થયા બાવારે પાક મલ્યું શીધું	
પ્રસાદી જમ્યાં વાલારે ગોઠડીયે સુખ દીધું	૧૧

ચોપાઈ.

શુરસે કપટ ચારચે ચોરી

યા અંધા હો યા હો કોળી

જો શતગુરશે રાખે ઘેર	
ઉશપે કયું ન બરશે કેહેર	૨
મા બાપકા ખાદીમ ગુરસેનેહ	
ચૌદા ભુવનમે ખૈર સેરેહ	૩
ઉપદેશ ગુરકા ધ્યાને ધરે	
ઓ બાલકા ભૌશાગર તરે	૪
નગુરા કૈસાખી હો આકેલ	
ઉઠાયા જાયગા ખીલકુલ ગાફેલ	૫
ગુરકે નૈનસે નૈના જોડા	
ઉસને સારા બરબખ ઝોડા	૬
મુરશીહ કે મુખડે પર મોહા	
સુધી સાહેબ બનાવો વોહા	૭

૧ ભજન.

જોગી બેઠા હે જોગ લગાઇ ચૌદા ભુવન મે અલખ જગાઇ
સારંગી દમકી બજાઈ અલાહુ અલાહ રટને જમાઈ ૧

બીક્ષા દર્શનકી હોના મોહનીયા ઇસકે કારન બનીહું જોગનીયા જોતશે જોત મીલાઇ હમનેહમને સારંગી દમકી બજાઇ	૨
ધ્યાનકા ધુના લગાયા જ્ઞાનકા જોત જલાયા સંત બેઠા અગંગ લગાયા હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૩
પ્રેમ અગનીકા જલાયા સારી બલાએ લગાયા અખંડ મોરલી સુનાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૪
પંડ બ્રહ્માંડ શબ દેખા પર્મ હંશા પ્યારા દેખા પ્રેમ ખુમારી ચડાઇહમને સારંગી દમકી બજાઇ	૫
માયાકુ માર મીટાયા નિર્મલ હુવા નિર્માયા ચકતાઇ રંગ રંગાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૭
ગુર્જરને ગુર્જરી મીલાયા તાલ મીલાકર ગાયા પરસન હો દરશન દીખાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૮
આપેકુ જબ અપને મારા રોશન હુવા ખુદ દીદારા જોગીજી જોગ કમાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૯
સુફી સાહેબ સાહેબીમા રમતા ચૌદા ભુવનમા બેડર ભમતા માયા મોહનીકુ જલાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઇ	૧૦

દોહા

માયા મોહની ડાકણી કલેણુ કાહડી ખાઇ સુફી સાહેબ કહી ગયા બચને બેહન ને ભાઈ	૧૧
---	----

૨ ભજન.

શહીયર માહરી છે અલખેલી સર્વ સેજડીએ સુતી રે	
ચતુરાઈના ચરીત્ર એહવા હજુતો છે અચ્છુંતી રે	૧
પુવ્વડ સખીયાં છીનાળ જાણે પતીવૃતા સતી ક્યાંથી રે	
ઘેલી ઘેરે ઘેર સાસરીયાં પવીત્ર રહેને ક્યાંથી રે	૨
અપાર લીલાની ગતી ન્યારી સવની નજરો બાંવી રે	
જોષએ છીયે પણ નથી સમજાતું કીડા એહવી બાંધી રે	૩
નાજ અદાને નખરો ચશકો લટકો કોઈ નવ પરખે રે	
વેશ પેહરયા તરેહ તરેહના અનુભવી સાચો નીરખે રે	૪
નિખાં પિખાં સવ સ્વાંગોમાં હરખી આનંદ માતી રે	
ધ્યાને લીલા ડીઠી મીઠી બેઠી થઈ મદ માતી રે	૫
સુરત અંદર સુરત જોષ તન મન ધન સવ વારી રે	
તે સુરત નહી હાથમે આવે છે નિર્મલ આકારી રે	૬
સુંદર ઝલકીને દીખડાવે છે યે તરફમાં સરખી રે	
પર્મ પવીત્ર નિર્મલ સુદર જ્ઞાનેશ્વરોએ નિરખી રે	૭
અપાર લીલા શુક્ષ્મીડા પાર ન કોઈ પામે રે	
ભાનુમતી ના ખેલ તમેા છે અકડીત કીડા સામે રે	૮

શહીપરની સવ લીલા પરખી ચરીત્ર કીડા જાણી રે
સુકી ધાવા શહીયરમા મોહયા પવીત્ર મોજે માણી રે

સુજંગી છંદ.

જલ્પે જલાખ પરતવ ફેગન જુલ જલાલમાં
શાહેમે કમાલ ખુબા મસ્તાનોના હાલમાં
અલકારો અખકારો શર્વે જઅખો વજદો હાલમાં
હમો મોહાજેર છીયે તમારા ચકતાઇ વિશાલમાં
દુનિયાના જે બાદશાહો રધયતના રખવાલમા
ઇનશાહ આપો દાનીશ આપો રાખો રૂડી ચાલમાં

૬ ઘોળ

હમો પોતે પોતાના પ્રેમે દરશન જેવા આવીયા
એકલાં બની શકે કેમે દરશન જેવા આવીયા...૧

પ્રેમમેં અલમસ્ત પોતે થયો

ઇસ્ક અખિમેં જાતે જાતે થયો

એકાદમ બહુસ્થાંમમેં દરશન જોવા આવીયા...૨

માયાની રચના રચાવી છે
સર્વમ બ્રહ્મ ભગવી છે

ચરા ચર પોતે ઠામે ઠામ દરશન જોવા આવીયા...૩

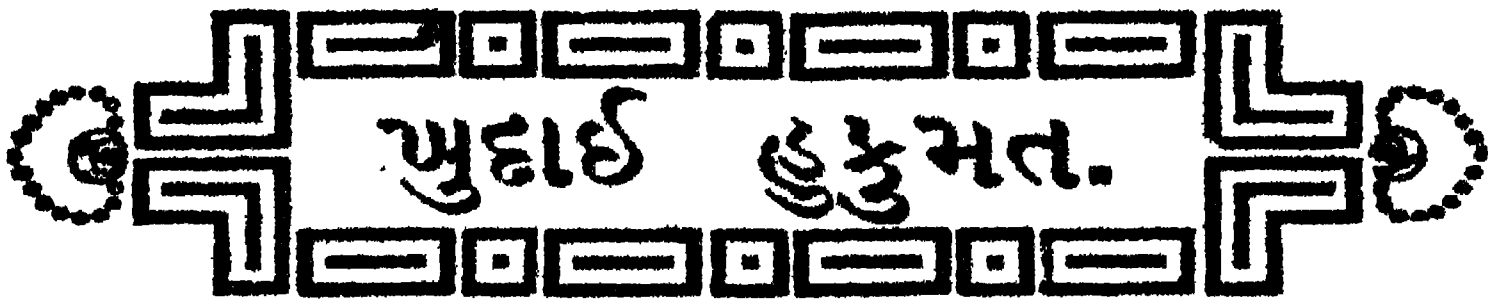
પોતે પોતાપર લોભાયા છે
બહુરૂપી થઈ થઈ આવા છે

રૂપે જુદા જુદા નામે દરશન જોવા આવીયા...૪

એકલ પણે નહિ બની શકે
પોતે બહુરૂપ થઈને બસેકે આસકે

મોહીત થયા ખુદપે પોતે દરશન જોવા આવીયા...૫

પોતે પોતાના દરશન કરીયાં
સુરત રચનાના દરપત કરીયાં

પુદાઈ હુકુમત જ્યોર્જ પંજમ ચમકી ખાલે ખાલામાં
દુનીયામાં, વાગ્યો છે ડંકો કામેલ ખાલે ખાલમા ૧
શેહનશાહત પુદાઈ એ છે સમજો આ સવાલમા
એહની શામ્મા જે કોઈ થાશે ગણા શો ચંડાલમા ૨

શ્રીટીશો આવી પડવા લાગ્યા જ્યારે પાએમાલમા	
બાદશાહોની ચઠાઈ ચઠવા અંધા ધુંધી ભુચાલમા	૩
માહતમાએ મોલાનાએ અધિક નિકળો કાલમા	
પુદાઈ જ્યોર્જના તરફેણુમા છે નથી કાઈના ખીયાલમા	
કલંકીને ફર્માનજ કયું રહાની ઇમમાલમા	૪
ઝીલ્લીમ મદદ પકડી જીઠ્યા છાયો કર્યો વિશાલમા	
શલાહ શાંતમાં શવને આણ્યા રહાની કમાલમા	૫
ઇએન્નેની તરફેણુ કરવી કુદરતે કપાલમા	
એહને નિચો કાણુ પાડે કાણુ લાવે અવાલમા	૬
આત્મીક શક્તીવાળો પુદા તરફનો ન્યાલમા	
તેહનિ પાશે રક્ષણુ કરાવ્યું ઇએન્ને અખદાલમા	૭
બારમી ડીસંબર ઓગણીશ અગીયારીની સાલમા	
તાજ પોશી મહારાજનિ મોહટા જહો જલાલમા	૮
દીન દીન અખકતો સીતારો છે બોલદે અકબાલમા	
પુદાઈ છાયો છત્ર પકડી રહ્યો છે રખવાલમા	૯
ઇએન્નેની રાજ્ય રહી પોલીટીકળ ચાલમા	
ફેરશતા જેહવા છે રડા સદા છે આઅમાલમા	૧૦
મહાજ્યનો પરતવ ચમક્યો આકાશો પાતાલમા	
રીયાસતનિ રેહણી શરખી ભુપોમા કંગાલમા	૧૧

- सर्वो परीनी राज्य शोभे पुनेम इपे उज्यालमा
 पीण्ण आहशाहीयो तुटी कुडां कपटी भीयालमा १२
- भुरी नजरे अमने जेशे ते पाशे भुरा हालमा
 पटकाशे छुंदाशे ने पीटाशे कयराशे वज्यालमा १३
- अदीश कुकुमत दानीशथी शोभे यणके ज्जहा ज्जालमा
 ज्जेथी शर्वापरी भीराजे सुलतानोना हालमा १४
- मोहटा मोहटाई नव च्चुके अतुराधनी यालमा
 करे कुडा कर्म अतावे अकर्म कुडी यालमा १५
- सर्वा परी मोहटाई ज्जणवी माहात्मीकेनी ज्जवाणमा
 मोहटाओने पकडी ज्जकडी समज्जव्या निकाणमा १६
- माहात्मा ने भौलानानी वातो रहीगध गालमा
 रक्षित राज्ज वच्च्ये शोभ्यां वेरोअे दज्जलमा १७
- मोहटाओनी नीगाह मोटी दुर अहेशी कुडा कालमा
 आपर साथे शवने शोभ्या पूरे पूरी संलालमा १८
- पोते कड उठाव्यु माथे निर्भयथी हर ज्जालमा
 गंलीरताथी धीरज्जताथी थोभ्या महा ज्जलमा १९
- नथी ज्जामना हील दुआव्या न्यारा रहीया लालमा
 निर्देपी निर्दाली शोभे थोभे पीतानी हालमा २०
- हीमते अहादुर यधने टक्या अंधाधुंधी मे हालमा

ઇન્શાફે દાદો શવ આપે પકડયા છોડયા તાલમા	૨૧
પોતાની ઇન્શાફી રંદુણી ચુકયા નહી શંભાલમા	
રોબ દાબ દબદબા તન તના પૂરા જાહો જલાલમા	૨૨
રૂપી ચીના જાપાની જર્મની ને ઇતાલમા	
ભુત ભવિષ્યે વર્તમાને આવ્યા શવ આમાલમા	૨૩
આંખોમાં રચેતને રક્ષી છપનીયા દુકાલમા	
વિક્ટોરીયા દેવીક માતા મોહટાઇ દીયાલમા	૨૪
યૂરૂપ અમરીકા અફ્રિકા નાટાલો ટ્રાન્સ વાલમા	
બોહોળા રાજ્યનો ફેલાવો ખંડે ખંડે ધંટાલમા	૨૫
ઈશીયા ખંડે સર્વત્ર બ્રહ્મમાને બંગાલમા	
હીંદુસ્તાન મુલતાને નેપાલો ભોપાલમા	૨૬
આશુબ્ય વધજે રાજ્ય તપજે કામેલો કમાલમા	
દાયમ કાગમ જ્યોર્જ મેરી રેહજે માહાલા માલમા	૨૭
સુર્ય તારાઓમા તપે છે પોતાના જલાલમા	
જ્યોર્જ શેહંશાહ પંચમ તપજે રાજ્યઓ ભૂપાલમા	૨૮
નિર્લોભી નિસ્વાર્થીયો છું આનંદી એહવાલમા	
અંકલેશ્વર કોસંમડી ગામે ગાયું છું લાલ ગુલાલમાં	૨૯
દુવા માંગી જેર મનાવું જ્યોર્જ મેરી જમાલમા	
મન હર છંદ બનાવી ગાયું પોતાની ધમમાલમા	૩૦

શુફી સાહેબ કહે લલકારી પ્રેમજની પ્રેમાલમા
ટેકરીના ઉપર રહું છું મસ્તાનોના તાલમા ૩૧

વાર જુમા તા. ૨૧ જુલાઈ ૧૩૪૨ હીજરી
શુફી સાહેબ કલંકી કલંદર આમદ.

દુહા.

શતા આગલ શાંણુ ચાલે નહી લગાર
હોઈ સત્તામાં શાંણુતો શોભે અપરમ પાર ૧
શતાવાળો માનવી વિના શાંણુ નકામો જાંણુ
હોઈ સત્તામા શાંણુ તો દોષે ચંદ્ર પ્રમાણુ ૨
સત્તાવાળાને ફરજ છે લીયે શાંણુની રાય
જજ આપે ઈન્સાફ લીયે શાંણુનો અબીપ્રાય ૩
શાંણુ શર્વત્ર શોભશે કરશે શારાં કામજી
સત્તા તેહની શોભશે કહે આદમજી અભરામજી ૪

મુખી.

મુખનિ સત્તા મળે મોહટે મે પુલાય
ગણુકારે કોઈને નહી પોતાના જશ ગાય

એખલ ટેખળ કા અલાખેલી એઠો તુજ ભરોશે
લાજ માહરી તુ રાખજે શદા શેવકી હેશે.

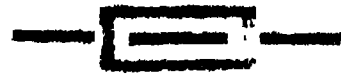
૫

રાગ લાવણી.

નથી હમો ભિમતી કોઈના નથી કોઈના મજલખમાં
 નથી કોઈના ચેલા ખાલકા નથી કોઈના મશરખમાં ૧
 નખી વલીને રૂપી દેવતા ચૈદ ભુવનમા ફરી ફરી
 હમને સોધવા મેહનત લીધી મલ્યો પતો નહો જરી જરી ૨
 શર્વે માનવી મોહમા મોહયા માહા જલ માયા માહરી
 માયા જલમા શવ ગુચવાણુ સત્ય અસત્ય માહરી તાહરી ૩
 પરતો માહરો શર્વમા ચમક્યો વ્યાપક શર્વત્ર ચરાચરી
 સચીદાનંદ સ્વરૂપ નિર્મલ કરો અનુભવ ધ્યાન ધરી ૪
 તું તે પહેલો ક્યાંથી આવીયો ખોટા દાવા કરી કરી
 પોત પોતાના વાડા બાંધીયા જગતને ગોંધી વણી વરી ૫
 અશલ વાત વિસારી મુકો સ્વરૂપ ન જાણ્યું ખરી ખરી
 શુદ્ધી શાહેજ સાહેબી ગમાંધ જલો પોતાથી મરી મરી ૬
 સર્વ ધામી અંતર જામી છું મન મારી જોવો ઠરી ઠરી
 કામ કોષ તૃપ્ના મોહ માયામા તમો પીડાશે ખરી ખરી ૭

જગત ખીચારી અધરમાં લટકી ધરમ નિયમથી ડરી ડરી
 એક ધરથી તેજ ગમાયું જેથી જવાએ તરી ડરી ૭
 હદો વાધી અટકાવા શવને અનહદ પોહ્યા હરી હરી
 નિરમલ નીલે જ્ઞાન આત્મા અશલ વક્તએ ખરી ખરી ૮
 નથી નિશાળમાં ભણ્યા નથી ગયા કોઇ મતલબમાં
 ગૂપ્ત વિધ્યા ઘણી ભણાવી અમૃત પીધાં હકાની મશરબમાં ૯
 ચૈતન્ય ચરા ચરા વ્યાપક સર્વ રહું છું શવના મતલબમાં
 સર્વ મુજબા હું છું સર્વમા હુંટી લીયો હમને શબમાં ૧૦

લાવણી,

રામ કહાની કૃષ્ણ કહાની અઢાર પૂરાન કી શબખાની
 શીવાએ આત્મા મનન અષ્ટ શાધુ સખકુ ચહૈરાની ૧
 કસસ અખીયાકી રરમા ચોલીયા હકકાની મસતીશે દૂર
 અશલ મર્મ મતલબ નહી જ્ઞાના જુમલા નાદાની ૨
 તેરી આત્મા મનનમે કુલહે જ્ઞાનનમે શબ કુચ માવા
 મીલ્લે વજ્રકૃત તંતર મંતર પાખંડા પન લીરમાની ૩
 નિગ્મત મોક્ષ કુલ જ્ઞાન આત્મા દરશન આત્મા શર્મમે

એ હીરા હાથોમે આવે બને ચોકસી પાસાની ૪
 હવસ હુરમે સ્વર્ગ સુખમે ફરીગઇ શખ શંશારી
 શીવા આતમા મનન નીકમ્મા સ્વર્ગ અપસરા ઈંદ્રાની ૫
 શંશારી કુલ ગુમાન અંદર જ્ઞાન ગર્થ નઇ કોઇ પાએ
 દીમાગ અંદર સુરાગ ખોયા ખસલત હૈવાની ૬
 આહ હશરત હજર અફસોસ કરકે કહેતાહું
 અભીમાની બેઇમાની હે લછમી આઇ નહી જની ૭
 ગપ શપ અંદર જન્મ ગંવાયા મોહ મોહની મેં મોહે
 ગુર્જર નોશીશે ગાફેલ મુરખ મશત હે અભીમાની ૮
 પાપ દાદોકે ગુનાહ ગાવે ઓર ઉશકે અવગુન જાંચે
 પુલખુજી પુલા ન સમાયા રહા સદા હો અહાની ૯
 કામ કરે સૈતાની સારે ઇનશાનીકે દાઅ વેમેં

પુસ્તક
આરતી કલકની.
સુભદ્રા

પુરુષોત્તમ પર્માત્મા પોતે પ્રત્યક્ષ થવા જોવા પોતે
 અખંડા નંદી નિર્મલ ન રૂપી દરશન કરવાને જોતે ૧
 પોતે પોતાના દર્શન કરવા સંકલ્પ કરી કલ્પી સુરત
 પોતાની સુક્ષ્મ મુરતી ઉપરથી પડી તે છબી તુરત ૨
 હમે છમે પોતાના જોહવી પુરુષ નારાયણ તુર
 નિરંજન નિમલ નરોત્તમ ન્યારા રહી વાપ્યા ભરપુર ૩
 તુરમોહમદી એ ફેલવાઈ આદમ નારાયણ નામે
 નર નારાયણ દાદા આદમ શક્તી હુવા જોડાં સામે ૪
 એક ચીત્તે સંકલ્પજ કલ્પ ફેલુ ઉતાર્યો પોતાનો
 શર્વ લીલા કીડા છે તે તેજ તેજસ્વી પોતાનો ૫
 પોતાના દર્શન જોવાને કાળે દર્પણુ રૂપી એ ઠસ્યુ
 પોતાની રચના દર્પણુથી દરશન પોતાનુ કયું ૬
 નિર્મલ જોતે ગુપત રહીયા પ્રત્યક્ષ જોવાને કાયા
 સાથે કાયા માયા જોડીને બહુ માયામા મલકાયા ૭
 નારાયણુથી ઉપજી અસ્ત્રી શક્તી કુદરત ફેલવાયા

તેમજ આદમમાથી ઉપજી દાદી હબ્બા લેવાયા ૯
 નર નિરાકારી ને નિર્મલ રૂપે અખંડા નંદ પોતે
 નારાયણથી શક્તી તે વેલી ચાલ્યો છે બહુ ભાતે ૧૦
 સંસાર આ સર્વ અખંડા નંદી તુરથી પ્રસીધ્વીમા આવ્યુ
 સંતા ગોગડીની ક્રીડા બનાવી રમેછે પોતે સમજવ્યુ ૧૧
 નારાયણ એ તુર એહમદી જગતતાત બાબા આદમ
 આદમ એ નારાયણ નકિક અખંડા નંદીયો આજમ ૧૨
 આમ ઉચ્ચાર તે કુંન કહેવા ક્યકુન શબ્દ આકારી છે
 તેજે તેજસ્વી ચૈતન્ય સતચીત આનંદ ગુલબરી છે ૧૩
 નિર્મલ નિદારો પ્યારો સવનો અલ આના કમા કાના છે હજુ
 ક્રીતપતી પ્રલ્યને પાલન અતે તેહમા શવ થારો રજુ ૧૪
 મોહટા બુધ્ધીવાન પૂરખો ઊંચા નીચા બોધ કર્યા
 હઠ ધરમી અકરમીમા પોતાની તેહના ખંડનો કરયા ૧૫
 ચક્રતાઈ ઇલાહી નિર્મલ બોધે શબોધકો થઈને તારયા
 એક બીજા પર શેખ દાખને માન મરતબા સીચવ્યા ૧૬
 એ હઠ ધર્મી શવ ધરમોમા મચો રહી ખેચાતાણી
 વીધ્વાના એ મોહટાઈ સાચવી બીજાને જોડયા ઘાણી ૧૭
 તાઅસ્થુ હઠધરમી એહવી સંયદ્રાયો જુદા બંધાવી

જુદા જુદા નિયમોને ધરમો કરમોમા બહુ શપડાયા ૧૮
 નિચ ઊંચ મલેચ પવોત્ર અજ્ઞેડ છેડની છેડા છોડી
 એ તકરારોના મુળ ઘાલ્યા એક બીજામા પેહડી પેહડી ૧૯
 અખંડાનંદનો ભાવર્થજ જુદો અલ આનાકમાકાનાબુઝો
 આદી અનાદીસામર્થ સ્વામી વધ્યા ઘટયા નથીતે સમજો ૨૦
 જોહવા હતા તેહવા તે હજુ છે પોતાથી ઉતપન સરવન
 સંકલપી રચનાનો આત્મા સર્વમા રહી આનંદમ ૨૧
 પ્રહક્ષત્રી વૈષ્ણવ શુદ્ધો વર્ણાવરણી બંધાણી
 અંકબીજના મંડન ખંડન ક્રોધે કરી ખેંચાતાણી ૨૨
 મર્મીક મર્મા વિસારી મુકયો મતઆગલ પોતાનો કરી મૂકી
 પોતામા મદાનમત થઈ શવ ક્રોધયે મોરલી કુકી ૨૩
 અસલ ધર્મ મનુષ્યો શવ અખંડાનંદ તેજસ્વી છે
 તે હુખીબનુ પ્રતીખીબ તમોછો મનન એ ધ્યાને કરવી છે ૨૪
 હૃદ ધર્મી અકર્મી વાડાના ઝઘડા રગડા ભોકાયા
 તકરારો વઠવાઢો રોપી જન્મો જન્મી ઝેકાયા ૨૫
 પેગંબર હીગંબર રૂપી અવતારો ઇશ્વરો બાધે
 શર્વ શર્વની તેજસ્વી શક્તીના પ્રમાણુએ સાધે ૨૬
 પવોત્ર પંથ પોતાનો ખરો છે બીજામા ખામી કાઢી

ખંડન મંડનની તકરારોએ ઉત્પન થઈ વાદાવાદી ૨૭
 રહ્યાની આત્મીક શુક્ષ્મ મનન તે તે ઝોવાયુ
 ટેલીફિન આત્મીક શક્તી હતી તે શર્વ ઘોવાયુ ૨૮
 શર્વના ઉચો ઉડે વાવટો નામ જગતમાં મોહટાનો
 સંપ જંપની શાંતી કાનતીનો નાશ થયોછે સવ જનો ૩૯
 નિરાકારી નિરંજન નિર્મલ અખંડાનંદ છે ખીખ પ્રકાશ
 તેહતે પ્રતિખીખે પ્રકાષ્યા જગતરૂપી શવ આમો ખાસ ૩૦
 પ્રતીખીખ ખીખ આકારેથી નિરાકારી સાફ રહી છે
 સમ્યા સંવંમા ધામ ચરા ચર અખંડા નંદ ખલીહારી છે ૩૧
 અઢાર વરણો અઢાર આલમ શર્વમા શુક્ષ્મ રહી રમ્યા
 જગત રૂપી તેહને! પડછાયો તે પોતે શવ શાય જમ્યા ૩૨
 હેડ ચમાર ભંગાને પ્રાહ્લણુ ખીશતી મુશલમીનાને ખાધ
 પારમી યાહુદી વીગેરે સર્વ આત્મા રૂપી એક્યને સોધ ૩૩
 કોણુ અભડાયો કોણુ વટલાયો કારણુ સમજે વલ્યુરોણુ
 ધીરજે જ્ઞાની ચક્ષુથી ઇન્શાફી થઈ નિરખી પરખોકોણુ ૩૪
 કલંકીયે ગુર્જર ભુમીપર ન કલંકી સંસાર કરી
 કલ્યાણુ કરી શર્વ જગતનુ દર્શન એમની ખલીહારી ૩૫

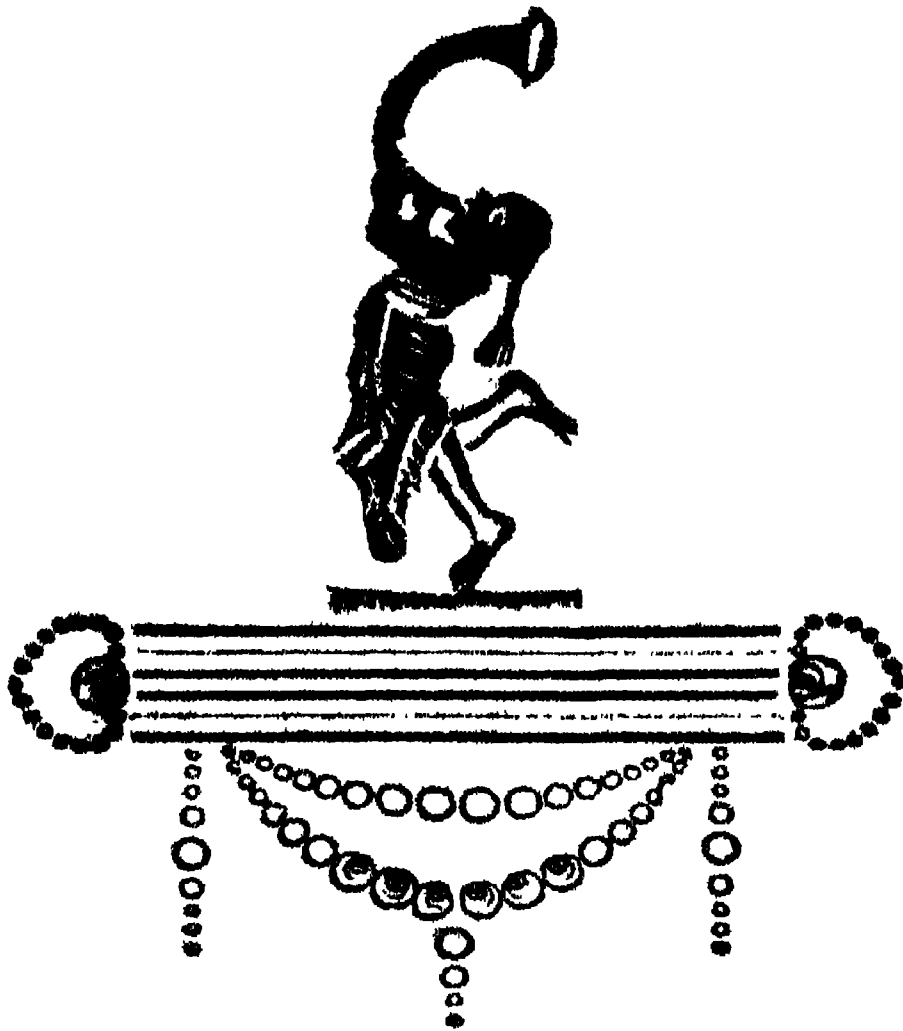
કલંક શવના પોતે લીધા કલ્યાણ થયુ સૌની સ્થાપી
 મહી માય કલંકી માન્ય કરીને નીર્મળ થાલ શવ સંતાપી ૩૬
 ઉપરના તોફાનો મટાવી હરવાં દુષ્ટો શરવેના
 કલંકી કુલ એક ગુજરી વળડી શાંભળો સર્વે ગરવેના ૩૭
 કોસમડી ગામે અવતર્યા મીશકીશાહુ તે ક્રેહવાયા
 ગુર્જર ભુમી સોહાગની થઈ આનંદ કરીને ઉતરાયા ૩૮
 ગુર્જરેશ્વર નામે કલંકી તેજ કલંદર આજમ થઈ આવ્યા
 મનુષ્યામા શવ આવી આવી ઝોધ કરો તેમ ન ભાવ્યા ૩૯
 મોહમહી મેહદીને માને હોંદુ છાને કલંકીને
 પ્રીસ્તી જાણે પવીત્ર આત્મા ધ્યુ મશી પહોંચે આવીને ૪૦
 શુદ્ધ ઝોધ નીર્મલ જ્ઞાને મોહટાએ સળેંધ કરચો
 તે ઉપર વાડાની રચના વીધવાના કરીને જગ રોરચો ૪૧
 શવ શવના વાડામાં સોધે તેમ તેતો કયાથી
 મનુષ્ય દેહદારી સંપુર્ણ મનોષ્યોમા તે આવ્યાથી ૪૨
 કલંકીનો નથી કોઈ વાડો નિયમ ધરમથી અળગો છે
 અખંડાનંદ ઝાંમ અલ્લોહ એજ શબ્દનો પડધો છે ૪૩
 મોટે શર્વ મનુષ્યો શમજે ધર્મ મનુષ્યો શમજી કરી

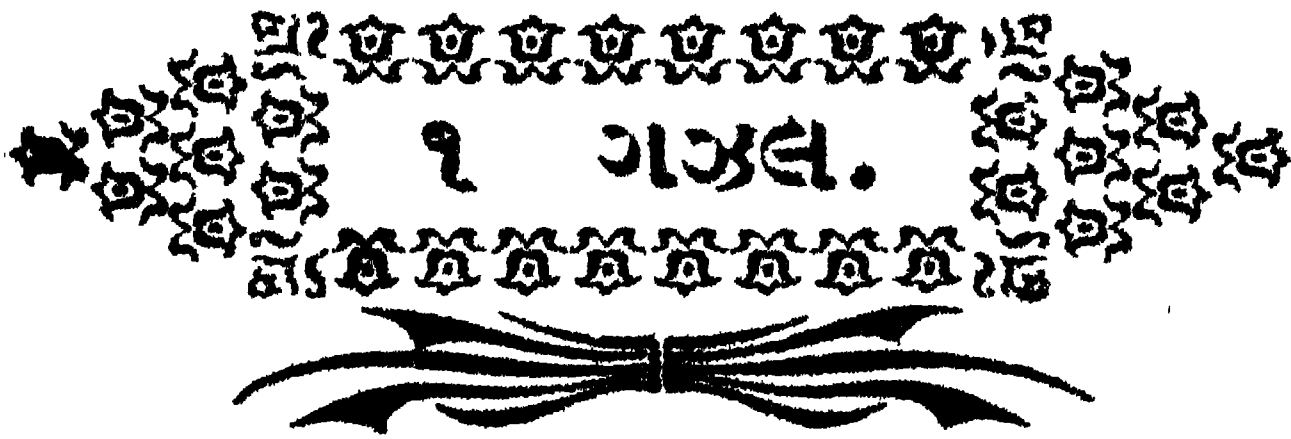

નાત જાલ કન્નતના ટંટા વરાણા વરાણી તણ કરી ૪૪
 બ્રાધ કલંકી ગુર્જરી માતા ગુર્જર ભુમી શ્રેષ્ઠ ગણી
 જગત્રાતા ને કલંકી કીધી ખડે ખંડને ગણી ગણી ૪૫
 શર્વે શર્વે લેવાનો પોતે પોતાનો હુકે ખરહુકે
 મતલખ શવના પારજ પડયા વઢવાઢી ન કરો નાહુકે ૪૬
 દશ અવતાર વિષ્ણુના છે પણ કલંકી નારાયણુ રૂપે
 અખંડાનંદ શર્વમ કરવાને પોતે પોતાના અશલી શ્વરૂપે ૪૭
 પોતે પોતાના નર નારીપર જ્ઞેઘ અતી ખેચાતાણી
 શક્તી શાથે વિચાર કરચો મનુષ્યોમાં છે ઘુલ ધાણી ૪૮
 પોતે કલંકી બ્રાધ કરીને ન કલંકી ખંડો કરવા
 ગુર્જર ભુમી પસંદ કીધી ગુર્જરેશ્વર થઈ તેરવવા ૪૯
 ચકંદર મુરતી અખંડા નંદી તે ઉપરથી શવ ભાવ્યા
 પોતાના આકર્ષણથી આકર્ષી શર્વને શોભાવ્યા ૫૦
 ચકંદર તેજની કલંદર મુરતી તેજ કલંકી તેજસ્વા
 ચાહુદી હીંદુ કે મુશલમા પારશી બ્રાધ કે ખ્રીસ્તી ૫૧
 મનુષ દેહમાં કલંકી આવ્યા પોતે પવોત્ર બ્રાધ કરી
 કોઈના ધર્મો નિયમો શાથે કેમ બંધાઈ શોધકરી ૫૨

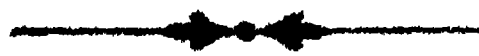
કલંક શર્વાના પોતે મઠાવે તે ચાલે કોહને ધર્મ
 એહનો ધર્મ નારાયણનો ધર્મ અશલ વાત તે પાકમર્મ ૫૩
 દવા વિવાહ કરવા નથી આવ્યે નથી ખંડન મંડન કરવા
 મહોમા કલંકી શાભલી કરીને ત્યાર રહો આ ભવ તરવા ૫૪
 ગુજરી હુમારી મનન કરજો ખીગલ શાભલો એક કાને
 ગુર્જરેશ્વર કલંકે આજમ કલંકીનો મહોમા માને ૫૫

સોમવાર તા. ૧૦ જુલાઈ ૧૩૪૨ હીજરી
 અકરી ઇદે ઠા. પોતે.

- झीरते हें हुम जोगी राजे अजल के नीकले
 अकसर लीवास पहले हे हुम असलके नीकले १
 करते सुसवारी अे हेजा पडा अयंया
 शेडु अे छतने नीकले अपनी सीकलके नीकले २
 सुतलक वजुदके अे आधनेहे तमाभी
 शमाअका नुरी लमआ रंगे पहल के नीकले ३
 अहुरप आपहुं में ओहतेरे नाम अपने
 हेजा अे रंग अरंगी जलवा पहलके नीकले ४
 रानी असल उपरसें होती हे सारी नकले
 नकले असलका नकसा अपनी असलके नीकले ५
 धमिसाले कुलहे अपनी अय शाह शुही साहेय
 अहले हीजय केसे जाने अकल के नीकले ६

२. गजल.

कार जुगते कस्य करता हुं
 सनमकी सुरत हीलमे धरके
 धरक यारका हीलमे धरके
 कड़ी रोहनशाहु गदा बिपारी
 धरि गुलशनमे डुरडुर गुलमे
 तन लौलाकी तनमे पीन्डां
 नमे मडोणतका मस्ताना
 धरलाहु नकश कलण पर
 कीराके यारसे हील जलता हुय
 वस्व कभी हांसील होता हुय
 नजर जुगर पर सप्त लडाध
 हल दिगर गु हुय धस हीलका
 पीनातेरे अय हीलअर ननी
 तेरे भीलनके शोक ओकमे

और मस्ताना कीरता हुं
 आस भीलनकी करता हुं
 डुर डुर शेयेमे अस्ता हुं
 कड़ीये हुसता रोता हुं
 उशीकी अशप्पा पाता हुं
 उसके अण छुपाता हुं
 आश उसीकी धरता हुं
 उशीके नकशमे रहैता हुं
 तना जुगरसे जलता हुं
 हो अलमस्त उछलता हुं
 अशकसे मेडि घाता हुं
 हुस्ता हुं कभी रोता हुं
 में कण तनहा रहैता हुं
 तुंही तुंही रण कहेता हुं

अथ जगदीश जगतके ताअने	तुडी	पुअके	सहेता	हुं
डर झेडुमे डर नकसोमे	तेरा	तसवुर	पाता	हुं
सय्या गुर मनसुरका येला	भीशकीशाड	केडाता		हुं
धलदलाडुडुका डर डर दम	यन	यन	यंग	अजता
अथ सुकी मुशकीन पुअके	वहुदतका	रंग	पाता	हुं
अधर हेअता हुं डिधर तजदली	यार	नजरमे	लाता	हुं

---

३ गजल.

अथ जोह सभावाहे अजर यार कडां डय
 जलदीसे अजर लादे वोह दीलद्वार कडां डय
 पडेडुं शे मेरे ले गया वोह दीलकु नीकाले
 छान गया दीलकु वोह द द्वार कडां डय
 सरमद की तरेड केह रहा हुं मन पुदायम
 देताहुं मेरे दीलकु वोह तलवार कडां डय
 अस तरडुं देपुं हुंमे जलवाडे डसीका
 गयेर दीगरकी यडां तकरार कडां डय

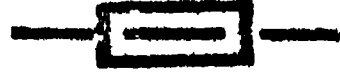
જલ્દવચ્ચે ખુદા દેખીચ્ચે નૈનાકોતો ખોલો
 દીલો જાસે કીદા હોકર તલખગાર કહાં હુય
 મૈયનાશ હું મયખાનેમે ખીસ્તરહે હુમારા
 મુજસા કોઈ ગુજરાતમેં મયખવાર કહાં હુય
 શોકે લોકામા હુવા મસ્તાના ચ્ચે દીલમન
 સરદેકે તલખ કરતાહું ઇશારાર કહાં હુય
 મરગચ્ચે મુક્ટીચ્ચે જહાં કૃતવાના લીખા
 તાર અનલ હક હુય મેરા દાર કહાં હુય
 હોશ હુવે રક્તાચ્ચે ગફલત હુય અમાના
 ખવાખ જમાનાહે તો ખેદાર કહાં હુય
 ચશમે ખતુનોસે જરા ખુદ કો તો દખો
 અય તાલીખે દિદાર વોહ દીલદાર કહાં હુય
 નકશા તમામો હુય વોહ નકકાશ અઝલકે
 તાહીદે ઇલાહીમે વોહ ઇનજાર કહાં હુય
 મહુકીલે જાનાંચે જહાંહે દરશનાં મેલા
 ચશમ તેરી ઉક્ટે સજવાર કહાં હુય
 મતલખ નહિ મુજ સુકીચ્ચે મોસકીનકુ દીગરશે
 ઇશક મેરા કાર દીગર કાર કહાં હુય

३ गजल.

विलकत उनकी हर ओक शयशे जेशक मुजकु प्यारी हय
 सय सुलतानों की सुलतानी उनके पेश पियारी हय
 ताजे शक़ायत सर धर आया उनकी यात न्यारी हय
 नाम मुबारक ओहमद उनका उनहोसे अपनी यारी हय
 नुरमोहमद से पालीकने सय दुनिया पीस्तारी हय
 उनकी आमद की परकत से टल गछ सय दुश्वारी हय
 जलवा वहदतका अहमद हय येही मेरी गुहतारी हय
 शान प्यारी वोह महभुमी पुराककी अशवारी हय
 हीलपर मेरा शयपर यात्रा कैक उनकी सरदारी हय
 कलमा तैयय पहाने वाला वोही रसुले प्यारी हय
 नयी मोहमद मुरसीव सय्या हैज उनहोका जरी हय
 सलेअस्लाह महभुमे पुदाकी क्या कुछ अजमत लारी हय
 पीसंत ऋतुमें मेरे मोसे महहत की पीयकारी हय
 शुके धलाही नाम हमारा उम्मत मरहुमा जरी हय
 सुकी साहेबका डोछ न छोडो येह पुतला सरदारी हय
 नयी मोहमद नाम हे उनका उनहोसे हांगुष यारी हय

४ गजल.

तुझे हुआ हय येही हमारी नव अंड तेरा राज रहे
 तेरे शहनशाहीके डंके होनेों जहाँमे आण रहे
 रंग सुनेरा माहताप्यानी सरपर तेरे ताण रहे
 रश्क जोहरा अेक सीतारा इसमें तुणकु छाण रहे
 सरपरतुं यमकार तेरा वोह होकर पपराण रहे
 हजुरसे मुनकर हो कोष ता महशर ताराण रहे
 मेरे सर जहने तुम्हारा अय सादीय मअेराण रहे
 हजुर पाक के हे जे गुलामां कीसीके नहि मोहताण रहे
 स्वले अलाका शोर हुवा जय कैसेने मयराण रहे
 अर्श परीपर तन बैबाकी जकामेल अेराण रहे
 यौदा तयकमें युंही हंमेशां नाइेण तेरा राज रहे
 तेरी सवारी के अगाडी अनहदी आणे आण रहे
 तेरी अरकतसे अय मेरे मौत्रा तेरे अहकी लाण रहे
 सुकी भीसकीन कीहाहे तेरा सदा औणसे आण रहे

५ गजल.

स्वले अला महअुमे छलाही अहमद छप्ने अहदुवाह
 होने जहाँकी ये हे रप्यानी वोह अरहक रसुलुवाह

में हूं हृदसे जायेद आशी मुजसा मुजरीम काई नहि
 आप शहेनशाह शहीब्य हमारे मदद करे। मकमुलुवाह
 हस्तमें मेरे दामन आपका सीदक यकीनेसे कहेताहूं
 हर ओक रंजसे हर आइतसे मुजकु हुध अमानुस्लाह
 हमहो शना के कापील जेशक वोही रसुले पारी हय
 अपने नपीपर हरद पढे और भूय पढे सलवातुवाह
 सना नपीका करना सुधी जैन सखाहत हय तेरी
 तुजकुभी मुदाह बनाया लाभ ज्यसे शुक्रुस्लाह

६ मञ्जल.

कामील ईजुल पारी शैय्य अफ्दुस्लाह सतारी
 वासेल हीस्लाह पारी शैय्य अफ्दुस्लाह सतारी टेक
 हिंदमे हुकमे हुकसे आये ईजुल छि-होंका नररी
 दाअवत हुककी जेर शोरसे बग्नहीया नफ्कारी... १
 गौस कुतुय्य अफ्दाल कुलंहर नै सील सीलाहे नररी
 जेपाक सील सीला पाक जहांमें मशरय्य हे सतारी... २
 निगाहमे तासीर अकसीरी हस्ती हो हुध नारी
 कुरय्यतमें कुस्ल से हो पावा हरगाहे सरकारी... ३

३२६

सत्तारी सरकारी हय सय अनजुम दरपारी

झी मक्यद सीदक धनदम लैकीन उनकी महशील सारी...४

मुसाहेदामे' हमने देया मेहशील उनकी सारी

महुवस्त कुल लेकाये हुकमे' अजुय हालत त्वारी...५

वजुदवाहेद थील कुल अगनये इरक नहि कुछ धारी

१००००० लाखपरस धश हालमे गुजरे चोट लगी हय कारी...६

और मशरफकी सपीयां सारी मुसाहेदा कर हारी

धश मशरफमे महेनत नहि हय मुसाहेदा हे' लारी...७

कुतुय कलंदर गौस अवलीया धशी गीराहमे' लारी

धयतेदा मे धस धरके और मुनतेहोसे लारी...८

कीलव्या मदे'मे मजार उनका यनी पूय गुलजारी

न्यास्त अेक भरतया कले' कीसमतकी यलहारी...९

सुकी मीसकीन धर येडे क्या हुंवा येहे इजले प्यारी

धशरार पुतुनी पाया तुने मशरफ हय सत्तारी...१०

७ गजल.

पुरजे वहदत की जया हाकीज महयुहीन पीर

ताले'योडे हुकतुमा हाकीज महयुहीन पीर...१

आरेझें में रोशनी हय आपकी माहे कमाव

मअहरे नुरे पुढा हाईज : मलयुहीन पीर...२

पीर मेरे हअरते मनसुर हय तुम पर हीदा

हमली हंय तुमपर हीदा हाईज मलयुहीन पीर...३

नाअये मोहशनअली ओर हक तआलाके वली

नुर अहमदकी बीना हाईज मलयुहीन पीर...४

कारीये कुरआन हइती साहेये घरइने हक

वारेसे अयइलवरा हाईज मलयुहीन पीर...५

अहरे पाराअंगी ओअंटी हय मोअये पुरइका

इइनगाह वदांपर अना हाईज मलयुहीन पीर...६

पीर मेरे हअरते मनसुर हय तेरे बिराग

अशली मअदानहय अका हाईज मलयुहीन पीर...७

येह बीराजे हायमी अैसा अखाया आपने

रोशनी नुरन अला हाईज मलयुहीन पीर

इशसे ता अश आला लामकां सैरे डीनान

असलीयतमें अ भीला हाईज मलयुहीन पीर

सुशीये भीसकीन येह अइवे हायमी हय आपका

हादीये राहे पुढा हाईज मलयुहीन पीर

८ गजल.

अथ मेरे हजरत ययायां मुरशीहे मनसुरशाह
 अथ जनाये शेष दौरां मुरशीहे मनसुरशाह
 आरेके हुक वाकेके सररे कदम राजे नेयाज
 राजदारे रमज पीनहां मुरशीहे मनसुरशाह
 आपने जे जे कहाथा मेने सय वोह पा लीया
 अन गया हुं नुर लमया मुरशीहे मनसुरशाह
 कीज्जये काय्या हमारो और हकीकत मयारेकत
 नुर धमां शमये धमिकां मुरशीहे मनसुरशाह
 आज हमकु धदि हे धदुहोहा का रोज हथ
 लाय सरहो करहुं कुंरयां मुरशीहे मनसुरशाह
 सेंकडो दुरवेश हेमे आपका सानी नहि
 अवलीयाये इरद यजहां मुरशीहे मनसुरशाह
 दार पर मनसुरने अपने को करडाला इना
 इससेबी यडह कर हे भरतां मुरशीहे मनसुरशाह
 रहनुमार्ध हुकनुमार्ध आपहीका काम हे
 हील हमारो मस्त नावां मुरशीहे मनसुरशाह
 इदलुस्वाहे अलुस्वाह सीयगतुस्वाहे रंगहु

रहमतुल्लाह कुहरतुल्लाह मुरशीहे मनसुरशाह
 देवतुल्लाह अजमतुल्लाह और लेशानुल्लाह हक
 हे यदुल्लाह हस्त दामन मुरशीहे मनसुरशाह
 सुरते जैया तुमारी जमगध नैनामे आ
 शुद्ध हक हय तेरा इरमां मुरशीहे मनसुरशाह
 सुधीये भीश्कीन हानी होसुका मनसुरमे
 आहैरी मनसुर पीनडां मुरशीहे मनसुरशाह

६ गजल.

तेरा दरवार शाहानी महुयुहीन जलानी
 तुम्हारी शान लासानी महुयुहीन जलानी
 अलीके पासहो इरजं ह व ओहरा पाकके दखअंध
 रसुले पाकके जानी महुयुहीन जलानी
 जपर शेरोंका करहे अेर कुते तेरी दरगाह के
 हे नाइज सजये इरमानी महुयुहीन जलानी
 अय महुयुमे हपीसुल्लाह अय मरगुमे वलीयुल्लाह
 महद अय गौस समदानी महुयुहीन जलानी
 अगर ये हो कुतुअ गौसो वली इरमान में जुमला

अथ मह्युष्मे सुष्महानी मह्युद्दीन श्रवानी
 श्रवाया आपने दीने मोहंमहका करामतसे
 तुम्हें मन्थाशुक हककानी मह्युद्दीन श्रवानी
 कीये अष्मदाल योरोंकु निहायत मेहरपानीसे
 तुम्हारा ज्ञेश रहमानी मह्युद्दीन श्रवानी
 अभीने आशमां अंदर अश्रु नोपत गौसीयत
 गुने मन्थानी गुलीस्तानी मह्युद्दीन श्रवानी
 परीये अन्ने घन्शामि मलायक हुरो रीदवांमे
 सातारा हय दरपशानी मह्युद्दीन श्रवानी
 मोरीही वातपद् इरमान हे हमसे गरीयोंकु
 मिटाध सप्प परेशानी मह्युद्दीन श्रवानी
 वोह मयदाने क्यामतमें तेरा अुंदा आगा होगा
 हमे सुलवाधयो जनी मह्युद्दीन श्रवानी
 इना हीक्षाहका शरपत यथाहे आपने सारा
 अथ कामील इर्द यअदानी मह्युद्दीन श्रवानी
 हनेरों अवलीया आये न येह दरज कोध पाया
 उठाध सप्पने इरमानी मह्युद्दीन श्रवानी
 तुम्हारे दरसे अथ जनां कहां जवे येह दीवाना
 तजल्ही नुर नुरानी मह्युद्दीन श्रवानी
 तुम्हारा अण्ड हूं भीसकीनमेरे हीलके हो तुम तरकीन

हमारी ज्ञान कुर्यानी महयुहीन ज्ञानी
 तुमारी पारगाडु आलम पनहा मीलज्ज वमावाही
 नहि हय मोक्ष निरानी महयुहीन ज्ञानी
 लगा दामन तुम्हारे जे हुवा अप्ते सख्यात वोह
 पहोया कुरमे रख्यानी महयुहीन ज्ञानी
 सदातीने अमाना हाल माजी और मुस्तकपल
 करे दरगाह की दर्यानी महयुहीन ज्ञानी
 मुरीदां आपके शादासें अहेतर और अरतर हय
 तेरी अकमल हे सुलतानी महयुहीन ज्ञानी
 अला घना अवलीया अह्लाहे ला मौपुन तुमारी शान
 मेरी कीज्यो नीगेदप्यानी महयुहीन ज्ञानी
 मुरीदां डा तुम्हारे नामकी तरपीह प्यारी हय
 अय प्यारे शाह दौरानी महयुहीन ज्ञानी
 वली गौसो कुतुप अयदाल में हय आपका डंका
 महद अय शाहे गीलानी महयुहीन ज्ञानी
 करामत और विलायत और ह्दियायत आपका सैवाह
 हमारे तुरे घमानी महयुहीन ज्ञानी
 तेरा साथ हुमाध हय तेरी हरज्ज हुदाध हय
 करे मेरी कहरदानी महयुहीन ज्ञानी
 तुमारा सुहीये भीरकीन हे हीलका करे तसकीन
 तुम्हारा ईन्जे रदानी महयुहीन ज्ञानी

२३५

१० गजल.

दीलदारकु दील देके महोपतके परीदा
सरदारकु सर देके सयाहत कु परीदा
धरि कु महोपतमें इना होना येही अस
गइलत कु हटा नुरे निहायत कु परीदा
तसलीम रज आशीके शैदाके जरत
हीरसो हवाछोण दिनान्त कु परीदा
जमे अलस्तो से हुवा भरत कलंदर
काबुलवा केदके धियाहत कु परीदा
पुदको इना करहे मोहपत में मेरीज
दुनीयाकी तम्या छोड सयाहत कु परीदा
धशके धवाहीमे धमामोंकी तरइ हेप
सरके इीदा करके शहाहत कु परीदा
दुनीयाकी तवप धप्ते जरकुथी निहायत
पुसुइ के तर्ध जेनाके होलत कु परीदा
पुसुइकी हिवानीथी जुलेआही कहरदा
नुरे पुद गुलशने कुहरत कु परीदा
याअकुपने शैरे कु असारत के गंवाया
पुसुइ के गमे हीजरमें हसरत कु परीदा

युसुक् के कलंहर थे वोह याअकुय जुलेआ
 छेण वोह हुनीआके सआहत कु अरीहा
 धरुके आसीकने हीसे ज्ञान जलाया
 जस्वमे पुहा तुर करामत कु अरीहा
 शैताने अना करके धआहतके गंवाया
 रांहाअे दरगाह व लआनत कु अरीहा
 आहम हुवे मअतुय व अलुभव व जहुला
 पुह रइता हुवे औसी जेहालत कु अरीहा
 आहमने गैरीसे अता अपनी कणुली
 सरके जुका.आस पिदाइत कु अरीहा
 हुर परो लुन्ना मलक हार गये सय
 आहमने धसरारे अमानत कु अरीहा
 सुहीये भीसकीन हय हिनारका वालेय
 अनके गुन्हेगार शकअत कु अरीहा

---

११ गजल.

शहीयो लागी प्रेम कटारी तीर जजरना लाग्यो मने कारीरे
 पीयुल पीयुल हरण देया या आले आले प्रेम पुमारी रे

नुर निशाना सुन मांडी अलके
 ने देखा सो कहेनेमे नहि आवे
 देषो सहीयो गैभी तमाशा
 मुरशीह मेरा राह हीपावे
 मुरशीहका लक कयुं करके अहा हो
 मुणकु गैभी रयना दिपाध
 अलकी नुरी नेत निशानी
 हरहर रंगमे नुर हीपाया
 याह पूसे गाहीव मत हो ज्यो
 सहीयो सुही भीस्कीनके सांघने

डिणनती हय नुरी पीयकारी रे
 नने कोध मौलाकी प्यारी रे
 पान्न ताल मृहंग नकारी रे
 दुर कीया सय हीलकी अंधारी रे
 येहतो मेरे सर हय भोजन भारी रे
 मनुशुर हाता आपका जलीहारी रे
 जोलके अंधीयां देषो नरनारी रे
 तनमन धनसे सो सो ननसे वारी रे
 छलझाहु सांस समारी रे
 तीरछी नैधयां करहे योठ मारी रे

भैत.

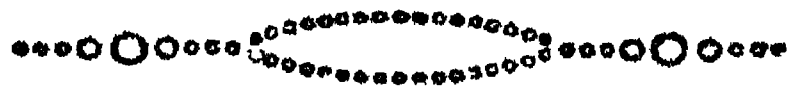
यारने यहेराये ज्येपाका ने उलटाया डिमप
 नुरके पुतने तमाभी होवे रोशन जररेनाप
 होगये शरभीह जे नुर आइतापो माहताप
 दर्शनी मौला नजर आने लगा भिस्कीन शाह

१२ गजल.

मौला जुला रहा हय जुलोमे रहम पुरा
 नाजे अहासे पावा पुत्रोमे रहम पुरा

गुरमो अताके उपर केरा कलम छुका
 रप्पा नवाजेसोमे लुलो मे रदम पुरा
 गुजरे हे यहेलसावामे उपर उमरली तेरी
 गुलमत उहाके रप्पा तुरोमे रदम पुरा
 मेमे ह्य जे वक्षार्थ अहेशान क्या इरामोश
 गुहो करमशे जाला जोहोमे रदम पुरा
 लणकी ह्य नारे होण्य ज्यो तरक दासेहोकी
 अमनो अभासे रप्पा युत्रोमे रदम पुरा
 धर जेठे ईण लासील तुणको हुवालय कामील
 जमे की हम पीलाया इहोमे रदम पुरा
 इरदानीयतका जमा तन पर तेरे शज्जया
 रेशन यिरागे एक ह्य धूत्रोमे रदम पुरा
 हेजो यमक उहीलय हरज्जये शाने वादहत
 भीशकीन शाद सुकी ईजेमे रदम पुरा

१३ गजल.

तुं काअभेसे लके आया हाण्य
 वहांसे तुज मंदीने पहोया
 वसंगे अशवह के तुने हाण्य
 अताहे मेरा गुहा कहां ह्य
 अता वोह समसुहहुडा कदा ह्य
 दीया मोहज्जतसे पुण्य ज्योशा

अताहे तारीर क्याहे उसकी
 सहा व भरवाकी भीय दोगा
 कडा हय लम्बैक लाण तुने
 तवाङ्गे काअया कीया हय तुने
 व आये असअम पीयाहे तसना
 वहुंये शैतांक मारा कंकर
 अगर ये माराभी तुने कंकर
 हण वह उमराह अण तुं लाया
 वले न आपेकु तुं गवाया
 हणर दानांकी डाल तस्पीह
 हुवातुं मशहुर हाण साहेअ
 शराअ वहुदत पीया न तुने
 रमुअ वसलत न पुआ तुने
 अरअकु नके गणअ तुं लाया
 सपाअ सारा गंवादीया हय
 हणुर येह हणसे कयुं हो राण
 धंधर उधर हील लटक रहुा हय
 अय हाण आ पास मेरे नलदी

हुवा तेरा हील सहा कहां हय
 वोह नअल अरहात परभी पहोंया
 सुनी वोह अशनी नीहा कहां हय
 सुनी वोह अशली नीहा कहां हय
 दरदका दार पीया कहां हय
 नेहां हय शैतांन तन के अंदर
 अता वोह शैतां मुवा कहां हय
 व हाण तुं नअण कहाया
 येह नइस इरमां हुवा कहां हय
 अणे अणे साया और नुअया
 येह हण तेरी रवा कहां हय
 मआके उलकत यया न तुने
 अता तेरा हील सण कहां हय
 कहां तेरे हीलका हय डोकाना
 येह हण तेरी रवा कहां हय
 नहि महुअतकी पुआ पाण
 दरदसे येह हील नला कहां हय
 शराअका अक पीण अतल

હુજીર જલવા અભી દીખાવે
 ચેહુ જનખે હુકસે હુધ મુનાદી
 અય રખતેહો હુમસે કયું એનાદી
 અધ સુફી મીશકીન કરીખ ખારા
 હુમે ખતાદો જરા ચેહુ સાહીખ

તુ દેખતા વોહુ જીયા કહાં હુય
 અય ખંદગાને ખુદા મુનાદી
 તુમહારી આંખ હુકનુમાં કહાં હુય
 ખધંદ ઉસકો ન કોઈ જનો
 ખુદાસે આદમ જુદા કહાં હુય

૧૪ ગઝલ,

મસ્ત	અંદર	કીપ્રીયાહિ	કીપ્રીયા	કિરતાર	મસ્ત
મુરસીલાં	અંદર	રીસાલત	આહુમદે	મુખત્યાર	મસ્ત ટેક
તાલેખાં	દર	કુદહિ	કુદસીયાં	દર મદહિ	મસ્ત
ખૂખ	ર્યાં	નાજ	આશોકાં	દીદાર	મસ્ત...૧
માહિયાં	દર	આખે	માકેયા	શુકતાર	મસ્ત
તાચેરાં	પરવાઝ	મસ્તે	આહુવાં	રક્તાર	મસ્ત...૨
માકેરાં	દર	મકર	હાસેદાં	અંદર	હમદ
હે મજુસી	નાર	મસ્તે	કાફેરાં	જુન્નાર	મસ્ત...૩
કુદકાં	દર	ખેલ	ગાફેલાં	દર કીલો	કાલ

કાળેખાં દર કંઠખ ગોઠ	સાદેકાં ઈકરાર મસ્ત...૪
કારિયાં અદગામ ગુન્ના	શાએરાં ઇશઆર મસ્ત
ફરદ હીલખરમે હે આશક	ખસ કલંદર વાર મસ્ત...૫
રાગ્યાં દર ઈતિયાકે	હુજ હાજ દર કઝાત
ચુગદ દર મહેરાયે મસ્તે	ખુલ ખુલાં ગુલઝાર મસ્ત... ૬
જલેલાં દર જલેલ મસ્તે	અનંદરં કીકરે અઆશ
આલેનાં દર યુક્તગુ	પરવાન હા અનવાર મસ્ત...૭
તાજેરાં દર બેઆ હીવાને	મુલકમેં મુલતાન મસ્ત
અકવાલીયાં સરતાલ મસ્તે	રંડીયાં ખુદ દાર મસ્ત....૮
કોઈ તવગર માલ મસ્તે	કોઈ કલંદર હાલમસ્ત
ઝાહિદાં ફીરદાર મસ્તે	સુશીયાં ઇસરાર મસ્ત....૯
મસ્ત નીમેં હુર યકીરા	દર જર્મીનો આસમાં
ગોર કર દેખા જો મેને	જુમ લગી બાઝાર મસ્ત....૧૦
સુશીયે મીસ્કીન મીસ્કીનીમેં	અપને મસ્તહે
રૂયે જાનાં પર ફીદાહું	શોકશોં હુર બાર મસ્ત....૧૧

૧૫ ગઝલ.

અખ ઈશકકો ગરમો ખઝારહે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે
 નૈના મેરી ઝાલો ઝાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે ટેક ૧

मुझे धँसमें अपने जलाहीया जीदां गोरमें मुजको सुलाहीया
 जपसें दुर्ध नना चारहे मेरे हीलको न सपरो करार हे...२
 पाके इनामें भीलाहीया मेरा नामो नीशां सप भीटा हीका
 अपना न यहां कोध वार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे...३
 पलकतकी आंजोमें पारहुं और आशोक के गरहनका डार हुं
 मेरे सरपे अमानत का तार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे...४
 डाली नजर मुजपे यारने मुजे मववुं पना हीया प्यारने
 कइनी मेरी तार तार हे मेरे हीलको न सपरो करार हुय...५
 पुरकत से रोताहुं यार में नहीं प्वाप हे अपतर सुमारमें
 पहेलुं मे हील जे करार हुय मेरे हीलको न सपरो करार हे...६
 भीराहु अगनने जलाहीया मेरे कलप एगरकु बुना हीया
 जपसें सदा मुजको प्यार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे...७
 पहेलुं में हीलकी पोकार हें मेरा जल्वा गुमा कहां चार हे
 नैनाकी लागी कटार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे...८
 हरगीज हुमें मत सतायीयो आपहुं रोराहु मत इलाधियो
 थुंही हुमारा गुजार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे...९
 जमे मोहुपपत पीला हीया अलमस्त पनाके नया हीया
 हु हु का पण सीतार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे...१०

धृष्ट कहे वाह वाह रे और अलक कहे तप्याहरे हे
 दानां तरु की येह नार ह मेरे हीलको न सपरो करार हे...११
 सुही भीस्कीनशाह की येह आरजु मौला हुमक रजो अपने शप
 मुणक न दुन्याकी आर हे मेरे हीलक न सपरो करार हे...१२

। । । ।

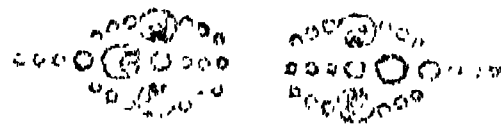
१६ गजल.

धृष्ट सीतमगरकी मार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे
 धृष्ट कीसीका न यार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे टेक १
 फुल फुल गुलीस्तां में नणसा सैयादली पीछेमें न धुसा
 सैयाह की येह प्रकार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे....२
 धृष्टमे सरमह ने सरहीया और मनसुरनेली जुकाहीया
 यहांतो तलवार हे और हारहे मेरे हीलको न सपरो करार हे....३
 शीरीं व इरहाह मरगये नाम मजनुं व लैलाबी करगये
 न कइनी रही न छार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे....४
 होर व राज कना हुवे राज रतन पहम ये नीशां हुवे
 न उनका कहीये मजार हे मेरे हीलको न सपरो करार हे...५

ન હુરોંકી ખવાહીશ રહી હમે ન દોઝખકી હદેશત રહી હમે
 ન મતલખ હમે કોઈ કાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે....૬
 ખીરાહ અગન જે ભગક ઉઠી મેરી જોખન જવાની સખી લૂગી
 અખરૂં કમાંકી ચેહ માર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે....૭
 મેંખાના દારસેં ભરગયા મેનાશોન આકર હે પીલાયા
 અરશોં ખરી તક નજારહે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે....૮
 જોશને હમકુ મયા દીયા જઝબો વજદને હમકુ નયા દીયા
 ઇશક કલંદર વાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે....૯
 મોસ્કીન સુશીકુ જોશ હે બેલોશ નહીં બાહોશ હે
 ચૌદા તખક એક તાર હે મેરે દીલકો ન સખરો કરાર હે....૧૦

૧૭ ગઝલ.

અબ ઇશકકી આઈ બહાર હે મેરે દીલમેંભી સખરો કરાર હે
 આખોં મેં ભી જોશો ખુમાર હે મેરે દીલમેં ભી સખરો કરાર હે ટક ૧
 દીલકુ હમારે ચુરા લીયા ફીર વાપસ હમેં તુને નહીં દીયા
 ન સૌદા હે ન વોહ બજાર હે મેરે દીલમેંભી સખરો કરાર હે....૨

१८ गजल,

हुमकु अपनी जनसें जेशक पीयारा धरिह ह १
 आशिकी हीलमे मेर लैलुन्न हारा धरिह ह २
 हुमतो अपने धरिहमें आपही हुवे हें सुभतेला
 धरिहडे रे धरिहडे हीलका सीतारा धरिह ह २
 हर रगो रग हर नमोनस कोध ज भावी नही
 कशवरे तनमें जना जैठा धरिहरा धरिह ह ३
 धरिहकी तो रोक कामेल पूछीये या कामेलां
 सभसें अरुछा धरिहडे सभमें नकारा धरिह ह ४
 आशिके लैलाडे मजनुं कैसकी शैदा ह लैल
 हुजरते इरडाह शीरीकुली मारा धरिह ह ५
 धरिहकी आशिके जुलेभां युसूई कीनयां तमाम
 जन मातो आभर सभका लुटारा धरिह ह ६
 मरर रयानी की नीदा औरूली मय्यालाह की सदा
 लैस झीहील जण्णती जुज वोह पुटारा धरिह ह ७
 धरिहकी जोला अनल हुके रण्णे अरनीली कडा
 लनतरानी कहेके शीर मुसाकु मारा धरिह ह ८

- धरक जेला लायेला धरला अनाडा इआजोद
 मन पुढायम धरक जेला सर उतारा धरक हे ८
 धरक आया जेशमें तो डाइनुन की हुं नीदा
 अरश सेंता इरश येहु मआत्रुम सारा धरक हे १०
 धरकसें अरहो समां और अरशकुरसी परकरार
 संगआरा धरकहे और गुल हुनरा धरक हे ११
 नाहुना अकरप धरक हे कीअन इसेकुम धरक हे
 वहेव मआकुम धरक हे वआपुद पीयारा धरक हे १२
 यआने अल धरक होवजाहुहे हुमा अज वेस्त ओस्त
 इया अज यौदा तपके अंदर नकारा धरक हे १३
 धरक काइरके सीवा आया नजर कोध नहीं
 कुन्तो कनजन मअकी हे और आशेकारा धरक हे १४
 अ पीयारा धरक तेरा हे अजलसें शारे जेर
 हेनीदा इरण तेरी येहु कुलपसारा धरक हे १५
 अ पीयारे धरक में आशेक तेरा हुं अजल
 तुमकु मेरा धरक हे हुमकु तुम्हारा धरक हे १६
 धरककी धनगतो ललत कीस तरेहु होवे अयांन
 हुमहे आशेक धरकके पीलकुल येहु सारा धरक हे १७

अव्यक्तो आभर जहां में जलैरो जातीन तमाम

धरिंके हें धरिंके जलकुल योडु सारा धरिंके हें १८

धरिंके अल्लाह धरिंके सुरशीह धरिंके हें कुलजोवली

धरिंके सभमें छुपा सभसैं नीयारा धरिंके हें १९

धरिंके आशिक हुवे इम वोडु मेरा आशिक हुवा

आशिको मआशुक दानांका गुजारा धरिंके हें २०

मीस्कीन शाह मुजीबीहें धरिंके इल्लाहका अहूर

हीना हुनीया दोजो जगत जीसारा धरिंके हें २१

१८ गजल.

जे जाहे सभा लाहे अमर यार कहां हें

जल्हीमें अमर लाहे वोडु हीनहार कहां हें... १

पहुलुमें मेरे से गया वोडु हीनकु नीकात्रे

छीन गया हीनकु वोडु हीनहार कहां हें २

सरमह की तरेह केहें रदाहुं मनमुदायम

हेताहुं मेरे सरका वोडु तलवार कहां हें ३

अस तरहेकु हेयुं हुं में जल्वाहें डरीका

गौर हीगरकी यहाँ तकरार कहां है	४
जल्वाये खुदा हेजये नैनोकु तो जालो	
हीलो ज्ञानसे शीदा होके तलखगार कहां है	५
मै नोश हुं मेजानेमें भीस्तर है हमारा	
मुजसा काई गुजरातमें मैपार कहां है	६
शौक लेकामें हुवा मस्ताना हीलमन	
सरहोके तलख करता हुं धिसरार कहां है	७
भरगये मुकतीये जहां इतवाना लीजा	
तार अनल लकड़े मेरा दार कहां है	८
होश हुवे रक्तये गइलत है जमाना	
ज्वाय जमाना है तो जेदार कहां है	९
अश्म खुतुनीसें जरा खुदकुतो हेजे	
ये तालेजे हीदार वोड हीदार कहां है	१०
नकश तमाभी में वोड नककाश अजलके	
तोहीहे खलाहीये तुजे प्यार कहां है	११
महेझीले जनां जहां है हरसनी मैला	
अश्म तेरी उरके सज्जवार कहां है	१२
मतलख नहीं मुज सुझीये भीस्कीन कु हीगरसें	
छस्क मेरा कार हीगर कार कहां है	१३

૨૦ ગઝલ.

- લગાડે આંખ હમકુ વોહ બદનામ કરગઈ
 આરામ મેરા લેગઈ એ રામ કરગઈ....ટેક ૧
- મસ્તી હુજુર ઇશકકી સરના બપા છળી
 એ ખુદ જહાં સેં મુજકુ પીલા જામ કરગઈ ૨
- તેરે નીગાહને મુજે ખીસ્મીલ બનાદીયા
 મુજકુ બનાકે એ ખખર વોહ ધામ કરગઈ ૩
- હું મેં શીરાફે યારમેં ખીલકુલહી બેકરાર
 ખુલ ખુલકુ મજનું અપના વોહ ગુલકામ કરગઈ ૪
- કયા કયા મઝાહે ઇશકમેં કયા કયા નહીં હુવા
 તરક આસેકા કુર ઇસ્લામ કરગઈ ૬
- ઇશકમેં ગરહન કટા તળેં હે સારે આશેકાં
 ઇશક કરકે નામકુ ગુમનામ કરગઈ ૬
- દીલકુ હમારે ચૈન અબ એ ઇશકે હે નહીં
 જખસેં જમાલે પાક લખે ખામ કરગઈ ૭
- ઐ યાર સીતમગર તુજે કયું યાદ ના કરે
 આરામ લીયે ગયે મુજે બેરામ કરગઈ ૮
- ઉમૈદ તેરે વસ્લકી ઐ યાર થી મુજે

२५१

तयुरी छुणाके वाडवाह दशनाम करगछ	६
आंभ मुजसें औ भीयां क्युं ना भीलावोगे	
मनसुर दरभीयानमें पैगाम करगछ	१०
भीरकीन सुरी धरकमें जलताहे शम्भेसां	
जलनेका हमे हुकम सुज्हाे शाम करगछ	११

२१ गजल.

ठोकरसें मुरहे होग्ये जते तमाम आह	
शारे। इगां मयादीया आयाक्याम आह...टेक	१
हमने कडा-रहेमत हुध मगडेरत हुध	
हुशियार होके सभ रहे। छोणो मुनाम आह	२
शातेमे लेयल कटगछ अकअकमें हीन ग्या	
औवकात नयेअ होरही जुजा कलाम आह	३
ज्हां करने आया कोछ गांरीवो सुने।	
मगर भरत हो रहे युके वोह काम आह	४
जना हकीकी याहीये भरना हकीकी हो	
नगत हो हयात हो कायम हवांम आह	५
मुरहे समज गये सप्पी मुराह पा युके	

२५२

नगाइलों ने कुछनी कमाया पहाम आह	६
जेके करनाथा वोह रेह्याये थार	
ओ वक्त हीर कहां हुवा जज्येअ हराम आह	७
भीस्कीन शाह सुही जे करना हं करके यल	
अमर जल सुनाके सयकु सलाम आह	८

२२ गजल.

धरुके से पयदा निहा हुध और निहासे पयदा कुरां हुवा
हाग मोहपत दीवपर आया रमज माअरेकत ज्यां हुवा.....टेक
नुरसें उरके जनी तजखी देप डिसें यकथुर हुवा
वोही तजखी से आक तर वोह जलकर के कोहपुर हुवा
नुरसें उरके हुवाहु रोशन जलवासे माअमुर हुवा
जुस्ने माअता डीया न' उरका वोह मेहडीलसे दुर हुवा
धरुकेसे पैदा निहा हुध और निहासे पयदा कुरां हुवाध रुकेसे पैदा १
वहेहत से कसरत हुध जहुर वोह कसरतमां निहां हुवा
हमसे आहम शही हुवे आहम से कुल्ल जहां हुवा
हुवासे पैदा हुवां हुवे और हुवा पीना कुछ कहां हुवा
तीर जना भीजगसे उरके और अजोसे कमां हुवा धरुके पहेले २

नैनसे शमशो कभर हे तांया ओर नअरसे निशां हुवा
 नीदाये कुनसे यना वोड कुयकुन पिन्डांथा सो अयां हुवा
 यनि यालसे दैयल प्यारी और दीनबी दरमीयां हुवा छस्के पहिले
 नीदा हुध ३

हील येड नादां हुवा हे जैयसे जैसे ओड मडणुर हुवा
 मणुंकी लो दैयल दैयल हे आलममें मसहुर हुवा
 ओला आपर अनाहुं दैयली दुध पुदीसें दुर हुवा
 यौवदा तगकमां येडीहे जलवा साइ साइ यीलोेर हुवा छस्के पहिले
 निदा ४

छस्केअत अलालसे पुजे यहेराये धन्सां हुवा
 वहेदत कसरत ओक हे प्यारे जय कामील छरझां हुवा
 शोक ओकसे अपने अपना हीवाना हिलगान हुवा
 हुप्याय अहेर के मांनीह प्यारे वहेदतसे सय आं हुवा छस्के पहिले ५

यनी उलकतसें जैयनी तेरी तुन शिहत हो नैन हुवा
 नैन तुमारी जुरकु लगगध वोड शैयदा जैयेन हुवा
 नुर अदार्ध जलवा तुमाहे जैयन भीटाकर जैयन हुवा
 जैयन जैयन से जैन लगगध जेर यटा जैयेन हुवा छस्के पेयदा
 निदा ६

वहदतुल वणुदां सय पुतलोका गोरकरे धन्सान हुवा
 नाम ठाम सय अलग अलग हे जे कसरत पेछान हुवा

३६ आञ्जम सय्य पुतलोमें ओकही पासी शान हुवा
 आभरतो वहदतुल वणुदहे गंजपहीसे अयां हुवा छरकसे पहिले
 निहा ७

वहदतुल वणुदका मसला जणसे हल हुवा आराम हुवा
 गोसकुतुण अणदाल वलीसें पाला अपना धाम हुवा
 वालरे साकी अणय तयाणुण कांमील ममलुं जंम हुवा
 जंम पीलाया शोक ओकसें अपना सारा काम हुवा छरकसे पैदा
 निहा दुध ८

हमने हमकुं जंन के हीलपर शान तुमारी शान हुवा
 सुरत में शैयरत हे आपकी हील अपना दीवान हुवा
 सुही मीरकीन सिवाय मारेहत हो जुमला नादान हुवा
 सुरते मुरसीद करो मसाहेदा अपनां येही ध्यान हुवा छरकसे पहिले
 निहा ९

---

२३ गजल.

अणय छरकने आके रंगत हीपाध
 लेकडी तमन्नामें हीजरत हीपाध...टेक १
 हीया सरकु सरमदके ओ छरक कटवा
 अणय तुंने आलममें शहरत हीपाध २

२५५

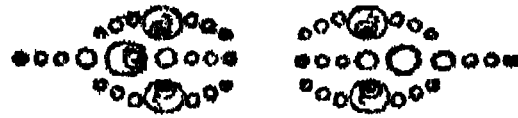
दीखान	मनसुर	सुली	बढाया		
	सीतमभर	येह	क्या तुं	शरारत	दीप्ताष्ट ३
दौलाकी	कुदरतमें	मणतुंके	भारा		
	इरहाह	शीरींके	कुलइत	दीप्ताष्ट	४
गमे	युसुकी	में	जुलेपाहे	नालां	
	कीसीके	नलीं	तुने	राहत	दीप्ताष्ट ५
राग्न	रतनके	पदमके	जलाया		
	तुंली	हीर	रांनके	कुदरत	दीप्ताष्ट ६
मेरे	पीर	मनसुर	के	धरिंक	तुने
	हकीमाकी	संगतमें	अहमत	दीप्ताष्ट	७
नमुज	कमतरीन	कुली	छोडाहे	तुने	
	भुलंही	पेलेनके	वहहत	दीप्ताष्ट	८
कीसे	आहजारी	कीसे	भेकरारी		
	नये	तोरकी	सयके	आइत	दीप्ताष्ट ९
जमीं	आसमांमें	न	वोह	यैन	पाये
	जुसे	धरिंक	कइरने	सुरत	दीप्ताष्ट १०
दोअपो	जन्त	इरामोश	होने		
	धरिंके	कुंलहर	क्यामत	दीप्ताष्ट	११
नालां	वगीरयां	सभी	आसेकां	हाष्ट	
	पकड	हरत	शमरीर	दहशत	दीप्ताष्ट १२

૨૫૬

અઝાઝીલકુ ઇશકકી હે ન લઝઝત	
ઇસીકે સખખસે લઝઝાનત દીખાઇ	૧૩
આશોક કલંદર અઝલસે થા આદમ	
તાજે કરામત ખીલાફત દીખાઇ	૧૪

૨૪ ગઝલ.

રીઝકકા ઝામીન આપ હે મૌલા	
હવસકા હાઇ હાઇ કરના કયા મતલબ...ટેક	
ફના ફની જબ જાનાં સખકુ	
હાઈ હાઈ કરના કયા મતલબ	૧
મજરહ હોકર ધાયલ બનગયે	
રે રે કરના કયા મતલબ	
ફકીર હુવે તો ફના હો જાના	
મેં મેં કરના કયા મતલબ	
જબ દુરવેશી લેકર ખેઠે	
દર દર શીરના કયા મતલબ	

૨૫૭

દીલમેં જખ દીલખરકુ પાયા
 જાહિર કરના કયા મતલખ
 દરીયા અંદર કુદ પડે કીર
 એં એં કરના કયા મતલખ
 ફકીર હુવે તો ફના હોજના
 મેં મેં કરના કયા મતલખ ૨
 એ જાહિલ વોહુ સરયા ચારકુ
 ચાર ન કરના કયા મતલખ
 ચશમ ખીનાં જાનખુજ કર
 અઆમા કરના કયા મતલખ
 આંખાં સેં જરી હે આંજું
 ભેં ભેં કરના કયા મતલખ
 ફકીર હુવે તો ફના હોજનાં
 મેં મેં કરના કયા મતલખ ૩
 જખ દુન્યા સેં દુર હુવે
 અદેશા કરના કયા મતલખ
 લીયા કીનારા જખ ખેશાસેં
 તજકર કરના કયા મતલખ

જખ સપડાયે ખીચ શીગુન્યાં

ચેં ચેં કરના કયા મતલખ

ફકીર હુવે તો ફના હોબનાં

મેં મેં કરના કયા મતલખ ૪

આશોક હુકહો મતલખ જન્નત

હુરકી કરના કયા મતલખ

હુર એક રંગમેં હુરકુ પાયા

હુર હુર કરના કયા મતલખ

પ્યારેકુ પેછાન લીયા ફીર

નહોં નહોં કરના કયા મતલખ

ફકીર હુવે તો ફના હોબના

મેં મેં કરના કયા મતલખ ૫

તસખીહ જરી દમકી હોગઈ

માલા ફીરના કયા મતલખ

જખ મરને સેં પહેલે , મરગયે

ફીરસેં મરના કયા મતલખ

કામ નહોં ઈસલામ કુફરસેં

દીન દીન કરના કયા મતલખ

२५६

झकीर हुवे तो झना डोळना	
में में करना क्या मतलब	६
सूझी भीस्कीन राळ नहुईता	
अझशा करना क्या मतलब	
हरदकी चोटे दुओया जनें	
शीकवा करना क्या मतलब	
घायलकी गत घायल जुजे	
टें टें करना क्या मतलब	
झकीर हुवे तो झना डोळनां	
में में करना क्या मतलब	७

२५ गजल.

कहेताहे दीलेआर मेरा यार कहां हे
जस्ताहे अजर हीजरमें दीलदार कहां हे
महजुर हुं भगभुम हुं हेरानो परेशान
भीस्मीलकु हे आराम वोह तलवार कहां हे...टेक १

पुरुकते गुलमें लुवा भुलभुलहे दीवाना

मन्थालुम नाहीं मुञ्जु वोल गुलजार कहां हे

अै कसिदे भेकाल प्पर लावे सनमकी

कुछतो सुना हाल प्परदार कहां हे २

हौश इया हौश मेरा लेके गया सप

मदहोश कलंदर हुं पनादार कहां हे

अै रशक परी लुर सीकत नाजलरी नैन

जल्वा हीया हीज्ये वोल हीदार कहां हे ३

ठोकरसे ज्ये मुरदा हजारांही पीयारे

हेताहे नीदा कुमकी तो हरपार कहां हे

नाजलरी नैनते तणका हीया मुञ्जु

मारता वोल नैनकु तो हरपार कहां हे ४

भेयैन हीलेजार हे आराम गया सप

यलताहुं कड़े हस्त हीगरकार कहां हे

सुधीये भीरकीन जेला हीद परैथान

नाजो अदा अपनी हीया यार कहां हे ५

२६ गजल.

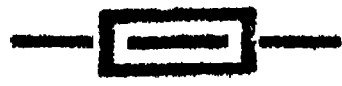
- हीलके अंदर जैसे छलछाल, पुकारा होगया
 ऊरुय छलछालसें रगपन, हील हमारो होग या
 हुजुरये तनकी अधेरी, होगछं रोशन सझा
 पुरणे वहेहतका, तलुअ नुरी सीतारा होगया...टेक १
- हील हमारो छस्कके, हरीयाओमे तीरने लगा
 येक येक सय वलमे, अतरोका कीनारा होगया
 ये सनम अय महेरानी, कर हीया अपना जमाद
 येह हमारो हील नही हे, अय तुम्हारा होगया २
- याद शानीसें नीकाला, मुजकु पाकी करहीया
 कुछ अजय उलहतका, तैरे अक छिशारा होगया
 छस्कने आ करके हीलमे, जय यकायक धरकीया
 माह तायां हो गया, नुरी नीयारा होगया ३
- पार आते हे नअर, हैया अधर अँ यार मन
 छस्कके गुलहजारा येह, गुल हजारा होगया
 हुन्याये मुरहारकु अय सुधी भीस्कीन क्या करे
 छस्कका कुल कशवरे तनमें छजरा होगया ४

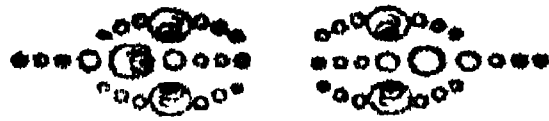
२७ गजल,

हीला ज्ञानसें शीदा होके तलपगार हूं तेरा
 रपतां हूं मेरे हीलमे सदा प्यार हूं तेरा
 काहरतुरपे जगजके कडा रप्ये अरैनी
 मुसाकी नमन आशके हीदारहूं तेरा
 आहरमे मुजे देपेहूं आकक पुतला
 आतीनमे करे गोरतो अनवार हूं तेरा...टेक १
 अरपया अनासरसें तो में दुरहूं भीलकुल
 पोशीदा पसे परदये धसरार हूं तेरा
 दुन्याकी तरकसें मुजे जररा न हकस हे
 ओक बार नहीं बारमे लपप्यार हूं तेरा २
 ज्वाप नजर आया तमाभी येह जमाना
 खुलखुलकी तरेह शैदाये गुलजार हूं तेरा
 कसरतसे नजर तोणके बहदतपे नजर हे
 देप्राहूं में तुजे सरे बाजार हूं तेरा ३
 करताहूं में नालां व इगां आह वसोजां
 दाइये शक देके में भीमार हूं तेरा
 लाकरके कीया कैह मुजे मुहके धरमसें

ओ धरक शीदा होके तरेहदार हुं तेरा ४
 तेरा हुं में तेरा हुं मे तेरा हुं मे तेरा
 हीलो जंकुं शीदा करके में हीलदार हुं तेरा
 सुधीये भीरकीन कलंदरकी तमन्ना
 पहेलुं में मेरे आके तलथगार हुं तेरा ५

२८ गजल.

पासहे लौलाक शानत औ मोहमद मुस्तुश
 जयजहले तैरी शहरत औ मोहमद मुस्तुश
 हेपनेका शौक हीलमें मुहतां से हे लरा
 हीलहो नालां कयहो जीयारत औ मोहमद मुस्तुश...टेक १
 जुरने हेया आपकु अस उरने हेया आपकु
 हमकु हीजलार्थ हे न्यामत औ मोहमद मुस्तुश
 ओक नजर करहे हमारे हीलपे औ हजरत नबी
 हे अयां सपरज वलहत औ मोहमद मुस्तुश २
 यश्म नापीना कु तेरी ओक नजर अकसीर हे
 हो हुसुल ओक हममें असरत औ मोहमद मुस्तुश

सुझीये भीरकीन प्यासा है तुम्हारे जन्मका

है मुनश्शी जन्म शरणत औ मोहमद मुस्तुफा

३

२६ गजल.

पुरकत के सीतम आह कहां तक में सहुंगा

देषुंगा न हीदार तो क्या हता रहुंगा

औ हीलतुं कीधर जयेंगा लेजयेंगा कीसज

जस तरक तुं लेजये उधरकु में यलुंगा टक १

दुन्याकी मोहुज्जत है मुने जहेर के मानींद

साप्पीत हुं तेरे धरकमें हरगीज न टलुंगा

कैहके मानींद हुं मज्जुत पीयारे

लाप हीलाये वदे हरगीज न हीलुंगा २

न उन के चेह दुन्याली (१३०३ हीजरीमांली) मेरे सामने आध

कुसलाने लगी मेनं कडा कुछ न सहुंगा

कैहीके नमत हीनहुं गुजारं में यहांपर

ललयाउं कीसपर न भीयां सुडीं कीरुंगा ३

शैतानभी लगा मुज्जु हटाने औ पीयारे

धमदाह तुम्हारी हैतो विससें न डरुंगा

डरभानकी (१३१२ हीनरीमाहे मोहरममे) मसण्डमे मुजे विसने साताया

लैकीन न यला मुज्जुपे अस लाहुवला पणुंगा ४

धमदाह तेरी मुज्जु वहां आनके पहोन्ची

धरुमे शीर क्युं न में अजपूत रहुंगा

सरकु शीव कर दीया लापौइ हुं प्यारे

लापौं ही मेरे सरहो तो डरभान करुंगा ५

सीररे हुकीकत के तर्ध पुजके हीलमे

रपुंगा छुपा करके कीसी कु न करुंगा

कहकर के मेरे घरमे जे आताहो तुम्हारा

यहीं कभी आवोगे शीर मेहीं न रहुंगा ६

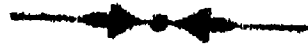
आपने आतेही भीयां मुज्जु गवांया

औसे तो जेअल जडिंगा सौदाध अनुंगा

सुधीये भीरडीन कहां है सो तुं रहीये

येह लैहसें हील छैहहे हुरतमे रहुंगा ७

३० गजल.

- तेरे ज्वके परदेमें आयाहुं आदम
 रगो रगमें तेरी समाया हुं आदम.....टेक
 हुवा धृष्टि अपने नअरे का मुजहु
 कसरत का पुरका लेआया हुं आदम
 मोहुष्पतमें मस्ती से कुनकी नीदाकी
 इयकुन हो आप आप छाया हुं आदम १
 तुं गुमगस्ता हो तुजमें अहिर होन्तउं
 पुदीमें तुम्हारी छुपाया हुं आदम
 न जंगम मनम दर अमीन आसमानम
 शकीस्ता दीवामें समाया हुं आदम २
 सुरतपे अपनी कीयाहुं हुवैदा
 मैरा जल्वा तुजमें दीआया हुं आदम
 सुरत तमाभीमें सैयरत हुमारी
 तुमे अपने पातीर जनाया हुं आदम ३
 तुंही तुर मेरा तुं मुजसें हे शैशन

- में अपने पे आपही लुभाया हुं आदम
 अना सरके पुरकाय में बहुपुण होकर
 श्रीशतों सें सीजदा कराया हुं आदम ४
 अगर अपने आपेकु तुं पासीया हे
 येहु शाने हुकीकत सुनाया हुं आदम
 इना होके मुजमें तुं भीटनये अदे
 तुं मश्कह हों पुह पुदाया हुं आदम ५
 ये अदे वशदार पैछान मुजकु
 धरकां के ખातीर बनाया हुं आदम
 धरक मोहुपतमें अलमस्त हो तुं
 तुजे जम बहुदत पीलाया हुं आदम ६
 मुरदे की सुरत पजाया अजर नहिं
 जवैद जीददा ललाया हुं आदम
 ताने ओलाइत अमानत डेया कर
 हुमा राज बहुदत अताया हुं आदम ७
 नीकल गंज बहुदत सें कसरत में आया
 मेरी शान डुरन हीजाया हुं आदम

लगा जियने जय में ईदु अराझी	
तो अपने ही पुतले बनाया हुं आदम	८
सभी सुरतें हें तुमाया हुमारी	
सीवा अपने और कुछ न लाया हुं आदम	
तुम्हे मोहज्जत जय पेण ईला	
जेदुइय अपना दीयाया हुं आदम	९
मुलाकात मेरी हु मेअरान तेरी	
११	
तुने आरवां दौर लाया हुं आदम	
मुलाकात तेरी हु मेअरान मेरी	
१४	
तुने चौदवां हीन देयाया हुं आदम	१०
वहहत के भीगल अनया ज लेशम	
मस्ताना वरीकर नयाया हुं आदम	
कहीं उनके मनसुर हादी हुवा हुं	
भीस्कीन सुरी बनाया हुं आदम	११

इप्पाध.

कलंदरे आजम सीद्दीक समदानी महुपुजे पारी
कलंकी औतारी, सुरी, भीस्कीनशाह कादरी शतारी

३१ गजल.

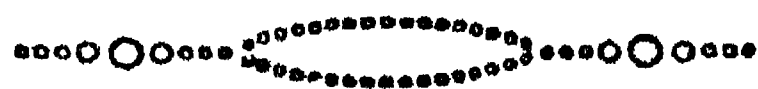
शीकवा	ज्यांन	पर	आग्या	विलङ्ग	कडां	रही	
तकरका	में	पणग्या	वहुदत	कडां	रही	१	
धककरार	अहुद	हे	युके	तरकैन	से	कमाल	
सापीत	रहा	नहि	तुने	गयरीयत	कडा	रही	२
धधर	उधर	अक	रहां	हे	सीयाहु	सुरअ	अरद
हुककुल	यकीन	की	तुने	अनीयत	कडां	रही	३
तकरका	जपजमे	अधयत	में	नहि	रहा		
वहेदतकी	सैयर	तैयर	में	कसरत	कडां	रही	४
कुरपो	अधद	टलग्या	हे	जहुत	तरक	कुदल	
परदा	दुध	का	उठ	गया	कुरकत	कडां	रही ५
महुव	महुव	तपदीलत	गैयरीत	बी	उठ	गया	
अकताध	दांन	पा	युके	कुरअत	कडां	रही	६
मज्जहेदा		मकासका	मशाहेदा	बी		नेस्त	
दर्शन	कडां	रहा	यडां	शेअयत	कडां	रही	७
अपना	तमारा	बीं	हे	मज्जुरमे		अपके	

મઆલુમ	ઇલમ	ગુમ	હુવા	ઇલમત	કહાં	રહી	૮
ઝહુદો	તકવા	ઉઠ	ગયા	નીશા	શરાખ	સખ	
મુશમ	ઇસ્મ	ગુમ	હુવા	શહેરત	કહાં	રહી	૯
(અખ દીયત)	ઝયલ	હુધ	કલ	હુટ	ગધ	હુદં	
કૌન	કીસીકા	અખ	રહા	હુસરત	કહાં	રહી	૧૦
સફરે	ખીઝરલી	ઉઠગયા	મુકામાત	ના		રહા	
માઅદને	અસલી	હુએ	હુયરત	કહાં		રહી	૧૦
ન ગુર	નાર	હુરપરા	દેવ	ઔર		ખવીસ	
કૌતાહ	કીસ્સા	હો	ગયા	કલમત	કહાં	રહી	૧૧
આસેક		મઆશુકકે	ઉતર	ગયે		લેખાંસ	
ચકતાઈ	ફીરતો	હો	ચુકે	ઐનીયત	કહાં	રહી	૧૨
સુફીયે	મીસ્કીન	શાહ	ઇસરાર	હુકક	હે	કુલ	
તુલુઅ	આફતાખ	મેં	મુલમત	કહાં		રહી	૧૩

સાખી

કર કરછો ને જીભળી   ત્રયણુવ રાખે   વશ
 એન કોઈ એમ નહી કહે   અહીંથી આખો   ખસ

३२ गजल.

अस गुहामें हुम रहेते हेंडि स्की डगरी भारी हे
 वहां न कोछ पैदल न सकता और न कोछ अस्वारी हे...१
 यांछ सुरज औवर नवलप तारोंकी लो नहि नजारी हे
 इरीस्तां ली हुयान वहां और गुलमां डुर जेकारी हे २
 जोगी जती मुनी तपस्सी न सन्यासी प्रहयारो हे
 ध्यान समाधि डार गये वहां ज्याल कुली हुस्वारी हे ३
 पानी पवन और आक आतशन कोछ परीनदां गुजारी हे
 नहि वहां एनहे गुजरते और परीली डारी हे ४
 नहि जहां आकासो धरती रहेनी वहां हुमारी हे
 सुकी भीस्कीन न वहां पोये अ आतमां अवतारी हे ५

३३ गजल.

वोह जमाले नाजनी पर दील दीवानां अनगया
 हेपके अयरों क्यां भीस्मील दीवाना अनगया
 रौर गुलजारे घरमकी बुलबुलोंकु हे नसीप

हेपके उस गुलकु येह पुलपुल दीवाना अनगया...टेक १
उरके हुस्ने ताप पर ताकत हे क्या हेपे कमर

मुस्तरी ओहरा अल्ल मंगल दीवाना अनगया
अरककी अषओके उपर है शीदा अरवाहरवां

अतरो अशओ और गुलसंदल दीवाना अनगया २
अंजरे अअरेने मुजकु करदीया उरका शहीद

हेप भीजगां हीरकु धायल दीवाना अनगया
अरक अमकी गणगणायी आसमां अरसा भौतीर

उरकी मेहशीतमें येह हो हाप दीवाना अनगया ३
आपने अमकाध पीजली हुमनेनी अरसाया मेह

हेप गीरचां अश्मकु आहल दीवाना अनगया
येह हीले दानाते अरकु हेप दीवाना अनगया

अकल रकता हागध आकिल दीवाना अनगया ४
आरनैना हो तेरी येह हील मेरा मअेनुं हुवा

हेपा हेपी करके कयुं अल्ल दीवाना अनगया
सूक्षीये भीरकीन हीलकी तरक तो हेपीये

येह तणरीकु मेरे कातील दीवाना अनगया ५

૩૪ ગઝલ.

સીવા ઉરકે નહિ કોઈ
 હોવલ અવલ હોવલ આખીર
 હોવ જાહેર હોવલ ખાતીન
 હમા જાગો ન ગુરોશન
 વોહી નુરસ સમાવાતે
 વોહી દર અરખ ગુજરાતે
 નહિ હે વોહ નહિ હે તુ
 અગર હે હાવ હુ હુ હુ
 એ હસ્તી હસ્તી ઉરકી કુલ
 તેરી મોહુમો હસ્તી હે
 એ ખુરકા પોશી ઐયશી હે
 ચેહ તેરી ખુઝ કૈયસી હે
 ચેહી રાઝે શરીયત હે
 ચેહી સીરરે હકકીકત હે
 વુગુદ ઉરકા તમામી ચેહ
 નમુદ ઉરકા તમામી ચેહ

ફકત અલાહી અલાહ હે
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૧
 ઉસીસે જલવાગર રોશન
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૨
 વોહી ફીલ અરદ દહહાતે
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૩
 નહિ હે ચે નહિ હુ મેં
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૪
 નહિ ખસ્તી દિગર ખીતકુલ
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૫
 ચેહ વોકાખાઝી જૈયસી હે
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૬
 ચેહી રમઝે તરીકત હે
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૭
 શહુદ ઉરકા તમામી હે
 ફકત અલાહી અલાહ હે ૮

येह धसतगराक हे कामील, येह धसतललाक हे जीलकुल
 पता हे जे पता मीलजुल इकत अखाडी अखाड हे ९
 वाडी हे सुधीयेह भीरकीन मनसुरे मोडीयुहीन
 वही अश्मे असरीयत हे इकत अखाडी अखाड हे १०

३५ गजल.

आह अरसोंके यही होगा न आना आपका

कीस तरेह सैदा जयेगा प्यारे जनां आपका टेक.

हमहें सैदा आपके असहो हमारे तुम हपीय

महेरप्यानी सें हो सय तशरीक लानां आपका

करवटें खेतेही खेते शय तमाभी गध गुअर

है तसज्वुर पैश मेरे पीयारे जनां आपका १

हीजरके गमने कवेनां आ लीया कीसकुं कहुं

आतशे पुरकत में हे हमकु जलानां आपका

अये मसीहा में तेरा बीमार हुं जख्वा अता

कुंमये धजनी केह सुअन केह उहाना आपका २

रूप

लापडा परसों तलक व्यापक : मैथाना रहे

काम तशनों के लीये हुंगा पीवाना आपका
मुहतासें है हमें दरशन के तेरे राजदार

छह होवे हमकु जनां ई दीवाना आपका 3
सुर कुंठा करदीये जीदां तमाभी धस्तपवांछ

जीन्दये नवेदा प्यारे है जलाना आपका
हील लज्जी ऐसी कुगे मत आशेकासें हीलश्या

में नीगाहे तीरंका हुंगा नीशाना आपका 4
अल गंध सारी हकीकत अथ हमारे नैनमें

जस्में ज्ञान इहो रवां में हे समाना आपका
हमकु गुम करदेंके प्यारे आप करतेहो अहुर

आंपदी के रंगमें रंगीन बनाना आपका
आशेके मआशुक होना टखंगध हीर कौन हे

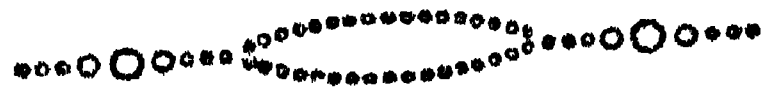
अव्यवो आपर तमाभीमे दीवाना आपका
सुझीये भीरकीनकी जुमलां रगोमें है तुंही

हम युंही गावेगे प्यारे राज गाना आपका 5

३६ गजल.

तेरी मोहप्यत में मेरी जान जलुंगा
 आभेश जलुंगा न कभी आद कइंगा रेक
 तुं अपनी मोहप्यतमें मुझे प्रुप नीगाड रप
 नये तौर मयल गडिगा दीवाना अनुंगा
 क्या तुं दीवाना नडीहे कहने लगा वोड
 दीवाना बना क्या में अकेनाडी रहुंगा १
 जे अपना दीवाना हो येड उरका हे दीवाना
 वलनाड यकीन मानयो में सीदक कहुंगा
 मशरयो मजुपली तुजे दीनली तुंजके
 धमान तुजे हेके जे धमान कइंगा २
 दाग जुदाध के कहां तकमें उठाडिं
 रोरके सदा नैनकु आहुं में लइंगा
 भाडीकी सीकत हुं में मीयां जहेरे नजरमें
 दीदार के हरीयामें हमेशाडी तीइंगा ३
 वडहतमें मेरी आंख लगी गैर भीटाया
 बौद धुपा दीलमें कीसीकु न कहुंगा

सुधी भीरकीन कलंदर हे हीवाना
 तैरी मोहक्यत में येही भस्त रहुंगा ४

३७ गजल.

चोट लगी मखनवाहुकी पुष्प अजत हे नककारा
 यउिदा तअकमां जेरो आला गुंजत हे येह अनकारा १
 लंवरु गुंजत हे हुं हुं डा ओलत हे उरकारा
 शंअ अजतहे अंग अजतहे पुष्प अजतहे होतारा २
 ताल पआज मरहंग आजा और मोरलीका सुर सारा
 जेयसे लाहु आदल गाज आगे हयातीकी हे धारा ३
 दशतरेंहं से अनहद आगे ध्यान धरो साधु प्यारा
 ओही जरस अनहद हे घंटा येही सुलतानुत्र अजकारा ४
 अरश इरश और यौवउिदा भुवनमें डिसीका उंकाहे सारा
 सुधी भीरकीन यलो यहांसे यहां नहि मोहन प्यारा ५

३८ गजल.

क़ाशीस हो हककानी हो कामील जय पावे येह धसिरारा

મુરશીદકી જખ નીગાહ હોતો કયું ન ખરમે અનવારા
 નૈયનમે નૈનાળે મીલાઈ હુવાં તઝલલી ચમકારા
 દહનમે આવે દહનકુ ડાલા અલમસ્ત ખનાયા મતવારા
 દુધ ખૂદી સખ શકા હુઈ ફીર હે વહેદતકા નઝઝારા
 ફકરો ફનાપર ફકીર પહોંચા મકઅહ શિદક હે ખ્યારા
 મેરાજ લગીહે અશ ખરીપર ચટ્ટો ગગનમે મતવારા
 પશો પેશમત હેમે ખીલકુલ્લ તેહો જખ રસ્તા સારા
 ઇસ્તગરાક હુવા જખ ઉસ્મે ઇસ્તહલાક હો અંતીયારા
 કુરખ ખોતકા કઠકા હુટા હુગુર હાજર હે ખ્યારા
 મુશકીલ ડગરી ખીકટ મામલા તલવાર પડી હે ચૌધારા
 મુરદુહ હુવા મગજુલ હુવા જે યહાં ફીસીને હમમારા
 નાઝરો મનજુર હુવે કમસીયા હે મશહુર કુબ
 મુરીખાવા અજખ તાઅજુખ જે પાયાં હે ઇસરારા

૩૯ ગઝલ.

શરકટા દેગે મગર હરગીજ તુ ડર જાયેગે હમ
 કયા ફકી તુજકું એ જાહેદ જીને મરજયગે હમ

शोभतकी लजतकी परवानाँ हे जने आह उह

करहाँ मजनुकी नमन येकनाम कर जयगे हम २

आशीका करना नहि हां देयो गलराना नहि

कार भरदाने मुहाँके यहाँये करजयगे हम ३

वाह श्मेजनाँके दिवाना हुवा हुँ हाँये अस

हुसन मांशुकाँके अंनहर महव हाँजयगे हम ४

ध्यान में हम उरके गुम हे ज्ञानमे बापौके हे

हमजहाँ रहेते हुँ अस कुछ शोर कर जयगे हम ५

कुदशीयाँ इदानीयाँ नुरानीयाँ करोपीयाँ

तौके करते हे तुमारा पर न छतरायेगे हम ६

जोस छशके यारने तो रकस शिपलायाँ नहि

दीखते इरमत के इतवेगे न उरे जयगे हम ७

असम नापीना तुमारी आह येह अेडने डिआँ

कुहर और छस्वामकी हहसे निकल जयगे हम ८

बेदिस्त होजप छोड तरके हम गये अेररर पर

वहाँसेभी उपर निकल गये पर न दीपलायेगे हम ९

आँप से जप आँप लगगघ सार घोधा होगया

लजजते जे मिस्ल यपपी पर न इरमायगे हम १०

सुधीये भीस्कीन शाह महमुपीअत पारी हुवा

૪૦ ગઝલ.

દીલમેં વોહ જાને જહાં લેકીન નઝર આતા નહિ	
તુજમે હે ઉસ્કામકાં લેકીન નઝર આતા નહિ	૧
અવલો આખરો ઝાહેર બાતીન હરબહે વોહ	
નહનો અકરબ હે ફગાં લેકીન નઝર આતા નહિ	૨
વહોવા માંઅકુમ ઐયનમાં કુનતુમકા હે ડંકા બગ્લ	
હે નપોશિદા અયાં લેકીન નઝર આતા નહિ	૨
હાઝેહીલ આમાં ફહોવા ફીલ ક્યાંમત આમાહે	
પેશહે તુરે જહાં લેકીન નઝર આતા નહિ	૪
હઝરતે મીસ્કીન સુફી દર ખરાબતે ખુદા	
દીલમેં અરશે બે નિશાં લેકીન નઝર આતા નહિ	૫

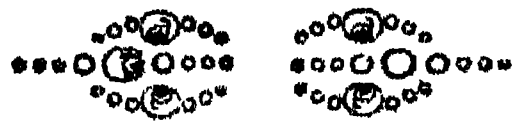

૪૧ ગઝલ,

નખી મોહમદ રહેમત આલમ મૌવલાકા મેહુપુખ બના

आशीक सारीपुद्गाध दिनपर तासिये वोह मतयुज्य जना
 भीम निहां अहमह कहेलाया पुद रागेज्य भरगुज्य जना
 नुरका परतो सारा दिनका प्यारा भासा पुज्य जना
 राज नियोज आशोक माअशुकके और न कोध जाने हे
 काम ज्ञानालका हरभीयांन क्याथां जिसे न कोध जाने हे टेक १
 भीमहालके अहहके अंदर अहमह हे आया शहर
 यमक हमकसे हे लुवेदा हीरे शहेनशाही छतर
 पाक मुपारक सरके डिपर यमक रहा तांयां अफतर
 यतीम भीरडीन नाम धराया दुशमन सारे भाध यककर
 लाल अहकशां शरमाज्जवे गरहेजे हनहों उनके
 नापुन हमसु हे लाल रेशन हे लालनी कुरयां उनके
 पाक हमकी अरकत से हे संपपारा भरजां उनके
 गर हेजे नाअसें कुल य सुरज्य पुलसौ हे हेपरानं उनके २
 वोह पुशगे उडतीथी उनके अतहर पाक अहनके भीय
 अरक जेटपका अहनसे उनके पुल जने हर यमन के भीय
 हीदा पुद्गाधथी सय उनके लहेरी नाज यलनके भीय
 शान धवाही नुरे पुद्गा हे लाशांती हर करन भीय ३
 घरसे बाहेर आप निकलते पुत गीरतेथे जेरे कदम
 कोध अहेरे पर भरताथा औवर कोध नासें नवगा जेहम

निकालसे ये डिजाय हुं अतो माहतायकु आध शरम
 राज निथाज मपकी जालहु तो हो शिकस्ता मेरी कलम
 अहह अहमका सौदा हे अहमदली मकतुं उनका
 अक तुरका अदुरहे अ हे शिररे मकतुं उनका ४
 अहह अहमदमे नहि जुदाधमे जी हुं मजनुं उनका
 कलाम हक हे कलाम उनका रोशन हे जगनुं उनका
 अक पलकी अलकी अंनदर आशीक शय ये ज्ञान अने
 शाकी अस्का आप हो प्यारा वेह आशिक मुस्ताक अने
 नजर अनोपर पउ गध उनकी वेह कामील अंशांन अने
 सुरी भीस्कीन झीदां हे उनका वहेदनकी अक शांन अने ५

४२ गजल.

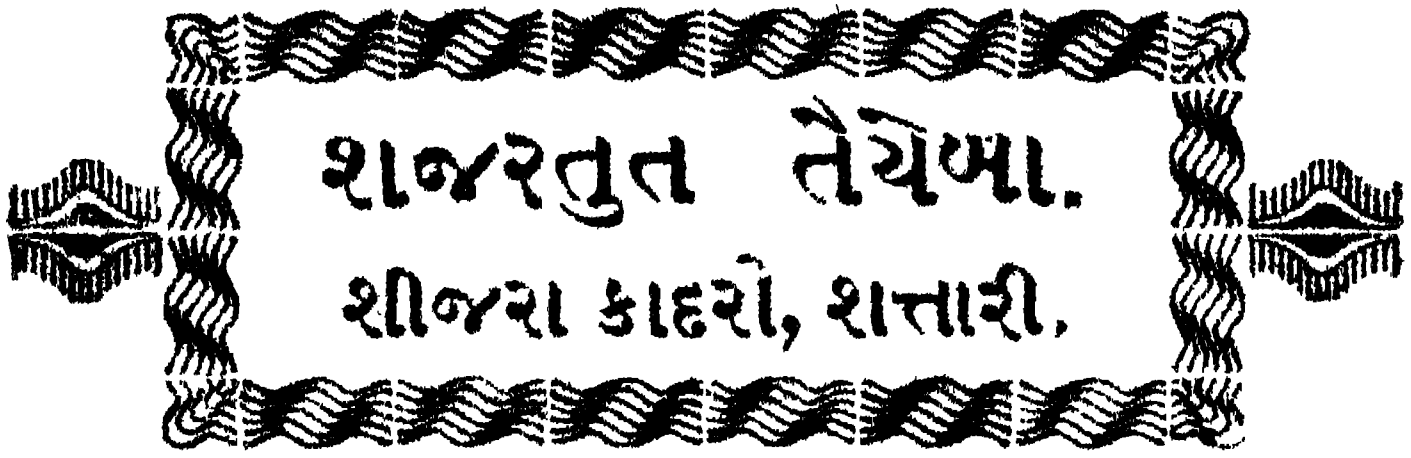

तसन अे कौवसर हमे कौवसर पित्राना याद हे
 कुयने धजनी कहे के मुरदा हील अलाना याद हे...टेक १
 तालेये हकक हकक नुंमाध के लीये हादी हु मे
 अदरमे कीस्ती यलाना और तिराना याद हे २

मञ्जरु	जते	समदु	हुमे	धसरारे	लतीरु		
आशिकोंकु	राहे	मञ्जरीका	दीपाना	याद	हे	३	
मस्त	मेरी	बांसरी	पर	गोपीयां	बोविस	हजार	
तालेपोंकु	रकशमे	लाकर	नयाना	याद	हे	४	
शरकसी	मतकर	ये	गाश्रीन	सरजुका	राहे	सजुद	
केह	अनल	हकक	अपनी	गरहनकु	कटाना	याद हे	५
तालेपे	द्विदर	मेरे	हाथमे	तु	हाथ	हे	
जेस	वेहदतका	यदाना	ओर	घटाना	याद	हे	६
गुलशने	वहेदतका	पुलपुल	हु	वजुहे	वहेदतेअम		
जके	सजरे	मुनतडा	पर	यहयदाना	याद	हे	७
सजर	तुया	आशीयाना	लामकां	परवाज	मन		
हमकी	सारंगी	हुमे	अच्छी	जजना	याद	हे	८
पार	जससे	दुर	होतु	माह	हवससे	आके	भील
धुम्म	धरि	यारकी	दीलमें	मयाना	याद	हे	९
हजरते	मिस्कीन	सुकी	माअरेइत	में	मस्त	हे	
तालेपाने	कीप्रीया	रगत	यदाना	याद	हे	१०	

હાથ ઉઠાયાહુ ધલાહી અમ દુઆકે વાસ્તે
હાન શબરે તૈયેબા ઝલ્લે તુમા કે વાસ્તે
જલ્લએ વહલત દીખાદે અય મેરે માહે મુનીર
સૈયદે કૌનેન શાહે અખીયા કે વાસ્તે
ધસ્કકી મનઝલ મુઝે મબલા નઝર આઘ કઠન
કીજીયે આશાન અલી મુસ્કીલ કુશા કે વાસ્તે
હિંમતે આલી ધનાયત કરકે સર કરદુ ઝીદા
સૈયદે શાહેદા ધમામુલ અશરીયા કે વાસ્તે
તુજકો મીલનેકા ધલાહી આશકોકો ધસ્ક હે
અન્ને આખીર નીલા જતુલ એબા કે વાસ્તે
સૈયદે બાકર વ જઅફર કાઝમે મુસા રજ
દીલ મુનવર કર ધમામે બા સફા કે વાસ્તે
દીલકુ રોશન કર ધલાહી સુરતે શમ્સો કમર
હઝરતે મઆરફ કરખી જુઅતા કે વાસ્તે

मआरेकत का जेश तेरे आरेकामे हो सदा
 सररी शकती ओर जुनैदे पारसा के वास्त
 अजुअकर अजुअलाह शीअली ओर अजुअल वाहे दस्त
 अरकमे कामील अना इन अवलीगा के वास्ते
 युसुदे तरतोस शैदा शेष अंकारी अली
 वस्त हे तुं अु सधे पेशाके वास्ते
 अय अुदा कौनेनमे तेरे सीवा हर कर नेस्त
 जल्वअे वदहत दीया गौसुन वराके वास्ते
 सैयदे अजुअरअजक शेष अज्जालीम पीर
 शौकका दारपीला शेषुल हुदा के वास्ते
 नअअरे अेहले सका ओर सैयदे शेषे अली
 अपना जलवा हे मोहंमद रहनुमा के वास्ते
 अरते गइहार सीहदीकी मोहंमद अकनुमा
 कर हुआ मकअुल मकअुने अुदा के वास्ते
 सैयदे अजुअर रउइ अुअता अजुअल वहाअ
 अक्ष मय अकअुर कर इन अकनुमा के वास्ते
 शाह अलाउदीन शतारी सीराअुल अवलीया
 इजल तेरा हो अुदा अेहने सका के वास्ते
 अरते सर भरत कामील आस सर भरते अलाह

प्यार हे हरम पहम अपने बेश के वास्ते
शाह अहमद हक महमद गोस वण्डुदीन पीर

शोक ओके धरक हे हर औलीया के वास्ते
शीखत तुस्नाह अरश आज़म के हे पुरशीदे अका

हरते अहमद अजीमुल अशीया के वास्ते
शैयद महमद हे मोहरस और जनामे शाह करीम

तुंगपे हुं भवला शीदा तुर्क जीया के वास्ते
शैयदे साहत ताहेर शाह मीनल्लाह शाहपीर

नुर तुरानी हो येह दीन हकनुमा के वास्ते
हरते शैयद मोहमद हरते दाउद शाह

वस्त हे त्वाहेर वली उल्लाह अकाके वास्ते
शाह जंगली शाह कलंदर डिके हय मोहसन अली

अक्ष मुण्डु मय्यारेहत पूरहे तुमा के वास्ते
शाह मोहौयुदीन जनाका नाम हय मूअत्यार शाह

कर हुया मकमूल शैखुल अशीया के वास्ते
ओहने दीलके दीलसे मस्ती ताहशर होवे न हर

मुरशीदे मनसुर शाहे हकनुमाके वास्ते
सुद्दीये मीरकीन शाहकी आरणु हय सोतो हय

मुहदुया परला महमद मुस्तफा के वास्ते

मासीवा तेरे इना हो जुमलगी हीरसो हवा
 मेने पकणा हय वरीला यस लीकाके वास्ते
 अऊ तुझे प्रवाणगाने काहरी जलनेये लाह
 नेअमते सय गर हुआ तुं मुण गहा के वास्ते
 सुहीये भीरकीन शाह तेरा हे अक कमतर इकीर
 पार कर नैया मेरी कुल्ल अवलीयाके वास्ते

१ कसीदा.

वज्रहुदीन अमहावाहवालेके डकमे.

आपके मकपूल यजहां शाह वज्रहुदीन पीर
 शाह शाहां कुतये दौरां शाह वज्रहुदीन पीर १
 अहमदाबाद आपका हे मोलहे मस्कन शरीफ
 मआरेहतके माहतायां शाह वज्रहुदीन पीर २
 यआने अरये मआरे हतके आपहो पुरशीहे ताय
 आदीमोके नुर घरहां शाह वज्रहुदीन पीर ३
 राजहारे मआरेहत और साहेये अंदाज नाज

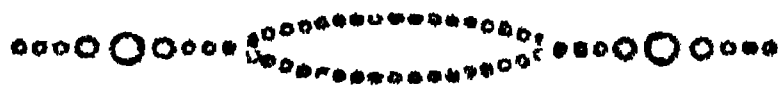
- शम्भे अशमे अन्नो धनशां शाह वज्रहृद्दीन पीर ४
 काहरी शतारी आलमगीर पुप्ता सीवरीला
- हम मुसलसल धसमें शाहं शाह वज्रहृद्दीन पीर ५
 पेशवाये अन्नो धनसां हादीये तुरल हुदा
- आशेकां के नेश नेशां शाह वज्रहृद्दीन पीर ६
 हे तुम्हारा होऊ शारी तोतनेांके वास्ते
- हर मरऊका हे येह दरयां शाह वज्रहृद्दीन पीर ७
 नाम दैवा आपके नेहों वोह हे लाप्यौइ कुल
- सरह होगध जिनये नहेरा शाह वज्रहृद्दीन पीर ८
 हो मोहम्मद मौसके तुम मंजुरे नजर
- कतपीयतके ताजपोशां शाह वज्रहृद्दीन पीर ९
 अस मजारे पाक पर में पणरहा हु येह अऊल
- अशममें रेशन दरपशां शाह वज्रहृद्दीन पीर १०
 आपहो मोह डीहायत ताकेयामत रेशनंद
- कर रहा लाप्योंकु आसां शाह वज्रहृद्दीन पीर ११
 आपका शजरा हे मज्युं शजरये तोयाह जुलंद
- डिरका शाया अदने सुगहां शाह वज्रहृद्दीन पीर १२
 शाप आपे अरजे और समर कुल शजरेके
- नौश डककानीसें अजां शाह वज्रहृद्दीन पीर १३

आपका कभतर हुं भीरकीन पर हुं शाह आजे खुलंद
 ओ मेरे वालीशाहे शाहान वणहुदीन पीर

२ कसीदा.

हकतआलाका पीयारा सैयदे कौनेन हे
 आमेनाञ्ज का हुददारा सैयदे कौनेन हे
 आस नुरे डिआयाध आत पाके अहुमदी
 सर नय्युवतका सीतारा सैयदे कौनेन हे ह
 लुत्सें उनके मुनव्वर हे कुलुमे मोअमेनां
 हश्रमे शाइअ हमार सैयदे कौनेन हे
 क्या हमे उर हे अजीजे दरमीचाने होणहां
 अहुमदे मुरसील हमार सैयदे कौनेन हे ह
 रहमतुल लीलया लमीन मेहेयुमे रय्युल आलमीन
 मतलूय हर दीवका पीयारा सैयदे कौनेन हे
 नुर अहुमदकी अमक हे जुमलगी कंदीलमे
 नाम शीरी युं नीयारा सैयदे कौनेन हे ह
 हर गुलोमे उनकी पुशमे हर तरक मेहेकी महक

कलियों कलियों गुल हजारां सैयदे कौनेन हे
 इह अहमद पर पटो सलवात तुम अये मोअमनेना
 अन्नो धनसामि पूकारा सैयदे कौनेन हे इक. ४
 सुमताहे नाम अहमद बेतेही इक मोंड मेरा
 अुरजे बहदतडा सीतारा सैयदे कौनेन हे
 बीअये मेरी अयर तुम या नभी अेहरे अुदा
 सुदीये भीरकीन तुम्हारा सैयदे कौनेन हे इक. ५

३ इसीदा.

मनसुरशाहका आपके सुरशीहका.

उहके तआजीम सअकरो अअ मुस्तुहा पैदा हुवे
 उअते आसीके रहअर रेहतुमा पैदा हुवे...टेक
 अनकी आमहके लीये करते मलायक अुरतअु
 वोह रसुले पाक दील सखे अला पैदा हुवे उहके १
 हकने अपने नुरसें पैदा कीया उस नुरकु
 आअ वोह अते नभी नुरे अुदा पैदा हुवे

ऐ जयां मौलुदका दीलसें सुनो ये मोअ्यमीनो

आपरी वकते नपी हमदे सना पैदा हुवे उठके २
हकने उनके शानमें कुरआन येह नाजील कीया

वोह शहीडल मोअ्यमेनीन (शमशु हुहा) पैदा हुवे
हमकु अयकुछ डर नहीं पूलका मोहीअ्यो दारतो

रहमतुलकील आलमीन राहे सदा पैदा हुवे उठके ३
हुकी जुलमत भीटी हस्लाम नुरानी हुवा

वोह रसुले हाशमी अदर हुम्म पैदा हुवे
अय मोहम्मद नाम पर करहे अतम मनसूरशाह

अहमदे मुरसील हुपीये कीअ्रीया पैदा हुवे उठके ४

४ कसीदा

जवाण भीस्कीनशाहका.

हस जुलमत में रोशन आके जय साहैय लौलाक हुवे

दील उनके हैमत के मारे कुइशरों के आक हुवे टेक... १

पैदा हुतेकी सीजदा करके इरमाया यारय उम्मती

यारय लकी उम्मती मन जौयइ इया छइलाक हुवे २

पुशी करे ओ मोअमीन बाछये अेशक येह हे नये पुशी	
उम्मत के वाली हुवे पैदा पुशयो से तरनाक हुवे	३
बौदीश कामील पणी मुनाही अतमे रसुत्रका राजहुवा	
जौतुधामे' अुत अतने ये बेह सारे गमनाक हुवे	४
जैसा रअने शाह अनाया वुअरा जैसे अता कीये	
वअर आजम यारे' उनके साहेजे धरराक हुवे	५
धस मेहकीलमे' पुशयो' अणके जाती जल्वा आ पडो'या	
आ पडो'ये उम्मतके वाली अेहजे मेहकील पाक हुवे	६
नयी साहेअकी आध सवारी समलअये। सुधीमीरकीन	
पठो' दरदां होके मोअददअ वोह साहेअ लौलाक हुवे	७

५ कसीदा

महेशरमे' हागी आस नीदाये मेहम्मदी
 कहांहे आअ भरत लेकाये मोहम्मदी
 सायाअमे' आवे गरमीअे मेहशरसे' हास्ते।
 पुब'द हे आअ आस लेवाये मोहम्मदी...टेक १
 रहेमत के जेशमे' हे जनाअे करीम आअ

- मुस्ताक हो रहा है पुदाये मोहम्मदी
 डंगली डिहाके कलमा शहादत से मस्तहो
 दोजेगे : न्लेश पाके गदाये मोहम्मदी २
 मतवासे अनके रकसमे आवेगे आंशेकां
 यलेगे सरके बलके हीदाये मोहम्मदी
 दशके हुजुरमे वाह मजाहे के क्या कहुं
 यलो मोहीब्बो दणे सेकाये मोहम्मदी ३
 मजल हीसकी हे जे यलाजये पुदमे
 जपतक नहोगी पास रेजाये मोहम्मदी
 आहम नपीसें हजरते छिसा तमाम कुल
 मुस्ताक मुंनतजर हे हीदाये मोहम्मदी ४
 हील लगावे अपना इणे मुस्ताहासें
 जनें हीलो यश्म लगाये मोहम्मदी
 भीरहीनशाह सुही जमाले रसुलका
 मुस्ताक हीलसें पास रेजाये मोहम्मदी ५

६ कसीदा

जमाले काव्यभेसें अढके देया, हे हमने भेशक जमाले पुकरा
 कमाले अरशे परीसें अढकर के पाया, हमने कमाले पुकरा...टेक १
 नपीके वारेसडे त्रिदमायेदीन, इकीर वरसेंमें वरसुतुल एक
 वीसाले एककी अगर तलमडे, हुमुल करलो वेसाले पुकरा २
 अयाने कुश्यांनमे शान पुकरा, उहीस नपची अल इकरो इपरी
 वइकरो मीन्नी कमाल उनका, अज्य तय्याजुय हे छान पुकरा ३
 उहीस कुदसीमें युं सुनाया, हुं उनका आशिक अरशहे शौका
 शकीये दरगत कौन ऐसा, हे एकके येह नौ नेहाल पुकरा ४
 हे काध आशिक भूद जहांमें, भुदाहे भुद आशिके इकर हे
 छशरमें पुकरासें अज्य होगया, मेअज्य पूरसी मलाल पुकरा ५
 धम अनंतोमुल इकर होवखाने, मय्याअल पुकरा हे अस मय्याखाने
 अरशसें इरस छा रडाहे, यदां न हुंयत जलाले पुकरा ६
 इकरका सौगा अज्य हे मो दुय रमुज और मगजसें बराहे
 मयीहे हुरो मलक वज्जन्तो, अशरके अंहर धमाल पुकरा ७
 पानसद सालाह पाहशाहां, वअगनेयाओसें हज्ज जत्रत

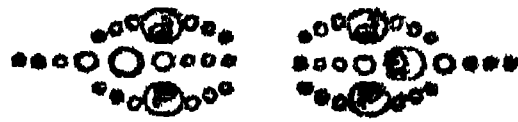
२८५

- पेशतरसें येह रौर करते, झीरेगे अस पूश पूशदाल पुकरा ८
- हदीस हीगर हे दुप्पे पुकरा, हे पास भीरताह जन्नतोङ्की
- वले मुसीयतनो येह दुधडे के होना पैछान मडाल पुकरा ९
- झकीर झीरतेहें जगमें अकसर, वले असल हे झकीर कमतर
- धन अनतोमुल झकर होवलाह, कहांपे हे धस भीसाले पुकरा १०
- झकर दुवा अस गदाकु हांसील, झकीर सूझी दुवा वोह कामेल
- हे ऐसे साहेब झकीर कहांपर, भीले कहीं पाल पाल पुकरा ११
- झकीर हर हर नहीं हे झीरता, नहीं कीसीसे झकीर डरता
- नहीं मलक मौत से वोह भरता, नीयारी हे रश्म बाल पुकरा १२
- झकीरके झैरके हें लूपे, जहांमें कुल अग्नेयां वशाहां
- करे हीबो ज्ञांसे उनकी पीठमत, कलामे हक कीलो काल पुकरा १३
- औलेयाध तहते कुयाध, कुदसी (लायन्कारे शे दुम) गैरी
- येह शान पुकरा अयाने पुकरा, रकीये हरज मन्वात पुकरा १४
- झककरकी गोदणी नपीने पहेंनी, हे होल धसराह में हस्त हकसें
- येही मोरकका सगळे हकसें, येही हे शमशे मडाल पुकरा १५
- कोध हे सौदाये डुरे जन्नत, कोध हे तरसां वजरजां होअप
- भुव हो मस्त सेकाये हकमें, येह जुमते वजह हल पुकरा १६
- झकीरका शाल पाज आज कल हे, जहांमें मनसूरशाह हादी
- कदममें उनके हे सर दुमारा, हे शान डिसे तवाल पुकरा १७

वही कुतुब गौस और क्वंहर, है सभसें पाला मुकाम इककर
 ये सुफी भीरकीन शाह हीलसें, रफ्फो हमेशां पीयाल पुरा १८

हुडा

मोहयुहीन योअंडीवाले
 हारेअ साहेअका

जगमें दुश्मन तीन हे, औरत माल जमीन.
 धन तीनोंके इंसें, लाग मोहयुहीन.

जवाअ भीरकीन शाह सुफी साहेअका.

जगमें दुश्मन अेक हे अरका तभ्या हे नाम
 सुफी भीरकीन आपपर करलो तभ्या हराम

कसीदा पीर हस्तगीर वजहुहीन अलवी
 गुजराती अेहमहाआही उहसझाहे सररकुल अजुअका
 उ कसीदा.

अम मुदकेंमें हे उंका वजहुहीन अलवीका
 तजझा अूपही अमका वजहुहीन अलवीका

- મોહમ્મદ ગૌસકા પ્યાના નખી સાહેબકા દુહારાં
 સીતારા અનવરી ચમકા વજહુદ્દીન અલવીકા...ટેક
- મશરખ પાક શતારી નસખ હે કાદરી અલવી
 કેયામત તક બજે ડંકા વજહુદ્દીન અલવીકા
- હે દર ગુજરાત અહમદાબાદ ઉનકા રોઝયે રીદવાન
 બેહીસ્તી દર ખુલા કીનકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૨
- સાળે તીનસો બરસોસે આબે હોઝ ખાલેસહે
 કરીશમા ઝાહિરા દેખા વજહુદ્દીન અલવીકા
- શકા ગુંગો વતશનોં કુ વોહ આબે હોઝ નૌશીહે
 મુબારક ચેહ કરમ કીરકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૩
- મુંજહીદ વકતકે અપને ચેહ લાદી મેહદીયે કામેત્ર
 મરાતખ કુતબેયત કુબરા વજહુદ્દીન અલવીકા
- વોહ આસુદા અંદર ખાન પૂર બને બનાનાં
 ચેહ હૌલતખાના હે બાબા વજહુદ્દીન અલવીકા ૪
- ફેઝે બાતેનીસેં હે ચૌદાસો વલીયુદ્દાહ
 સખા દરયા દીઝીપાયા વજહુદ્દીન અલવીકા
- વીલાયત આસમાનીકે વોહ માહે ચારદા સ વર
 ખઝાના હે ખૂદાઝકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૫
- નીગાહે પાકમેં તાસીર બખશી હે ખુદાને વોહ
 ફીરે હરગીઝ નહીં નંગા વજહુદ્દીન અલવીકા

गीरोहे यारदाका सर जीरोह सौपुल मशायप येह

भीलाइत ताजतुल अकमर वजहुदीन अलवीका ६

येह मालेक नैयमते कुपरा वोह दौलत आजम हे उनकी

अरपसे ता अजम जुंटा वजहुदीन अलवीका

तेरे दरपार शाहाना ये आया तेरा हीराना

अरे तुं कीरका हे सैदा वजहुदीन अलवीका ७

येहीस्ती सीव सीवा तेरा मोरीदां हे तेरे लापौक

गुदाकु नाज हे प्यारा वजहुदीन अलवीका

दौलतपानाये होगर पानपूर अवलाहसे आयाह

येह सौरी सीवसीवा आया वजहुदीन अलवीका ८

हैयर शज्जहगी अल वकत पणा साहेप अम्हुदाह

पणाभीयां हे गुलपूटा वजहुदीन अलवीका

कसीदा लीपते दीव यमका कलम अपना जलक डिहा

येही जमे मोहपमतका वजहुदीन अलवीका ९

वोह मेअपानाये अलवीका है तुं मैनीश मरताना

हरशन अस्नेही देया वजहुदीन अलवीका

अरे भीरकीनशाह सुधी है उनका नाम दौवा तुं

तेरा मशरप व मैपाना वजहुदीन अलवीका १०

८ कसीदा

अण्वलो आपर में हे धसरार मोहम्मद
 आहरे आतीनमें हे अनवार मोहम्मद
 शम्श अजमें मुरसीदां सरकार मोहम्मद
 है शरीअे आसीयां मुअतार मोहम्मद
 मरजे इलक में न भीसाले मोहम्मद
 सल्लुअला मोहम्मदीव वयाले मोहम्मदी (६३६) १
 दासानी हे अंदर जहां दरआह मोहम्मद
 अत्मे रीसालत शहे अपरार मोहम्मद
 कान हीदायत हे अस अकतार मोहम्मद
 ताज सफाअत सरे सरदार मोहम्मद
 जुमलदा नेक पाक जेसाले मोहम्मदी
 सल्लुअला मोहम्मदीन वयाले मोहम्मदी (६३६) २
 मुरदा जीदा होते अज रकतार मोहम्मद
 नुर हीदायत हे वोह तलवार मोहम्मद
 आदशाहाने जहां जेगार मोहम्मद
 काअ्यअतुल्लाहसें सीवा धरआर मोहम्मद
 मुस्ताक पुदा आस जमाले मोहम्मदी

सल्लुअला मोहमदीव वयाले मोहम्मदी (६३२) ३

जय अले. मेअराजकु साजारे मोहम्मद

आऊ थे पुरराकपे असवार मोहम्मद

अरशीयेने कर लीया छकार मोहम्मद

दुरे मलक सय हुवे जलदार मोहम्मद

याहता हे कियीया ली वेसाले मोहम्मदी

सल्लुअला मोहम्मदीन वयाले मोहम्मदी (६३६) ४

सैयदे कौनेन हे अय्यार मोहम्मद

जुदो सया ज्यशका गुलजार मोहम्मद

उम्मी आसीका हे सतार मोहम्मद

दोजभी हा जे करे धनिकार मोहम्मद

येले मलक देय जमाले मोहम्मदी

सल्लुअला मोहम्मदीन वयाले मोहम्मदी (६३६) ५

जसने देय पाया हे दीदार मोहम्मद

यार दीगर ली हा तलयगार मोहम्मद

हा गया हे सुदी भीस्कीन प्यार मोहम्मद

६३६ नारी दीलमें हे अकतार मोहम्मद

लारैय जेअदद हे कमाले मोहम्मदी

सल्लुअला मोहम्मदीन वयाले मोहम्मदी (६३६) ६

६ कसीदा

साहेबे लौलाक मोहमंद रसुल हे
 पीयारे फुदाके पाक मोहम्मद रसुलहे
 वोह रंगजैय फाके मोहमंद रसुलहे
 सायाये फइलक मोहम्मद रसुलहे
 या सा मोहने मेहझीने अहवाले अहमदी
 सहनु अला मोहम्मदीन वयाले मोहम्मदी (६३६) १
 अव्वल हुवा पैदा वोह मोहम्मदका नुरहे
 नुस्तनु में उनके मलायक व हुर हे
 मोअमीना के हील सदा उनसें सहर हे
 अहमदत हे जे उनकी मोहम्मदतसें दुर हे
 यासा मोहने मेहझीले अहवाले अहमदी
 सहनु अला मोहम्मदीन वयाले मोहम्मदी (६३६) २
 अरशे अरीसें अहतार अहमदकी शान हे
 अहमदसें मुनवर हुवा कौनो मकान हे
 साअयरे मअेरान नभी लामकान हे
 कुरआन मोहम्मद पे आशेकां की ज्ञान हे

यासा मोंछने मेहकीसे अहवासे अहमदी
 सहजु अला मोहमदीन वयासे मोहम्मदी (६३६) ३
 आवो शीतापी हाणके मेहकीसे रसुल
 लसमें पूदाये पाक का कामील रहम गुजुल
 उनकी परकतसें करे किश्रीया कपूल
 परगुजीहा किश्रीया प्यारा नपी रसुल
 यासा मोंछने मेहकीसे अनवरे अहमदी
 सहजु अला मोहमदीन वयासे मोहम्मदी (६३६) ४
 या नपील सुकीये मीरकान हे अहक
 आका हो पेशवा हो मेरे दाशमी शरीक
 लुमलहा अंभेयासें कीया आपकु लतीक
 धमदाह लीस्लाह कीलये हे कमतरीन अहक
 या मोंछन मेहकीसे अहवासे अहमदी
 सहजु अला मोहमदीन वयासे मोहम्मदी (६३६) ५

हुमरी

मेने इरीहे समरनकी माता

दुरवेश दीनपर तेरा हुं दीलसें, मुंजकु याहये न शाल होसादा

मेने इरीहे समरनकी माता १

यहैरा नुरानी माइतायांनी देया, हां में वडहतका पाया उन्नला

मेने इरीहे २

कल्प जगर अलमस्त हे होना, हां तुंने अपशा जे परेमका पीयाला

मेने इरीहे ३

गंगन मंडलमें यंदाजे उगा, हां उस्का यौदीस हुवाहे उन्नला

मेने इरीहे ४

योपाध

अलहादी होवव्वाड

पेते पूरका मोहन आसी,
महेव्वा नुरी माड नगरडे,

वांकीशान सदा अविनाशी
लशन नुर आइका धरहे

सीतापुर जवला की अस्ती, सुनता हुं हे वहां वोह हस्ती
 मैं हमज्जेली कोर्ध अताये, माह नगरमें कहते साये

जवाण

माह नगर रोशन हे आसा जुस्तजुंमें हीर क्या रासा
 मनस्वर यीयाकी हुंमें घेला परेम जुमारीकी अलेमेली
 हमाये आग कुहसी सयमोत्रा सुही भीन्कीन दंस अलमेला

सापीयो.

तखण तुजे हे चारकी रण मुरशीहसें प्यर
 और रटन रटो हर सांससें टुटे अेक न तार १
 मुरशीहमां मौला भीला मुरशीह तारन हार
 महेर करे जे सतगुरु अवसागर हो पार २
 मुरशीह यरनो सट धरो रणो प्रेम और भाव
 प्रेम भाव जण्य हो नहीं छिंके धर मत जव ३
 तन मन धनसे पीक युका सतगुरुके दाथ
 सुही भीन्कीन सतगुरु यौदा लुवनका नाथ ४
 संगत संतोकी करो रणो संतसें रणो भाव

सत संगे सरजन भीने कबी न हो अटकाव	५
सुधी भीस्कीन सत संगमें हुवा ज्योत आराम	
हुणधा सारी-दुर हुधि भीला परेम पदवी धाम	६
ज्योद पुरान कुल शास्तर पढे पढाये अनंत	
धन सखमें ज्येक सखतकी जणी हे संगत संत	७
सत संग सखसें ज्योदा यौदा सुवन के भांय	
सुधी भीस्कीन युं कहे सख संतन के भाय	८
मुरशीद यरनो सर धरो ज्ये सुधी भीस्कीन	
मोहर डेकी कामेल होवे दीलकु हो तरकीन	७
गौस हुवे कुतुब हुवे होगये शाह ज्यमीर	
येह सख होना सहेल हे मुश्कील इना इकीर	१०
सुधी संत इकीरका सखसें न्यारा पंथ	
हे वोह सुहागन यारकी नहो दैजे जुळ कंध	११
ज्ये प्यारी हम जेखीयां करलो अटका हर	
मनाव पृशीयां यारकी हरदम रहो हजुर	१२
ज्ये प्यारी हम जेखीयां यलो पीयाके पास	
तन मन धन अरपन करो सुनो न कोछ अक्वास	१३
ज्ये प्यारी हम जेखीयां गहरी पीत ज्ये होय	
(यह ज्येहम वचह ज्ये नहु) रहो आपमें मोहय	१४
ज्ये प्यारी हम जेखीयां जांधो प्रेमकी दार	
हरशनमें परशन रहो जैसे अंध अकार	१५

ਐ ਘਾਰੀ ਫੁਮ ਜੋਲੀਆਂ ਨਭਰ ਨ ਈਗਰ ਆਯ ਈਗਰ ਤਵਝਨ ਸੀਰਕ ਛੇ ਜੁਝ ਯਾਰ ਨ ਫੇਘਾ ਆਯ	੧੬
ਐ ਘਾਰੀ ਫੁਮ ਜੋਲੀਆਂ ਪੇਛਨੋ ਵਾਕਾ ਸੁਫਾਗ ਐ ਸੁਫੀ ਮੀਰਕੀਨ ਸਾਛ ਵਾਕੇ ਘਠੇ ਛੇ ਆਗ	੧੭
ਕਰੋ ਟੀਲਾਵਤ ਪੁਜੁਫਕੀ ਐ ਸੁਫੀ ਮੀਰਕੀਨ ਘਤਮੀਨਾਨ ਈਲਕੁ ਛੇ ਕਾਮੇਲ ਛੇ ਤਸਕੀਨ	੧੮
ਸੁਫੇਛ ਕੁਲ ਛੇ ਆਘਝੇ ਰਘੀਯੇ ਸਘਸੇਂ ਮੈਲ ਪਰੇਮ ਆਯ ਸਘਸੇਂ ਰਘੋ ਵਛਫਨਕਾ ਫੇਘੋ ਘੈਲ	੧੯
ਸੁਫੇਛ ਕੁਲ ਛੇ ਆਘਝੇ ਕਰੀਯੇ ਸਘਫੀ ਰੀਯੋ ਸੁਫੀ ਮੀਰਕੀਨ (ਮੇਛੇਟੀਯਤਮੇਂ) ਕੀਨ ਮੀਯਾਂ (ਮੇਛੇਟੀਯੋ)	੨੦
ਸੁਫੇਛ ਕੁਲ ਜੋ ਛੇਗਯਾ ਫੇਘੇ ਐਕਲੀ ਸਾਨ ਨੀਯ ਭੰਯ ਯੇਛ ਸੀਰਕ ਛੇ ਨੀਨ ਕਾ ਛੇ ਨੁਕਸਾਨ	੨੧
ਆਘਮਾ ਘਸਮ ਛੇ ਟੇਰੀ ਕੈਸੇ ਪਾਯੇ ਘੁਤੁਨ (ਵਤਰਾਫੁਮ ਯਨਝੋਰਨਾ ਐਫੈਕ ਵਛਮ ਆ ਘੁਘਸੇੜਨ)	੨੨
ਗੋਰ ਤਛਕਕੁਰ ਘੂਛਮੇਂ ਫੁਘ ਰਛੇ ਘੇਝੁ (ਕੁਲੀਲਛਾਛੇ ਸੁਝਮ ਝਰਰਫੁਮ ਸ਼ੀਘਵਛੇਛੀਮ ਯਲਘੁਨ)	੨੩
ਸਾਛ ਪਾਨੀ ਛੇ ਵੋਛੀ ਜੋ ਕਲੀ ਨ ਛੇ ਨਾਪਾਛ ਆਰੇਛ ਵਾਕੇਛ ਛੇ ਵੋਛੀ ਜੋ ਸਘਸੇਂ ਛੇ ਘੇਘਾਛ	੧੪
ਘਲਕਤ ਕੋਛ ਥੀ ਨਛੀਂ ਨ ਆਛਮ ਕੀ ਤਸਵੀਰ ਸੁਫੀ ਮੀਰਕੀਨ ਪੇਸ਼ਤਰ ਭਿਸਸੇਂ ਝਨਾ ਝਫੀਰ	੨੫

શયર.

શૈખ આદમ સુરીએ મીરકીન શાહ, શૈખ કામેલ ઉન્કા હે મનસુર શાહ
 રખ્ખના અતમીમ લના વનુરના, ખાતેમા ખીલખૈર કુન ફગફીરલના
 મઅદદતુલ મઅાનીમાં પહોંચા રખ્ખના, મહઝને અસલીમે લેખ લલ્લના
 મનમ મહપૂર તું મુશ્કીલ કુશાઈ, મનમ મોહતાજ તું હાજત રવાઈ
 અનલ મીરકીન શાહ મોહતાજ કમતર, ગની મગનીએ અંનતલાહો અકબર
 તમ્મત, ખીલ ખૈર, વધરલામે, અલા, મન, તખઅત, હોદા અજ,ખરાયે,
 મકમુશાહ, ખલીફા, સૂફી મીરકીન શાહ, કાદરી શતારી

૭૮૬

ભજન દાદા હાજીપીર મનસુરશાહ સાહેબ દુરવેશ.

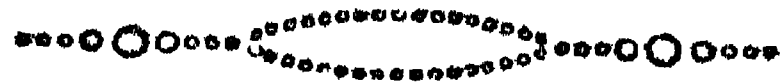
૧ : ભજન.

આવો સખી સખદેખો નજરસે, અમર નગર કા શાંવરીયાં
 ચારો તરફ હે તુરકી ઝંઝકી, બાજ રહી હે અંઝરીયાં
 સમસો કમરકા જમાં સોહે, હોળે કાલી કામરીયાં ૧
 હેરતકા સખ સાઝ બના હે, બાંકી છખહે નાઝરીયાં
 બુલબુલ અપની જોત દેખાવે, ડુંક રહાહે બાંસરીયાં ૨

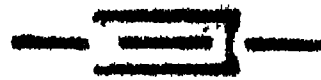
जुस्का मुरशीह कामील होवे, अमर जतावे डागरीयां
 कीतनो छसमें डुप गये हें, जे करके जौठे माकरीयां ३
 अंतके लेहकुं ज्ञानत नाही, जनगये साधु आंकणीयां
 जेसा लेह जप कहीजे मनसुरशाह, जप ज्वाली न जवे सांसरीयां ४

२ लजन.

जहां कुं देखा तुजमें देखा, परदा उठाया नजरमें देखा
 नहना अकरप कडाहे कीसने, मायने समजके जगरमें देखा १
 रज्जुहे अरेनी लततरानी, मुसा कलीम के असरमें देखा
 हरजेक शयमें हे जत उरकी, जुजातो शजरो हजर में देखा २
 आशीककुं देखा सुलीपे यदके, अपसकु जेये असलमें देखा
 मुरशीहका पहांपर हे कुञ्च धशारा, मनसुरशाहने सपरमें देखा ३

३ लजन.

तस्वीर मेरे थारकी यहां आछके थमकी
 जेहोस हुवा देपके अनवार की थमकी टेक १

हील हो गया दिवाना मेरा देख जलपकु	
अप कीसे कड़ु नके जे छसरारकी यमकी	२
जपहेपा तजल्ली हे तेरी यार हे लरपूर	
यारों तरसे देखे जेह प्यरकी यमकी	३
देख तजल्ली सूये कोहपुर पे मुसा	
जेहोश होके गोर गये जे छकरारकी यमकी	४
आशेकां कुं याहीजे जे कामली करले	
माजुम तो हो जये जे तलवार यमकी	५
जैनलहकक अप जेहदे छसजयपे मनसुर	
हो जये जेही शौर जप दारकी यमकी	६

४ मजन.

सुनाध तुने है जैसी पतीयां, लुध दीवानी जे सूनई सपीयां
 पनाया आदम को शकल अपनी, न लेह पाया जे तुने रपीयां टेक
 छजारे आये यले गये सप, लगाके अपनी हरजपे अभीयां
 सरा हदीससे येही है सापीत, भीटा न पावे जेतुने लीपीयां १
 मनसरशाह हे जहेल हे पीलकुल, पांये हे मुरशीह जे भीस्वे सतीयां
 जहांसे सापीत गया न कोध, लगाये जेठे हे जेयार धतीयां २

५ भजन.

दीपादे मुण्डु तुरानी सुरत	
अजय तरेह की रहेमानी सुरत	२३
कीसी जगे पे जुदा नहीं है	
समजमे आध नीशानी सुरत	१
नहीं हाथमे कुछ भी है आया	
कहुं में कैसी जयानी सुरत	२
दीपाके जलकी शैदा जनाया	
गुमशुद हुवा हेप गुमानी सुरत	३
अयनलडक अय जेले तु जहदी	
सुजीपे यदके दीपानी सुरत	४
मनसूरशाह येह समज के कहेना	
मुरशीद जताया हीकानी सुरत	५

१ मुनाकेज.

छरक हो गया है छुडाना येही मुश्कील
 दाग लगादे तो धूखाना येही मुश्कील

लेह इकीरी के सुनाना येही मुश्कील
 मन अरुकी आत छुपाना येही मुश्कील
 जे मरगया हे सोटके आना येही मुश्कील
 अइसोस रहा हीलकु जलाना येही मुश्कील १
 लेह येह परदेका कोछ कहे नहीं सकता
 ऐसी जलकी देपके कोछ रहे नहीं सकता
 सुरते शमशेर कोछ सहे नहीं सकता
 जे मर गया हे आपसें शीर मर नहीं सकता
 जे मरगया हे सोटके आना येही मुश्कील
 अइसोस रहा हीलकु जलाना येही मुश्कील २
 पुश सें गुजर जयेतो रहेजयगा अकसीर
 जतेज मरजये तो जनजयगा अकसीर
 बैरतमें जे देपातो समज जयेगा अकसीर
 सव्या सुअन जोलके कहे जयगा अकसीर
 जे मरगयाहे सोटके आना येही मुश्कील
 अइसोस रहा हीलकु जलाना येही मुश्कील ३
 अहदने अहमदके देपा पुअ छीपाया
 अक भीमका परदाबी उसमें ऐसा लगाया
 उनकोबी नहीं मोतसे चारे हे जयाया
 हीर कहे कौन रहेगा जे कोछ हे आया
 जे मरगया हे सोटके आना येही मुश्कील
 अइसोस रहा हीलकु जलाना येही मुश्कील ४

तुं तो यदां कहेताहे मेरा हू ये तेरा
 लुलके जैहोहा भीयां करके अंधेरा
 सोय करे यार अली होगा सभेरा
 जय आगध मौत न मेराहे न तेरा
 जे मरगया हे लोटके आनां येही मुश्कील
 अइसोस रहा दीलकु जलाना येही मुश्कील ५
 अपनीतो जवानी ये भीयां मुक्त गंवारि
 कुछ सोय नकीया जे होजयेगा कमाउ
 येह जात तेरे दीलमे होगी कौन समाध
 जय आगध मौत न जाया हे न माध
 जे मरगया हे लोटके आना येही मुश्कील
 अइसोस रहा दीलकु जलाना येही मुश्कील ६
 अहदसें अहमदली नहीं यार जुदा हे
 जाहेरीतो नुर हे जातीन में जुदा हे
 मनसुरशाह दीलसें हुवा उनपे शीदा हे
 जय आगध मौत न शाहो न गदा हे
 जे मरगया हे लोटके आना येही मुश्कील
 अइसोस रहा दीलकु जलाना येही मुश्कील ७

૧ કસીદા.

અને જલ્દ દીદાર દેખો ખૂદાકા, એ કેયા હકને રતયા દીવા મુસ્તુફાકા
હમરાહીમેં ઉન્કે જીખરીલ આપે, લૈકર ચલૈ વોહ રસુલે ખુદાકા ચલોજલ્દ
હુયે જખકે અસવાર ખુરાક ઉપર, ઇન્નાફતહના પદે વઝૌહાકા
બૌતુલ મુકકદસ જે પહોંચે પેગમ્બર, પદે જલ્દ વહાંપર સુરે ફાતેહાકા
ખુલે જખકે દરવાઝે રયે ફલકકે, મીલા તુર જા કરકે તુરલ હુદાકા
તુરોંમેં તુર જખકે શામીલ હુવા હે, જુદા દૌન કરતા મેરે પેશવાકા
એ મુરશીદ એસા જે કામીલ ન હોતા, નહોં ભૈદ મીલતા મુજે લામકાંકા
ન કર ભૈદ મનસૂરશાહ એસા ઝાહેર, કરે બંધ અપની તુ' ખીલકુલ જુખાંકા

૨ કસીદા.

ખૂદા તુર અપના દીખાતાહે આજ, જુદાહકા પરદા ઉઠાતાહે આજ
જીખરીલકે હાથ કૌસર વોહ ભૈન, ખુશખોસેં તનકો ખસાતાહે આજ
મેઅરાજમેં હકને ઉન્કો ખુલાકર, તુરોંકી કંદીલ, જલાતા હે આજ
નઆલૌન પહેરે અરશ પર જે પહોંચે, અરશકા ચેહ રતયા બઢાતાહે આજ

पहोये रसुबे पुदा जप वहांपर, दरद और सत्रवात पढाताहे आण
मुरशीदकी दया से मनसूरशाह येह, कसीहे नप्रीके अनाता हे आण

3 कसीदा

अराये पुदा तुं ओहमदका मुजे नुर जमावे दीया हैना
रसुबे पुदाकी वडेहतका गैरे दीवपर नुर असा हैना
जे के देया तुम्हारे नुरकी अलक नहीं बुले कभी हमें मरग तलक
तुमपे होवे शीदा सप हुरों मलक मुजे आके जरा समझा हैना
मुजे लेखल जल्दी मदीने तलक मेरी भीटणवे दीवकी येह सारी कलक
मेंतो हे ननठं शीदा तैरी देप अलक मेरी सारी पुदीकु भीटा हैना
कहीं अंसी वोह आप अणवत हे सप देपणया ललयावत हे
कोध आशक राग अनावत हे मुजे वाकी अणर मंगवा हैना
येहतो मनसूरशाह कुछ सोयरहा तुण नामपे सीरकु जैय रहा
उस नुरकी अलकी येह देप रहा मैरी अंध जूपांकु करा हैना

4 कसीदा.

आकी हे तमन्ना हे मदीनाली दीयादे
उस रोजये अनवरकी जीयारतली करादे

अथ जल्दीसें ले जाये मूजे मकके मोअथअम

ज्यैयतुल हरमकी मुजकु तवाइली कराहे...टेक १

गलराताहुं मे' हींमे' अे साकीये कौसर

धस हीलको मेरे मुस्कअे अंअरसें असाहे २

जे हौश पणा रहेता हुं कुछी न अअरहे

तुम हाहीये रहअरहे मोहे जल्दी जगाहे ३

मनसुर हीवाना हे तुम्हारा या मोह'मद

दुन्याकी मोहअत येह मेरे हीलसें छुणाहे ४

मौलाना डाइए साहेअ हाहापीर मोहयुहीन साहेअ
योअ'दीवालेका

अपना अलेपनामा

अलेइ धलाही वोही हभारा, अरने सारा मुस्क संवारा

क्या कुहरत की हीकमत कीना, कतरे भीय संभुद भरहीना

इहो—अेअहेअ कुहरतका हरगा अपना रान,

એક ઘુંદકે બીતર સારા સંમુદ સમાન
 બે—બંદા વેહી કહેલાવે. જુસ્કો સાંસ ન ખાલી જાવે
 જખ એ સાંસ રાતદીન જાગે, કયા માચને કે પાપ ન ભાગે
 દુહો—સદા સાંસ રખ જરી કર દુગધા કુ દુર,
 ઝીકર ખુદાસેં અપના દીલ કરલે માચમુર
 તે—તુજમેં અખતક હે ભાઇ, કીઓ કીના યુગઝ યુરાઇ
 જખ ઇનકું તું દુર બહાવે, તખ સચ્યા મોચમીન કહેલાવે
 દુહો—ઇન્હે દુર કર પ્યારે કર મઝખુત ચકીન,
 પલમે મીલે ખીયાતા કહે મોહયુદીન
 મે—સાખેત ઇમાન સંવારો, ઝૈરી પાંચ બદન કે મારો
 કામ કોષ ત્રિશના મનમાયા, ઇન પાંચોને ભેદ ગંવાયા
 દુહો—ઇન્હે મારલો પહેલે પીછે, બનો ફકીર,
 જગમેં રહે બદાઇ અમ્મર હોય શરીર
 જમ-જપ કરના હર સાંસાં, આઠ પહેર ઓર બારોં માસા
 જખ ઇતની તુમ કરો કમાઇ, તખદીલકી કુછ હોઇ સફાઇ
 દુહો—ચાહો સફાઇ દીલકીતો કરલો એહ કામ
 હર સાચત હર સાંસપર જપા કરો હરનામ
 હે—હાકેમ તુમ એકકુ જાનો, ઓર દુજેકુ મત ગીરદાનો
 નામ દુઇકા દીલસેં છોડો. ઉલફત એક ખુદાસેં જોડો
 દુહો—શીવા ખુદાકે જગમેં દુખ નહીં હે કાઇ,
 લકખ દુઇકા બોલું કુદર સરાસર હોઇ

जे-आबोकसें करले नाता, धधर बिधर क्युं मन बटकाता
 धस जग भीय न कोछ अपना, है संसार रैनका सपना
 हुडो-हुशमन जगमें तीन हे औरत, माध. जमीन
 धन तीनोके इंदसे लाग मह्युहीन
 दाल-दुर दीलसें कर माया, छोण अही मनमां रण दाय
 हे दाय मानींद जवैया. औ धट पार लगावे नैया
 हुड-धसि दायके जेरसें लागे उतरें पार
 अही समानी जूनमें दुष भरे मजधार
 म.ल-जीकर धस ह्यमें झीज्ये, दीलमें नाम पूदाका लीज्ये
 जे लकक लकक कर कीया पुकारा, गोया उसने मकर संवारा
 हुडो-करे जीकर जे जाहेर वोही जणा मकडार
 उसका मतलब साहजे जे राजी हो संसार
 रे-राज साहेब तब होवे, जय दीलकी दुगधातुं जेवे
 दुध डाल दीलमें भीष जेया, अम्रीत भीज हाथसें जेया
 हुडो-वडांतो क्या कुछ और था, यहां हे क्या कुछ और
 अरे दुधके इरमें तुं लूना असली तोर
 जे-जहदे ऐसाहो बाध, जैसा नभी दीया इरमाध
 लुप मारहे नींद उडाध, तब तुजसे कुछ होध कमाध
 हुडो-लुप प्यासका मारके वोही वोही रटलाओ,
 आपेद जन मज्जापूह के रात्यों होख मनाओ
 सीन-सहेल जेक हीकमत करले, धरि क गुइका दीलमें धरले
 जयतक गुइ नहीं जतलावे, तबलग भैद नहीं कोछ पावे

दुहो—पीन गुर जगमें जे कोरि सीखा जैह लजैह

भीना न पीन अतलाधये हतआलाका जैह

शीन—शोक असली जय होता, क्युं तुं उर अकारत पोता

धतने दीन पोये कर जगणा, अणहीं रैत नहीं कुछ जीगणा

दुहो—होनाथा सो होगया उनका कौन पीयार,

तयकी आते छोणहे अणसें हो लुशीयार

स्वाद—सअर अरकु रअदीना, पुरा जेग उसीने कीना

पीन माया ना होध अमीरी, सअ पीना ना होध इकीरी

दुहो—अतम कीसीये हे नहीं क्या आलक क्या पीर

अरके धटमें सअड़े वोही असल इकीर

स्वाद—अर भीटाहे इस्ती, कर गुलजार अहमकी अस्ती

थातुं नहीं नहीं इरहोण, अते ज्ञान गोरमें सोण

दुहो—हैका संगीन जगहुवा नहींका भीतन कोध,

वेकीन वेह अकसीर हे जे यार नहींका होध

तोध—तालेअक आहीये असा, रणमे तअय यारहे कैसा

शीर दीअरमें युं मीलजवे, ज्युं भीसरी जलमें धुलजवे

दुहो—जयतक जलसें हे जुदा तयलग हे तकरीर

जय पानीमें धुलगध तो कहां भीसरी कहां नीर

जेध—अहेरकी छोणहे आहत आतीन की कर पुण ध्याहत

लायेलाहमां मीलेगा अलाह कहा नपी अलगेय होवलाह

दुहो—जे अरतने कहेदीया सो हे सअ्या लारैय

कयुं के पुढानी मोला (युंअमेनुन पील जैअ)
 अेन-आञ्जळी हीनमे धरना, मे मगरर कुनी मत करना
 मे मे भीला लअनती माला, आञ्जळ रडा सभी परणाला
 दुहा-अे प्यारे तुं हेपुले आञ्जळका मऊमुन
 साइ मेःहमह कहे गये (मीनहुम अम्भीयुन)
 गैन-जैयरीयत के उडतेरी दुहा पीयासें पुअ सनेडी
 दोमे वही छोण जगसारा, जहां असे वोह पीतम प्यारा
 दुहा-दीन दुन्याके पजे लुशका पणा मुकाम
 क्या जने वोह कुक के और क्या जनें छस्लाम
 इ-हीर इार मीसे वोह प्यारा जणयेह मरे नइस अमारा
 क्या तुजसें कुछ दुर हे दाता हे धटमे मौणुह पीधाता
 दुहा-तहेतो शरामे अरश तक लराहे साहेअ इप
 हरसैमे मौणुहहे क्या छांछ क्या धुप
 काइ-काल जे कुछ कर आया, मे दुन्याके पीय लूलाया
 हेअ जहांसें हुवाहे आना, हे हीर तुजे उसी धर जना
 दुहा-प्यारे अस जग वांछ के यतीयो मांथ नंवांछ
 मोत हे लुपी ज्ञानही नां जनुं क्यआछ
 काइ-हीसीकु भूरा न उहेना, सअसें भूरा आपहो रहेना
 गर कुछ आहे वीया ललाछ, करहे अपनी दुर अणाछ
 दुहा-मुऊ आञ्जळके कौलपर करले जरा तमीऊ
 जअ छोटातुं अन रहे तो होजवे काछ यीऊ

लाम—बेयाकत छतिनी पाया, के जगमें छनसान कड़ाया

गर आलेक डैवान बनाता, शीर येह वरक कहां तुं पाता

हुहा—जे न्यामत रखने दीया हे तुंजकु मयाकुंम

शीरबी उरकी हीसें सदा रडा महंम

मीम—मोहम्मका कुल लेया, कुहरा उसी पदनमें देया

वोह महमुद मोहम्मद दायम, रडेजे राज अजदतक कायम

हुहा—मुस्लीहने युं कडेदीया सुन मयाकुल कलाम

कुल आलम के जर्मपर लीया मोहम्मद न.म

तुन—नसीदत छतिनी पाया, शीरबी नहीं पीयाल कुछ लाया

ये गाडेव मत अन दीवाना रख तुंजके करयुका सीयाना

हुहा—दीया पकीश हे तुंजे वोह साडेय सुयहान

और तुने तो ना सुना आलेक का इरमान

वाव—वोही दर घटमें आया, सुरतमें सुरत दीपलाया

क्या अहुरपी गुन ईलाया, जुज कुल तक वोह आप बनाया

हुहा—आडेरमें तो हे जुहा आलम अहरा हमार

और आतीनमें देपने अंधाडे वोही तार

हे—हुका रख आक बनाया, आक पीय लौलाक असाया

उसीमें इरश जमीन पीछया, उसीमें छत आसमाडे छाया

हुहा—जैसी उरकी जत है है वैसाही घर

और वैसाही नामहे अस्ताहु अकपर

ये—याहु याहु याहु हे, में उठगया रडा सो तुं हे

अप ताजीम सुरकी करीये, ये सर उन कदमें पर धरीये

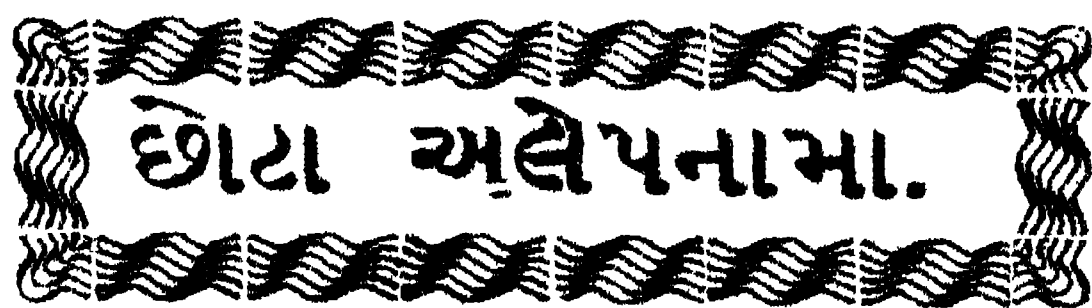
हुडा-कडां मोहयुहीन हे मोहसनयली शाह पीर
 अस्का मुरशीहपाक हे जंगलीशाह इकीर

अव्हे लपनौ, मोजे योअंटीवालेकी दादा पीर जंगली
 शाह के आलका सौयह मोहसनयलीशाह नवाअ टोंकवालेका
 आलके मोहयुहीन डाशेअ करी की अनाया हुवा अलेप नामां
 जे उन्डोंके अलाके मनसूरशाहकी अणानीसें आप मोजे केस-
 मडी में आके छपवाने का केहेगये आपका आलका मीस्कीन
 शाह के आलका मकभूलशाह कु अे धंजअत दुध ते आपके
 लजन और दादा मोहयुहीन साहेअका अलेप नामा होना
 और मीस्कीनशाह आपके आलकेकी कुल गजवे छपवानेकी
 धंजअत मीली. ध. स. ता. १५-३-४०

आकसार मकभूलशाह काहरी शतारी अलीक्ष मीस्कीनशाह
 काहरी शतारीका.

डाशेअ मोहयुहीन योअंटीवालेका

छोटा अलेपनामा.

अलेप-धलाही प्युहा तुंडी, ये आहशाह और गदा तुंडी
 मौबुद हे सणसें सदातुंडी, सण तुंडी तुंडी सण तुंडी तुंडी
 ते—तान उणाता शीरताहे, से, सादेस ३५ संवरता हे

- કહીં ભૈસ ભીખારી કરતાહૈ, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 જમ—જપ તું કરલે ખાલેકકા, હે હુકન માનલે માલેક કા
 કુછ જ્ઞાન સીખલે સાલેકકા, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 ખે—ખાલીક ચહીચે તુજકો; દાલ દુઈ છોજકે મોખમીન હા
 જખ ઘો ડાલે દીલકી, ખદખો, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 જલ—ઝીકર ખુદાકા સચ્યાહૈ, રે રાજ નિયાજભી અચ્છા હે
 એક છીન મેં સખકો રચ્યાહૈ; સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 જો—જ્યાદા ઇશક ધરે મનમે, સીન સાંસ રહે જરી તનમે
 કીર ધરમેં રહો ચાહો ખનમેં, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 શીશ—શોક ખીના કયા આચેગા, સ્વાદ સખર કહાંસેં લાચેગા
 ખસ ખાદ મરગ પસ્તાચેગા, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 જવાદ—જયાં પુન મંજુર કરો, તો તાકત ગરમી દુર કરો
 ઉસ નામસેં દીલ ભરપુર કરો, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 જો—જાહેર ખાતીન છાને વોહ, એન ઇલમ ગૈખ પહેછાને વોહ
 કુછ છુપા નહીં સખ જાનેં વોહ, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 ગેન—ગરર હે કુશરાન મીયાં, ફે ફજલ રખકો પહેછાન મીયાં
 પઠ સીદક દીલસેં કુરઆનમીયાં, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 કાફ—કોલ ખુદાકા અદા કરો; કે કલમા તૈયખ પઠા કરો
 મઆખુદસેં હરદમ ડરાકરો, સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 લામ—લોભ તું કરતા હે કીસપર, મીમ મૌત ખળી હરદમ સીરપર
 કયું ભૂલ રહા હે દો દીનપર. સખ તુંહી તુંહી સખ તુંહી તુંહી
 પુન—નોખત તનમેં ખાજ રહી, વાવ, વોહી વોહી ધુન લાગરહી

तुं सोहवे काया नगरही, सय्य तुंडी तुंडी सय्य तुंडी तुंडी
 हे—हु से तनक भरले तुं, लाम अलेपक दीलमें धरले तुं
 मरनेसें पडिले भरले तुं, सय्य तुंडी तुंडी सय्य तुंडी तुंडी
 हुमजा—सें अक्वल डरले, ये यारी उस रणकी करले
 लामकां मोहयुहीन घणले, सय्य तुंडी तुंडी सय्य तुंडी तुंडी

मौलाना मोहयुहीनहाहाकी
 १ हुमरी

एस वकत नबी पोगम्बरकु, मौलाने अपना यारकीया
 मआयुदे मोहमदके आतेर, येहु यौदा तय्यक तैयार कीया
 डुर मलक सय्य भीलके वहांपर स्वले अलाका पुकार कीया
 एस वकत नबी पोगम्बरकु....टेक १
 रहमतसें उन्ही के पाक पुहा सय्य आग यमन गुलजार कीया
 हे जेशक वोहु इदारा काईर जे कोछ उनसें धनकार कीया २
 कइत मोहयुहीन उन्हीके सय्य नबीयांका सरदार कीया
 एस वकत नबी पोगम्बरकु मौलाने अपना यारकीया २

मौलाना मोहयुहीनहाहाकी
 २ हुमरी

सारे इलकपर धुम मची हे आज मोहम्मद आवत हेडा.
 आपनमें कुछ डेर नहीं हे अजरार्थल सुनावत हेडा

ચુન ચુનકે પુરરાક સરાસર મીકાઈલ સજવત હેહો
 સારે ફલકપર ધુપ મચાઈ આજ મોહુમ્મદ આવત હેહો ૧
 મુનકે ખખર મેઅરાજ નખીકા ગીલમાં શાર મચાવત હેહો
 હુર મલક સખ ધુમ ધુમ કે સ્વલે અલા ઘોવરાવત હેહો ૨
 એકસે એક નારી મધમાતી સતી રંગ રંગાવત હેહો
 જન્નત વાલે કલ જન્નતમે ધીકે ચીરાગ જલાવત હેહો ૩
 લાખન લોગ ખહારત રહીયાં, લાખન ફરશ ખીછાવત હેહો
 હુર મલાયક છન્નો પરી સખ, ઝુકઝુકે માથ નમાવત હેહો ૪
 અરશખરી જખ પહોચે પેગખર, અરશી અફખ ખજવત હેહો
 આલીયા અખીયા ગોસ કુતુખ સખ સખકો ખજો સમજવત હેહો ૫
 ઇશક નખી મેં હુઝારન લોટે લાખન પરાન લુટાવત હેહો
 તુમ એસે આશક ખહોત મોહુદુદીન, નેનન નીર ખહાવત હેહો ૬

